sevim burak

mach 1'dan mektuplar

LOGOS

mach 1'dan mektuplar / sevim burak

LOGOS

LOGOS: 12
Anı/Mektup : 1

MACH I'DAN MEKTUPLAR
Sevim Burak

Kitabı oluşturan mektupları, yazarın oğlu
A. Karaca Borar derlemiş,
tüm dipnotlar, kendisi tarafından konulmuştur.

© Karaca Borar > Logos Yayıncılık 1990

Yayın Yönetmeni:
Asaf Güven Aksel

Kapak fotoğrafları:
Enis Özbank ve Sedat Antay

Kapak Düzeni ve Ofset Baskıya Hazırlık:
ANALİZ Basım Yayın Tasarım ve Uygulama Ltd. Şti.

Teknik Hizmetler:
Sistem Ofset 520 66 27

Kapak ve İç Baskı:
Yön Matbaacılık 565 55 80

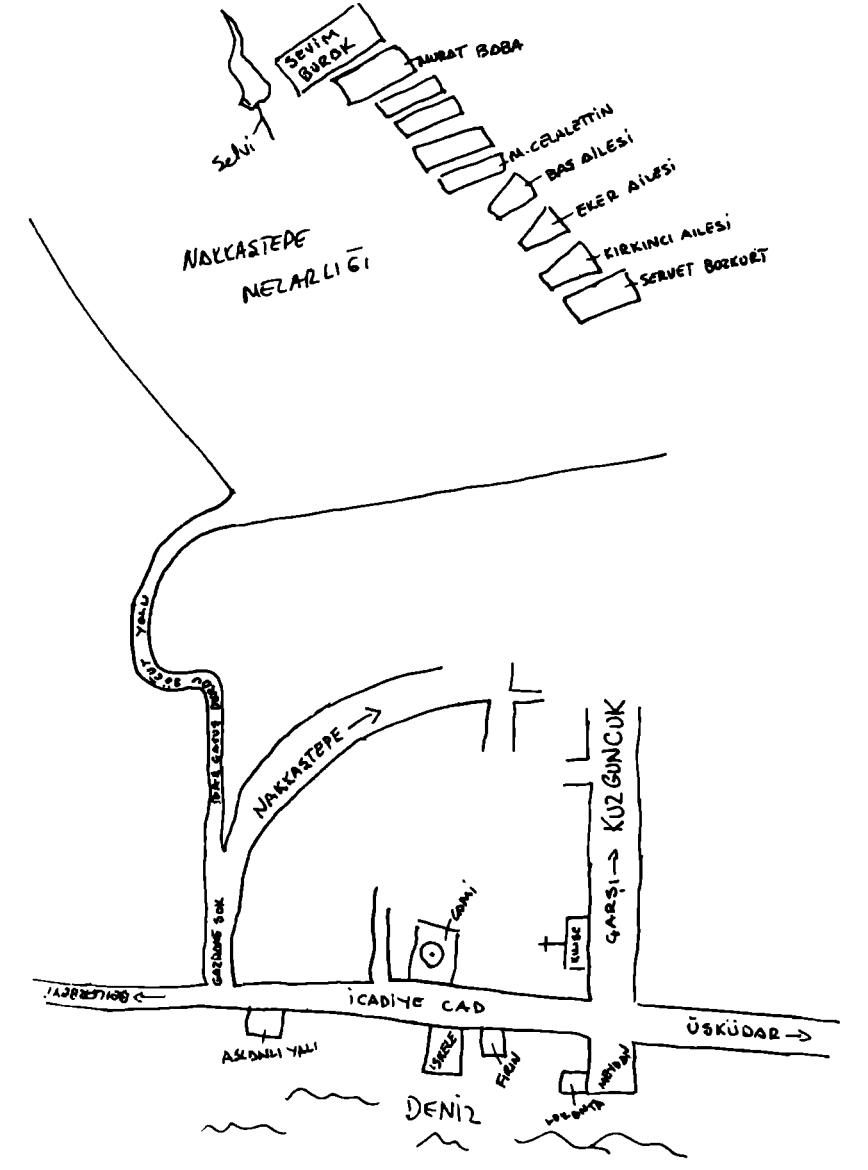
Birinci Basım:
Kasım 1990

LOGOS YAYINCILIK
ANALİZ Basım Yayın Tasarım ve Uygulama Ltd. Şti.
Cağaloğlu Yokuşu, Evren Han, Kat: 4 Cağaloğlu İstanbul
Telefon: 511 06 26 Fax: 511 32 94

sevim burak

mach I'dan mektuplar

SEVİM BÖREK
TAHRAT BOBA
M.CELALETTİN
BAŞ AİLESİ
EKER AİLESİ
KIRKINCI AİLESİ
SERVET BOZKURT
SEÇİL
NAKKAŞTEPE MELARLIĞI
NAKKAŞTEPE
İCADİYE CAD
ÜSKÜDAR
KUZGUNCUK
DENİZ

"SIC TRANSIT GLORIA MUNDI"

ANNE, SENİ ÖZLEDİM, ÖZLEDİM...

Annemin, Ankara'da kendisine teslim ettiği üç adet öyküyü kalbine yakın bir yerde kıskançlıkla saklayarak Türkiye'ye dönüşümde bana teslim eden, yakınlığını esirgemeyen Murathan Mungan'a;

Bir sabah vakti buluştuğumuzda heyecanımı bastırarak; Sevim Burak'ın Kuzguncuk'ta bir heykelinin dikilmesini öneren, "Bakışsız Kedi Kara"'sına, ağabeyliğine baş eğdiğim Ece Ayhan'a;

Her zamanki ağabeyim Ali Poyrazoğlu'na;

Devamlı ilgili dost Selim İleri'ye;

Teyzem Nezahat Çelik'e;

Yıldırım Türker'e;

Enis ve Aytaç Özbank'a;

Logos Yayınevi, Asaf Güven Aksel ve Balkondaki Martıların Fatihi Cezmi Ersöz'e

aynı sıcaklık, saygı ve sevgi ile teşekkür ederim.

A. K. B.

To you Dick;
For ever caring and supporting me
in the jungles of New York City and
in the deceiving beauty of the
Carribian.
For being a true "dost".

Sana oya, söyleyebileceğim pek bir
şey yok,. Başım önde.
Benim için, annem için
yaptıklarına teşekkür ederim.

Yayınlayanın "Notu"

Sevim Burak'ın mektuplarının yayınlanacağı duyulduktan, duyulduktan da ne kelime, sezildikten itibaren, ortak paydası 'yayınlanmamalı' olan bir yığın şey söylendi. Uyarılar, diş göstermeler, öğütler mi istersiniz, dedikodu consensusu mu, hepsi bir tamam ifa edildi. Susup dinledik. Eğer gün geçtikçe, tüm bu söylenenlerin incir çekirdeğini doldurmazlığı fikri bize hakim olmasa, oldukça tuhaf bir tartışma/not okuyacaktınız burada. Kolektif davranıştan uzaklığı hep eleştirilen "entelektüel camia", bu örnekte eleştirileri yanıtladı ve yek vücut olmanın bilincine vardığını kanıtladı. Bu iyi. Talihsizlik, üzerinde konuşmaya değmez bir deklarasyon çıkarmalarında. Sükûtun her zaman, hatta çoğunlukla ikrardan değil, önemsememekten geldiğini düşünemeyenler için, iki noktaya değinelim yalnızca.

En çok, Burak'ın insanlar için neler söylediği üzerinde duruldu, dedikodu batağına çekiliriz falan denildi... Sanki Babıali dediğiniz başka bir şeymiş gibi. Eh, Babıali'de çekiştirmeler ikiyüzlülükle el ele yürütüldüğü için; arkadan konuşmak, yüze gülmek kaydıyla, meşru olduğu için, bu kitap bu cennet mekanı zedeleyebilir tabii.

Bu noktanın üzerinde, eleştirilerin odağına yerleştirildiği için duruyoruz. Yoksa, Sevim Burak'ın o olağanüstü dünyasına girişin anahtarını veren bu mektuplar içinde, dile dolanan bu bölümler bir zerreciktir.

İsteriz ki, düşünülsün, henüz mektuplarda ne yazıldığı, nasıl bir redaksiyondan geçeceği hakkında hiçbir somut veri yokken, kopan bu vaveyla da neyin nesi? Yoksa, "ya ben de

varsam", "ya şu olayı da anlattıysa" endişesi mi?

Mach I'dan Mektuplar sanırız en fazla sıkıntıyı bu "gereksiz telaşlananlar"a yaşatacak. Öyle ya, "ne olduğunu umuyordunuz?" diye sorulabilir.

Eleştirilerin içinde en fazla zihniyet ele vereni de, bu mektuplar yayınlanırsa, Burak imajının sarsılacağı, düşman kazanacağı sözleriydi. Sevim Burak imajı nedir? Kişisel zaafları görülürse yıkılacak bir azize miti mi? Kişilikleri ve yapıtları birbirinden bağımsız ele alamayan aydınlara bakınız! Örneğin, *Yanık Saraylar*'ı, Sevim Burak'ın kendileri ve dostları için ne dediğine, ya da oğluna nasıl öğütler verdiğine bakarak değerlendirecekler... "İmaj" dan anladıkları bu... Böyle dostlar varken, Burak'ın düşmana hiç ihtiyacı yok gerçekten de. Redaksiyonda kimi yerler çıkarılmıştır. Bu ayıbı, bu aydınların boynuna asıyoruz. Korkunun, sansürün, entelektüel değerlerden yoksunluğun boynuna.

Anlatılan olayların, söylenen sözlerin ne kadarının doğru olduğu kestirilemezmiş! İşte bu doğru. Sevim Burak'ın yazdıklarının ne kadarı mektup, ne kadarı piyes belli değil, kendisinin de yazdığı gibi. İşte size bir yazarın psikolojisine açılacak yolken. Değerlendirsenize!

Tek söz: Bu kitapta nelerin yazılmış olduğunu, okuyanın mentalitesi, kalitesi belirleyecek. Algının seçiciliği ilkesi geçerli. Kitabı değerlendiren herkes, kendisi için neyin önemli olduğuna da karar verecek. Kim için ne söylendiği mi, Sevim Burak edebiyatını çözümlemede taşıdığı önem mi... Sahi, özel mektuplar ne işe yarar?

Mektuplar, Sevim Burak'ın imlası ve kimi daktilo hataları da korunarak yayınlanıyor. Hiçbir tashih yoktur.

Asaf Güven Aksel

Yayına Hazırlayanın Önsözü

Sevim Burak annem, 1983'ün son günlerinde bir hastane yatağında kalleş ve yenilmez ölümü tekmeleyerek, onunla boğuşarak öldü.

Haberi New York'ta aldığımda, cenazede, babamın, kalabalığın arasında öksüzdüm.

Annem öldüğünde baş ucunda teyzem Nezahat Çelik ve arkadaşım Oya vardı (Mektuplarda çok sık adı geçecek, Oya, New York City'de uzun yıllarımı paylaştığım arkadaşımdı. Annemin ölümünden sonra beş yıl daha birlikte olduk). Sevim Burak'ın kefeni, senelerce hain bir inatla işlenmiş-sonradan masalara serilip üzerinde ağlanmak üzere- son çiçekleri hastane günlerinde gergeflenmiştir.

Keder ve üzüntü öğreticidir, çünkü gerçekten sevilen şeylerin, acıların yüreğe işlenişlerinde görkem ve unutulmazlık vardır. Sevim Burak ve benim için de böyledir. Bu iddianın altını çizerken, bir Eylül ayına ait (senesi belli değil) elimde olan-kitapta yer almayan- çok karalanıp yazılmış, acı dolu mektuptan bir iki bölüm.

"Elfe'nin okula başlaması hepimize hüzün verdi, ağlaşarak oldu. "Babasız kız olmak istemiyorum ben" diye ağlamaya başladı. Pazar günü telefonda -Babamın sesini duyacağım diye- çok bekledi. Telefon çalmayınca çok ağladı. Sonunda "Karaca Ağabey'im beni okul merasimine götürsün 'babam' zannederler" diye okula Karaca'yla gitti. İşte, her üzüntünün de bir çaresi bulunuyor sonunda.

"Sana altı ay sonra herşeyi son kez açıklıyorum. Bunu sen de bilirsin 43 bin TL ile daire değil deniz motoru alınamaz. Şu yedi aydır hastahane ve doktor ve de ev kirası bile belki daha fazla paraya mal olmuştur... Biraz daha sıkarsan hayat bahasına olacak..... Bu mektubu yazarken bir kilo terledim..... 2 saattir burdayım 5 bardak koyu çay içtim.

"Bu mektubu eline aldığın zaman dilerim ki bu beklemem boşa gitmemiş olur. -Bu gerçek trajedi-dram biçimindeki duruşum, üzüntüm, acıklı bakışlarım, boşa gitmemiş, horlanmamış olur. (Üstü çizilmiş)

"Yalvarmıyorum, ağlamıyorum, kızının okuldan dönmesini bekliyorum, dilerim ki bu beklemem boşa gitmemiş olsun.

"Her Zamanki Gibi Sevim."

Burada altı çizilecek sözler: "Biraz daha sıkarsan hayat bahasına olacak...."tır, "Yalvarmıyorum, ağlamıyorum"dur....

Çeşitli mektuplarda görülecek; inatla seven, kişilik ve karakter olarak karşısındakine hayret verici üstünlük sağlayan bir kadının kendi sağlığı, dolayısı ile ölüm pahasına çocukları, kendisi için sürdürdüğü bir aşk vardır.

Sevim Burak annem ile ayrı yalnızlıklar yaşadığımız halde birbirimizin gerçeklerine mektupla, düşünce ve derin duygularla dokunabildik. Bugün bu ilişki daha hızlı ve derinden sürüyor yüreğimde. Ve hafta sonları Nakkaştepe'de.

Benim ihtiyacım, beni beslediği eşsiz kaynaktan gelen, beni, bana akıl almaz rahatlıkta ve sevgi ile anlatıp yönlendiren kendisine, sanatçı kişiliğinedir. Beni ne denli

okuduğunu, zamanla-kimi zaman ondan yoksun olmamın verdiği dehşetle- anlıyorum. Ancak her şeyi fazlası ile anlamak ne olursa olsun rahatsız edici. Gerçekler zaman zaman tam manası ile bir hastalık olmakta Sevim Burak'ın eksikliğinde.

Küçüklüğümde anneme ait değişik bir şeyler olduğunu, başka annelere benzemediğini suskun bir şaşkınlık ve o yaşımın üstü bir olgunlukla karşılayıp, kabul ettim.

Ölümünden bir müddet sonra, New York'ta annemin yaşantımdaki kuvvetli pençesi gittikçe sıkılaştı. Özlemden de kaynaklanan bir ruh hali hatıralarla, Kuzguncuk, antika merakı ve gittikçe hayatımda büyüyen huzursuzlukla - ne sebeple olursa olsun- beni önce Karayib adalarına sonra tekrar Türkiye'ye çekti.

Ölümünden sonra hayatım üzerindeki etkisi daha çok belirginleşen annem için, John Berger'in *Ways of Seeing*'inden bir alıntı yapmak istiyorum.

"The past is never there waiting to be discovered but to be recognized for exactly what it is. History always the relation between a present and its past."

Geçmişte yaşanan bir hayat vardır! Sevim Burak'ın olduğu gibi, acısı, sevinci, heyecanı ile. *O* geçmiş, *bu* günün öğelerini taşımakta. O hayatı mutlu, mutsuz, sevinçli yapanların, o hayata isteyerek/istemeyerek seyirci kalanların çoğu, bugün bu hayatta. Sevim Burak mektuplarında "zaten hiç müsvedde yapmadığımı bilirsin. Onun için, art düşüncemi yazmış olamam" diyerek, nasıl tarif edecekseniz edin, kızarak, severek, yaşayarak tekrar ziyaretimize geliyor.

"En önemli işlerliğin yaşam olduğunu kabul ettim.

Sağlığım için yaşamak bile yeter. Kör, kambur, topal olmaya razıyım, yeter ki ölmeyeyim" diyen Sevim Burak, yeni bir model sermiştir önüme. Sevim Burak özelinde olduğu gibi, kişiliklerimizin nitelikleri ve kaliteleri, kendimize özgü modellerin varlıklarında yatar. Bütün hareket ve düşüncelerimiz bu model doğrultusundadır. Ancak Sevim Burak modeli, çok özgündür. Türkiye bazındaki genellemede yazar ve anne modeli, onunla kıyaslanamaz.

Türkiye dönüşü, annemin mektupları koltuğumun altında Adam Yayınevi'ne Memet Fuat'a koştum. Mektupları kızararak, kalkıp oturarak okudu. Mektupları, yayınlanmak üzere onun insiyatifine bırakamadım. Çünkü, Memet Fuat'ın altın süzgecine, kendi plastik leğenimi yeğledim.

Bu kitabı -Logos'un yardımıyla- derleyerek, yaygın birtakım iddiaların önüne geçmiş olacağım kanısındayım. Akılcı ve çıkarcı bir yol izlememek benim tercihim. İçten dileyerek yaptığımız işler, çıkarcı, akıllı yöntemlere ters düşer zaten. Dahası, böyle olmalıdır ki, insan, tek başına olduğu - ki, çoğu zaman ister istemez öyledir- bir an şerefine -kaybedilmiş, kazanılmış inançlar için- kadeh kaldırabilsin.

Sevim Burak annemi hissediyorum, "ne kadar sevildiğin yetmez mi? İlle aynı sevgi ile karşılık vermen gerekmez. Bana, annene bile" diyen mektubunu anımsıyorum.

Ve susuyorum. Sözü Selim İleri'nin çevirmekte olduğu sayfalara bırakıyorum.

A. Karaca Borar

Sevim Burak'ın Okumadığım Mektupları Üzerine

Selim İleri

Yanık Saraylar'ı okuduğumu ileri sürebilir miyim? Bir gizler kitabıydı *Yanık Saraylar*. Memet Fuat'ın De Yayınevi'nde sıra sıra dururdu. Bir gün edinmiş; daha ilk öyküden gizlere, bilinmezliklere karışmıştım. Aslında hiçbir zaman çözemedim; ezberlediğim bölümler, belirip kaybolan kişiler, uçuşan sözcükler ve Üsküdar-Kısıklı tramvayı. O zamanlar Üsküdar-Kısıklı tramvayı, şu söz, birdenbire çocukluğumun artık unuttuğum bazı günlerini geri getirmişti.

Sevim Burak İstanbul'un gölgeli semtler yazarıydı, ama gölgelere beklenmedik bir anda ışık veriyor, sahneyi aydınlatıyordu. *İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar*'da Çamlıca'ya pikniğe gidilir; oyunun kahramanlarıyla birlikte, siz de çocukluğunuzda birkaç gün gitmiş olduğunuz gibi, Çamlıca'ya çıkarsınız. Ama o Çamlıca bugünkü Çamlıca değildir. Birtakım şiir taslakları, Sevim Burak'ın belki de tek esin kaynağıydı. Gölgeli semtleri yarım dizelerde, bulanık söz dizilerinde, kopuk kopuk tümcelerde aradı. Edebiyatımızın bu sayfalarında Sevim Burak bir kuyruklu yıldız gibi parlayıp duruyor. Kimileyin görüş alanımızın dışına çıkıyor ama, gökyüzünde yine görüneceğini, mutlaka görüneceğini biliyoruz.

Bununla birlikte Sevim Burak o görkemli renk ve ışık yelpazesiyle yetinememiş olmalı. Bir dergide mektuplarından seçmeler okudum: Üzgün, ölümcül bir öfkeyle konuşuyordu. Oğluna yazmıştı, aldatılmış olduğunu ihsas ediyordu.

Kırılganlık meğerse bir özelliğiymiş. Oysa Sevim Burak'ı tanıma fırsatı bulanlar, delidolu, çok canlı, elleri ve iri gözleri de konuşan, o kadar egzantrik bir kadını hatırlıyorlar.

Bu mektup örneklerinde büyük bir küskünlük duyumsanıyor, çocuksu heyecanların tersine. Umduklarını bulamamış olmanın tedirginliği, dahası korku, yok edilmek, yazıda çizide soykırımına uğramak korkusu, dehşet verici bir endişe. Sayıklamayı andırır sözler, *Venedik Taciri*'nde Schallock'un isyankâr çığlığını çağrıştırıyor nedense: Sevim Burak da gözlerini, ellerini yok sayanlardan öç alabileceğini söylüyor. Kâğıt üzerinde, çarçabuk yazılmış olmalı, iç dökercesine.

Gerisini okumadığım mektuplar, söylentilere bakılırsa, suçlamalar, sövgüler, ithamlarla yüklüymüş. Yayınlanmaması daha doğruymuş... Böyle düşünmüyorum. Çünkü bu mektuplarda Sevim Burak'ın kimler için neler söylemiş olduğunu okumayacağım. Yalnızca sözcükler, gizemli, puslu, erinçsiz sözcükler gönlümü çeliyor. Sürüp gitmiş karabasan, biz okurlara, kendi azap kapılarımız için bir kılavuz olamaz mı?

Şimdi sayfayı çeviriyorum ve yaralanmış yazıyı okumaya başlıyorum:

10. 2. 1978 Cuma

Bakalım bu mektubu bitirebilecek miyim

Sevgili Karaca,

Baban mektubunu getirdi. Çok sevindim resimlere. 1 CARLOS'A* (Başka Carloslar da var mı ki) Londra'da otobüste gidip gelirken gördüm mü görmedim mi diye, 1, 2 zihnimi kurcaladı...

Ayrıca 1 Carlos'un Receptionunda seni düşünmek beni heyecanlandırdı. Sanki ben de MACH 1'ın içindeymişim gibi bir his duydum. Hani bir MACH vardı şu Amerikan kapitalizminin Bağdat Cad. MACH şeklinde girişini yazdığım bir hikaye. İşte ben de ona muvaffak olacağım inşallah. Tavsiyene uyacağım. Çünkü işim bu benim, yalnız bir takım felaketler geçirmek bu san'at meselesini geriletti. Ama bana çok şey kazandırdı bu felaketler. Bunlardan da yararlanarak daha acıklı yazacağım ilerde.... "Otobüs" diye İsveç'te çekilmiş bir film gördüm, bizim dışardaki arkadaşlar çevirmiş. Korkunç güzelmüthiş çağdaş bir film. Diyebilirim ki gördüğüm üç san'at filminden sonra bu Türk filmi geliyor. Belki

* 1 Carlos Palace, London Wl. Üniversite döneminde, haftada 4-5 gece, geceliği 20 pound olarak resepsiyonunda çalıştığım Arap oteli/randevuevi.

de daha da sert, gözlerim yaşardı gülmekten ve gülerken ağlıyorsun tabii. Etrafım hep işçilerle doluydu-"Ulan, öbür herif, buzlu göle düşen n'oldu" diye birbirlerine soruyorlardı.

Son günlerde babanla* 20 yıldır olmadığı kadar dost olduk. Benim elimdeki kuvvet yetişmiyor diye Cumartesi-bazı pazarları gelip Titi'ye** havuç rendeliyor. Ve Titi'yi iyice azdırıp şımartıyor. Babam çok seviyor fakat giderken hiç ağlamıyor ve arkasından kapıya gitmiyor. Titi, işte böyle soğuk tavırlar da takınıyor sevdiklerine. Ne de olsa İngiliz kanı var. Baban, Titi havlayıp şımarmazsa çok bozuluyor. Acaba hasta mı niçin benim tepeme fırlamıyor, neden yüzümü yalamıyor diye keyfi kaçıyor. Oysa Titi bu. Bunu babana anlatıyorum ama anlamıyor İngiliz snobizmasını. "Gerçek snob, sıkıldığı zaman sıkıldığını, eğlendiği zaman eğlendiğini kabul etmek istemeyen" kişiymiş. Ben sokağa giderken küçük tuvalete girip ayakkabılarımın arasında oturur, kattiyen dışarı çıkmaz. Ben giderken üzüntüsünü saklar, karanlık yerde ağlar belki de.

Karacacığım DÖRT MART'TA AFRİKA MASKLARI VE HEYKELLERİ SAN'ATI SERGİMİZ AÇILIYOR. Kurtuluş'ta Yahşi Baraz galerisinde. Sendeki Kral heykelini bekliyorum. Eğer BBC ya da Radyo

* Babam Orhan Borar. Viyolonist. İstanbul Radyosu'nda yıllarca küçük orkestra şefliği yapmış. Annemle ben ikd yaşındayken (1957'de) ayrılmışlar.

** Long-Haired Collie cinsi köpeğimiz.

Nijarya'yı, Afrika'yı alırsa Nijarya'nın TV Radyo sinyalini yakalayabilir misin? Tamtam sinyalidir. - Yani davul sesidir. Üçer kez tam tam tam diye vurur ve durur. Sonra yeniden başlar aynı vuruş. Bunu sergiyi gezerken çalabiliriz. Devamlı bir sinyal çalınmasını istiyoruz.

Karaca, ya bu yaz evlenirim erken olarak ya da geç evlenirim o zaman da dertler çıkar diyorsun pek iyi anlayamadım. Asıl mesele okuma tahsil mi- evlenmek mi?

Karaca, evlenme geç olursa birtakım dertler çıkar biliyorum diyorsun. İşte o dertler yüzünden. Ben senin o dertleri görüp tehlikeyi seçmeni istiyorum. O dertler evlendiğinin kırkıncı ya da ikinci günü çıkacak. O dertleri niye görmezlikten gelmek istiyorsun? Evlenmek bir çare değildir dertlere.

Karaca, herkesin seni görüşü başka. Fakat gerçek şu ki: hangi zaviyeden bakılırsa bakılsın seni tanıyanlar için aynı Karaca değilsin, başka bir Karaca'sın, sen farkına varmıyorsun ama sana bakanlar farkına varıyorlar. Bu üç yılda çok değiştin; biz, sana bakanlar hep aynıyız ve hep aynı yerdeyiz.

Karaca, Londra'ya gittikten sonra üç yıl boyunca yalnız kendi kafanın gücüyle kendi kendine katkıda bulundun. Bunun maddi, manevi karşılığı da sadece sana aittir. Bu kendi açtığın yolu kapatma. Kimseye de kapattırma. Dokundun bozulur. Her şey başka bir şekle girer. Sonra beğenmezsin. Çocukken Şaziye Hanım'ın Şevket Bey amcanın evinin üst katındaki odada yaptığın iskambilden evler yıkıldı mı

kızar ağlardın. Yoksa benim çocukluğum muydu?

Tıpkı çocukken yaptığımız evler iskambil kağıtlarından oyunumuz gibi. Büyüyünce de seviniyoruz, ağlıyoruz kendi eserlerimizin yıkılmasına... Bu bir oyun değil. Çocukken de büyükken de san'attır yaptığımız... (Kendimize güvenimizdir) Maalesef iki kişi oynanmayan bir oyun. Hayatta daima (iki kişiden) kadın - erkek biri kuvvetlidir. Fizik anlamda değil manevi anlamda. "Oyun kuran kuvvetlidir" Gözü açıkken düş gören kuvvetlidir. Hayal gücü olan kuvvetlidir. Sen şiirler de yazardın. "Buzlu Camın Arkasından". Çok çok güzeldi. Kibrit kutusu ve palto düğmesiyle yaptığın kamyon hâlâ duruyor. Sen çok elleri becerikli, yaratıcı bir çocuktun. Tahsilinin yönünü değiştirdin diye yaratıcılığın kaybolacak sanma... Tam tersine, yıllar geçsin ve büyük şeyler yapmak, kurmak için özlem duyacaksın. Yoksa hayat çok boş olur. İster ithalatçı ol, ister bakan ol bir gün bir şeyler yapmaya, kırmaya, değiştirmeye (prensiplerin katı bile olsa) kalkıcaksın çocukluğunda olduğu gibi... Oyun kurmaya başlamak isteyeceksin. Bunu yapamazsan mutsuz olursun. Bunu çok ciddi düşün Karaca. Sana basit aşk ilişkilerinden çapkınlıklarından dolayı değişmekten bahsetmiyorum. Sende doğuşundan gelen bir san'atçı yanının tekrar ortaya çıkacağından ve değişeceğinden bahsediyorum. Bunu binlerce san'atçı duymuşlar, evini barkını terkeden olmuş, çıldıran olmuş, cinsini değiştiren olmuş ama içinden gelen dürtüye uymayan pek olmamış. Sen de çocukluk döneminden sonra

TEKRAR ortaya çıkacak olan dürtüye kulak vereceksin, o zaman ne yapacaksın. Düşün ki ömür boyu süren bir dürtüdür san'at, san'at yapma ihtiyacı. Kendini tutup fedakârlık edip başka delilikler yapan var. Kırkından sonra, altmışından sonra piyano çalanlar, koleksiyoner olmaya kalkanlar, kumarcılar var... Aslında san'at yapmak büyücülük gibi bir şeydir. Seni her şeyden kurtarır, mutlu kılar, ufacık bir şiir yazsan bütün dünyanın anlamı odur. Yalnız değilsindir. Karaca seni kandırmadığımı mutlaka bir gün anlayacaksın. Ben, kendi hayatımı bu yöne döndürmek istiyorum. Kafamda müthiş resimler, cümleler var. Kendimi Einstein gibi hissediyorum, ilk fırsatta patlayacağım. Işıl'dan* "yaz yaz, istersen film yap" diye mektuplar geliyor. On beş senedir yazmamı bekliyorlar. Bu boşuna mı? Elbetteki değil. Bu mesele mezara kadar seni takip ediyor. Hep bir şey yaratacak, üretecek haldesin, hep umut içindesin. Bu umut herşeyden daha uzun, ölene dek... Hayat çok uzun. Kendi ekmeğini çıkarabilecek bir yol tutturabildiğin için yazıyorum bunları... huzurlu yaşa. Kendi hayatına yön veriyorsun diye yazıyorum. Sen şimdi böylesin sonra değişirsin, para olunca başka şeyler isteyeceksin. Çünki senin asıl istediğin bir esere biçim vermek ama ne? Daha bilmiyorsun herzaman herşey olabilir - ortaya çıkıp kaybolan bir umut... Benim sana yazdıklarım, ilerde, "anne bana niçin bunları yazmadın boş oturdun" dememen için

* Işıl Zabunyan.

dir. Ayrıca sana, (...) hanım Londra'ya gelmeden bunları yazmam gerekirdi - "müthiş ağır, felaket biçiminde, alaturka zengin ağzıyla konuşan bir kadın" - o gün Fenerbahçe'de çok sert ve garip şeyler söyledi. Oku, oğlum üç yıl daha lütfen ben babanı hallediyorum - hallettim. Klasik tahsilini en uzun biçimde tamamla, kayıp sayılmaz. Tahsil yılları ve ondan sonraki dört beş yıl San'atçı Olarak Genç Bir Adamın Portresi'dir. İngilizcesinden oku onu başka şeyler de oku, çok oku, sana yolunu bulmana yardımcı olur binlerce yollar arasından.

Karaca, (...) hakkındaki olumsuz kararımı ve düşüncelerimi lütfen ona söyleme ve yazma. Bundan, sonra gene sen zararlı çıkarsın çünki eninde sonunda senin annenim, evlendiğiniz takdirde her sebepte anneni suçlu gösterir ve ihanet ederler, bu bir kuraldır...

(...) annesiyle babasının hiç münakaşa ettiğini hayatında görmemiş (Benim ve Ömer'in tam tersi olduğunu biliyor). Boş zamanlarında o İran'lı F.* ve girlfriendi ile birlikte gezmeye gidiyorlarmış, başka kimseyle (F.'den başka) görüşmüyormuş. Ben, "san'atçılar - birarada uzun boylu yaşayamıyorlar - Ömer'in resim yapıp serbestçe istediklerini gerçekleştirmesi daha iyi. Benim için de onun için de" diye konuştum. Hiç anlamamış gibi kaşlarını kaldırdı üzüldü mü ben de anlayamadım, bunları çoktan beri biliyor zaten. Sen de anlatmışsın ayrıca. Biz her

* Ferhat Vatandost. Yılların arkadaşı.

zaman için ayrı fakat zor zamanlarda da olsa beraber yaşamak zorunda kalan iki insanız. Ömer'in içkisi yüzünden, tutarlı bir iş yapamadık -içki içmeseydi o da bende, aslında aynı seviyede insanlardık. Her neyse Karaca, mektubumu kesiyorum senden de acele cevap bekliyorum.

Sevgilerle, Annen

Not: Karaca, (...) biraz evvel geldi. Senin Titi'ye ve Elfe'ye ve bana gönderdiğin şeyleri getirdi, hepsine çok teşekkürler. Titi'nin pire kolyesi mucizeler yarattı. Pireler uçtular üstünden bütün eve dağıldılar -o artık rahat pireler bize geliyor. Bize geldikçe elimizle eziyoruz. Birer tane de bize gönderseydin o kırmızı tasmalardan. Fakat (...)'nin anlattığı şeyler çok enteresan. "Köpekten tüyünden hastalık geçer"miş. Bunu herkes bilir, ben de biliyorum. Televizyonda gösterdi. Biz doktor nezaretinde bakıyoruz Titi'ye. Aynı eti yiyoruz ve pişirerek veriyoruz. Titi hastalık taşıyamaz, dedik. Elfe de üzüldü. "Hayır bağırsaklarındaki mikroptan gelen bir hastalık var" dedi. Ben "yanlışlık olacak" dedim çok iyi biliyorum - aksi halde Titi geldiğinden bu yana bir çuval kılını yuttuk Elfe de ben de... O sırada Elfe kahvaltıdaydı; ekmeğinden bir kıl çıkarıp gösterdim, bak, dedim, bu gördüklerimiz, görmediklerimizi yutuyoruz. Olsak biz hasta oluruz...

Sergi Mart dörtte.

Sana çok başarılar ve sevgiler, gözlerinden yanaklarından öperim.

Sonra;

Yumuşak, şevkat dolu bir anne sesi:
Annemin sesi yankılanıyor,
Kapının Buzlu camı ardından.

Ben kucaklıyorum içerde ana sevgisini,
Tüm benliğimle.

Nihayet benim sesim saygı, sevgi ile dolu
Bir cevap veriyor,

Kapının Buzlu camının öteki ardından

Buzlu cam ortada,
Buzlu cam şaşkın.

Haziran 1971

Boğuldu yine neşem çöken sonsuz karanlıkla.

Yine o bana öfke ile bağırıyor,
Kapının buzlu camı ardından.

Ben, boğuşuyorum içerde ana sevgisi ve
kızgınlığımla.

Nihayet benim sesim tüm
Küstahlık dolu bir cevap haykırıyor,

Kapının buzlu camının öteki ardından.

Buzlu cam ortada, Buzlu cam şaşkın.

Temmuz 1971

-Sayfa 20'de sözü edilen şiir-

7 Aralık 1979
ERENKÖY

Sevgili Karaca,

Mektubunu çok büyük bir sevinçle aldım. Diyebilirim ki evden çıkmadan bekliyordum, haftalardır. Okuduğum şeyler ve mektubundaki hayat beni 30 sene evveline götürdü (ki elimde kala kala hatıra olarak ve yaşanmış, gerçekten zenginlik ve gençlik olarak bir Amerika hatıralarım kaldı). Hala, o günlerde çekilmiş fotoğraflarımı arıyorum ve elime geçen, teptiğim imkanları düşünüyorum. Söylediğimiz Amerikan marşlarını filan. Türkiye'den Amerika'ya gitmemizi öneren- o zamanın Türk Büyükelçisi, 1953-54, Mc Ghee idi. Ve Mc Ghee haber gönderdiği zaman, falanca yerde kokteyle gidiyorum diye Olgunlaşma Enstitüsünden hemen beni nerde olsam bulur çağırırlar, Mc Ghee'nin önüne çıkarırlardı... O Türk kıyafetleri ve bağzı dekolte elbiseleri Mc Ghee'ye benim göstermeme çok dikkat ederlerdi. Mc Ghee'nin yanında bağzı karısı da olurdu. Amerika gezisini Olgunlaşma Enstitüsüne armağan eden Mc Ghee idi. Ve bana aşıktı derler.. Sonra Kennedy ölünce Amerika'ya dönüp Amerikan başkanlığına adaylığını koymuş. Şimdi bilmiyorum nerde senatör veya hangi şehirde? Herhalde ya California ya Newyork ya da Washington'dadır. Ya işte böyle, bir ara Ömer ille de Mc Ghee'ye mektup yaz,

bana Birleşmiş Milletler'de iş bulsun falan diye ısrar etmişti. Her şeyden birşey çıkartır bilirsin. Nerde olduğunu da öğrenmişti 1960 larda. Adama Mc Ghee ile çekilmiş büyük boy resimlerimi gönderecektim Ömer'in ısrarı ile. Belki de çok iyi olurdu. Adam benim yüzümden o kadar çok parti verdi ki ve o kadar çok resim çektirdi ki, her dediğimi yapardı herhalde. Koskoca gemi kaldırdı Amerika'ya ve Amerika'da bizi kraliçeler gibi karşıladılar. Her limanda her büyük şehirde Mc Ghee' nin telgrafları vardı. Kuba Havana (Kuba'da o zaman diktatör Batista vardı, onların torunlarıyla onların evinde bir gece kaldık) sokaklarda peşimizde kemanlar çalınıyordu-Washington'a gitmeden-son uğradığımız Baltimour'da ev kadınlarının (senin tarifini yaptığın Leyla ben ve Necla ablanın karışımı sosyal kadınların) hücumuna uğradık, vapordan bizi adeta omuzlayarak alıp, evlerine götürüp helalarını gösterdiler.. Tipik Amerikan aile yaşantısından parçalar.. Mesela, "piknik"in ne demeye geldiğini Baltimour'lu "sosyal kadınlar"dan öğrendik. Vaporumuzu piknik yapmak için bir hafta limanda tuttular. Ve biz vaporu terkederek bir hafta kırlara kurulmuş sofralar peçeteler içinde kızarmış tavuk-sandviç-hamburger ve cocacola içerek, marşlar söyliyerek yaşadık. "Ooo dilayla dilayla" (bir şarkı) diye bağırıyorduk. Baltimour'dan nefis airconditionlu otobüslerle Washington'a hareket ettik. Bizim vaporumuzu bıraktırdılar. İçini temizleyip dezenfekte edeceklermiş. O sosyal kadınlar bizim gemide bir de irice fare görmüşler, ve biz

Washington'a büyük bir elbise Show'una çıktığımız günlerde o farenin peşine düşmüşler, ve o fareyi yakalamışlar. Ve Baltimourlu kadınlar için çok heyecanlı günler olmuş o fareyi hala unutamamışlardır. Zavallı hayvan artık vapordan kaçıp kurtulmak, canını kurtarmak istercesine, Amerikalı kadınlardan kaçarken "Tarsus" gemisini Baltimour rıhtımına bağlıyan kalın halatın üstünde yakalamışlar. Baltimour limanına ayağını atmak kısmet olmamış. Vaporu o kadar çok aramışlar ki, sonunda vaporun ipinden dışarı kaçmayı istemiş. Zannedersem, Baltimourlu sosyal kadınlar, bu fareyi unutmamışlardır... Biz Türkleri de.. Karacacığım-Emperial State Building'in en üst katında Casıno Royal'de dünyanın en ünlü çapkını Profimo Rubi Rosa ile yemek yiyip, danslar ettik-5 manken kızdık-hepimizi de aynı gece evine davet etti ve hepimize de aynı teklifte bulundusiyah yatak çarşafları ve siyah Gardenyalar.. Adamın masasından o zamanın İstanbul Valisi Lütfü Kırdar bizi topladı ve allahın cezası fareli gemiye bizi götürdü-Fareli gemi, sözde fare yakalanmış ve temizlenmiş olarak Baltimour'dan Newyork limanına gelmişti. Geceleri bağzen boştu, çünkü, biz Newyork'ta partilerde kasten kayboluyorduk. O zaman caz modası vardı. Nat King Cole, "Fanny" şarkısı dildeydi -An Sothern, Gary Cooper, Alex Smitih Newyork'taki La Plaza Oteli girişinde falan... Sonra, o sıralarda Newyork Televizyonundan tekerlekli iskemleyle anons yapan ve konuşan bir erkek spiker modaydı. Beni Amerika'ya televizyondan takdim

eder, tanıtırken-ayaklarından büyük gözleri olan Türk güzeli Sevim Burak- diye anlatmışlardı (ki benim de ayaklarım maşallah vardır) sonra her girdiğim postanede kart atmak için pul alırken pulu veren adam kasanın altından bir küçük defter uzatır ve benden imzalamamı rica ederdi. Bir keresinde sokakta, aynı spikerin söylediği lafla benden imza aldılar. Ayaklarından büyük gözlü Türk güzeli diye yazmışlar, imzaladım. Kürk ve şarap için reklam filmi teklif ettiler. Kabul etmedim. Amerika'da kalmam gerekiyordu. Eğer kalsa idim (ki Dolly Güzel Bahar diye bir Yahudi kızı kaldı ve milyoner oldu, reklamı kabul etti) sen dünyaya gelmezdin. Ve Elfe de olmazdı.. Tabii sadece bu yönden büyük kayıplarım olurdu. Ama sen henüz kayıpta değilken, kazanabilme şansın çok...

Telefonda o kadar ağladıktan sonra, (aslında sinirlerim bozuk, sinirlerimin bozukluğuna ağlıyorum, teyzen de bana ağlıyor-Ah Sevim böyle mi olacaktı-gibilerden) aklımı başıma alıp, soğukkanlı bir düşünme yaptım. Ayrıca sağla, solla konuşup senin Amerika'da kalıp kalmaman hakkında bir soruşturmaya girdim. Aldığım bütün cevaplar, müthiş olumlu. Hiç benim gibi düşünen yok. Herkes, tebrik eder gibi yüzüme söylüyorlar, diyorlar ki inşallah bir saflık yapıp da Türkiye'ye dönmez- Hatta hatta Londra'ya da dönmez-Amerika'ya dil bilmeyen Anadolu ayıları bile gitmişler geçen sene de hepsi orada zengin olmaya başlamışlar falan.. filan.. Halk böyle diyor -Halkın söylediklerinin doğru bir yanı var

elbet -Almanya için de konuşuyorlar onlar da doğru ama, Amerika için hep olumlu.. Gelelim Entellektüel sınıfına. En başta Ömer, "orada kalsaydım dünyanın en büyük ve en zengin ressamı olurdum. Dali gibi" (Salvador Dali) diyor. Bende bu zeka varken... Amerikalılara pireyi deve diye yutturuyorsun. Ama, ah o içki komalarına girmeseydim iyice azmazdım. Güzel kızlar-bendeki deha-parlak zeka, otomobilim her şeyim, çakı gibiydim, bugün Amerika'nın zekasını bile ben değiştirirdim-Amerika'nın en büyüğüydüm-Senin için "Karaca prezentabl ve girgin o orda milyoner olur kız meselesini halletmiş biriyse" diyor. Kendisi duygusu ile zekasını ayıramamış-zekasını tek başına kullansaymış dünyanın en büyük adamı olurmuş Amerika böyleymiş.. Herşey büyük boyutlarda imiş-para-şöhret-sefalet- "Karaca aklını kullanır en azından milyoner olur enayilik edip buraya gelmeye kalkmazsa" diyor. "Ben bir hıyarlık ettim onu çekiyorum hala" diyor. "Karaca anasının gözü Yahudi tarafı var, aklını kullanır" diyor. Yani, senin hakkında hiç ümit etmediğim şeyleri söylüyor, çünkü mahçup olmaktan çekiniyor. Hakikaten senin Amerika'da tutunacağına inanıyor, demek. Yoksa, seni hemen karalar boklardı.. Buna cesaret edemiyor. Sadece, Newyork Şikago'dan daha enteresan diyor. Boyuna, senin hangi okulu ve tahsili bitirdiğini soruyor. Ben de İşletmecilik demiyorum (London School of Economic) diyorum. O zaman Amerika'da profösör olur, o çok büyük bir tahsil diyor. İsterse tahsiline devam edebilir, binler-

ce okul var ve parasız diyor. Tabii ben, senin ne şartlarla arkadaşının evinde kaldığını-Amerika'ya ne için nasıl gidebildiğini anlatmadım. Zaten doğrusu ben de bilmiyorum. Arkadaşını bırakıp başka bir şehirde iş arıyabilecek misin? Yahut, oradaki şartlar sana niçin cazip gelmiyor? Bir bakıma çelişki var. Hem seni eller üstünde toplantılara davet edip konuşturuyorlar, hem de iş teklif etmiyorlar ya da işi sen kabul etmiyorsun öyle mi? Senin öğretim üyesi olman (arkadaşın öyle tanıştırıyormuş ya) iş bulman için daha geçerli olmuyor mu? Londra'da üniversite bitirmiş, yakışıklı, iyi konuşan, güler yüzlü, dünyanın bütün insanlarını kendine çekebilecek cazibede bir erkek. Amerika'da bundan büyük reklam olur mu? Ama sen, bağzı özel nedenlerden Türkiye'ye gelmek istiyorsan o başka.. Gene de "bir daha bu durum ele geçmez" derim. İBİŞİN RÜYASI gibi bir şey Türkiye'deki yaşam.. Ve en üst düzeydeki yaşayanlar bile, senin bana yazdığın şeyleri yaşamamışlar, yaşamıyorlar, ve de yaşamıyacaklar. Çünkü treni kaçırmışlar bir kere.. Karaca, bana gelince sorduğun sualleri tam gerçek bir şekilde cevaplamayayım.. Çünkü, Amerika'da seni yanlış etkilemek istemem. Bu hayati ve fevkalade bir konudur senin için- Oğlum, piyesten şimdiye kadar ses çıkmamıştı-İkinci dönem oyunları koydular. Saçma sapan efsaneler "Deli Dumrul" yok bilmem nerenin cinleri gibi Anadolu efsaneleri, bir de sosyalist yazarların şeylerini hala evire çevire sahneye koyuyorlar. Brecht falan.. Şu maskara Haldun Taner'in eski masalları, maska-

ralıkları sürüp gidiyor. Eskiden olduğu gibi, piyesi oynayan ne meşhur bir kişi ne de dolup taşan bir piyes.. Mesela yıllarca önce Kenterlerin oynadıklarından "Bedel" "Salıncakta İki Kişi" gibi herkesin beğendiği ve akın akın görmeye gittiği bir tek oyun bile yok. Millet göbek havası seyretmek için "7 Kocalı Hürmüz" diye sazlı sözlü operetimsi bir oyuna gidiyor. Bunun dışında -san'at dünyasında hiç bir hareket yok- Benim piyes de bu durgun ortamda (san'at ortamı yok). Sahneye konursa acaba bir anlamı olur mu? Bir bomba gibi patlar mı? Yoksa o da diğer oyunlar gibi sessiz sedasız perdelerini açıp kapar mı bilmiyorum. Çünkü, senin dediğin Işıl'ın yazdığı gibi bu san'at ortamına giremedim. -ne oluyor ne bitiyor- ancak Ömer'den öğreniyorum. O da nalıncı keseri gibi kendine yontuyor tabii. Yalnız bir haber geldi bana, benim piyesi sahneye koymak isteyen yani benim piyesin rejisör adayı, benimle bu pazartesi saat 14'de Atatürk Kültür Merkezinde görüşmek istiyor. Piyes hakkında fikir teatisinde bulunacağız. Bunun sonucunu (ki olumlu ve de olumsuz olabilir) hemen bildiririm sana. Oynayacaksa, Yılbaşından sonraya kalıyor demektir. Öyle çabucak provalara hazırlanacak bir oyun olsun istemem, büyük bir prodüksüyon bu...Ona göre konuşacağım. Karaca bir yıldan bu yana maalesef korkunç bir parasızlık ve yalnızlık çekmekteyiz. Elfe'yi bu yüzden zaman zaman babaannesine gönderiyorum. Kendime bir elbise değil etek alamadan kış geçiyor. Fiyatlar korkunç. Karaca bu evden nefret ediyorum. Hem

soğuk hem de karda kışta telefon kulübelerinde beklemekten sıkıldım. Geçen gün Ayazpaşa'dan geçiyordum (ki Ayazapaşa hiç değişmeyen kibar bir yerdi) orası bile değişmiş-Terminaller kurulmuş çaputlu köylüler terminallerin önünde dolaşıyor- Sirkeci'ye dönmüş- Daha da beter bütün Beyoğlu, İstanbul bir Anadolu kentini andırıyor. Doğu'da Kürtlerle harp varmış, köylüler akın akın İstanbul'a kaçıyorlarmış. Bu şartlar altında benim piyes oynansa kime oynuyacak? Anadolu'ya mı? Yoksa bir avuç entellektüel bozuntusuna mı? İşler değişiyor, hızla kötüye gidiyor. -değil beş sene evvelki İstanbul bir sene evvelki İstanbul'dan eser kalmadı. Ecevit de beceremedi. Ülkücüler mülkücüler başımızda -allah kurtarsın-1 yılda yüzde yetmişbeş fiyatlar arttı ev kiraları da, bizim kiracının 8.500-9.000 vermesi gerekiyor. Fakat arttırmayı reddetti. Ben de protesto çektim-mahkemeye veriyorum- Ben kalp hastasıyım alt katta garajın üstünde gürültüden uyuyamıyorum.

Sevgili oğlum, bu Ferhat gelmedi, geçen gün gene evinden aradım, annesiyle konuştuk bu hafta gelecek diyordu. Sen de mektubunda habire bahsediyorsun para meselesini Ferhat'la konuşun filandiye bayağı merak ediyorum nedir bu Ferhatın bana söyliyeceği para meselesi? Sen bana niye yazmıyorsun- Acık ucundan çıtlatsana.. Bu Ferhat'ı beklemekten yoruldum. Sevgili Karaca, sen istersen Amerika'da iş durumun ne olur? ne yapabilirsin? Ömer'e yaz. Sana bir akıl verebilir.. Belki yardım edecek bir adres de bulur. Sen yazarsan Ömer'e, ben de ayrıca

söylerim. Washington'da Sheila var biliyorsun Dünya bankasından Rodney Evan'ın karısı (Hani Ömer'in sevgilisi -iki çocuğuyla -Vaniköy'e gelmişlerdi Ömer hala mektuplaşıyor) Kocası ise Endonezya ve de Hindistan'da, Amerika hesabına çalışıyor.. Karısını serbest bırakıyor. Evlilik düzenlerini ikisinin de hürriyetlerini bağlamamak üzerine kurmuşlar. Kadın san'ata meraklı ve aşka doymayan bir 45-50'lik güzel biliyorsun-Ben şimdi ayda 9000 TL. ile geçinmeye çalışıyorum, ev kirasını mahkemeye vereceğim için almıyorum. Onlar herhalde bankaya yatırırlar benim adıma, orada birikmiş olur. Evlerin ikisini de satmak için hep senin ihtiyacını ve önerini bekliyorum. Ferhat'la bu konuda konuştuk. Ancak öyle bir günler yaşıyoruz ki Türkiye'de paranın hiç bir kıymeti yok, ev satarsan bir daha da almaya imkan yok. Ancak birini satıp başka birini almak -ya da yüksek kârlarla parayı işletmek... Faizcilik Türkiye'de tek geçerli yol. Maalesef ama işte zenginlik bu yoldan geçiyor. Her rahat yaşıyanın faizcilik yaptığını öğrendim, yeni yeni. Böyle memlekette san'at da yapılır belki ama, ben çok hastalık geçirdim, ve yalnızlık çektim, çekmekteyim. Kurulu bir düzeni sağlıyamadım. Senin evinde kaldığın arkadaşın Türkiye'ye gelirse ona eşyalı ve sıcak sulu bir ev imkanı edebiliriz -ama 5 öğün yemek yemek imkansız gibi- bir de artık gidilecek görülecek yer kalmadı. Haydarpaşa açıklarında yanan (20 gündür sönmedi) Romen tankerini seyredebilir. Daha 1 yıl falan yanacak diyorlar (yanardağ oldu). Bu efsaneler diyarın-

da, arada patlamalar da oluyor. Ortalık şenlensin diye, günde 10-15 ölü var. Stan ve annesinin bilmediği bir dünya burası. İki tanker çarpışsa üçüncü dünya harbi çıkmışcasına, yollar kapanıyor, iş yerleri kapanıyor. Fırınlara hücum ediliyor-çarşı pazarda mal kalmıyor-Gazeteler 4üncü baskı yapıyorlar. Halk akın akın yanan tankerleri ve ölüleri seyretmeye gidiyor, işe gitmiyor. Tankerlere sandalla yaklaşan meraklılar yanan saçlara dokunup ölüyorlar. Gene de sandalla etrafında geziliyor. Neyse bir ayda yangını söndüremediler, İngiltere'den yangın söndürücü aleti getirttiler. Böyle bir acaip memleket ki, bu kadar olur. Sevgili Karaca mektubun ne kadar güzel muntazam ve zenginliği, mutluluğu (hiç değilse mutluluğun bir parçasını yansıtıyor) Benim mektubum ise tersine mutsuzluğu ve fukaralığı yansıtıyorama gerçek bu-gerçek dediğin de nedir ki o da bizim yaratıcı gücümüzde.

Sevgiyle yanaklarından öperim.

Sevim

Lütfen Işıl'a bir mektup yaz.

Birdahaki mektubu dona dona yazacağımı sanarak seni kucaklarım. Seni çok özledim.

Annen

29. 12. 1979
Erenköy

Sevgili, Canım Oğlum,

Son mektubunu da aldım, çok hoş bir mektup. Ancak, sana bir şey yapmak gerekiyor -acele iş- Ben, kokteyllere falan gitmiyorum. Ömer'i az görmeye çalışıyorum. Sağlığıma zarar veren bir olgudan kaçıyorum.

Babandan haberlerini alıyorum. Sana başlangıcı gönderiyorum. Gizli polis gibi yarış -ve hayatı- aslında bu Mach I'lı bölümler - Kadını da ifade eder. Bu kadın evliliği kuran -eski Erenköylü bir kadındır- Mach I düşmanıdır ve Mach I'ın hüviyetine girmiştir- Bunları yazan kişi de bir yazar olarak canlıdır. Yani, yer yer bütün bu olayları çarpıtıp istediği hüviyete giriyordu önemli olan buydu - teknik olacak tekniği buldum - gerisi - olayların -geçen yerlerin- arabaların gidiş gelişlerinin- ve arabaların akıllarının nasıl işlediği?

Bütün bunlar -benim bulduğum teknik uslupla hallolacak, üzülme halloluyor- Bir roman iki günlüktür hatta tek bir günde başlar biter 1973/29 Ekim Cumhuriyet Bayramı 28 Ekim'de yarışlarla ve 29 Ekim'de köprünün açılışına gidilerek devam eder - kendi meseleleriyle biter- olay -eskiye dönüşler ve

yazarın bir günlük hayatıdır- Ama görüyorsunki sekiz dokuz seneyi kaplıyor.

Not: İhtiyar kadın eşit herşeye, genç de oluyor - Cumhuriyetin 10. yıldönümü -annesinin zamanına da gidip anlatabiliyor 100 yıllık tarih gibi. Cumhuriyet Bayramları geçiyor, o divan pastanesinde oturup resmi geçitleri yaşıyor.

1973'de Boğaz Köprüsünün açılışına Asyalılar - Avrupalılar- olarak gidildi. Ayrıca Asyalı Mach I - Avrupalı Corvette- olarak ikiye ayrıldılar. Asyalı-Avrupalı diye taraf tutarak yarışa girdiler. Sonunda Mach I kendini gene belli etmeyerek -Corvette polis düdüğünü çalarak Mustang'a doğru geldi- yani Mach I polis olarak geldi yarışa -Corvette'in içinde polis olarak... siren çalarak...herkez Corvette sanıyordu ama o polis kılığına girmiş Mach I'dı. Yanında da 321cc Mustanglar vardı. Yani Mach I polisi temsil ediyor. Bunu iyi belirtmek gerek.

Karaca telefonda arabalar arası haber getirip götürenlerin arabası olmayan daha az zengin çocuklar olduğunu söyledin -bu çok mühimdi. Bilmiyordum-

Beni çok iyi bir biçimde aydınlattın. Mach I en son yarışa geldi Corvette ve de polis kılığında... iyi mi? Yani bizi idare edenler bunlar. Fikir olmaktan çok yarış şeklinde anlatmam gerekiyor. Bu sahneye katkın olabilir. Mach I yarışa polis arabası olarak mı gelsin? Yoksa Corvette arabaya mı polis kılığında girsin siren çalarak? Ben öyle düşünüyorum.

İşte böyle senden çok şey istediğim için beni hoş gör, sağlığım bozulmasın başka bir şey istemiyo-

rum. Karacacığım Işıl'dan Paris'ten mektup aldım seni övüyor. Karaca'nın insanlığı san'attır herşeyden en üstündür diyor ve beni de -Borges (Arjantinli yazar) ve Becket'in yanına koyuyor ona Afrika Dansı'nı göndermiştim onu okuyunca yazdı bunları. Yine Mach I'a dönersek Ford "Bence Mach I kendi giriyor", CATALİNA "Başka Mach I gönderiyor kendi yerine. Ama Mach I hiylelerden yorulmuyor" dedi. Ford "Başka bir kez yarışa girmiş gibi yapıyor -Ama yarışa girmiyor." LTD "Söz gelişi pistte... yapması gerekirken..... yapıyor" diye Kugar itiraf etti -Bazen varılan bir anlaşmaya göre -Bir araba ister Ford'un ileri sürdüğü gibi- fena şekilde sıkıştırılsın, sağdan gitsin -yarışı bitirmek zorundadır Fena sıkıştırılsa bile. Ama bunlar da yarışın önemine göre değişirdi. Ayrıca 2000 metrelik yarışta şişer dedi -Mach I 2000 km den sonra açılıyor- Mach I kaçak güreşiyor demişti.

Kural şu olmalıydı Küda'yla Mach 'ın yarışında: ???

Oysa o şöyle yaptı -Böyle yaptı vb. 3üncü kilometrede beklemiş olmalıydı -

Bunun da hiyleleri var ne o ki? Herşeyden uydur (demiş Karaca).

(Katalina, yarışa girmesi, yarış gününü bildirmesi için Mach ' in peşinde dolaşıyor -Evinin kapısında bekliyor - Halbuki beklediği ev Mach'in oturduğu ev değilmiş O da onun olabilirmiş ama GÖztepe'deymiş o sıra Mach I, Katalina da tersine Etem Efendi caddesindeki evindeymiş, bulunamıyor

- Lübnan'a gittiği söyleniyor -Mersin'de pamuk tarlalarını denetlemeğe gittiği de bir fikirmiş - Amerika'da olması ihtimali de kuvvetli -Birçok yerlerde iş kurmuş, fabrikaları var - Otomobil fabrikalarını ziyarete gittiği de söylentiler arasında - Yarış gününü bir türlü bildirmiyor Mach I. Perşembe günü Klüp 33' den telefonla aramamızı söylüyor -Sabaha karşı bulunuyormuş -Sabaha karşı ettiğimizde -Oradan ayrıldığını -Öğleden sonra 5 çayında Divan'da aramamızı söylüyorlar -Telefon ettiğimizde Mersin'e gittiğini bildiriyorlar. Divan'dan Cihat diye biri, haberini veriyor.

Mach I adamlarıyla geldi Corvette kılığında 321 Mustanglarla Polis düdüğü siren çalarak Mustanglar beyaz edlivenli 3 sıra halinde Mach I 'lar geliyordu. (32 Mustanglar) Sahili Mach I'lar kapladı çekirge sürülerini andırarak biribirlerinin üstünden atlamaya başlıyarak. Korkunç siren ve canavar düdükleri çıkararak Fenerbahçe'ye girdiler bir tur attılar. Bir grup ileri bir grup Kızıltoprak yokuşundan aşağı Bağdat caddesine yöneldiler -Bağdaş caddesinden üç kola ayrılarak Ankara Asfaltına yayıldılar ta ilerilere kadar, geleceği çok daha ötelere açılan yollar üzerine yayıldılar koskoca Bağdat caddesini çıtır çıtır ezerek kırarak geride binlerce araba mezarlığı bıraktılar -

Geri dön Mach I

Geri dön

Mach I geri döndü -Geride bomboş bir cadde bırakarak, binlerce otomobil mezarlığı bırakarak -

herkez Corvette' i bekliyordu -
Corvette kılığında Mach I geldi polis kılığında?
Bu kısım için yazdım nasıl bu son yarış?
Mach I gene aldatıyor
Mach I kuvveti idareyi temsil ediyor
Her zaman gizli kuvvet -

Annen

Not: "Ama ben para için savaşmıyorum" dedi Mach I. "Ya ne için savaşıyorsun" diye sordu Juda. "Maalesef söyleyemem -Hobby için- savaşıyorum" diye cevap verdi -Juda "sen nesin gizli bir kahraman mısın yoksa" diye sordu. Mach olduğum için kahramanım, düşmanlarımı hurda araba cennetine gönderirim. Benim kahramanlığım gayri insanidir dedi Mach I. Juda "Cennetten rahatsız olmam yalnız yeter ki trafik olmasın" diye cevap verdi. -Tren yolunun altındaki köprüden geçmişler- eski ve yeni tarzda inşaatlardan ve karmakarışık apartmanlardan evlerden oluşmuş sokakları arkada bırakmışlar -Eski külüstür bir caddeye çıkmışlardı-

Burda sözde yarışa giriyorlar -biribirlerine hava atıyorlar-

Yukarda "sen nesin gizli bir kahraman mısın?" sözü çok güzel -gerisini ben uydurdum- o güzel lafı da sena söylemiştin, bana yazmıştın.

Cevaplar iyi değil sen değiştir.

(21) Kaptan – corvette = Avrupa
Mochi – Asya –
Telefon eltti ben zonn aceli bunun
kaptan zann çıkardı yorum – Telefon-
da, hoşlu getirip götürenlerin
arabası olmayan polis komis-
lan dediğimi söyledim – Bu cok
mühim dedi – Bildiriyorsunuz
Teşekkür ederim dedi cok
iyi bir biçimde uyandırdın

Mochi'ye en son yarısa
geldiği Corvette ve cok
polis kulübünde iyi mi?
yani iyi idare ediyor
Kaptan, cok şiken olmaktan cok
Yavaş şekilde anlatmanı
gerekiyor. Bu zahmete katlan
olabilir – Mochi – yarısa Polis
arabası olarak mı gelsin? Yoksa
corvette denilen aya polis
mı polis kulübüne gitsin
sizen çalışır?

24 Mart Pazartesi 1980
Kurtuluş

Sevgili Karaca,

Uzun bir zaman sana yazamadım. Haberler kötüydü -seni çok merak etmeme rağmen iki satır yazamadım. Şimdi de yazmak zorunda olduğum şeyler var, onun için -çok geç bile kaldım sana bunları iletmeye.

Karaca (...) seni ve beni suçluyor. Benim çini sobamın ve antika büfemin üstüne oturdu gibi bir şey. (...) bana bu sobayı Karaca verdi diyor eliyle evime getirdi ondan teslim aldım senden almadım.* Ben (...)'e ayrıca senin telefon numaranı verdim. Karaca burada Selahattin amcanın evindeyim. İki taraflı zatülcempten: burada kalıyorum. Hastalığımla tek başıma uğraşıyorum. Şimdi röntgen çektirmek için aybaşında alacağım nafakayı bekliyorum. Bankada param bitti, telefon bile almadan bitti.

* Burada sözü geçen aile ve olaylar hakkında, birkaç söz: Bu ailenin kızı ile aramızda duygusal bir yakınlık yaşadık, annem aracılığıyla tanışmamızdan hemen sonra. İlişki, Londra'da alabildiğine güzel gelişmesini sürdürdü. Londra'da okullarımız bittiğinde, ilişkimizin sıcaklığı ve heyecanı ile, orada kalıp birlikte yaşamaya, çalışmaya karar verdik. Küçücük odamı evimiz yaptık. Bunun üzerine başveren çirkin yorum ve olaylar üzerine, onu

Bunları yazmak istemezdim ama ileride benden sana daha acı bir haber gelebilir. Milli Selamet Parti'li yobaz ve cahil baban sana tam yobazca ve cahilce yalan bir takım haberler, daha doğrusu dedikodular vermiş (benim hakkımda) ve senin Homo Türklerin arasında bir mahallede yaşadığından bahsetti. Bu dedikoducu ve kindar adam -müslüman, homoların en tehlikelisi gibi geliyor bana- belki babandır bana kızacaksın, istersen kız... ileride bana hak vereceksin -geçenlerde eski bir kaynaktan okudum "Dünyanın en tarihi ve belalı homoseksüelleri Türklerde imiş" -hamamlardan- cahil padişahların oğlanlarından gelirmiş- Sana yazacağım çok şeyler olabilir ileride tek başıma bir şeyler halletmem gerekiyor. Fakat senin, artık, yanımda bulunduğun kadına veda etmen ve kendi kaderine katılman zamanı geldi. Sen farkında değilsin ama, iş çok ciddi. Sana iyi bir muhide geçmeni tavsiye ederim. -Zengin bir kız (çirkin, güzel) bir kadın sana yardımcı olabilir. Küçük, basit insanlardan uzak ol -hele o Türk mahallesinden kaç, başına felaket gelebilir.

aldığım gidiş-dönüş biletiyle Türkiye'ye, ailesiyle konuşmaya gönderdim. Geri gelmedi. Bırakılmadı.

Bu arada, tanışmamızın ilk zamanlarında, tatil için geldiğimiz İstanbul'da, ailesi yeni bir eve taşınıyordu. Taşınmalarına yardım ederken, o zaman kullanmadığımız antika bir çini sobayı da, geçici olarak onlara verdik. Geri alamadık. Bugün hâlâ onlarda. Geri vermeme sebebi olarak, onu benden ayırdıklarında Londra'da

Londra'ya ani gitmem gerekirse beni hastaneye kim götürecek -benimle kim ilgilenecek- bunun da cevabını beklerim. Senin ciddi bir göreve başlar başlamaz bana para gönderip aldırmanı bekliyorum. Gerçekten ciddiyim... Karaca şimdi sana iyi şanslar ve atılımlar dileyerek tekrar bu mektubun konusuna gelelim. Lütfen lütfen şu aç gözlü sosyetik (...)'nın ve acılı (...)'in bizim eşyalarımızı ellerinde tutma hakkını daha fazla vermeyelim. Lütfen resmi bir mektup yaz bu mektup benim elimde de bulunacağına göre belki sağa sola gösteririm utanırlar da benim eşyaları verirler.

Vaktini mezbele mahallelerde geçirme ve fakir biriyle orada kalmak için evlenme, senin yaşında ne olursa olur. Senin parana ihtiyacı olmayan beraber çalışacağınız bir kız arkadaş en iyisi. Bürokrat ol. Amerikalı. Tehlikeli yollar ve işler var kendini birden bire bu işlerin içinde bulmandan korkuyorum. Ne yazık ki baban akıllı biri değil ve ben zengin değilim. Senin hemen yardımına koşmak isterdim fa-

kalan eşyalarını gösterdiler. O eşyaları, Amerika'ya giderken emin bildiğim bir otelin deposuna bırakmıştım. Bir süre sonra aradıklarında bulamamışlar. Beni sorumlu tutarak, annemin soba ve dolabını geri vermediler.

(...) Bey'i Kasım başında bir kez daha aradım (yıllar sonra, tekrar). "Sevim Burak'ın sizde olan eşyalarını istiyorum" dedim. Hâlâ aynı noktada olduğumuzu, kızının bir bavul eşyasını ya da 100 milyon TL istediğini söyledi. Ve bu sefer "iyi günler" diyerek kapattı telefonu.

kat ne yazık ki bunu ben senden bekliyorum. Sevgili Karacam, sıhhatli bir anne oldum senelerce ama sonu iyi gelmedi, inşallah tedavi olup eski sağlığıma kavuşurum. Senden iyi bir iş haberi bekliyorum. Lütfen aldığın kurt köpeğini elden çıkar. İstikbaline mani olabilir. Emin ol ki sokağa çıkamazsın, bağlanırsın, ayrılamazsın. Tıpkı kadın gibi. Artık gerçekçi olalım ben köpek hikayesinden vazgeçtim. Canım Karaca, şu büyük imkanını (Amerika) iyi değerlendir. Acele cevap. Necla'ya daha resmini veremedim fakat bahsettim.

Annen.

18 Aralık Perşembe 1980
Erenköy

Canım Karaca,

Sana 7 Aralık tarihli bir mektup gönderdim. Cevabını hala alamadım. Mektubumda sıhhatinin iyi olduğunu düşünerek, moralini bozmamaya çalışarak paradan bahsettim. Çünkü artık başka bir şey yok burada, yoğun bir şekilde para kapitalisyonu var. Gittikçe büyüyerek herkesi içine alıyor. Bu çemberi kırmana imkan yok. Bu meseleye oradan bakmak belki çok zor göremezsin. Tıpkı benim seni tam göremediğim gibi... Ancak bir takım şeyler de yapabiliriz kör kör de olsa. Sıhhatim elverse Ankara'ya gelip Devlet Tiyatrosu Müdürüyle görüşmek lazım. Oynanması daha gerilere atılan belki de Arşiv Müzesinde kalacak olan iki eserimi de geri alıp Ali Poyrazoğlu'na veririm. Bu sıralarda, oldukça iyi bir oyun sergiliyorlar galiba gidip göreceğim. Ancak dramatik sanat olayına dönerlerse benim oyunumu oynayabilirler. Bana iki yıl önce Ali piyesimi sormuş ve içinde Korhan Abay'a göre de rol var mı? demişti. Ben de iki erkek başroldeler demiştim çok sevinmişti. Ancak Ankara Devlet Tiyatrosu Röportuvarına almıştı, sonra oyun geçen yıl tam sahneye konurken Ecevit Hükümeti çekildi. Koalisyon Hükümeti Devlet Tiyatroları Müdürlüğünü ve rejisörlerini

değiştirdi. Yerine gene eski kuşaktan Cüneyt Gökçer'i getirdi ve benim oyun provalara konmuşken tekrar kalktı. Şansızlıktı bu. Sana yazamadım, Mektuplaşacak durumda değildim. Zatürreye tutuldum. Geçen kışı hep hastahanelerde geçirdim. Bahara doğru babanın evinde sonra Erenköy'de, iki ay da Selahattin Amcanın yanında konakladım. Küçücük bir dairede yer yataklarında yattım. Ben Ömer'in para vermemesi ve çok sıkıntıya düşmemizden evi sattım ve Ömer'den ayrıldım. Ömer'e gelince göründüğü kadarıyla bürokrat hayatı bitti sanat hayatı! kaldı. Tekrar insan resmine ve vücuduna döndü. Sosyete ne isterse onu yapıyor. Onlardan para çıkarabilmek için herkese herşeye "evet " " evet " diyor.

Özdemir Asaf da hastahanede. Pek ümit yok. Senin anlayacağın sanat adına yapılan saçma işlerin sahipleri teker teker kaderlerine boyun eğiyorlar. Çok içtiyse içkiden ölüyor, çok yorulduysa kalpten gidiyor. Genç yaşta ölüyor bizim kuşaktaki insanlar. En önemli işin, "işlerliğin" yaşam olduğunu kabul ettim. Sağlığım için yaşamak bile yeter. Kör, kambur, topal olmaya razıyım yeter ki ölmeyeyim. Hastahanede ölümlerin başı ucunda çok bulundum. Çok ölen gördüm. Ölümü yaşadım tekrar katater ameliyatı oldum ve ayağa kalktım. Şimdi ayakta olmaya ve üzülmemeye çalışıyorum. Canım Karacam, istersen, eğer çok sıkıldıysan, gel yanımıza, evimiz seni bekliyor. Çok mutlu oluruz. Fakat sana bunları yazmak istemiyorum. Seni kendi dünyanda kendi kararlarına kendi yaşamına bırakıyorum. Ne istersen ol.

Hür ol diye. Londra'yı gördün. Paris'i Belçika'yı, Afrika'yı Avusturalya'yı görebilirsin. Hastalıksız ve genç olarak yapabileceğin çok şeyler var.

Sen bütün gücünü kendi kendine harcadın kendi kendine yürüdün yanlışlıkları kendi kendine gördün tecrübe yoluyla diyorsun. Bu en ağır yoldur. Dikkat et. Başta biri sana yardım etmeden bir vuruşta futbol topu gibi kaleye giremezsin ki canım oğlum, seni çok çok çok merak etmekten başka elimden bir şey gelmiyor. Bana uzun zamandır yazmıyorsun niye? ne oldu? Baban benim yerime sana saçma sapan şeyler yazdı aramızı açtı benim ciddi durumumu alay konusu olarak ele aldı. Şimdi Elfe'ye keman dersi veriyor, hem de vermiyor. Kendi sıhhatine bakıyor. Hiçbir şeye üzülmüyor. Bu yakınlardaki sinirliliğini sana üzülmesine bağlıyorum. Hem gelmeni istiyor hem de korkuyor. Aslında son derece akıllı kendine göre, benim gibi müdahale edici ve bir işi ele alıcı değil. Canım oğlum, sen gene de onun tek varlığısın ve olmalısın benim için de böyle hem de daha çok... Çünkü ben iki de bir de ölüp seni kaybedeceğimden korkmaya başladım. Bana mektup yaz, ne istersen yaparım. Yalnız (...) ve kızından ve (...)'den nefret ettim. Sevgili oğlum. böyle küçük şeylere indiğime bakma çok terbiyeli davranıyorum sayılır. Biz ana-oğul, enayi değil fakat idealistiz. İnsanların, görmek istediğimiz gibi olduklarını hayal ediyoruz. İyi, dürüst olmaları gerekir diyoruz. Bu doğru ama uygulamada yanlışlarımız var. Herkesin yöntemleriyle başa çıkmak zor bir iş.

Onun için kendin acımasız yöntem uygulayacaksın insanlara -ilk önce sen sert olacaksın- ama Karacacığım sakın sana nasihat veriyorum sanma, eskisi gibi. Ben artık en önemli şeyin "sağlık" olduğuna inanıyorum. Bir de "gençlik" diye bir koz var insanların elinde... İşte bu gençlikte yapılan işler sonucu belirliyor yani gençlikte ektiğini ihtiyarlıkta biçiyorsun. Her adım, ilerisi için bir yatırım ya da kayıp Karaca... O adımları sağlığını koruyacak kadar atsan bile güzel bir yatırım. Kendine iyi bak. Kendini sevdir, seni sevsinler, sana iyi baksınlar. Dünyadan bunu istiyorum. Benim, yüzü gibi kalbi güzel oğluma birşey olmasın. Canım Karacam, amaliyata girerken hep seni tekrar göreceğimi düşünerek gözlerimi kapıyorum... beni unutma. Mutlu yıllara. John Lennon'u öldürdüler, nerelerde dolaşıyorsun? Amerika'da bir zerresin, neredesin, bana küçük bir işaret ver seni göreyim.

25 Ocak 1981
Pazartesi

Canım Oğlum,

Güzel mektubunu ve de resimlerini aldım. Çok heyecanlandım, büyükçe olan resminde çok yakından çok toraman çıkmışsın, tombul tatlı ve de yakışıklı, cana yakınsın.. Her zamanki gibi... Fazla değişmediğine çok memnun oldum. 25 yaşında bile göstermiyorsun, çocukluğundaki gibi yumuk yumuksun.. Oya ile olan resminde de çok şık, kibar, ince ve de gene yakışıklısın... Aferin, bu gidişle yakışıklılığından birşey kaybetmiyeceksin gibime geliyor.. Ancak, bana kalırsa, senin etrafından olan herşey, cisimler, insanlar, kadınlar, erkekler, ve de eşyalar, (cadde ve sokakların resmi yok) senden birkaç gömlek daha aşağıdalar, birkaç gömlek daha senden çirkinler.. Senden güzeli yok.. Bunu iyi bil ve de hiçbir zaman unutma.. Bunu sana bir anne veya seni kıskanmıyan bir arkadaşmış gibi söylüyorum.. Arkadaşlar kıskanırlar, hem de çok, kıskanmıyanı belki de yoktur.. Bu da sana garip gelmesin artık.. Öğünmen az kendinle ne kadar iftihar etsen yeridir, ancak, çirkinlerin ve kendine güvenmiyenlerin hayattaki mücadelesi daha güçlü oluyor, ve devamlı öne geçmeye çalışarak, iterek kakarak toplum içinde (aynı bir sinema, konser salonundaki gibi) kendilerine iyi bir yer kapıyorlar.

Canım Oğlum, bu konuda sana son söylemem gereken şey sıhhatıne iyi bak olacak.. Sakın şişmanlama, bütün gençliğini kaybedersin, caziben uçar, gider. Az fakat öz, et, tavuk, balık, süt gibi kuvvet verici gıdalar almaya gayret et. Allah sana para versin, ilkönce iyi beslenmene harca, sonra giyim kuşam, kitaplar... Demiyorum artık.. gücenme, senin Bilimsel bir tahsille Prof. ya da Kürsü sahibi olmanı bekliyorum. Çok isterdim.

P.S. Kusura bakma kağıt yırtıldı değiştirmek zorunda kaldım.

Biliyorsun, Londra'da okumanın anlamı buydu. Ama, başka etkenler, tabii. zengin bir tüccarın kızıyla sevişmek, evlenmek fikri beni ve seni çok doğru olan ve tek yapılması gereken ciddi şeyden, yüksek tahsilden alı koydu. Buna ben de sebep oldum. Senin (...)'le evlenmeni ve zengin olmanı arzu ettim. Fakirlikten usanmıştım. İki keresinde de beş parasız iki erkekle evlenmiştim. Neyse şimdi, vakit geçmemekle beraber, çok parlak bir tahsil hayatını(Ki Amerika'dasın, neler olmaz) unutmuş görünüyorsun. Ya da bu imkan yavaş, yavaş kaybolmak üzere (Batan bir güneş gibi) Tahsiline, Doktorana devam edebilmek için orada çalışman, hem yaşıyacak paranı çıkarman hem de tahsil paranı kazanman gerekiyor. Bunun için sana bir Amerikalı kızın tahsil yaptırması, yani, senin sorununu yüklenmesi, yani seni çok sevmesi gerekiyor.. Tabii orta halli veya iyice bir

ailenin kızı olması lazım. Senin tahsilinin yarım kalmamasını istiyecek kadar kültürlü ve de seni seven bir kız bulman lazım. Newyorkta çok zor. Küçük şehirlerde, eyaletlette, tanışmalar, iyi aile muhitlerinin gençkızlarının gittikleri yerler daha bellidir. Mesala, Şikago, harika idi senin bir muhit kurman ve orta ya da iyi bir ailenin kızıyla çıkman evlenmen söz konusu olabilirdi. Tahsiline devam ederdin. Gene kafanı kullanırsan iyi bir muhite gidebilirsin bence, Şikago'daki arkadaşınla tekrar mektuplaş Şikagoda öğretim üyeliği yardımcılığı gibi, ya da herhangi başka bir branşta, geçerli yeni bir meslek kursuna başla bir yıllık, iki yıllık, üç yıllık meslek tahsilleri var. Eczacılık, Kimyagerlik, Belki de yeniden Doktor olmak için Üniversiteye girebilirsin. O Şikagolu arkadaşın yardım eder yemin ederim, sen istersen yaparsın ona kendini acındırırsın. Benim mektubumu okursun, annem tahsil yapmamı istiyor, Londradan doktora yapmadan Amerikaya geldiğime ve de I yıl kaybettiğime çok üzülüyor. Hastalanmış, diye mektup yazarsın. Canım Karacam, Gerçekten de öyle. Sen orada, 45 yaşında -nerdeyse benim tecrübelerimde -ki, benim yolumda aynı tecrübeleri geçirirler o yaşta- kadınların sevgilisi olmaya devam ettikçe kendi hayatındaki düz hedefi-Yanlış anlama-Sonuca varan doğru kısa yolu, eğriltmiş dolaştırmış oluyorsun.. Şöyle ki sevgili yavrum. Benim sana şöyle, böyle yap sevdiğin kızları etkile, onlardan yardım iste diye sana sayfalarca yazdığım kişiler okuyan, tahsil yaşında gençkızlardı. (...), hele ailesi

katiyen sana uygun değildi, (...) uygundu, biribirinizi tamamlayabiliyordunuz fakat bu kez de onların ailesi bu olacak işin arasına girip bozdular. Yani (...) ve (...) bu işi bozdular. Çünkü onlar da benim gibi senin daha uzun boylu tahsil yapmanı istiyorlardı, sana omuz veremezlerdi. Bizim de seni orda okutacak paramız, yoktu bunu da biliyorlardı. Bizi sömürecekleri kadar sömürdüler sonra da kızlarını; daha tahsilli daha zengin birine vermek üzere çekip aldılar. (...)'in yerinde ben de olsam karşı koyamazdım. (...)'i oyalayacak evleri ahpapları, Bodrum'da tatil günleri var. Ayrıca daha da gerçekçi bir tavırla, (...)'e zenginlerden birinin şirketinde iş bulup çalıştırıyor, parasını da elinden alıyorlar. Kız, memnuniyetle veriyor. İşte Burjuva Aile dediğimiz budur. Ailedeki bütün fertlerin sağlamlıkları ve yerleri o aile içindeki kazandıkları para'ya dayanır. Ona göre yerler içerler, gezerler. Aile içinde, geri zekalı, sakat, ya da merhametli insan varsa o'nu bucak bucak çevreden kaçırırlar, nerdeyse karanlık Odalara saklarlar.

Karaca Şimdi bana bıyık altından gülüyorsun, belki de kızıp hafifçe kaşlarını çatıyorsun, haklısın; gene senin işlerine burnumu sokmaya başladım. Çünkü inşallah bu günlerde sağlığım yerinde ve ben iki aydır Hastahaneye -Ne iki ayı dört aydır- uğramadım-Onun için sen, beni fazlasıyla düşündürüyorsun.

Karacam, Sana çocukluğundan beri hep anlatmaya çalışırım. -Yaşlı kadınlar tehlikelidir genç çocuklar için diye. Nasıl yaşlı erkekler kırkından sonra

kız çocuklara neredeyse düşkün olurlar onlarla evlenirlerse kadınlar da böyle olur. Ancak, bunun tehlikesi nerde? diye sorabilirsin. Bunun tehlikesi şurda. (Seçtiğin kadın çok zengin olmazsa yani bir yaşam boyu, iki, üç, beş misli yaşıyacak kadar parası yoksa) İşte, böylesi tehlikeli olur. Hem, yaşlı olduğu için, ve sen merhametli olduğun için bir süre sonra onu anne gibi seversin ve sokağa atamazsın başkalarına bırakamazsın, acırsın, hem de senden daha tecrübeli ve de temkinli olduğu için seni bir anlamda avucunun içine alır. Bir de bakarsın ki seni yönetiyor. On sene geçmiş..... Sen gençlik ve de tahsil, para kazanma gibi iddialarından uzaklaşmışsın, kuzuya dönmüşsündür. Bir Ana evlat bağlılığı içinde yaşlı kadın mutlu olur sen de senelerini yitirirsin ki EN KIYMETLİ SENELER NE YAPARSAN 25 ila 30 yaş arasında yapabilirsin hayatta çizdiğin yol artık belli olmuştur. 30'undan sonra piyango bileti, ya da tepeden inme şans ister... Miras falan hikayeleriyle ilgilenmeye başlarsın... Canım Karaca, eğer ölmek üzere olan çok yaşlı güzel ve akıllı bir ihtiyar Amerikalı ya da Türk nine bulursan tabii ki bunun senin için hiç bir tehlikesi yoktur. Mesela, benim gibi bir kadın olsa, yani anne gibi (25'inden sonra mükemmel Üniversite bitirilebilinir) seni okutsa, yanına alsa, nüfüsuna geçirse, ya da bir süre için evlense, sana yararı dokunsa.. Sevgili oğlum bu çeşit seni okutacak evine alıp besliyecek bir sevgili -ana- yok mudur? Vardır. Dedikoducu, çok zengin olmayan, daha evlilik yapabilir, kendisinin de desteğe ihtiyaçı

olan kadın sana gelmez. Başına bela alma. Çok zengin olsa seni okutsa beni ve kardeşini Amerika'ya aldırsa, Bir iki ay, bize de baksa (Ben de Amerika'daki en iyi Hastahanede kalbimi onarırım) ne iyi olur??? Yarı şakaysa yarı ciddi bu sözler. Neden olmasın? Bütün etkileyici, romanlar, san'at filmleri, sanatsal yapımlar bu konuları çoğunlukla işlemez mi? Yokolup gitmekten söz eden felsefeler, sonunda hep böyle en son imkânmış gibi gözüken bir yaşam'a dönüşerek trajikliklerini kaybederler, tabiileşirler.. Çünkü, hayat dediğimiz şey, insan vücudu ve beynini sonsuz'a kadar yoran, yıpratan doğduğu günden başlıyarak ölüm'e doğru götüren olaylar silsilesidir. Eğer, San'at yapmıyacaksan ki bu da bu gün "bir iş" "meslek" haline dönüşmüştür. (SARKIS'İN SAN'ATI - SAN'AT DERGİSİ) 9 Nisan 1979 Sayısı -sen biliyorsun ama okumadın Sarkis'e Paris'e gönderdin, o sıra (...)'le uğraşıyordun.

Sanat bugün o eski bohemliğini yitirmiştir, hayatın akışı içine girmiş, bir anlamda duygusallıktan maddeler'e dönüşmüştür. Hayatın yaşamımızın içinde diken gibi sert şeyler diye bakmıyoruz.. O eski çabalar, öldürücü duygusallıklar, yerini maddesel bir dünya'nına çağırışımlarına ve de birtakım somut şekillere, eşyaları, kullanmaya yarayan ellerimizle tuttuğumuz nesnelere dönüşüyor. SARKIS sergisini kapattığı zaman o sergilediği eşyaları, bayrakları, ve de makinaları (çalışan makinaları) yakıyor ya da kaldırıyor. Ya da, başka bir sanat eseri yapacağı zaman o kaldırdığı makinaları, veya nesneleri, yani somut

şeyleri tekrar kullanmak üzere (Bu kez başka bir fikri-başka bir sanatsal olayı yaratmak için tekrar ortaya çıkarıyor. Ve de kullanıyor... Benim hikayelerimdeki kelimelerim gibi. Hiç eskimez yerlerini yıllardır değiştirir dururum. Anlamları da değişir.. Yani kelimeler, bir takım işaretlerdir. Birşeylerin işaretleridir. Birşeyleri anlatmak için kullanılırlar. Aynı harfler ve kelimeler başka, başka yerlere konursa başka başka şeyler anlatırlar. Şöyle anlatayım: Denizciler Zırhlı gemiler de uzakta iki gemi düşünelim, harp gemileri olsun. -İki geminin bahriyelileri güvertede ellerine aldıkları iki bayrakla çaprazlama işaretler verirler ve de karşılarındakinden de gene aynı çift bayraklarla, çapraz, dik, aşağı ya da yukarı bir takım hareketlerle cevap alırlar bayraklarla konuşurlar. Bu çok basit bir konuşma tarzı, fakat enteresan olanı şu demek ki kelimeler hatta harfler bir takım işaretlerdir işaretleşmelerdir. Eğer, Harfler olmasaydı başka işaretler, belki hareketler, haflerin yerine geçebilecekti. Ben Hikaye mi diyelim Roman mı diyelim Anekdot mu diyelim herneyse, yazdığım (YAHUT DA YAPTIĞIM İŞLERE) kullandığım harfleri bu bayraklarla değiştirebilirim. Kelimeler yerine bayraklar, eşyalar, koyabilirim. Bütün mesele hayatımızın içine karışmış olan bir yaşama dönüşmesi, paçavraların, bezlerin, örtülerin konuşması, bize anlatması ..Eskiden bir şeyler vardı, gelecekten de birşeyler var.. Bugünden de bir şeyler var... Taşlar, demirler, bozuk elektrik ocakları, atılmış fişler, eski bir bisikletin kornası, bir evin kırmızı kapı numara-

sı, Sokak ismi (DELİKOÇ SOK. NO 15) Neler anlatmaz ki?.. Deli Koç'un bağlı olduğu ipi, boynuzları, eski postunu, bir de kırmızı yumurta biçiminde porselen boyalı eski bir 15 Numarası. İşte bizim 50 yılımızın SOMUTLAŞMASI, yani Delikoç sokağının eski İŞARETLERİ. Geleceğe ait düşüncemiz, onu bugün göstermemize bağlı. SARKİS'İN anlatım tarzıyla kendiminki arasında müthiş organik bir bağ buluyorum. Bunu SARKİS de biliyor sanıyorum. Onun en müthiş bir Sergisi BAŞLANGICINDAN ÇÖKÜŞÜNE III. REİCH Sergisinde, daha doğrusu, bu ad'daki kitaptan yararlanarak yaptığı sergide sadece ad'lar okunur. Bu kitaptaki bütün isimler bir banttan okunur ve saatler boyu (BİR KİTAP BOYU) -Yani III. Reich'deki bütün isimler tekrarlanıp durarak sabahtan akşama dek açık olan sergide banttan çalınır, gelenler bu isimlerin tekrarlanmasından koskoca bir Almanya İmparatorluğunu ve onun kurucusu vahşi katil Hitler'in tarihini yaşarlar.. Hatırlarsan, Benim Yanık Saraylar kitabımda, Kuzguncuktaki bütün Yahudilerin ad'ları tekrarlanarak Kuzguncuğun elli altmış yıllık bir tarihi canlandırılıyordu o hikayede AH YA RAB YEHOVA idi adı. Benim Yahudilerin gazap Tanrısı Yehova idi, Sarkis'in ise İkinci Dünya'nın HİTLER'İ İDİ. O da YAHUDİ DÜŞMANI BİR TANRI GİBİYDİ. Bu paralellik benim hikaye çizgisini, onun resim çizgisini çiziyor. Bir yerde aynı tarihsel sesler, ve Trajedi, yaşanmış, gerçekten somut bir parça hayattan koparılmış yeni dünyanın bir yerine yamalanmış gibi... Neyse, Bu günlerde, anladı-

ğın gibi yeniden yazmaya başlıyacağımı herhalde anladın.. Geçen sene Salah Birsel EVE KADAR GELMİŞTİ HİKAYE İSTEMEYE. Mungan diye senin yaşında bir Hikayeci, -DRAMATURG- aynı zamanda, geçen seneden beri peşimde, (Flört ediyor gibi birşey) O tanışmak, yazılarımı karıştırmak (kendi Dergisi var) burada saifeler vermek istiyor. Geçen sene piyesim Devlet Tiyatros'unda oynıyacakken Hükümet Değişti, Demirelciler gelince benim piyesi provalardan geri çektiler. Ben, şimdi o Piyesleri çekip Yıldız ve Müşfik Kenter'e vereceğim. Murathan'la da buluşup ayarlıyacağız bu işleri. Ama benden illede bir hikaye koparmak istiyor. Biliyorsun seneler önce SAİT FAİK ÖDÜLÜ yüzünden Hikayelerimi yayınlamıyordum. Türk halkını yıllarca boykot ettim kendi açımdan. Artık yeter diyor Paris'ten IşılSARKİS, bir çok mektuplar da alıyorum. Şaşarsın beni unutmayanlara. Aralarında yaşlı bir Prof. Doktor ve de Hüseyin Baban diye çok ünlü bir Mimar var. Karaca, müsaade edersen, senin bir kız arkadaşının, nikah töreninde başına gelen macerayı sana anlattığı mektubu kullanacağım. Hani, Deniz falan Nikahta sululuklar yapıp eve kadar gitmişler, yemek istemişler bunlar karı koca onları atlatıp uçağa gitmişler işte o arabalar falan.. İsimleri değiştireceğim. SEVGİLİ KARACA diye başlıyor.. Senin İsmini de değiştireceğim; yoksa bırakayım mı? Bilmiyorum, küçük bir hikaye vereyim diye düşünüyorum. Niyetim piyesi oynattıktan sonra büyük hikaye yayınlamak. Şimdi elimde senin de bildiğin iki

büyük hikaye (roman gibi) var ama. Sonlarını her an değiştirebilirim. Bir de Serko'ya yazacağım, onun san'at düzeyinde birtakım şeyleri görebilirim. O çok çalışıyor ve benden çok ileride.. Hem de Literatur olarak.. Yani Edebiyat, sinema olarak da resmi görünüyor.. Maddesel heykelsel olarak da ondan çok şey öğrenebilmek mümkün bu sanat kollarında.. Hem çok sert biçimde gerçekçi hem de duygusal sevgi yönleri var. İnsan sevgisi, ihtiras, beden çalışması hepsi var onda. Bence büyük dahi bir canavar o, her konuyu her olayı yutuyor.. Ömer, SARKİS için "Çalışkan, hayatın tadını çıkarmıyan bir Japon askeri o .." diyor. Kendisi de donsuz kadın resimleri yapmaya başladı. Burada Sezer Tansuğ'la bir olmuşlar, "FRANCİS BACON'UN resmine başkaldırma" "Bacon'da ölüm" resmi diyorlar.? Ama kendi aralarında gelin güvey oluyorlar, bilirsin senelerdir ne büyük hayaller kurardı. Paris'te en büyük ressam olmak, orada yaşamak gibi.. Şimdi Paris resmine başkaldırıyor!!! Tabii Serko Ömer'in rüyasında göremiyeceği bir üne kavuşmuş durumda.. Almanya'dan İsveç'e kadar ünü duyulmuş oralarda sergiler açıyor. Fransa'nın Larus'unda Sarkısa ZABUNYANA diye bir büyük bölüm var. Dünyanın özellikle Fransa'nın yetiştirdiği ressamlar arasında yer alıyor.. Onunla bağzı konularda mektuplaşsan (Tabii sanatla ilgili herhangi bir konu olabilir). Işıl, Yılbaşı tebriği gönderdiğinden bahsediyor, çok sevinmiş, senin için "Karaca orada ne yapıyor, okuyor mu? yoksa?" diye soruyor. Işıl'a mektup yazarsan kat'iyen cevapsız bı-

rakmaz seni.. Bilirsin, ne kadar entellektüel olup da Fransız Filolojisinin en esprili ince, alaycı kızıymış.. Hala da öyledir. En büyük üstatların en sivri yanlarını sever ve güler hep, Ömerle de iyi dostturlar ama, bu yaz beni çok görmek istemişler. Neyse Karaca bütün bu fikirler, konuşmalara düşüncelerin bir yerde, seninle de ilgisi var. Sadece, Işıl'la SARKİS'e daima mektup yaz. Onları katiyen ihmâl etme, hayatının iyi günlerinde de kötü günlerinde de yaz. Anlıyacaksın... Ben olmasam da onlarla dostluğunu arkadaşlığını sürdüreceksin.. Bunu senin iyiliğin onları da sevdiğim ve seni sevdiklerini, daha çok seveceklerini, mutlu olacaklarını bildiğim için yazıyorum. En ufak bir "çiğ"liklerine rastlamıyacaksın. Bir kere Işıl, senin sesine kendi sesiyle yankı gönderen bir yüksek ve parlak dağ gibidir. Ona yıllarca yazmadım, sonra bir satır bir şey gönderdim 5 günde cevap aldım. Sevgili, sana niye bu insanlardan bu kadar uzun bahsediyorum anlıyorsun. Bu kalabalık düny'da doğru yolu, ve de san'atsal bir yolu seçen ve de taviz vermeyen, temiz kalabilmiş o kadar az insan var ki... Ama diyeceksin ki, ben çok uzağım, biribirimize ne faydamız olur? Çok olur.. Benim yardım edemediğim yüzlerce konuda onlara sorup cevap alabileceğin kimbilir neler vardır?.

Artık, bunları otur, sen düşün Karacacığım, kendine bir meslek, bir yol çiz. Kimseden birşey sormamakla birşey kazanılmaz. Benim bu bir yıl hastahanede yatmam senin bir noktada yanlış ya da eksik şeyler yapmana sebep oldu. Kendine oralarda

iyi bir dost rehber seçemedin. Aslında, nasıl Newyork'ta yaşıyabiliyorsun hala inanamıyorum? Yalnız bu böyle olmayabilirdi, Planlı olabilirdi. Sen pat diye teklif almadan Şikago'ya arkadaşının daveti üstüne gittin. Orada sana iş bulmayı vaad etti mi sana? İş vaad etmeden, okul tahsili imkanı yaratmadan nasıl kabul ettin bu teklifi? Neye, kime güvendin demiyeceğim. Tabii ki kendine güvenip gittin. Ancak bir buhranlı zamandı bu gibime geliyor, (...) döndükten sonra Londra'da kalmak istemedin. Eşyalarını bile gözün görmedi, o kadar severdin. Kendine yeni bir hayat seçtin, ya da şansını Amerika'da denemek istedin. Ama, biraz bekleyip bir iş mektubu, bir teklif almaktı bunun doğru yolu. İstanbul'dan, zengin bir evlilikten kaçtın, Avrupa'da üst düzeyde bir tahsil yapmak için.. Amerika'ya Avantürye'ye gitseydin İngiltere'de okumana ne gerek vardı? Ama, baban tam bir Necmeddin Bey kafası gibi kafada düşünüyordu.

Neyse, eskiye dönmiyelim, ancak bunları unutmamakta, eskiden ders almakta hepimizin yararı var. Tek baban, tahsile, falan aldırmayan.. Kendi uzun yaşantısını, rahatsız edecek, dertli yüksek öğrenimlerden, yüksek bir derece için feda edilecek para'dan, velhasıl çağdaşa düşüncelerden (yorucu ve de aklı ermediği için) uzak, rahat "ne isterse yapsın" "bizim zamanımızda bunlar varmıydı Amerikada yaşıyor daha ne istiyor? Nasıl yaşarsa yaşasın, benden bu kadar - Çocuklar insanın hayatını kısaltan dertlerdir-Onlarla ne kadar uzak olursan o kadar sağlığı-

nı korumuş olursun -aynen böyle konuştu- Geriye dönük bir hayalat içinde, eski Bizansla, Tarih mecmuaları - Oğlancı Paşalar, Hamam Alemleri küllüyatında, Reşat Ekrem Koçu'nun geçmiş zaman seks olayları ve de basılmalar, asılmalar. Eski Fadişahların Ecnebi Karılarından "Orospu Katerina"lardan Gene bu yabancı Padişah karılarının, Şehzade Piçlerinin nelerle uğraştıklarından, neler yediklerinden - Ballar, börekler, iktidar macunlarının tarifenamelerine kadar, Pazar yerlerinin nerede ve ne günleri kurulduğyunu gösteren gazete kupürleri (Mutfağına asmış) ne kadar - her türlü, üftatlı, sorumsuz, geçmişin Bizans artıkları düşünceleriyle oyalanmakta.. Ve de çağdaş bir dünyanın "Bilgi" "ileri" işaretlerine hem yetersiz kültürü, hem de o'nu alakalandıran "ZEKVKİSAFA" yüzünden çoktaaan, sırtını çevirmiş. Kemanını hoca olarak kullanmış, Virtiözlüğü yıprandırıcı, ve sağlığa düşman bulmuş, "ben para için heryerde çalarım" diyor. Diyor ama, onun yaşında bir ihtiyar emekli Hoca Kemancının, hem de tanınmış birinin, para'sı yok.. 70 yaşma gelmiş tek bir adamın -Böyle Konservatuvar hocası -tanınmış bir isim olarak- ve her işte çalışarak -babanın deyimiyle -Her işte çalıştım diyor- Zengin olmaması ayıp değil midir.? Buna ayıp derler.. Bugün, ismi cismi olmayan, en sıradan orkestra kemancılarının, ki, babanın arkadaşlarıdırlar ve de babandan çok, çok gençtirler, hepsinin hayatları sosyal sınıf olarak üst düzeyde. Aileleri, oğulları, kızları'nı çağdaş dünya görüşüne göre tahsil ettirmek istikballerini hazırlamaktan gu-

rurlanıyorlar. Haklı olarak. Onların çocukları, kızları İngiltere'de -Fransa'da, çoğunlukla da evet çoğunlukla da Amerika'da Üniversite muhiti içinde yaşıyorlar. Okuyorlar. Çünkü, Aileleri bu devrin okumadan yükselebilineceğine inanmıyacak kadar dünya'dan haberleri var. Baban en gerçek bilimsel fikirlere, artık Anadolu köylüsünün bile tahsile önem verdiği, tarlasını sürüp çocuğunu İstanbul'a Üniversiteye, ordan da Amerika'ya gönderdiği bir ortamda, dört yıl bir yatırım yaptıktan sonra (Benim zorumla ve de kavgalardan sonra) genç oğlunun tahsilini tamamlamamasına tahsil eksikliğine, ve senin hayatının harcanmasına -iki, üç yıl kaybettin - Nasıl dayanabiliyor? Buna, senin hayat müsrifliğine müsaade etmesi en büyük cezadır sana karşı. Çünkü, sen daha hayatına yön verecek parasal bir desteğe hatta duygusal ve fikirsel bir desteğe muhtaçsın. Sana onun için, aklı başında, ve hayatta en zorlu yolları seçmiş tanıdığım birkaç arkadaşa mektup yazmanı öneriyorum. Sana bir yol gösteren, belki de en iyi bir yola iten bir imkanı değerlendirmeni istiyorum. Babandan 25 yıl önce ayrıldığımın ne kadar isabetli olduğunu anlıyorum. Bana da yararı yoktu. Konuşacak yeni bir fikri yoktu. Okumazdı, Yeni fikirler peşinde koşmazdı, Hiçbir düşünceyi üretemezdi. Kulaktan duyduğu hikayeleri çok güzel anlatır, herkese sevimli görünüdü. Klişe sözleri vardı "Şeker şey" benim adımdı, "Sultan" eskiden fingirdeştiği evli orospu kadınların adıydı. "Köpek" "Vay Köpek şey" de senin adın... Köpek sevgisini de benden alarak

kullandı. Baban Kedi severdi.. Neyse, hatıralarımızı değerlendirmeye baktığım zaman, koskoca bir sıfır görmekteyim. Bu sıfır sınıfta kaldın demektir. Babana kendi sağlığı için 10 numara verebiliriz.. Ama, yaşam, bu mu? Yemek, içmek, yatıp kalkmak mı? Ne özlemlerim kaldı içimde, babanla neler yapabilirdik. Keşke bir Tiyatrocu olsaydı, daha ciddi bir hayatı olurdu. Hiç değilse, türlü başka insanların, düşüncelerini, olaylarını oynar, onlar üstünde düşünmeye mecbur kalır, bir Toplum içindeki yerin insana nelere mal olduğunu, karı'nın, çocuğunun-mes'uliyetini tanımış olurdu. Böyleyce Entellektüel bir tavra ister, istemez girecek, kendinden başka şeyler de düşünecekti. İnsan niçin kitap okur? Kitap okuyan insanlar niçin mutlu olurlar? İnsanlara yaklaşırlar. Problemlerin ne kadar derinlerde araştırdıkça daha derinlere kaçtığını ve de ölünceye kadar aramaya devam etmemiz gerektiğini anladıkları için cahiller gibi şanssızlıklar, yoksulluklar başlarına gelmez.. Kendilerini ve de çevrelerindekini kurtarırlar.. Baban 5 tane arsa almış en güzel yerlermiş, oraya tek başına gidip bir çadır kurup otururmuş, bu büyük bir zevkmiş. Çay kaynatırmış falan piknik yapacakmış o 5 ayrı arsaya, ??? Hiçbiri de oturulur durumda değil. İlerde, sen zengin olup geldiğinde ya da en kötü ihtimalle fakir kalıp geldiğinde orayı ne yapacaksın? Satacaksın.. Ama bugün, senin tahsilini tamamlanan için hiçbir yararı yok. Geldiğinde de oralara yazın gidip her hafta birinde piknik yapacaksın.. Tahsilinin büyük bir para kısmını yiyen o

arsaları ne yapayım? Hiç olmazsa birini, ikisini satıp sana bolca, ya da azca bir yüksek tahsil parası sağlıyabilirdi bu münzevi baban, ya da sağlıyabilir. Ama, dediğim gibi, para biriktirir gibi arsa biriktiriyor. O arsaların üstüne ilerde tröstler, milyonluk yatırımlar yapacaklar. Ama o zaman sen mühendis ya da plancı ya da arsa alıp satan zengin bir komisyoncu, aracı, ve söz sahibi bir kapitalist olmayacaksın ki... Büyük bir ihtimalle Amerika'da kalmaya devam edersen buraya turist olarak gelip satıp gideceksin.. Hadi inşallah büyük bir firman şirketin olur da kendi arazilerini Otel, Plaj, Motel, Eğlence yeri gibi değerlendirir üstünden paralar kazanırsın..* Ama, benim görüşüm o, ki, sen tüccar değilsin. Bir yerde, kumar gibi tüccarlık oynarsın ya kazanırsın, ya kaybedersin, Sevgili, BİRİCİK KARACAM- Düşüncem o yoldur ki senin için, en iyisi ORTA YOLDUR? İSTER KOMİSYONCULUK YAP (Bu işte çok para ve istikbal var) İSTER ELEKTRİK MALZEMELERİ, MAKİNE SAT - İSTER GARSONLUK YAP - İSTER FİLM - ODACILIK- OTELDE HERHANGİ BİR KISIMDA İŞÇİLİK YAP İster herhangi bir dükkanda çalış BERBER OL- topçuluk yap-Köpek bakıcısı, Acenteci-Rehber,- ister JİGOLO OL- FAKAT BUNUN EĞİTİMİNİ YAP. Yani elinde herhangi bir mesleğin diplo-

* Babamdan arsa değil, dört kooperatife üyelik kaldı. Biri bulunamıyor, birinden babam istifa etmiş, biri üyeler arası bir anlaşmazlık nedeniyle durmuş, sonuncusunu teyzem Nezahat Çelik'e devrettim.

ması olsun.. Amerika gibi eksantrik bir Ülkede her mesleğin yeri var. Ressam yetiştiren-hatta edebiyatçı mezun eden Okullar varmış... Her bilimin bir okulu bir kursu olmalı.. Yalnız Türkiye için tabii yazdığım mesleklerden kadınla ve köpekle olan meslek diploması geçerli değil. Kadınla olan ilişkiler Türkiyede de çok geçerli- Bizim üst kattaki iki cadaloz kardeş tekaüt öğretmenler bile senin son resmine bayıldılar "bu akşam burada kalsın aynanın üstünde dursun yarın veririz" diye senin resmini alakoydular. Gazete ister gibi. Televizyonda Newyork Mannattan'ı o kalabalığı gösterdi yılbaşı gecesi Sen de acaba aralarında mısın diye gözlerimizi dört açtık. Sonra Londra'yı gösterdi [Pıcadilly Meydanı'nı genç oğlanlar elbiseleriyle havuza atlıyorlar, şezlongların üstünde havuzda fıskiyelerin altında bira içiyorlar eğlenip şarkılar söylüyorlardı..] Londra'daki Karaca'mızı düşündük.. Oradaki tatlı anılarımızı tekrar yaşadık. Titi'yi anıp bol bol ağladık.. Bundan hiç bahsetmek istemiyorum. Çok acı çekiyor, onu asla unutamıyorum ve de hatırlıyacağım. Bana köpek resmi yolladığın zaman ağlıyorum. Gene sokak köpeklerinin peşine düşüp seviyorum. Sanki hepsi TİTİ'yi hatırlatıyor. Yaşlı gözlerle bana bakıyorlar sanıyorum. Bütün köpekler ağlıyor gibi geliyor. Fakat, allah karşıma basbayağı, insan gibi gülen bir sokak köpeği çıkardı. Burnunu büzüp ısıracakmış gibi dişlerini göstererek yaltaklanıyor, beni görünce hemen yere yatıyor. Sevmeye kalkınca, hiç duymadığım acayip ulumaya benzer bir ses çıkarıyor. Bu

hayatında hiç sevilmeye alışmamış bir sokak köpeğinin sevinci olacak, gülmesini beceriyor ama, sevgi sesi çıkarmasını, havlamasını, bilmiyor, beceremiyor. Boğulur gibi yutkunarak garip bir ses çıkarıyor.

Deli oluyorum Karaca, mektubumda bahsetmek istediğim bir sürü şeyden yeterince konuştuk ama, asıl sana yazmak istediğim konu'yu şimdi, düşünüyorum ..Çünkü, çok zor bir mesele bu çok da karışık gibi gözüküyorsa da basit. Ancak, hayati önem taşıyan birçok fikirler böyle en sonda söylenebilir.. İyice aklında kalsın diye mi, yoksa gerçekten ben de yazmaktan korkuyor muyum ne? Şekerim, mektubunu okuduğum zaman, hem işte benim tatlı güzel masum, iyi kalpli oğlum bu ...dedim.. Hem de: İşte benim, hayatı toz pembe gören, hesabını kitabını yapamıyan, para meselesini hiç bilemiyen, -Yani para nosyonu-dünya'daki fiyatlarını falan takip etmeyen, iktisadi ve gerçekçi yönden eksikliğini düşünecek zamanı bile bulamamış -ayakları yere değmesine rağmen nasıl yaşadığını hesap etmemiş, farkında olmadan yanlış yaşayan Yanlışlıkların çok şükür henüz O'nu çok kötü bir duruma sürükliyememiş olduğu - Farkında olmadan parasal sorunları çözmüş, parayı aslında hiç tanımamış benim küçük KARACAM dedim. Bir anne olarak seni küçücük yaşında Köprü vapor İskelesinden Kadıköy Vapor İskelesine koşturarak babandan para istemeye yolladığım, küçük boyuyla kalabalığın arasına karışıp bana babasından aldığı parayı kaybetmeden getiren -büyük kalabalık arasında ayni çocuk koşuyor -para peşin-

den top peşinden koşarmış gibi korkusuz, ve o'nun ne zor bir iş olduğundan habersiz- Ne tehlikeler içinde yaşıyorsun oğlum.. Seninle açık konuşalım, sen, "Para"cı bir aileden gelmiyorsun. Londra'daki tahsilin para hakkında hiçbir pratik bilgi vermiyor. Bu bilgiler, parasal güçlükler içinde yaşayan fakir aile çocuklarında, ve de Burjuva sınıfı dediğimiz acımasız, mutlu bir avuç sömürücü zengin sınıfı çocuklarının daha anasının memesini emerken öğrendiği şeylerdir. Bir de sonradan görmelerin çocukları vardır. İyi bir muhitte bürokratların, meb'usların, vekillerin yaşadığı Ankara'nın Karanfil sokağı, ya da Bakanlıklar sokağında vekil çocuklarının ve yüksek dereceli memur Bürokratların çocuklarının gittiği Ankara kolejine giden sonra ordan Istanbul'da Robert Kolej'e geçme yolunu bulan-Burs kazanarak ya da ailenin yükselme sınıf atlama hırsıyla yemeyip içmeyip çocuklarını bu okullarda okutmaya şartlanan ailelerin çocukları... Bunlar "para"yı para'nın önemini, değerini bilirler. Öğrenirler.. Hiç değilse zenginlerin yanında okudukları için onlar da o zenginler gibi muaffak olurlar. Küçük bir misal: Mesela sen GALATASARAY'DA okusaydın* şimdi, mutlaka bir milyonerdin. Bir kaç dükkanın vardı en azından.. Bir kaç Klüpte azaydın, ve Türkiye'nin numaraladığı kişilerden olurdun. Galatasaray'ı bitirip de fakir kalmış olanı görmedim. Ya da Robert Kolej'i bitirip de büyük bir işin başına gelmemiş kimse de yoktur.

* Galatasaray Lisesi, Orta 2'den terkim.

Hele Avrupa'ya gidenler hep bu Bürokrat sınıfından oğlanlardır. Bugün, artık Türkiye'de orta sınıf yok. Bir çok zenginler -bu sınıfa yüksek devlet memurları ve bürokratlar dahil- BİR DE ÇOK FAKİR SINIF VAR.. Sen, son Londra'ya gittiğinden bu yana Türkiye çok değişti. Bütün Terör'e rağmen, Fakir sınıf yükseldikçe yükseldi. Almanya'daki İşçiler ve Çocukları zengin bir yaşam getirdiler. Türkiye'nin sermayesi neredeyse bunlardan oluşuyor. Bu sınıfın çocukları Avrupa pazarlarına da hakim olma çabasındalar. Türkiyede fabrikalar kuruyorlar. Çoğu Anadolulu. O senin Amerika'daki Türklerin çoğu Türkiye'den döviz kaçırıp Amerika'da karlı yatırımlar yapıyorlar. Öbür sürünen takım ise, en rezil en yorucu işlerden para kazanarak sermaye yaparak Türkiye'ye zengin dönebiliyorlar. Tehlikeli işler yapıyorlar. Kaçakçılık da en başta. Çoğu bir Amerikalıyla evlenip Türkiye ile Amerika arasında mekik dokuyor. Bunları geçenlerde "Amerika Notları"nda Doğan Uluç Hürriyet'e yazdı. Karaca gayet tabii ki bunları sen de biliyorsun hem de alasını.. Ama sen ne o sınıftansın ne bu sınıftansın. Senin sınıfın yok. Şöyle ki, bir yazar'ın oğlusun fakat annen kendini birkaç kişinin dışında tanıtamamış. Belki ilerde piyesim oynıyacak. Dolayısıyla, Bürokratların arasına girebileceksin; AMA, bunda geç kaldım. Suç benim, yıllardır bir bunalım geçiriyordum. Benim şöhretli olmam senin istikbalini olumlu yolda etkilerdi. Belki gene de etkiler inşallah ama sen bu zamana kadar nasıl bir yol çizeceksin kendi başına?

Canım Karacam, ben, benim yaşımdaki arkadaşlarım gibi erkeklerle ilgilenmiyorum, Jigolo (tabii Jigolo sayılır, bu yaştan sonra flört etsem bile) ben, senin için yaşıyorum. Ve de unutma, günlerimi antikacı dükkanlarında, o sokaktan yetişme adamların sohbetlerini ve de pazarlıklarını yakışıklı adamlara tercih ediyorum. Benim en güzel erkek "OĞLUM" diyorum. O varken, kimi istiyebilirim, sevebilirim? Unutma, bu aldığım eşyaları, ufak tefek bakır, eski örtüleri ve de eve getirdiğim bütün eşyaları alırken mutlu olduğumu. Eğer birgün ben olmazsam o satın aldığım eşyalara bakarak, bir de senin gönderdiğin bantları, kasetleri tekrar dinliyerek "Annem bunlarla çok mesut olmuştu, günlerini geçirmişti" diye hatırlamanı ve onları kimseye vermemeni istiyorum. Tabii, belki de, beraber onları tekrar dinliyeceğiz, o eşyaları teker, teker nasıl Üsküdar'lara, Kadıköy Eskicilerine, Kuledibi'ne gittiğimi o günlerde, o adamlarla neler konuştuğumu neler yaptığımı, nasıl beni güldürdüklerini, ve de kazıkladıklarını sana anlatırım. Yalınayak Aziz- Kalem Mehmet, Motosikletli Osman. Osmanbeyi'nde, şimdi ordu dükkanını yıktı. O da, yıkılmış cadde olmuş eski dükkanının bulunduğu arsaya bir duvarın dibine telefonuyla, masasını, bırakmış bir de, fedaileri var, müşteri "Dükkan ne oldu? nereye uçtu?" diye sorduklarında, hemen telefon edip, Motosikletli Osman'ı çağırıp "müşteri geldi" diye, haber veriyorlar. O da motosikletine atlayıp,. müşteriye yetişiyor, ve müşteriyi, evinin deposuna sakladığı mallarını göstermek üzere evine

götürüyor. Bu depo'dan satışlarını yapmaya çalışıyor. Ama, hayat çok zor. Eski müşteri kalmadı. O duvar dibindeki bir masa üstündeki telefon (rengi kırmızı) ve de başında müsteriye haber vermek için bekliyen fedai çok uzun, boş saatler geçiriyor. Telefonlu masanın önündeki bir mangala tahta parçaları atarak ısınmaya çalışıyor. Başka serseriler de mangal'ın önüne gelerek ellerini ısıtıyorlar. Havalar çok soğuk çünkü..

Karacacığım, sakın bunları gözünde canlandırıp da, vatan özlemiyle Ahh, diye inleme, çünkü, sana çizdiğim bu tablo, binlerce çirkin gerçeklerin yanında en güzeli, en az acıklı olanı.. Belki benim durumum, (bütün bu yaşantılarımdan birşeyler çıkaramazsam, ciddi olarak, yazamazsam) en acıklısı olacak. Ama, hayır, göreceksin, şeytanın ayağını kıracağım. Yeni bir yazarlık hayatımın başlangıcı olacak bu eşyalar, ve eskici takımından adamlar... Bunu hissediyorum. Bir anlamda, yazı yazmak için para harcıyorum sayılır. (Unutma, Ford MACH I'ı YAZMAK İÇİN SENİNLE ARABA SATIN ALMIŞTIK) Şimdi o sattığım eşyaları yeniden toplamaya çalışıyorum. Belki bir bahanedir.. Ford MACH I şahane bir roman, DESTAN OLDU, onları yayınlamak için bilmiyorum, galiba, piyeslerin oynamasını bekliyorum.

Karacacığım, makineyi düzelttim. On gündür gidip gelip bu mektuba devam ediyorum. Seni o kadar özledim ki, katılırsın gülmekten. Bir yandan senin Londra'dan doldurduğun kasetleri dinliyor

önüme dizdiğim son resimlerine bakarak, daktiloda yanlışlıklar yapıyorum. Özellikle, son gönderdiğin, büyük sakalsız, bıyıksız yakından çekilmiş o tam sen olan toraman, aslan gibi resmine bakıyorum. Ellerinin güzelliğine yumuk, kısık gözlerine ve de güneşe bakarken yüzünün aldığı o tatlı ifadeye bakarak "bu- benim oğlum mu?" diye kendime soruyorum. [Amerika'dan bir ara İstanbul'a gelen Doğan Uluç, şu gazeteci Ömer'e senin çok şık olduğunu söylemiş.] Elfe de çok sevinçli "ağabeyimin durumu çok iyi inşallah zaten, zevklidir," diyor. Sen mektubunda nasıl yaşadığını bana yazdığın gibi (HATTA DAHA DA AÇIK BİR ŞEKİLDE) YAZARSAN ÇOCUKLUK ETME- BİR KADININ SANA BAKMASI UTANILACAK BİR ŞEY TAM TERSİ- SENİN YAŞLI BİRİNE MORAL VERMEN AÇISINDAN İNSANİ DE SAYILIR -NECLA BU CİNS İNSANLARLA DOLU BİR ÇEVREDE YAŞAMAKTA - VE DE EN İNSANİ TARAFLARI DEĞERLENDİRMEKTE (Ömer'in küçük güldürüsünü anlattım Erdoğan'ın sergisinde.. Güldük o şeytan adama..) Eğer elinde bir şey varsa sana yardım edecektir. Aslında ben insan olarak Necla'dan daha sertim. Biraz da insanlardan uzağım. Yalnız Necla'ya yazacağım mektup çok hakiki ve de açık olmalı. Necla da öyledir. Işıl abladan da mektup aldım. Senden yılbaşı tebriği aldığını söylüyor, O da çok memnun. Karaca, her bakımdan Necla ablayla aynı insanı düzeyde bir kızdır Işıl abla. Tabii entellektüel düzeyde çok ilerde ve de Meşhur'lar ona da aynı açıklıkla bağzı problemle-

rinden bahset, bana yazdıkların hiçbirşey değil. Bir şey iste İNSANLARDAN, SEN İNSANLARDAN BİR ŞEY İSTEMEYE DOĞRUYU SÖYLEMEYE ÇEKİNİ-YORSUN. YAPMA BÖYLE - SENİ SEVENLERDEN MUTLAKA BİRŞEY İSTE, ELLERİNDEN GELENİ YAPACAKLARDIR. AMA ELLERİNDEN GELEN YOKSA GENE SANA YAZACAKLARDIR. HEM DE kısa olarak, bir iş mektubu gibi, cevap verceklerdir, benim gibi saifeler dolusu yakaracak, uzatacak aman, zaman diyecek değillerdir. Ama tabii ki ben annenim ve de elimden gelen şeyler çok az bunun için kendimi suçlu hissediyorum, uzun yazıyorum. Organik bir bağımız var. Ama, öbür seni sevenler öyle değil, esas mesele ne ise, onu düşünecekler ve sana karşılık vereceklerdir. Olumlu ya da olumsuz bir cevap alacaksın. Ne kaybedersin Karacacığım? Hiçbirşey.. Onlar seni sevmeye devam edecekler ve hep araştıracaklar seni ve soracaklar... Bunu böyle bil.. Senin öbür arkadaşlarına gelince. Ali Poyrazoğlu ve Korhan son bir tuluat Piyesle tutundular. Para kazanıyorlar.. Ama, sanatsal yönden bir kayıp tabii..

Karaca teyzen için yazdıkların bir dilek olarak kalır sadece.. Lütfen, onun için kendini üzme, gerektiğinde istediği yardımı ona ben yapıyorum. İnan, zengin değil, İsmail için yaşıyor.

Seni biraz eğlendireyim, Amerika'da moral vereyim diye Ömer'in "GÖSTERİ'DE çıkan gösteri resmini ve de, Sezer Tansuğ ağabeyin -hala kadınsız-Ömer'le dayanışması sonucu çıkan yazısını, SAN'AT adına yapılan İŞ'lerinin hülasasını gönderiyorum.

Bak da ibret al.

Bunca yıldan sonra san'at adına çekilen çirkin resme. Herşey para için ve de şöhret gene para için.

Sana Ömer'den de selam var. "KARACA NE HABER NEWYORK'TAN" diyor.

BANA HEMEN HERŞEYİ YAZ

8 Aşıla kanşı iam ümüşşekli
ay çoplan - akmaya başlıyacak...
bakalım ne etkisi ne olacak ?
Sürekli telefonlar alıyorum.
Çeşme'den Bir Öğretmen kadın
beni Yemeğe Hilton'a davet etti -
Adam Yazınlarımı telefon edip. Senin
Romanı" nı başka eserleri var mı ?
diye sordu bana - onlara dedim
kitaplarımın telefonunu vermiyorlar
Gazetelerden bir konuşuyorum "YAMKADAYLAR"
diyorum Sonra yazdım. Bir Gazeteci
Arkadaşımı telefon edip beni Tebrik
etti - Arada bana ne gönülsüz ve
saygısızlıklar bakkında kadına
bağırdı ve sonunda "Ahlaksız Yazarın
biri" diye bana ilişkinizyo mu -
bi konuşuyor. Fakat ben

Sevim Burak
1 Haziran 81

Canım Karacam,

Gene geciktik. Bağzı mutlu bağzı mutsuz olaylar ve günler geçti. Yoğun bir koşuşturma ve eski işler ve anılardan başkaldıramama içinde sana oturup herzaman olduğu gibi mektup yazma imkanını bulamadım. Özür dilerim. Eskiden ve eski hatıralardan bahsettim. O da kısaca şu: benim 1954'lerde aldığım "Yetim maaşı" mı yeniden bağlatma hikayesi idi. Bir de Mezarda sandığım Şaziyanım'ın* kendini ve de eşyalarını -sigara paketlerine varıncaya kadar- Aynen - Simitçi Tahir Sokak'ta üç Yahudi evlerinin birinde bulmamdı- Bu mutlu olaya bakıp allahın varlığına ve büyüklüğüne -iyi insanlara ihsan ettiği uzun ömür ve de başka insanlar tarafından da bunun taktir edildiğine - inanıyorum. Şaziyanım, beni, ablamı, seni, Feridun'u, o zamanki bütün mahalle çocuklarını yetiştirdiği gibi, biz onu "Artık ölmüştür" diye aramadığımız uzun yıllar boyunca o yaşıyormuş ve de Caddeye yakın olan Simitçi Tahir sokağının, bütün Kuzguncuğun bildiği gibi başka çocuklara da çorba pişiriyor, et pişiriyormuş- Üç aylığını aldığı

* Şaziye Bagana. Günde bir küçük rakı, üç paket sigara içen, 70'inde, altın kalpli Kuzguncuklu.

gibi hep komşu çocuklarına ve komşulara ziyafet çekiyormuş. Paralarını, çok sevdiği insanlara -Özellikle çocuklara -daha genç olanlara- harcıyormuş. (Bunları Madam Nıvart anlatıyor -Şadiyanım'ın üç aylığını o alıyor, üç ay geçinmesi için azar azar veriyormuş, kendi de cebinden evinden yardım ediyormuş ama, Şadiyanım'ın yanından ayrılır, ayrılmaz, o- gene yemekler pişirip komşuları davet ediyor, hep birlikte yeyip içiyormuş. Tabii Nıvart biraz azarlıyormuş, evden gene yardım getiriyormuş ama, bu sefer de, iyi gıda alamadığı için kemikleri hasta bir komşu çocuğuna kilolarca et alıp suyunu çıkarıp içirmiş ve çocuk iyileşmiş. Bu iki yıl önce olmuş. Çocuğunun iyileştiğini gören baba şimdi cadde üstündeki (İcadiye) Rum Klisesinin -AYA PANDELEYİMONAS- karşısındaki iki katlı evinden kiracılarını çıkararak oraya Şaziyanımı oturtmaya -az bir kirayla -Şimdi tek gözlü bir odalı ev 10 bin TL. den başlıyor- söz vermiş VE bu söz'ünü bu hafta gerçekleştiren ev sahibinin bağzı isteklerini de biz gerçekleştirerek -Nıvart hanımla ben - Üst kata fakir ve çok iyi namuslu genç bir karıkoca bulduk Şaziye hanıma gözkulak olması en mühimi yalnız kalmaması için. Aygaz tüpü bitince hemen koşup alacaklar, sigarasını, alışverişini yapacaklar ve de Şaziyanımın üst katında oturacaklar. Çocukları olmadığı için, Şaziye hanım parasını onların çocuklarına et suyu yapmak için harcamıyacak (Bu Nıvart'ın politik görüşü) Benim görüşüm, gene, sokaktan bir çocuk çağırıp et suyunu içirecek- Bence o bir evliya - Halkın evliya dedikleri böyle çocuk ruhlu, ve insan

seven kişiler olacak. Şaziye hanım, bence ruhu genç kalmış hatta tamamen gençkız psikolojisi taşıyan (bir gençkız evliya) Karacacığım. Maddi yönden ev aylıklarını üstüme aldım. Önemli birşey değil. Her üç ayda bir. Bir de pazar günleri bir kuzu kolu alıp götüreceğim kasaptan. Geçen pazar günü Madam Nıvart'la bir kuzunun dörtte biri bir parça kuzu kolu kestirdik - VE götürdük. Ondan yemek ve haşlamalar yapıyormuş. Ben bile yıllardır bir kuzu kolu kestirip buzdolabına koymasını bilemedim. Harika bir parçaydı. Tabii, hemen kesmeye ve parçalara ayırmaya başladı. Geçen pazar bunun dışında buzdolabında üç türlü ayrı yemeği vardı oturup seni de anarak afiyetle yedik. Kuzu kapama dereotulu- Kabak kalyası - Biber dolması- Üstüne de bir tencere Çilek getirdi birgün öncesinden buzdolabına koymuş yarım kilodan fazla üstüne şeker dökmüş- Tabii çileğin bir dolu şerbet suyu çıkmış. Kaşıkla şerbetini içtik, çileklerini yedik. Arkadan, koyu koyu Filiz çayları içtik. Elleri eskisi gibi titremiyor bile. Çünkü içki'yi kesmiş. "Şimdi Karaca olsaydı ona dolma yapardım" dedi. "Evladım acaba Amerika'da karnı doyuyor mu?" diye sordu.

Bir tek eksiği var. O da televizyon. Bana sordu Şaziyanım, taşınacağım evin üst katında oturan karı koca'nın televizyonu var mı? diye.. Maalesef onların da yok. Çok yoksul bir karı koca.. Ben eskicilerden kullanılmış bir şey uydururum dedim. Fakat Madam Nıvart karşı çıkıyor, "Böyle şeyler eski alınmaz bozulursa kadın nasıl tamir ettirir -Kaç günlük ömrü var - Belki de çalarlar" - Bağzı eşyalarını çalmışlar Şaziya-

nımın komşular. Bir halası bir de eski küçük mermerli dolabı duruyor. Küçük bir buzdolabı da var. Neyse Şaziye hanım beni bulduğuna çok memnun. Senden bahsetti. "Karacam beni 4-5 yıl önce Kuzguncuk'ta aramış -Ben komşuya gitmiştim. Beni bulamamış, yanında da bir kız arkadaşınla gelmişler.. -Evladım hakikatli olmasına hakikatlidir, ama bizim komşular çok kıskanç, bana haber vermemişler. Oysa benim nereye gittiğimi biliyorlardı onu alakoymamışlar, hiçbirşey söylememişler evladım geldiği gibi geri dönmüşler.. Bunu Karaca'ya yaz, onun hakikatlı olduğunu beni aramaya geldiğini biliyorum ve de o gün evde olmadığıma çok yanıyorum" diyor.. Neyse, bu duygusal kadının laflarını seni sevdiği için aktarmayı bir borç saydım. Yoksa, niyetim seni üzmek değil ..sevinmen.. Canım oğlum, Bana lütfen yeni resimlerini gönder de Şaziyanım da istiyor.. Benimkileri veremiyorum, çünkü çok az. Ona veremem. Sevgili oğlum, Şaziyanımı nasıl bulduğumu öbür mektubumda yazarım. Yolum Kuzguncuğa düştü, ve bir tesadüfle buldum. Duvarında Tarık Akan'ın büyük bir sinema afişinin altında senin resmin. Bir de Şevket beyin gençlik resmi.. Hepsi o kadar. Kucağında da yemek yiyemiyen tekir zayıf bir kedi, hastaymış. Onu baytara götürmek benim boynumun borcu. Kedi yalnız süt ve et suyu içiyor katı şey çiyneyemiyor. Bir dişini de çekmişler. Sıska mı sıska.. Hep Şaziyanımın kucağında oturuyor. Şaziyanımı kışın bize alacağım çünkü kışı soğukta yorganın altında geçiriyor çok üşüyormuş. Yazın canlanıyormuş. Nıvart, "Eğer kışın

onu alırsan çok isabetli olur. Ama, kendi evinin bulunması da şart. Çünkü o, komşularını çok seviyor. Bütün bütüne Kuzguncuk'tan ayrılamaz- Komşularına ve Kuzguncuğa bağlıdır " dedi. Ben de hak verdim. Yoksa, yanıma alacaktım. Elfe de bayıldı "Ne şeker nine" diye boynuna sarılıp öptü. Şaziyanım onu tanımıyor. Komşu kızı "Anula" dedi. Bu Anula değil dedim bil bakalım kimin kardeşi? "Aaaa.. BU KARACAMIN kardeşi bu. Karacamın küçüklüğüne benziyor beş yaşındaki haline benziyor" dedi.. Elfe, bozuldu biraz.. Sonra gene şakaya vurduk. Bu kız ondördünde.. Beş yaşında olur mu? diye.. "Karaca'nın beş yaşındaki hali" diye tutturdu.. Neyse, gözleri iyi görmüyor diye gülüştük falan.. Sevgili oğlum, sana her "Oğlum" deyişimde sanki, yeni bir haber verecekmişim gibi ümitle doluyum, ama, hep günlük, ufak tefek ayrıntıları anlatıyorum ve de hep geçmişe ait şeyler oluyor bunlar. Beni sakın geleceğe kapalı bir insan olarak görme. Ben kendim istikbale ait oluşacak şeylere hazır bir anne'yim. Yalnız, bu istikbali tek başıma, ve yalnız başıma kendim için yaşıyacakmışım gibi gelmiyor içimden.. sebebine gelince, bir kadın olarak -Hala fizik ve duygusal yönden başka biriyle birşeyler paylaşabilecek bir iç yapım ve dış görünüşüm olmasına rağmen- Yalnızım. Nedense, nedense değil bir türlü cesaret edemediğim için yeni bir arkadaş aramıyorum. Süslenip, püslenip kalabalığa karışamıyorum. Geçirdiğim, 25 yıllık iki evlilik beni, ruhen yıktı. Sinirsel olarak erkeklerden kaçıyorum ve de korkuyorum.

ŞADİYE TEYZE

Şadiye teyze.
Dünyası;
Yeni rakı, Bakkal Hüsnü, Minnoş.
Felçli kocanın verdiği;
Eziklik, burukluk, acı.
Bıraktığı;
Aynalı dolap, gümüş baston, saat.
Yıllar sonra hepsinin birleşip toplandığı
Dereboyu'ndaki tek odalı ev.

Şadiye Bagana;
Mavi el çantası, içindeki rakı, peşindeki Minnoşu

Kuzguncuk;
Dereboyu, Madam Ester, Madam Sümbül.
Şadiye Hanım
Karışık yüz, merhametli kalp,
Rakı, Minnoş.

Bakkal Hüsnü'nün kabaran veresiye defteri
Geciken üç aylık emekli maaşları,
Yılların,
Felçli kocanın,
Madam Ester'in
Madam Sümbül'ün
Yıllık hatıraları, bir anda
Şadiye Teyzenin üstüne yıkıldı.
O da rakı şişesine daha sıkı sarıldı.

-Karaca Borar'ın Şaziye Bagana için yazdığı şiir-

10 Haziran 81

Sevgili oğlum,

Çok gecikerek epeyice, seni üzerek bir zaman sonra yazdığım için ne kadar üzgün olduğumu bilemezsin. Aslında sana uzun, roman gibi yazdım. Hep romantik eski düşüncelerdi. 10 sayfa tutuyordu. Bunlardan yalnız "Şaziye hanım" hakkında olan bahsi bırakarak sana yeniden yazmak icap etti. Kendi sulugözlülüğüm, eski şeyleri karıştırmam haftalar sürdü sonra da bunları sana yollamaya karar verdim. Sana telefonda "duygusallığı bırak" diye tenbih eden bir anne olarak ne kadar duygusal oluyorum sana mektup yazarken... Elfe, mektubunu aldı. Çok sevindi...Ağabeyim, "sertleşmiş" "Amerika Ağabeyimi sertleştirmiş, senin düşündüğün gibi eski Karaca değil O.. Üzülme, ona boyuna şunu, bunu yazıp üzmeye çalışma" dedi..

Yani "beni romantik buluyor." Belki haklı. Neyse buna sen kendin karar verirsin, Kendisi sana yazacakmış hele bir oku da, bakalım neler yazacak.? Aslında son zamanlarda Elfe'yle benim aramda da bir uzaklaşma oldu. Manevi olarak... Genç kız oldu, kız arkadaşların ve onların arkadaşlarının etkisinde ve tepkisinde (Şu yeni Türkçe ne çirkin değil mi? Etki-tepki gibi v.b.) Senin anlıyacağın haklı olarak bunalımlara doğru dolu dizgin yelken açmış gidiyor.

Ona yumuşak olmaya çalışıyorum ama, Okuldaki arkadaşları çok zengin kızları, ve de Yahudiler.. Ah o Yahudiler... Ne kadar, imkanlı ve de biribirilerini tutan aileler. Ve de yabancılara karşı amansızlar.. Hepsi çalışkan, iki dil şimdiden konuşuyorlar. Avrupa yaz tatilleri, en fakiri Büyükada'da.. Türkler de zengin Türk kızları da o Okulda.. Danslar partiler hep benim kıyafetlerimi veriyorum Elfe'ye çok sükse yapıyor.. Bir dahaki seneye Elfe'ye yeni kıyafetler gönder inşallah Amerikadan. Bende eskiciden bir uzun kürk manto'da çok hevesim var. Yeni olursa imitasyon kürkleri bir şaheserdir Amerika'da. Nerden nereye geçtik? Neler yazacaktım sana, gerçeklerden olanlardan, bahsedecektim.

Karaca, Senin sayende, yazı, yalıda geçiriceğiz. Çünkü, senin gönderdiğin paralarla Kuzguncuk'taki Aslanlı Yalı'nın orta dairesini tutuyorum. Bankada senin son gönderdiğin paraların 45.000 TL. yı bu işe yatırıyorum. Neyse antikalar falan iyi oldu.. Şimdi de Elfe'yle bana yalıda bir tatil hediye ediyorsun ..Orada geçireceğimiz hergünün her saatinde sen yanımızda olacaksın. Keşke yeşil kart çıkarabilsen de gelip tuttuğumuz yalıda bizimle olabilsen.. Yalıya neredeyse sürünerek geçen 74-65 no'lu vaporları seyredersin. Vaporun zili duyuluyor. Aslanlı yalıyı bilirsin. Eskiden Aslanlı yalı diyince kocaman heykeller sanırdım. Yılar geçtikten sonra aynı Aslanlı yalıya kiracı olarak giriyorum. Ve o gözümde büyüyen aslanların bir kedi'ye benzediğini görüyorum. Evet. Yalının cadde girişinin kapısının iki yanında ve deniz yönündeki

balkonun da iki yanında tam ikişerden dört tane aslan daha doğrusu 4 kedi var. Oturmuş durumdalar. Belki hatırlarsın. Vaniköy'deki yalıda mutlu bir yaşam sürememiştim Kuzguncuk'ta bunun acısını çıkaracağız hep birlikte inşallah.. (Sen, Vapur Seven Kardeşim) diye harika bir şiir yazmıştın. Emin ol ki Bugün Türkiye'de yazılanlar bu ayarda bile değil, belki en iyileri senin bu şiirinin ayarında... Belki ben yazar olmasaydım sen yazar olacaktın... Belki ben seni çok etkiledim. Elfe'de de bu var ama, senin ölçünde değil, o, daha ziyade bilimsel bir yöntemle düşünüyor. Senin mektubun için (Elfe'ye yazdığın cevap) "Ağabeyimin kompozisyonu bir harika. Ne kadar güzel toparlamış düşüncelerini bana sunuvermiş... Bu kadar kolaylıkla olacak iş değil bu ben anlarım, ağabeyim bir büyük yazar yeteneği taşıyor, yazsa çok muaffak olur, hem de bu kadar yıl yurdundan, ana dilinden uzak olduğu halde... Bu kompozisyonla ve Amerika'da geçen olaylarla ne şaheser şeyler yazabilir ve buna adını kor. Meşhur olur ağabeyim Amerika'da" diyor. İşte, kızkardeşinin senin hakkındaki fikirleri... Ne diyorsun? Ben, onu doğru buldum. Ve de haklı. Tabii benim, kendi yeteneğimin dışında, bir yetenek düşünememiştim. Affedersin.. AMA, ŞİMDİ Elfe'nin senden beklediği şeyi - Ben çoktan biliyordum- bir de Karaca benim gibi zor yazarsa diye düşünmüştüm, uzun iş gibi gelmişti - Şimdi hayatın çok uzun olduğunu görüyor ve seni bu yönde fazla desteklemediğime kızıyorum ki 14 'ünde bir kız kardeş bunu görüyor - O uzun gibi gelen uğ-

raşı ömür boyu sürüyor bence, Karaca, yazmalısın. Hayat o kadar uzun ki zaman o kadar uzun ki.. Yazabilirsin ama, artık bir Amerikalı gibi ... Orada gazetecilerin ne küçük konularda ne büyük işler yaptıklarına inanıyorum.. Bağzı Amerikan filmleri röportaj biçimindeki kompozisyonları görüyor ve izliyorum. Amerikan filmlerinde ve de televizyonda. Çok basit yazılmış ve gerçek şeyler yazıyorlar. Hayret ediyorum. Bu Amerikalılar çocuk gibi.. Onların çok tuttuğum yanı, bir anda bütün bir kitlenin sevgilisi oluvermek. En basit bir duyguyu yeni bir açıdan dile getirmekle bu oluveriyor. İhtiyar Fransa'nın kültür düşüncesi, ve san'at görüşü ile çok farklı düşüyor Amerika.. Fransız entellektüelizmi ve çok bilmişliği, ukalalığı yok genç Amerika'da. Tarih olarak bu gençlik oldukça sertlik de getiriyor görüşlerine, hemen, felsefe yapmadan, bu sertliği dile getirmek bile yetiyor. Fransızlarda bu sertlik, uzun, düşüncelerin ve de emeklerin, çeşitli uslup denemelerinin altında, tıpkı bir mikroskop altında incelendikten sonra bulunabiliniyor.. Daha doğrusu "Keşfediliyor", "yaratıcı" oluyorsun... Türkiye'de de bu iş böyle. Modelimiz Yaşlı Fransa... Halbuki bakıyorsun Amerika'da bir filmci, Newyork'un gece hayatını ve de ışıklarını renkli olarak yansıtarak, bu renkler altında, çok sade bir biçimde, bir İtalyan gencinin Amerika serüvenini, en sert biçimde anlatıveriyor. Taxsi Şoförü'nü gördüm Roberto Niro'nun o duygusal İtalyan gencinin Newyork'ta ne hale geldiğini -BİR duygusal ilişki kurmak uğruna nasıl silahlandığını-İNSANİ BİR TERÖR- e

girdiğini ve de böylece, hayatını ölüm tehlikesine atarak - duygusallık yüzünden- Oysaki, hiç istemeden ve farkında olmadan-bir Amerikan kahramanı oluşunu fevkalade bir biçimde görüyoruz. Bu bir yaratıcılık değil-aslında Amerikanın sert koşullarından gelen bir oluşmuş, kendikendine san'at haline gelmiş - bir olay -San'at olayı.. Roberto Niro'yu "Avcı filminde de seyretmiştim" O filmde de çok sert gerçekler vardı ama, konusu kolaydı-HARPTİ- ve Vietnamda olan işkenceleri sertliği biliyorduk. Bu yüzden BELGESEL bir eserdi "Avcı" filmi.. Ve de, Roberto Niro yer, yer, "Avcı" filmindeki rolünü andırır silahlarla oynuyor görünüyorsa da. Bu filmde ayrı bir kompozisyon çiziyor. Konak sinemasında filmi seyrederken yanımdaki kadın, durmadan konuşuyordu, "hay allah ne biçim şehir" diye. Film oynarken, konuşmaya başladık, etraftan susturdular.. Meğer kadının kızı da Newyork'ta imiş, O'nun için korkuyordu, ne yapar kızım bu şehirde, telefon edeyim gece sokağa çıkmasın bari dedi" Ben de "Benim de oğlum orada korkacak bir şey yok" falan diye teselli ettim ama, biraz bozuldum desem yalan değil. Karacacığım, çok dikkatli olduğunu biliyorum. Ayrıca senin bu aşırı dikkatinin (insanlar hakkındaki) seni kötü durumlara düşürmiyeceğini biliyorum. Daha bayağılıktan kaçtın. Ama, gizli bayağılıkları kimse göremez.. Onun için üzülme.. Zaten, önemli olan, ortada görülen açık, kaba, seni afişe edebilecek bayağılıktır gerisi boş.. Yani, incelmiş bir ortamda, gene incelmiş kurnazlıklarla uğraşmak, zorundasın.. Bütün mesele, ayakta, iyi bir ortamda -

Senin şimdi durduğun gibi bir yerde durmak-orada çalışmak- Sevildiğin için elbet seni olumlu yöne çekecek arkadaşların olacaktır. Fazla da incelmesine gerek yok duygu söz konusu olamaz artık senin durumunda. O bahsettiğin Klup sahibi -Para işleten öbür arkadaşın sana yardımcı olacaklar ümidindeyim. Herhalde oluyorlardır da.. Karacacığım bana niçin -şu yeşil kart - meselesini hiç anlatmıyorsun? Bu YEŞİL KARTI almalısın. Bizler için de..

Geçenlerde baban, kendi yaşından ve tecrübelerinden umulmayacak bir cesaretle "Sigarayı Bırakanlar Cemiyeti" adı altında oluşmuş, spor yapan, koşan hareketli kişilerle-gençlerle birlikte Pamukkale'ye doğru Trenle sarsıla, sarsıla tekerleklerin üstünde bilmemkaç saat gitmiş- Pamukkale'de koşup oynarken, bütün tuzlardan oluşmuş o asarı atika tuz gölüne - pamuk yığınları bulutlar halinde- "O kadar güzel ki" diyor, ayrıca görmekle de yetinmemiş, resimlerini de getirmiş bir sürü". Bana yatakta yatarken gösterdi. "İşte şu göle eğildim tuzdan oluşmuş bu pamuk yığınına elimi daldırıp bir avuç suyu burnuma çektim"- çeker çekmez kan boşanmış...O sıcak tepede ve zehir gibi tuzlu suyu burnuna çekince, herkezin boşalabilir. Artık genç değil. Ayrıca, bütün o yolculuk yorgunluğu ağır yemekler yiyor hala- Tansiyonu yükselmiş - Karaca, Allah korusun, bu durumda felç olabilir insan.. İyi ki burnundan kan geldi kurtuldu.. Ondan sonra evde yattı, ben onu Hastahaneye yatırmaya ikna edemedim. Fena halde beni azarlıyor, Şimdi iyi ateşlendi de.. epeyice kilo verdi. Ben komposto pişir-

dim. O, iyiyim diye sokaktan döner aldırıp yemiş, Maksadım babanı şikayet değil, tam tersine moralman öğülecek kadar iyi. Yani allaha inancı tam. Mukadderata inandığı gibi hayattan fazlasıyla zevk alabilmek için çırpınıyor, hatta kendini fazla yoruyor. Benim burada diyeceğim, yalnız moralle dolu dizgin seyyahatlere falan çıkarsa, ayrıca ben sağlam bünyeliyim, diye otobüslerde ayakta seyyahat eder, günde, 10 KM yol katederse, yani gençlik yıllarındaki gibi yaşarsa, birgün, başına bir hal gelebilir. Bende de bu korku çok var. Ben de babanın tersiyim. Her ay Hastahaneye gidip kontrol olurken ağlıyorum. Hep kalbim büyük, arızalı, yamalı diye. Ölünceye kadar dikkatli yaşamam lazım. Ama nerde olmuyor tabii. YEŞİL KART meselesi için bütün bunları yazdım. Çok uzattım. Kısaca ve cesurca söyleyivereyim. Baban'a ya da bana bir şey olursa, -Ölüm- herzaman için yanıbaşımızda. Bunu unutamamak gerek. sana bunun için diyorum ki -En kötü ihtimali düşünmelisin İnsan trafik kazasıyla ağır yaralanabilir, ölebilir. Seni görmek isteriz. Senin birtakım mal mülk meseleleri için gelmen gerekebilir-Bunu şimdiden düşünmek çok gerçekçi bir yol- Babanın ve benim senden başka kimsemiz yok. Türkiye'ye gelmen gerektiğinde gene kendini düşünmelisin.

Canım Karacam, bunlar seni üzmesin ve sinirlendirmesin. Herkez, en zenginlerinden en fakirine kadar, bu gibi şeyleri ilkönce düşünüyorlar. Unutma ki Elfe 18 yaşında olsa, ben kendi açımdan sana bunları yazmam bile. Fakat, benim hastalanmam, şu bu

sebeplerden dolayı, Ömer'in Elfe'nin vasisi olarak evime girmesini, eşyalarımı iç etmesini düşündüğüm zaman bütün sinirlerim tepeme çıkıyor. Şaka'dan bile öleceğim aklıma gelse, senin Amerika'dan gelinceye kadar, Elfe ne yapar diye düşünüyorum. Elfe'nin de benim de kimseye itimadımız yok. İşin aslına bakılırsa, Elfe de ben de, idealimizde, hep Amerika'ya gelmek orda yaşamak var. Elfe büyük bir kuvvetle, çalışır, ilerlerim diyor kendini, hep çalışıp hayatını kendi kazanan, ve de beni de yanına alıp mutlu olmak hayallerini kuruyor. Hele ağabeyim iyice bir yerini yapsın. Ben de orada okur imtihanları kazanırım diyor. - Çok çalışkan ve sınıf geçme yeteneği var, delicesine ders çalışıyor-kemanı bıraktı-şimdi Arapça'ya da çalışıyor.

SANA MÜJDEYİ VEREYİM. YALIYI TUTTUK - PARAYI VERDİK. Şimdi evi topluyoruz. Yazlık ne kadar çok şeyim varmış. Hep İngiltere'den, Afrika'dan, Hatta, Afrika'daki eskicilerden "CANKARA MARKET"TEN" aldığım bir sürü, modaya uyan, uymayan, uzunlu kısalı elbiseler. Geçen seneki mayolarım yepyeni çünkü geçen yılı tümüyle, Hastahanede geçirmiştim. Çok şükür, bu günlere geldik. Canım oğlum, senin sayende Yazlığa Hem-de Kuzguncuk'ta Yalıda geçirmeye gidiyoruz. Bugün 22 Haziran 1981 Ve yanımda Teyzen, antikacıdan 15 bin TL.-ye aldığımız El makinası. Üstündeki yuvarlak makinenin kapağında kocaman Arap harfleriyle (Emin Aptullah Efendi için yapıldı- SELANİK) yazısı var. İkinci Dünya Harbinden kalma. Karaca, Babanı merak eder-

sin diye tekrar yazayım, üç gün önce, perşembe günü bana geldi. Senden mektup bekliyormuş-Sana hastalandığını anlatan bir mektup göndermiş cevabı yakında gelir diyor. Sıhhati iyi- 7 kilo kadar zayıfmış. Daha iyi olmuş-Oturduk- (Taze yeşil fasulye kıymalı - gene çilek üstü şekerli -Yedik. Bol bol soğuk su içti. Otur falan dedim. Fakat eski şakaları yok, çünkü, rakı içmeyi kesmiş. Onun için saati geldiği halde rakı içmedi. Bu yüzden, kederli bir hali vardı. Uykuları bozulmuş. Tabii kaç senelerin alışkanlığı var. Gene, çok iyi. Aferin, rakıyı bırakabilmiş.

Karacacığım, sana yazacak çok şeyler var ama, bunlar her mektubumda olduğu gibi benim görüşümden şeyler ..Herkezin görüşünden olan şeylerse: Herkezin Bankalara, Bankerlere hücum ettiği - Bodrum şehrinin Türkiye'nin en sosyetik ve adi dedikodulu bir yer haline geldiği ve buna bağlı olarak da, zenginlerin, ahlakça zayıfların, homoseksüellerin, san'atçıların -şimdi onlar da homoseksüellik modasına uydular ya- Bodrum'a yerleştikleri- 60 yaş civarında bütün zenginler orada kurulan yeni bir Kent'e kaparo yatırıp yapılan ve de yapılması süregelen Bodrum tipi (Beyaz badanalı dübleks Yunan evleri modelinde -Evleri satın alıyorlar- Yat Limanında Yatlarında Rıviyera Hayatı yaşıyorlar. Bu konu seni ilglendirmiyor biliyorum. Ben kendi açımdan (..).'ya bakıyorum. Baktığım zaman tıpkı benim gibi iki güzel çocuk yetiştirdiğini, fakat, oğluna olsun, bütün gayretlerine rağmen, bir yerden sonra söz geçiremediğini ve de ileride çocuklarının çok sert tenkitlerine

hatta nefretlerine uğrayacağını düşünüyorum. Genellikle bu böyle olmaz burjuva toplumlarında.. Ancak Bodrum'da öyle tefessüh etmiş bir toplum var ki, insan genç ve aydın olarak bunlara karşı çıkar.. çıkmalıdır. Zaten, Bodrum'daki zengin ailelerin çocukları, kızları daha üç yıl önce esrar partileri yapıyorlardı. (...) bunları biliyor, onun çocukları böyle yapmazlar ama, acaba ne yaparlar? Bilmiyorum elbetteki bu sosyetik ana babaya bir tokat hazırlanıyor, ama, ne zaman yiyecekler çocuklarından bu tokatı? Eminim yiyecekler.. Bunu belki kendileri de biliyorlar ve gizliyorlar.. Şimdi bu yönde kendi açımdan, çocuklarının saadetini düşünerek hareket eden bir anne olarak, kendimi onlardan daha mutlu görebilirim. Eskiden Ömer vardı mutsuzdum. Şimdi sen varsın ve Elfe var, sadece sizlerin hayatının değerlendirmesini yapıyorum. Belki ben de, senin hayatına karıştım, şunu bunu yapma, iyi değil dedim ama, bu, bir şirket haline dönüşmüş aile sömürüsüne benzemiyordu. Karı koca şirket gibi çalışıyorlar çocuklarını yönlendirmek için.. Evet evet ama, bir yere kadar değil mi Karaca? Bak, ben senin hayatına artık yön verebiliyor muyum? Sana bakıyorum: Babasız -baba baskısından ayrı demek istiyorum- büyüdün -Benimle arkadaş gibi olarak Londra seyyahatine çıktın -Babanın para desteğinden ve benim uzaktan gayretlendirici sözlerimden, yazılı kağıtlarımdan başka ne desteğin vardı? Her arkadaşlığından yaralı ayrıldın, Bu bu toplumun normal, ortalama kaderidir. Bu kaderin -BU ORTALAMA KADERİN ÜSTÜNE ÇIKTIN- HER YARA

SENDE OLUMLU BİR DAVRANIŞ YARATTI-HER ACI SENDE İNSAN SEVGİSİNİ İTECEĞİNE İNSAN SEVGİSİNE KUCAK AÇTI-BENCE BÜYÜK BİR İMTİHANDI BU VE DE GEÇTİN BU İMTİHANDAN- HEM DE MADDİ GERÇEKLERE PARAYA TAM HAKKI OLDUĞU KADAR ÖNEM VERDİN-YANİ PARA'NIN DA İNSANİ SEVGİNİN YANINDA OLDUĞUNU KENDİN GÖREREK VE ÇALIŞARAK EN YETERLİ BİR TAHSİL DERECESİNİ YAPTIN -Daha fazlası bir işin ihtisasını yapmaktı, tek bir şeye derinlemesine yön vermekti ve de bir kapını kapamaktı. Sen bu imkanları en üst düzeyde bir tahsil derecesiyle açık tutuyorsun-herşey olabilirsin-Ekonomist- Tüccar- Yazar-Entellektüel -Romancı- Gazeteci- Sinemacı SÜRÜCÜ -AMA-NE SÜRÜCÜ VE NE YAKIŞIKLI BİR SÜRÜCÜ-DÜNYANIN EN GÜZEL SÜRÜCÜSÜ VE HERHALDE DÜNYANIN EN GÜZEL ARABASIDIR- (Babana paketleri getiren o iyi adam -Ve de bana 80 doları getiren iyi adam-Senin için babana" Newyork'un en şık arabasında görüyorum oğlunuzu" demiş. Seninle iftihar ediyorum. İşine devam et ve bana İŞİNLE İLGİLİ HİKAYELER ANLAT LÜTFEN-HAYATIN İÇİNE DOSDOĞRU GİDİYORSUN-BANA BU GİDİŞİ ANLAT KARACAM-ESKİDEN ARKADAŞLARINLA GEÇEN HERHANGİ BASİT BİR OLAYI ANLATIRKEN KULLANDIĞIN O İNCE GÖZLEMLERİNLE -MİZAHİNLA ÇİZ-DRAMATİK OLANLARI DA YAZ BANA -YAHUT KENDİKENDİNE YAZ -BİTİRDİKLERİNİ GÖNDERİRSİN- YAZMAK İSTERSEN DEVAM EDERSİN-

İLKÖNCE BEN SENİN GEÇİRDİKLERİNİ ÖĞRENMEK İSTİYORUM AMERİKADA HER GÖRDÜĞÜNÜ YAZMALISIN İLERDE SANA ÇOK LAZIM OLACAK- KİTAP OLARAK ÇIKARIRSIN-Ben, önümüzdeki kış içinde senin bana anlattığın arabaların öyküsünü roman olarak çıkartacağım. Aslanlı Yalıda Kuzguncukta çalışmaya başlıyacağım. Salah Birsel, (Senin en sevdiğin Hacivat'ın Evi şiirini yazan, boyuna bize geliyor, boyuna benimle ilgili izlenimlerini kitaplarına yazıyor. Elfe'ye, "Annenin yazdığı her kağıt parçasını lütfen sakla, bunu unutma, Türk edebiyatının en büyük yazarıdır, başkaları da anlıyacak" Elfe, "O, sadece Ağabeyime yazıyor, maalesef.." diye konuşunca, "Aman Elfe, lütfen onları da saklamasını söyle ağabeyine" dedi.. Karacacığım, sana yazdığım şeyleri hiç düzeltemeden, bir oturuşta 10 saife çıkararaktan, aklıma gelenler şeklinde yazıyorum. Edebi bir kıymeti yoktur. Ama, emin ol, ortalıkta isim yapanlar ve çift ödüllüler, benim sana yazdığım gibi bile yazmıyorlar. Benimkisi içten gelen bir sevginin, bütün tehlikeleri ve mutlulukları görebilmek için sayfalar halinde çoğalışı -Bir yerde- Katılaşması elle tutulur bir kalınlığa gelinceye kadar duygularımın ve düşüncelerimin üstüste gelişi oluyor. Tabii özel br sevgiden kaynaklanıyor. Ana-Oğul sevgisinden. Gönderdiğin paralar da bu sevginin içinde. Hepsi birlikte yoğun bir şekilde yaşıyor. Ben, seven insa-

Hacivat'ın evi köşede ufaraktan
Bir tüfek atımı duraktan
Kapı, pencere elekten
Döşemeler zemberekten
Dökülmekten, sökülmekten
incelmiş süprülmekten.

nın sevdiğine para vereceğine inanıyorum. Sevmeyen (Ana-evlat) dışında da bir insanın sevmediği için para vermiyeceğini biliyorum. Sevgisi varsa bir insan sevgisi olana para verir sevmezse vermez. Bu, insanların eğer ellerinde böyle bir imkan varsa, sevgisini somut hale getirmek istemesidir. Ona yoğun olarak sevgisini sunar, bana baban da, Ömer de bu sevgiyi, ufak imkanları olduğu zamanlarda bile bu sevgiyi sunmadılar. Çünkü, beni sevmediler. Ve hayatlarında kimseyi de sevmediler Baban seni sevdi, Londra'ya gönderdiği paralar bunu ifade eder. Vazifesi olsun olmasın benim için gerçek sevgi, birinin birisine para vermesidir. Karısına para vermeyen-Cimrilik yapan biri -o kadını sevmiyor demektir. Benim ölçüm budur. Çok basit ama doğrudur. Ben, sana ve Elfe'ye para verebilirim. Başkasına (Eskiciler hariç-Ben koleksiyoner durumlarına giriyorum bazen) veremem. Kendime bile harcamıyorum. Belki daha gencim bir sevgi ilişkisi kurabilirim diyorum. Fakat, bunun için hiçbir zaman hazır olmadığımı biliyorum. Komik bir durum. Biri gelip beni çukurumdan (kendimi bir çukur açmış ve içine saklanmış görüyorum, sanıyorum, gerçek bir çukura benziyor bu- Başkalarının görmediği bir çukur? Elfe bazen görebiliyor) çıkaracağını düşlüyorum. Fazla uzattığımın farkındayım. Sonra "U" ları "Ü" gibi görmeye de başladım. Bundan böyle daha kısa daha sık yazarım, seni böyle yoğun bir laf altında bırakmamak istiyorum. Karacacığım, yukarıda Salah Birsel'in benimle sık sık konuşmalar yaptığını ve kitap yazdığını söyledim.

Elinde çok sade ve basit, yassı, masaya konan ve oparlörü de masaya konan bir tonbant'ı vardı -Artık yazılarını bu konuşmalarla kolaylıkla yazabiliyor. Birisi konuşurken anlattığı şeyleri sonradan dinliyerek, kendine göre montajlarını yapıyor. Benim yazılarımın özellikle altalta yapıştırdığım kağıt parçalarının, yerine geçebilir bu ses kayıt makinası. Ben şu karışıklıkta, Kuzguncuğa taşınırken bunu yazmam belki çok garip ama, yazılarımı böyle toparlıyabileceğimi, belki Nebahatin anlattıklarından yeni yeni modeller -ROMAN İÇİN -roman yazıyorum artık, -düşünüyorum. Pardon daha roman olarak toparlamaya başlamadım. Sadece karar verdim. Bunu sana haber veriyor, vé çok iyi bir adam Amerika'dan acaba bana bir makine getirebilir mi diye yazıyorum. Aslında hiç üzüntü etme, olamazsa aynı modelde burada da bulma imkanı var. Yalnız şimdi Avrupa malları yasak. Satılmıyor. Bin türlü yasak var. Yolcu otobüslerinden, dolmuşlardan indirilip aranıyoruz, kimliğimiz soruluyor.. Karacacığım. Ben bu mektubu üç dört defa onar onbeşer günlük kesintiyle yazıyorum. Şaziyanıma dün gittim. Boynuna sarılıp hergün beraber olacağımızı söyledim, iki hafta önce pazar günü taşınma yapmıştı. Yeni evi cadde üstünde. Kilisenin karşısında. Yalıda onu misafir ederim isterse geceleri kalır. Evini de bırakmaz. Kışın bende kalacak. Karacacığım. Sanki, güzel edebiyat varmış gibi, millet roman yazmaya merak sarmış. Türkiye'de herşey okunuyor. Ve Zeynep Oral, benden konuşma rica ediyor. Gene bugünlerde, kuyruk acıları gibi beni hissediyorlar, bir türlü

unutamıyorlar Yanık Saraylar'ı.. Eski defterleri karıştırıyorlar. Anlıyacağın araştırma konusuyum Türkiye'de Benimle iftihar edebilirsin ilerde.. Sana bir roman bırakacağım ..Bu hiç unutulamıyacak ..Seninle ikimizin Otomobil macerası bu "FORD MACH I " Seninle günügününe takip ettiğim Fenerbahçe yarışları. Otomobiller, benim onların arasındaki heyecanım. Ve sonunda araba almamız.. ve de kendimi araba gibi hissetmem.. Kimbilir şimdiki arabanı görsem ne romanlar döktürmeye kalkarım.. Karaca sen de yazacak mısın? Bana söz ver. Amerika'yı kaybetmiyeceksin. Hiç değilse kendi hayatın açısından önemli gördüğün şeyleri not al ve hemen yaz bir yere. Amerika'da çok yazarların kullandığı gibi, benim de senden istediğim o makineye söyleyip kendi kendine konuşabilirsin ya da enteresan şeyler anlatan yaşlı ya da garip ayrıntıları, hikayeleri sana anlatan kişilerden yazı malzemenin tümünü toplıyabilirsin. Senin oradaki yaşamını ebedileştirmeni istiyorum. Belki erken ama hele bir başla bakalım. Televizyon seyrederken bile aklına yeni yeni fikirler doğabilir, sentezlere gidebilirsin. Çok kaabiliyetlisin yavrum.

Bana hemen cevap yaz, babanı da unutma, değerli Karacam. Sana en iyi temennilerle -yazmam dilerim- ve de mutluluklar içinde yüzersin inşallah derim.

Yanaklarından, güzel gözlerinden, yüzünden gözünden hasretle öperiz. Elfe ve ben seni düşünüyoruz, yanındayız, bizi unutma.

Seni seven ANNEN ve Elfe.

Kardeşim Elfe'ye

Vapur Seven Kardeşim

Kardeşim anlatmaya nasıl başlasam bilmemki?
Daha çok küçüksün, laftanda anlamazsınki!
Sen de haklısın, 5 senede 15 yaşına gelemezsinki.
Bakma, ben abinim de böyle diyorum,
zaten bakmazsınki.

Ama hiç olmazsa şunları, şu bir iki şeyi dinle.
Biliyorsun bir annemiz, bir babamız var ayrı olsa bile.
Fakat ilerde başına bir şey gelirse ben varım.
Seni seven abin.
Başının her sıkıştığı an koşabileceğin ben varım.
Seni seven abin.

Diyorum ya çok ufaksın anlamıyorsun sana nasıl anlatmalı
bilmem ki?
Anne gitti, yok hayır, hayır, başlama ağlamaya
bakkala gitti.
Hem böyle ağlarsan lafım bitmeden
sana nasıl anlatırım bilmemki?
Ne olacak anne olmasa da ben varım, seni seven abin.

Gel buraya, karşımda dur
sonra gidersin "Vapuylayı seyyetmeye"
Sana diyorumki cici anne yok ama ben varım seni.....!
Hadi Elfe, şehla gözlü yaramaz
Git seyret vapuylayı.

7.10.1971

-Sayfa 83'te sözü edilen şiir-

28 Haziran 1981
Kuzguncuk Aslanlı Yalı

Sana, cevap göndereli beş gün oluyor. Biz taşındık Aslanlı yalıya, şimdi balkonda oturuyorum; yani denizin üstünde hatta, ortasında, gibi bir şey. Vaporlar yanımızda -Şirketi Hayriye- 71, 65, 74, 68 nolu vaporlar hala çalışıyor. Sen onları bilirsin -yalılara düdük çalıyorlar.

Kaptanların yüzünü görebiliyorum. Çok genç Karayağız delikanlı kaptanlar yetişmiş. Eski babacan bir iki kaptan hala çalışıyor.

Evin içinde dolaşırken (üç büyük oda) hepsi denizin üstünde. Hacivat'ın evi gibi, yerler süprülmekten aşınmış tahta. Fakat bina bildiğin gibi yüzyıllık ve taştan dört aslan var önde ve arkada.*

Biraz önce mutfaktaydım. Biri hıçkırdı zannettim. Şöyle yüksek sesle, kim hapşurdu? diye sordum Elfe'ye. "Anne ben de biri hapşurdu zannettim. Hapşuruk değil o, kaptan düdük çaldı- yarım kaldı düdüğü."

Yani şöyle vuut vuut vuut diye iki kere. Vaporları da insan gibi görmeye başladım galiba. Bir vapor hikayesi, romanı başlıyor demektir.

Sana bu mektubu telefon nosunu vermek için

* Bu aslanların yok oluşuyla ilgili iki şey duydum. Ev sahipleri satmışlar ya da çalınmış!

yazdım. Binada balkondan bir çıngırak geçiyor. Sen telefon ettiğin anda çalıyor ben yukarı koşuyorum.

Canım oğlum, telgraf çekemem belki, doğum gününü kutlarım. Happy Bird day. 3 Temmuz inşallah bu yıl sana en büyük şans dönencesini getirir.

Sevgiyle öperim.

Annen.

15 NİSAN-12 MAYIS ARASI
ERENKÖY

Sevgili Karacacığım,

Son telefonundan sonra, gönderdiğini söylediğin mektubunu da aldım. Çok teşekkür ederim, sana yazamadığım halde, bana yazmayı ihmal etmiyorsun, sağol. Yalnız, mektubun içinde Memet Fuat'a verdiğin cevap yok. Kaybolmuş. Mektup Newyork'ta ıslanmış ve açılmış, sanıyorum ki hernedense, Memet Fuat'a yazdığın mektubu da, içinden almışlar. Belki pul parası az geldi. Bilemiyorum, üstünde bir de damga var mektubun, kesip zarftan sana gönderiyorum. Ne anlama geldiğini herhalde sen anlarsın. Ben anlıyamadım. Önemli değil, bir daha seferki mektubunda gönderirsin. Ne yazdığını merak ettim. Burada, Çağdaş Eleştiri Dergisi'nde çıkan yazı ve kapaktaki kompozisyon-yorum öteki yazarları çıldırttı. Bir tanesi 25 yıllık bir düşman Leyla Erbil, "Samuel Beckett'i en çok ben sevdim 25 yıl önce ama, şimdi artık birşey ifade etmiyor, artık yazarlık yarışından çekiliyorum. Kimse benden kitap beklemesin, benim kitaplarımı sevenler başlarının çaresine baksınlar, ben yok'um" diyor, Yazko Dergisinde verdiği beyanatta. Hayli inatçı bir düşmandı. Afrika Dansı Kitabımla silindi. İddiası falan kalmadı. Çünkü O'nun bütün hırsı bana yetişmekti.

Yanık Saraylar Kitabımdan beri... Fakat "Afrika Dansı" diyebilirim ki yazar çevrelerinde bir panik yarattı. Özellikle Çağdaş Eleştiri'deki Feyza Zaim'in yorumu. Dün akşam da Afrika Dansı ve Çağdaş Eleştiri'deki Feyza Zaim'in yorumu üzerine Alpçetin diye bir şahıstan öğücü tebrikler aldım. Pek halka inmesine imkan yoksa da, üst düzeydeki kişilere sanatseverlere malolmuş durumda. Yanık Saraylar'dan fazla yankı uyandırdı. Fakat ondan fazla düşman kazandı. Gene Yazko Edebiyat'ta Nazlı Eray diye, halka inmiş bir yazar, benim "Afrika Dansı" öykümü alarak, bir öykü yazmış, aklınca alay ediyor. Tabii kendi küçük kalitesini ortaya koymuş. Benim de reklamımı yapmış oluyor. Bu, Memet Fuat'ın, halkın alıştığı tarzda yazdığı, halkın istediğini halka veren bir yazar.. Ben, Memet Fuat'ın bana hiçbir zaman söylemiyeceği ama sana söylediği şeyleri zaten biliyordum. Onun için, benden kimsenin birşey istemediği bir ülkede, ben kendim istediğim ve sen istediğin için yazdığımı biliyordum. Ama, Türk Edebiyatı Tarihine geçen kitap yazdığımı da daha baştan gene biliyordum. Ancak, bu günleri, bu mücadeleyi de kendi öz hayatım olarak yaptığımı da biliyorum.. Her kitabım bir olay oluyor. Ama ben, yapayalnız bu olayı yaratan insan, toplumdan soyutlanmış bir halde yaşamak zorundayım Çünkü, benim yazdığım biçimde bir yazar için, dünyayla alışveriş kurmaya imkan yok. Gözlerimi, kulaklarımı, kalbimi, kapatmalıyım bütün güzelliklere, zenginliklere ki, aklım herkezin görüp sevdiği şeyleri görmesin, güzellikle-

re dalıp yanlış düşüncelere kapılmayayım. Sevgi mevgi isteyip kendi kendimi kandırmayayım.. Sonra benim yaşadığım yaşam beni cezalandırır, yazı yazamam. Benim yazı yazmam kendi kendimi bir hücre'ye -belki kendi içimdeki bir hücre'ye kapatmama bağlı-Herkez gibi mutlu olmak için uğraş veremem, kendime aykırı gelen şeyler, mutluluklar umutlar, zenginlik, onun getirdiği nimetler... Bunlar benim edebiyatımda yok. Bunların olmadığı, tamamen yalnız, ve ümitsiz bir ortam herşeyden umudunu kesmiş bir yazarın yazmayı sürdürmesi- Yazdıklarımın konusu kendi kendisi olan bir edebiyat benimki.. Kimseye bir bok yok.. Zaten kimsenin kimseden beklediği bir şey yok.

Benim konum, yok.. Konu edebiyatın kendi kendisi... Bunu anlıyan yazarlar var tabii.. Ama onlar çok ileri düzeydeki ülkelerde yazıyorlar..

Neyse, bütün mesele, Nazar Büyüm'ün iki yıl önce, benden bir roman yazmamı istemesiyle başladı. "Ford Mach I'ı bitiririm" dedim... Bitiremedim, çünkü bitmez, Nazar Büyüm'ün düşündüğü anlamda bir roman değildi.. Bunu da söyledim. Onu da kabul etti. Fakat ben gene bitiremedim. Ford Mach I'ın çalışmasından "Afrika Dansı" çıktı.. "Palyaço Ruşen" diye bir kitap daha çıktı, "Everest My Lord" çıktı.. Ama, bunları, onlara anlatamam. Sana söylüyorum. Ford Mach I çok büyük bir çalışma oldu İçinden yüzlerce ayrı öyküler, acayip şeyler çıkaran bir makine gibi.. En sonunda arda kalanlar "Ford Mach. I"ın kendisi olacak... Şimdi, gene de birşey

söyleyemem, belki birden bitirebilirim de.. Ama bütün mesele masanın başına oturabilmek. dünyayla ilişiğimi -parayla- kesebilmek... Durdukça bir para kesesi gibi görüyorum kendimi ve yazamıyorum.. Sana herzaman söyledim, senden aldığım paralar, benim çalışma ortamımı, hürriyetimi bana vermiştir.. Karaca, Hastahaneden çıktıktan sonra, gazeteler ve (nikah günü gibi -imza günleri resimlerinden) başka bir mektup gönderemedim. Hastahaneden beri bana yazdığın 3 mektubuna da cevap bile veremedim. Sarkis'lere falan da yazamadım (Dün Işıl'dan bir mektup aldım, yazı Boğaziçinde, Çengelköyde yalı tutmuşlar burada geçireceklermiş. Hep beraber oluruz diyor). Hastahaneden çıktıktan sonra sana telefonda söylediklerime gelince: Yıllar öncesi olan bir olayın bende yaptığı üzüntü; Babanın seni İngiltere'ye göndermemek için AltınYurt Klübüne, Memet Fuat'a gidip "Karaca'yı yıldız yapın. İngiltere'ye gitmekten vazgeçsin" demesi ve Memet Fuat'ın da bana bunu tesadüfen Adam yayınevinde söylemesi, 10 yıl sonra, bunu şimdi öğrenmem, ve 5 yıl önce, ablamın evinden Hastahaneye gittiğimde, ablamın parmağımdan çıkarıp aldığı yüzük olayını hatırlamam (belki ölürüm de parmağımdan çalarlar kaygusuyla)... Hayatımıza giren kişilerin akıl almaz gizli düşüncelerini öğrenmek sana ilk telefon konuşmamızda söylediklerime etken oldu. Ve yazdıklarımı da etkiliyor. Aslında bu kötümserlik, hayatın kendisi, yazarken beni etkiliyen.. Yukarda yazdığım gibi, benim yazarlığımın kendi kendini kandırır bir yanı

yok. Güzel şeyler varsa ben bunlara gözlerimi kapalı tutuyorum. Asıl içimden gelen bir sese kulak vermem gerekirse bu sesler telefonda söylediğim şeyler. Hikayelerimin de sana telefonda söylediklerimden farklı olmadığını sanıyorum. Yani, hayatımda bir tutarlılık var. Asıl yazılması gereken şey budur. Baştan sona mutlu ya da mutsuz içi ve dışıyla tutarlı bir yol çizebilendir bence yazar. Ama herkez masal anlatıyor. Alıştığı şeyleri tekrar tekrar dinliyor. Şimdi ben sana, edebiyatımda tutarlılık var, yaşantımda tutarsızlık var desem, sen inanır mıydın? İşte, benim yaşantımın da tutarsız olduğu gerçeği senin kabul etmeyeceğin birşey, ama, bu tutarsızlığın sonuçları edebiyat olarak değerli, yaşam olarak beş para etmez.. Onun için sana oturup pembe, hayalci mektuplar yazdıysam beni affetmeni isterim.. Sana üç yıldır yazdığım umutlu, fazla teferruatlı mektuplar bu gerçeği örtüyordu.. Telefonlarda ağzımdan fırlayan laflar öykülerimdeki yarım parçalar gibi. Memet Fuat'ın mektubunu okudum. Doğru teşhis koymuş-Aslında az kitap yazan biri olarak-yazdıkları doğru Türkiye için. Ama Avrupa için geçerli değil.. Neyse. Asıl mesele 2 yıldır Adam'ın sahibi Nazar Büyüm, benden roman bekliyordu. O roman yerine "Afrika Dansı"nı yazdım, o da daha şimdiden Türk edebiyat tarihine gimiş durumda. İster halk okusun istęr halk okumasın. Kitap kendini ispat etmiş durumda. BİLİMSEL OLARAK - Yapısalcılık akımında (Dünyada en yeni kitap eleştiri yöntemi). Artık, san'at eseri matamatik gibi çözülüyor

bilimsel olarak.. 2 kere 2 eder 4 gibi. Yapısalcılık - bilimselcilik Türkiye'de birçok isim yapmış yazarın şimdiye kadar edebiyat yapmadığını ortaya koydu.. Yapısalcılığa karşı şiddetli bir saldırı var sol cephede.. Toplumcularda.. Benim Çağdaş Eleştiri'de yapısalcılık açısından ispatlanmam mektubumun başında da ifade ettiğim gibi bir sürü kıskançlıklara ve yazarlığı bırakmalara sebep oldu.. Birçokları yapısalcılığı HRİSTİYAN SAN'ATI olarak nitelendirerek milliyetçilik yapıyorlar, ve bana da, kökü nerden geliyor? gibi saçma bir ayırım yapmaya kalkıyorlar.. Osmanlıca yazıyormuşum, Azınlıkları yazıyormuşum. Kendimi tek ilan ediyormuşum.. gibi.. Aslında Memet Fuat bunları görüyor, okuyor ve ortalığı karıştırmış olduğumu biliyor, ve sinsice ne yazacağımı bekliyor. Bunları sana yazamazdı.. Benim kolay kolay Türkiye'de çıkmayacak bir yazar olduğumun farkında.. Fakat işin yaşam tarafını bilmiyor.. Yazmak için neler feda ettiğimi, para için nerelere koştuğumu.. sağlığımın bozuk olduğunu.. Çünkü her kitap parasızlıkla mücadeleden sonra çıkıyor-Her kitap bir olay oluyor -fakat her kitap sağlığımdan bir parça alıp götürüyor-Hep uzun sürede ve parasızlık içinde yazdım.

Bugün Marquez (Nobel ödülü alan Arjantinli) bile, bugün, edebiyatın en iyi şartlarda -Karnı tok yazarın- iyi san'at yapabileceğini, yoksul ve aç bir yazarın bir işe yaramayacağının ispatlanmış olduğunu söylüyor (Elektrikli makineyle bol kağıt harcıyarak yazıyormuş).

Karaca, reklam işine gelince, Adam, kendi yayınlarının sahipleri tarafından ilan verilmesine karşı değil. Şimdiye kadar, Melih Cevdet, Tarık Dursun K. vb.. niceleri, Cumhuriyet gazetesinin herkesin alıştığı ilanlar saifesine veriyorlar.. Ali Poyrazoğlu'nun bile ilanları orada çıkıyor.. Ama hergün.. Öyle çok ucuz birşey değil, oraya ilan vermek.. Hatta daha da büyükçesini verebiliriz.. Tek sayfa ilana gelince, Gösteri, (Çağdaş Eleştiri 1/2 saife) YAZKO (yazarlar Kooparatifi, bana karşı olan yazarların) verebiliriz.. Bu gergin ortamda, Afrika Dansı'nın ve Çağdaş Eleştiri'deki MİVES KARUB olayından sonra, "Eleştirilemiyen san'at" olarak adımı çıkardılar. Bundan sonra tepkiler daha da çok gelmeye başlıyacak. Zavallı Feyza Zaim topun ağzında.. Ama, bizim taraf profösörler, san'at bilim adamlarını oluşturuyor. Onların tepkisi gülüp geçmek mi olur yoksa, yazıyla cevap vermek mi olur bilemiyeceğim, ama, Berke VARDAR diye, bir edebiyat öğretim üyesi, Tahsin Yücel diye, San'at'ın bilimsel yönden eleştirisini Türkiye'de temsil eden, kitaplar yazan bu konuda Fransız Filolojisi Prof. Feyza Zaim'in öğretmeni, ve Berke Vardar VE ADNAN BENK Türkiye'deki Larus'u 12 cilt çıkaran korkunç eski bir otorite, Çağdaş Eleştiri'nin Genel Yazı İşleri Müdürü Feyza Zaim'in yazısını tebrik etmişler, ben de biliyorum, sağlam iş yaptığımı, ama, ortalık karışmak üzere.. Tek İSİM istemiyorlar.. SEVİM BURAK gibi MİVES KARUB gibi... O bakımdan çok dikkatli bir reklam kanpanyasına giriş-

mek lazım. Ali Poyrazoğlu'yla telefonda konuştuk, Yanık Saraylar çıkmadan evvel birlikte anlaşıp ilanlarını vereceğiz.. Ben ayrıca, YAZKO'nun mes'ul yönetmeni olarak MEMET FUAT'ın fikrini de alacağım. Çünkü bütün bu karşımda olan toplumsalcılar MEMET FUAT'a hörmet ederler ve çekinirler.. YANIK SARAYLAR'IN arka kapağını da Memet beyin yazmasını istiyeceğim.. kabul edecektir.. Aslında Memet Fuat ADAM yayınları içinde değil Türkiye içinde edebiyatçılar üzerine ağırlığını koyabilen ve saygı uyandıran tek adamdır.. O, beni tutuyor, ve seviyor, romanım çıktığında, ya da daha uzun bir çalışmam çıktığında benim için açıkça cevap verecek, ve yazı yazacaktır.. Şimdi bu elektrikli havanın geçmesini bekliyor.. Ben de kontrat ve Yanık Saraylar'ın tam çıkış tarihini bekliyorum. Cevat, dün, telefonda, " fırından ilk çıkacak ekmek Yanık Saraylar" diye espri yaptı.. Cevatları bir akşam bu benim parayı aldıktan sonra çoluk çocuk toplayalım yemeğe diyorum, ama gözüme alamıyorum.

Karaca, sana Yanık Saraylar'ın çıkış tarihinden önce öğrenir öğrenmez yazacağım, maalesef, burada çıkan dergiyi gönderemiyorum, çok ağır tutuyor, ilerde daha da çıkanlarla birlikte göndermeye gayret ederim.

Sevgili oğlum hoşça kal, Hastahaneden raporumu almadım büyük parayı bekliyorum, çünkü tekrar kontroldan geçmek lazım.. Onları Haziran ortalarında sana gönderebilirim sanıyorum. Sen de Amerika'da tetkik ettirirsin.. Daha önce güzel haber-

ler vermek umuduyla mektubumu bitiriyorum. İnşallah temmuzda sen de gelirsen kendin de buradaki durumu görür şaşar kalırsın.. Ona göre, kendine iyi bir meslek bul, yoksa vakit geçirme, gelip burada sıfırdan başla.. Eğer, orada yılların boşuna geçtiyse demek istiyorum, Ayakta kaldın, gezdin, yedin, içtin, çalıştın, kedin piyanon var ama, asıl bir mesleğin -sevdiğin işin yok -İstikbalin sevdiğin işini bulduğunda olacak gibime geliyor.. 3 yıldır çalıştığın yerde, uzmanlaşma kadrosu yok. İstikbali yok demektir. Boş ver, eğer, kendine meslek edinemezsen kalk gel. Burada, da istikbalini kaybetme.. Artık, zaman kaybetme, demek istiyorum..

Sevgilerle kucaklıyorum. Oya'nın yanaklarından öperim..

Not: Çağdaş Eleştiri (3 tane) aldın mı? Ben, kaybolmuştur diye, ihtiyat bir tane daha yolluyorum. Orada, ayrıca, ŞARA SAYIN'ın -Kısa öyküleri aracılığıyla FRANZ KAFKA yazısını okumanı istiyorum.. Benim hocam, tanrım Kafka'dır, bilirsin, o'nu hiçbir zaman aşamıyacağım için böyle kötümser yazıyorum ama, bu da büyük bir güç bana Kafka'dan gelen.. Sevgiler Kafkalarla.....

Annen
Sevim Burak

2) 1 Roman 2 cümle bitti
Hatta tek bir cümlede bitsin
bitsin. 1973/29 Ekim Cumhuriyet

Bayram 28 Ekimde yarışlarla
ve 29 Ekimde Kopriminin açılışına
gidilerek devam eder - kendi meseleleriy-
le biter - Olay - eşler ve dönüşler
ve yaşam bir çıkmaz hayatıdır -
Ama görüyorsun ki 8 9 senesi
kopuyor -

Sonra bulduğum fabrikayı çalışmalım:
kendi bir şirket yönetim - sonra
için Oya ya bitirmem ödevim için
konuma yetiş için -

not: 6 listeye bakın eşit hesap
açık ol olmuyor - Cumhuriyetten
10 nüsha yıldönümüne ulaşmam -
romanın da bitip ardından kaçış
ile yalnız Paris için
Cumhuriyet cumhuriyetçiliğe -
o dönem Paris'teki yaşam -
Kemal Tahir Yaşar Nabi
Çağlar Semih Burak

1 Mayıs
ERENKÖY

Canım oğlum,

Bu sana kendi kendime başlayıp da bitiremediğim kaçıncı mektup. Sana hala kucaklar dolusu teşekkür edemediğim, binlerce (o gönderdiğin parayla) yaptığım, yürüdüğüm, satın aldığım şeylerin, eve getirdiğim, taşıdığım, sevinçle o odadan öbür odaya, aldığım eşyaları yerleştirmenin verdiği sevinci, heyecanları yazamadığım, bir türlü sevinçlerimi dile getiremediğim kaçıncı mektup... Aslında yazdım, yazdım da beğenemedim, daha çok iyisini, daha çok sevinçlisini, tam kalbimdeki o sevincin aynısını anlatamadığım, beğenmediğim kaçıncı mektup. Yazıp yazıp attım. İyisini, sana kalbimde duyduğum sevginin, sevincin, -Evlat parası yemenin sevincini, GURURUNU-KEYFİNİ-YANGELİP HERKEZE TEPEDEN BAKMANIN ne kadar değişik bir anne sevinci olduğunu anlatamam. Babandan saklamak istiyordum. Oysa gidip ilk önce ona söyledim. Kimse duymasın belki kıskanırlar diyordum-Belki gene de öyledir-Ama bir yandan da eteklerim zil çalıyordu... Dans ediyordum. Hergün alışverişe gidiyordum ve kafamda, yanımda, kalbimde sen vardın.. Çantamdaki paralarım seni konuşuyordu, benim ağzımdan çıkan lafları sen söylüyordun. Bana

hakim olmuştun hala da bu histen kendimi kurtaramıyorum. Senin paran benim param olmuştu. Bu ne demektir? Yıllarca para için sıkılmış, zaman zaman ağlamış, kocalarından para almak, birşey almak için sağlığını harcamış bir kadın için (sağlığımı harcamış olmam en affedilmez bir hata, şimdi çok bozmamalıydım) Elfe'nin seni çok sevdiğini belli etmesi, hep "ağabeyim yapar, ağabeyim var" diye tekrarlaması Ömer'in üstünde ters tepki yapıyor. Ayrıca boşanmış olmamız, Elfe'yi bana ve sana daha yaklaştırdığı için babasına karşı bir tutum almaya itti. Boşanma onu sarstı. Baba olarak (babasından beklediği sevgiyi sende buluyor, ne bileyim işte böyle anlatabilirim) genç kızlığa birşeyler vermek, bir sevgi alışverişi, bir dayanak istiyor.. Haklı, yerden göğe kadar. Orhan'ı çok seviyor. Orhan daha yumuşak bir tutum içinde Elfe'ye karşı. Gençkız hissiyatını biliyor. Zaten yirmibeşyıl önce ben de, onda bir baba sevgisi aramıştım. Şimdi anlıyorum, uzun yılları geride bıraktıktan sonra.

Karacacığım, ne tuhaf, yıllar hay huyla geçtikten sonra, yok senin tahsilindi, yok kız arkadaşlarındı, yok şuydu buydu derken, yani, ay Karaca vay Karaca derken, sözde sana destek olmaya, arkadaş aramaya, iş bakmaya derken, sen kendi kendine adam oluverdin. Hem de en sıhhatli biçiminden ve de en seçmecesinden... Ve de ben sana destek olmaya gayret ederken bir de görüyorumki, sen bana destek olmuşsun. Hem de hakikaten tam zamanında.. Seni bayağı söz sahibi, ve adam olmuş görüyo-

rum. Artık sana omuz verecek bir durum yok gibi? ACABA ÖYLE Mİ? değilse yaz bana oğlum, sana destek olabilirsem, ki, belki hala birşeyler yapabilirim, sana yazayım. Aklımın erdiği kadar.. Hiç değilse benim düştüğüm yanlışlıklara, hatalara düşmekten seni korurum. Bu da işine yarıyabilir. Ama, ben senin kafanı, tuttuğun yolu, seçtiğin insanları ve de seçmeye çalıştığın çevreyi çok beğeniyorum. Bayağılıktan nefret edersin. Bir ara, ne kadar üzülmüştün, Amerika'da ilk günlerinde, ne düşük kaliteli birkaç insan seni ne kadar sıkmıştı.. Bana yazmıştın, Amerika'dan "Anne, bu adamla aynı işte yapamıyacağım" diye. Sonra o, Türk mahallesindeki, dedikoducu ve seviyesiz adamlar, kıskançlar, sapıklar.. Onlar her yerde var. Onlardan kaçabilmek bütün mesele.. Sevgili Karacacığım,sen ne kadar sevimlisindir, zeki ve de korkunç espri kabiliyetlisindir.. Ben, seni bu yüzden herkesin sevebileceğine KESİNLİKLE inanıyorum. İnsanlar hem severler hem de kıskanırlar. Bu çok karışık bir iştir. Ama, sonuçta gene senin gibi güzel yüzlü, güzel elli ayaklı, güzel gülen, güzel bakan, güzel kalpli GÜZELLER kazanır. İnan buna.. Unutulamazsın. Eğer, çizmeden yukarı çıkmak gibi olmasa, seni unutamayan kızların olduğunu söyliyeceğim. Özellikle N. Fakat ümitsiz bir aşk.. Ümitli olamaz olsa da birşey çıkmaz artık. O aile aşkı daha mühim onlar için. Ailece birbirlerine aşık görünüyorlar. Anne babaya aşık. Baba anneye aşık, sonra babaya ve oğlan kardeşine aşık, sonra Karaca'ya aşık. Ve de hepsinin de Karaca'ya aşık ol-

ması gerekiyor.. Gibi birşey.. Fasit daire derler.. Tabii en sonunda -bilirsin böyle küçük burjuva ailelerinin Komedi Fransez Vodvillerindeki gibi, şişman hem de zengin hem de kafası çalışmayan başka bir ailenin oğluna nikah ederler. Yani aşkın mağlup olduğu bir aile sistemine girerler.

Bizim eski Suadiye'deki N. Z.'in kızı G., bebeği, alışveriş yapıyorlardı. Beni görünce, hemen, "Karaca Amerika'daymış, hangi okulu bitirdi?" diye sordu. Ben de Londra'da Ekonomi bitirdi Dallas'ta da Tıbba devam ediyor diye birden aklıma esiverdi. N. Z.'in doktor olduğundan mı yoksa Dallas filmini herkesin sevdiğinden mi ne, öyle uyduruverdim. Onun da yüzünde, bir sempati ifadesi belirdi.

Yalnız bu son yazacaklarım çok komik.. Yabancı değiller, (...) ve eşi (...). Edi ile Büdü. Biribirlerine bu kadar uyan bir çift olur. Yani karakter olarak. İkisi de kıskanç ve fesat, ikisi de cüce.. Boy bos olarak.. Eskiden de bilirsin ama, bu kadar da değildi, şimdi iyice kurumuşlar, kavrulmuşlar, küçülmüşler.. Yaşları ilerledikçe daha da cüceleşecekler herhalde.. Gözleri fıldır fıldır etrafta, beni görünce, adeta çarpıldılar, yüzlerinde gülümsemeli fakat ağızlarında şeytani bir anlamla, beni görmedikleri süre içinde neler olup bittiğini öğrenmek istediler.. Sözde bizimle ilgilenmiş pozlarında.. Ben hemen en büyüklerinden başladım. Karaca Amerika'da, büyük bir şirkette çalışıyor, kendisini çok beğeniyorlarmış kalmasını teklif etmişler. Yeşil kart da vermişler dedim. (...), "Bana zaten, abi, İngiltere'de iş yok, Amerika'da

maceraya atılacağım kafama koydum demişti, daha o zaman", diye fesat fesat konuştu. "Maceraya atılmadı, tahsilini İngiltere'de bitirdi, İngiltere'ye çok şey borçlu" dedim. Hastalıklarla da çok ilgili, hemen, "senin kalbinden ne haber? Bir ameliyat daha geçirmişsin galiba?" dedi. Benden bahsedince, nedense ölen ağabeyini anar. "Ağabeyiminki de öküz kalbi idi." Büyük kalbe öküz kalbi diyorlar. "Senin ki de öküz kalbi değil mi?" Ben de, insanların yarısının öküz, yarısının eşek kalbi olduğunu-fakat bunun yaşamaya mani olmadığını ve hiç bir zararı bulunmadığını söyledim.. "Ama ağabeyim öldü" dedi. "Ama o zaman yirmibeşyıl evvelki tıp ilmi gerideydi öküz kalplileri yaşatamıyorlar" diye gülerek cevapladım. Hemen (...) bu laflara bir alay bir şaka süsü vermek için bana: "Kız benim de kalbim çok ağrıyor, çok korkuyorum, geceleri cik cik cik ötüyor, acaba bu ne demek oluyor?" dedi. "Bir doktora sorsan daha iyi olur, bu iş pek şakaya gelmez" dedim. "Kız vallahi şaka etmiyorum, Kız vallahi çok korkuyorum, akşamları....." vesayir diye sululuğunu sürdürürken, ben "siz ne tarafa gidiyorsunuz, ben sizden ayrılacağım", dedim. "Biz çekimizi bozduracağız, şöyle beşyüzbinlik tarafından.." diye gene sululaştı, sonra "Kız vallahi yalan sakın inanma, bir binlik çek bozduracağız" dedi. "Bizim karı çalışıyor da biz yiyoruz." Ben de, birinci kata çıkıyorum, dedim. "Yanlışlık olmasın ikinci kat Kambiyo" dedi (..). Ben de, Karaca azıcık sizin çek gibi dolar göndermiş de onu bozduracağım.. deyince "Ulan (..)

bu Sevim'in de amma talihi var be..." dedi. (..) tasdik etti "Evlattan yana talihli, kocadan yana da talihsiz" diye sözü bitiriverdi, (..) başladığı gibi... İşte böyle sırıta sırıta, el salladılar arkadan bu hayat arkadaşları. Uzun uzun mu anlattım bilmem ama bana bu türlü karşılaşmalar ve konuşmalar hergün, her saatte, uzun uzun ve hazin geliyor.

İnsanlar birbirlerine baka baka mutlu veya mutsuz olmadıklarına karar veriyorlar... Şimdi benim arkamdan, "amma da bozulmuş zavallı, kocasından da ayrılmış", diye konuşurlarken, ferahlıyacaklarını, benim sırtımdan rahatlıyacaklarını biliyorum.. Gene de küçük bir bölümünü sunduğum durum, en iyi durumdur. Çünki ben de burada, onların durumunu sana anlatarak aynı ferahlamayı duyuyorum. Ohhhh.. Çok şükür onlardan çok iyiyim.. Kıskanmıyorum, kendimi onlarla kıyaslamıyorum, Evim var, eşyalarım çok güzel, hergün daha başka şeyler alabiliyorum. Çok şükür, çok şükür... Sağlığımı da düzeltirim. Eşyalar eve sığmaz duruma gelince bir ev daha alırım!

Karacacığım, biliyorumki asıl önemli şeyleri geriye attım. En merak ettiğim şeyleri: Çünki, onları ümit ediyorum ki, gene sen bana söyliyeceksin.. Mutlu musun? Çok mu, az mı? Mutlu olmaya hazır bir çocuktun, her zaman varta atlatmışsındır. Yani, mutsuzluklarını atlatıp, mutluluğu aramaya koyulmuşsundur. Allahtan.. Yoksa benim gibi iki kocayla 30 yıl kalır, iki çocuk doğururdun. Şaka tabii.. Benim gibi kocalarına, çocuklarına yapışan ka-

dınlar vardır ama, erkekler yoktur.. Sen bir kızdan ayrılırken, az ızdırap çekmedin. (..)'den de.. Ben son konuştuğumda boynuma sarılıp "Karaca sizi sever, sizi dinler, ona söyleyin, benimle olsun" demişti. Ben de ağlıyarak ona söz vermiştim. Karaca'yla konuşacağım, yemin ederim demiştim. "Karaca'nın hayatında başka kız yok" demiştim. Şimdi bunları sana yazarken, içim acıyla burkuluyor. Şu nişanlandığın, (sen onun parmağına yüzük takarken) o güzel, fıstık gibi kızın ah'ı mı tuttu da ben böyle kötü, hasta ve yalnızlıkla dolu yıllar geçirdim? diye aklımdan geçiriyorum, senin yaşamına bir anne gibi burnumu sokmuş, fakat, fazla müdahele etmiştim, neredeyse senin yerine ben öfkeleniyordum. Belki de şimdi (..)' den iki kızın olmuştu, bana arabayla getiriyordunuz ben de seviniyordum. Bana çiçekler, çikolatalar getirmenizi bekliyordum. Kimbilir, belki hastahaneye kalkmak gerekse, beni Elfe çanta elinde Hastahaneye götürmezdi. Yani, yanımda bir oğlum, gelinim olurdu, torunlarım da.. Yalnız kalmazdım... Böyle diyenler de var.. Tabii bu lafları pek ciddiye almıyoruz.. Elfe'yle göğsümüzü gere gere Hastahaneye de gidiyoruz gerektiği zaman eskiciden koltuk, iskemle de taşıyoruz. Üsküdar'dan iki kişi elli lira. Bagaj elli lira.. Fakat Üsküdar dolmuşu bizi maalesef karşıda benzincinin önünde bırakıyor. Oradan Bostancı dolmuşu bulmak zor. Bir iskemle püskül ben, bir koltuk ve bir püskül, ayrıca bir çerçeve -boş- karşıya, dolmuş duraklarının olduğu yere kadar sürüklüyoruz. İŞTE: yukarıda, sana yazdığım ve bazı kişi-

lerin söylediği şeyler o zaman aklıma geliyor. Acaba (..) ile evlenseydi şimdi biz böyle koltukları çeke çeke götürmeye çalışmazdık, Karaca kayınpederinin (nişana giderken gönderdiği) Malibu'sunu gönderirdi de daha mı iyi olurdu? Geçmiş gitmiş binlerce biribirine benzemeyen şeylere hep (DAHA MI İYİ OLURDU?. DAHA MI İYİ OLURDU?...) diye bir sinema seyrediyorum doğrusu.. Çünki, yenisi yok ki.. Yeni bir hayat yaratamadım, beceremedim, sayılır. Elfe "Ne düşünüyorsun abimi mi? Acaba şimdi neler yapıyordur? Ne talihli abim, iyi ki Amerika'da, onunla iftihar ediyorum. O Amerika'da olmasaydı benim bu sevincim olmayacaktı. İyi ki gitti Amerika'ya... Acaba döner mi ağabeyim" diyor. Ben de döner belki ama, kalması onun için daha iyi diyorum. Söyle bakalım sen böyle kendi kendine ayakta duran allahın cehenneminde, o korkunç Newyorklarda serseri olmıyan, hayatını tek başına yürüten genç bir çocuk duydun mu? Duymadın tabii. Senin baban da orada bir sene okudu tahta çantayla zor kaçtı. Var mı abin gibi bir çocuk? "Yok anne yok, ağabeyim çok iyi, ben de onun gibi olacağım." Sen onun gibi olamazsın sen daha kaç yaşındasın? Daha şimdiden, belli olamaz.. Hayır Karaca en iyisi.. "Evet anne ben de Karaca ağabeyime bakacağım." Paketler de göndermiş, zaten hep gönderiri. Sen böyle abi zor bulursun. "Bulamam anne, Karaca ağabeyimi babamdan çok seviyorum ama, çok uzakta o anne, çok uzakta, çok özlüyorum, ağabeyciğim benim." Böyle söyleşe konuşa, ağlaya zırlaya babana gidiyoruz.

Bizi gören, çok önemli bir yere gittiğimizi anlıyor, ben de Elfe de etrafa önem vermiyoruz, sevinçten uçuyoruz..

Karacacığım, sana bundan sonra daha kısa ve hemen aklıma gelenleri ve sana soracaklarımı yazacağım. Böyle uzun zaman bekletmiyeceğim. Şimdi hele bu mektubu bitireyim, yeni yazacak şeyler başlar. Birbuçuk ay önce ilk parayı aldığım sefer konuştuğumuz zaman telefonda sesini işitince çok sevindim. Biraz özlemimi giderdim diyebilirim.. Ama gene de özlemimin yanında bir su damlası kadar birşey.. Telefonda sesini değişmiş buldum, hem de çok. O eski, tanıdığım sesi duyunca ilkönce sevindim, ardarda-kendinize iyi bakın "ELFE'YLE HARCAYIN PARAYI KENDİNİZE" diye tekrarladığın cümleler yerliyerinde, güzel kullanılmış bir Türkçe. Ama gene de dura dura kelimeleri arayıp bulmakta güçlük çekiyormuşsun gibi, ya da çok heyecanlısın da, kesik kesik, dura dura konuşuyormuşsun gibi.. "Karaca Türkçeyi mi unutmuş biraz? Cümleleri onun için mi kesik kesik?" diye aklımdan geçti. Türkçeyi bu kadar çabuk unutamaz, cümleleri bu kadar dura dura yapamaz, herhalde o sırada heyecanlıydı diyorum, yoksa dura dura konuşarak, yavaş yavaş bizi de unutmaya başlar, sonunda da büsbütün unutur mu acaba gibi, saçma sapan düşüncelerle geçiriyorum zamanı o sırada, oysa ki, ben de bayılmıyorum Türkçeye, ama ne yapalım ki başka dil bilmiyoruz. LİONS KLUP'ün Hilton'da bir gün sonraki yemeğine davetiye almıştım (...) davet

ettim. 10 gün kadar bir izin yapmış, bu bakımdan bankadan o öğle yemeğinde izin alıp gelemiyeceğini, başka bir gün gelebileceğini belirtti. (LİONS KLUP'ün yemeği saat 12 ile 14 arasında idi) Bir de kermes hazırlamışlar, giyecekler şunlar, bunlar satılıyor, eğlenceli bir yemek. Fakat çoğunlukla kadınlar bulunuyor, erkekler gece başka klüplerde toplanıyorlarmış. (MASONLAR) Genellikle hanımlarıyla birlikte olmuyor, erkekler toplantısı yapıyorlarmış. İngiltere'deki yalnız bağzı Lordların gittiği sessiz kalınan kadın azasız Klupler gibi. Ben de (...) hanımı - Bir anda kafamda bunları düşünerek- madem ki erkek yok, bağri bizim eve davet edeyim dedim, ve en yakın zamanda bize davet ettim. (..) Türkiye'de bankaların yetiştirdiği Bürokrat ve Demokrat, orta halli, biraz dikkatli biraz da ağzı sıkı, herkezden kuşkulanan biri.. Şöyle özetliyeyim. (..) Hanım Bankacı ve de dolayısıyla ister istemez para alışverişleri ve telefonlarıyla, gelen giden tüccarlarla, İŞ ile haşır neşir olmuş, bu yüzden konuşması ve hareketleri biraz erkekleşmiş bir orta sınıf bürokratı tipinde... Özelliklerini bilemem. Bakalım telefon edip gelecek mi? Aslında pek ortak yanımız yok. Benim için tek konu sensin, onu da konuşmaya yanaşmıyor, hakikaten seni tanımıyor, edebiyatla ilgisi yok. Artık, ben orta halli konular bulup onu hallederim.

Ömer tamamen tekaüt olup, istediği ressamlık serüvenini sürdürüyor. Bütün sergilerinde çıplak kadın resmi var. Sipariş üstüne resim yapan satan bir ressam oldu çıktı. İşte, Elfe bunları bildiği için

çok üzülüyor. Erkek'lerden çok çekiniyor. Bir arkadaşlık kurabileceğini sanmıyorum. Şimdi zaten çok erken fakat ilerisi için çok korkularım var... Ne yapacağım bilmem Karaca? Kız çocuğunun sinirli olması ve yetiştirmesi çok güç ve acı oluyor benim için (Yani babasız) demek istiyorum. Sen ve O. İki çocuk.. İkisi de yalnız... Bunu düşündüğüm zaman deli oluyorum.. Eşya almaya koşuyorum. Yazı yazmak lazım. Yarın, bizim eve SALAH BİRSEL GELİYOR. Bir yıl sonra tekrar... Geçen yıl da alt katı satmadan aşağıya gelmişti.. Röpörtaj yapmıştı. Kitabında çıktı konuşmalarımız.. Benim iki tane romanım var, onları verelim basalım diyor. Bunları toparlayacak bir akıllı insana ihtiyacım var. Hastaneden çok korkuyorum. Canım Karaca, gönderdiğin paralar beni eforlandırıyor. Yazılarımı toparladım, montajını yapmaya başladım. Para hep yazdığım gibi beni iyileştiriyor, moral veriyor ama, senin orada sıkışmanı isteyemem. Ben bu mektubu kazasız belasız bitirip postaya atayım da sonra gene oturup yeni şeyler yazmaya başlıyayım diye düşünüyorum, senden cevap beklemeden. Hissediyorum mutlusun. İçime doğuyor. Çünkü rüyalarımda senin mutlu olduğunu görüyorum. Gülüyorsun. Eskiden bu kadar çok seni görmezdim. Canım oğlum, evdeki hayvanlara o kadar çok bağlanma, Oya onları zaten sevip bakıyor, sen boş vakitlerinde kendine iyi gelecek şeyler yap. Bunu yıllar sonra öğrendim. Sokakta gezmek-sokakta yaşamak... İnsana hürriyet veriyor, moral veriyor, insanlar ve imkanlarla karşılaşıyor-

sun. Bak baban senelerdir sokaklarda yürüyor. Canı istedi mi bir yere gidip oturuyor on dakika, o kadar. Orada canı sıkıldı mı hadi başka yere gidiyor. Ne çocuk ne çoluk sıkıntısı onu bağlamıyor. Ömer de öyle, hergün sokakta gezmelerde, içki bile onlara fazla dokunmuyor. Baban maaşallah çok sağlıklı, senin de onun gibi sağlıklı ve gezgin olmanı, yeni yeni insanlar tanımanı, çevreni genişletmeni bir evin dar çemberi içinde sıkışıp kalmamanı istiyorum. Allahtan istediğim, daima sağlıklı olman için mes'uliyet almamandır. Oğlum, ben bu sorumluluk duygusuyla eve bağlandım, ve de artık hiçbir şeyden zevk almıyorum. EŞYALARI SEVİYORUM. İNSANLARI SEVMİYORUM. ÇÜNKİ: İnsanları sevmek için onlara ayıracak bol vaktim olmadı. Bunu eskiden bilseydim, boyuna arkadaş tanırdım, gezerdim. Sizler de olmazdınız o zaman da.. Bunu düşündüğüm zaman da "boş ver" diyorum, ben de sorumlu olarak dünyaya gelmiş bir kadınım. Daima bir evi ben bekliyeceğim. Hatta (biraz acıklı ama olsun) başkalarının evlerini de ben bekliyeceğim ve başkalarının sorumluluklarını da ben yükleneceğim. Allah beni bunun için yaratmış, para da veriyor daha ne isterim Allahtan? Geçen pazar günü galiba baban, elinde bir kilo ekmek, 100 gram pastırma (pastırma 2.000 TL imiş... Baban söyledi..). Evde usta vardı, vitrinin içini kaplıyordu, yani ev dağınıktı biraz.. Rakı sofrası hazırladık. "Burası eskiciye dönmüş bari bir eskici dükkanı aç" dedi. Ben de, "ESKİCİ değil ANTİKACI" diye düzelttim, bunların hepsi antika..

"Hadi canım sende, bir beyaz boya çekmişler üstüne" diye o yeni aldığım yüzelli senelik onüç parça yaldızlı beyaz Lui Kenz takımıma tırnak attı. Ben de "EVET, beyaz boya sürmüşler doğru ama, tam 150 sene evvel" diye gösterdim, eski boyanın nasıl olduğunu. Sesini çıkarmadı. Anlamıyor bu işten-sonra beni kızdırmak için -ya da hafif kıskanıyor-Eski büyük iki tane aynı model pirinçten (SARI) saksı koyacaklarıma "Bunlar oturak mı" diye sordu. Evet, eski Rum evlerinde bunlara ederlermiş, sen nasıl oldu da görmedin? dedim. Hem eski bir adamsın hem de eski eşyaları tanımıyorsun. Eşya faslından sıkılmıştı. Elfe'yle balkona çıktılar, hava güzeldi. Baktım, güzel şeylerden bahsediyorlar herhalde, dedim, ya da komik bir fıkra anlatıyordur. Kulağıma bir "pastırma" lafı çalındı.. Sonra iyice geç bir saatte, onu yolcu ettik. Elfe'yi öptü. "Seni gidi köpek seni" diye havladı. Sonra Elfe'nin arkasında beni görünce gönlüm kırılmasın diye "Bu arkada duran da kocaman köpektir" diye gönlümü aldı. Elfe gülmekten kırıldı. Baban gittikten sonra Elfe'ye, balkonda güzel güzel nelerden bahsettiniz Orhan Amcayla? diye sordum. Epeyi memnunsun galiba.. "Hımm evet ama, çok güzel şeylerden bahsetmedik" dedi, "doğrusu çok garip bilgileri var ama gene de hoş" dedi. "Orhan Amca, bana pastırmanın nasıl yapıldığını anlattı, sonra iyi pastırma ile kötü pastırma arasındaki farkı anlattı. Aldanmayalım diye.. En iyisi Kayseri pastırması imiş, rengi koyu olurmuş, şimdi Apikoğlu'nun çıkardığı pastırmaların rengi açıkmış,

dikkat etmeli bunlar sahte sayılırmış" dedi. "Başka nelerden bahsettiniz, epey güldünüz" dedim. "Haaa, kanalizasyon tertibatından bahsetti. Yerin altını nasıl döşüyorlarmış. Türkiye'dekiler patlıyor, lağımlar her yana akıyormuş.. Avrupa'daki sistem demirağ sistemi gibi yapılırmış, her evin altından sağlam borular geçermiş... " Elfe, "bu Orhan Amca ne biribirine aykırı şeyler biliyor. Bir Kemancının bilmesi gerektiğinden çok" dedi... "Gırtlağına bayılır, hep böyle yemeli içmeli, tatlı tatlı konuşur" dedim..

ANNEN

NOT: Son dakika: Orhan'a telefon etmişsin, o gün telefonun zilini duymuşsun, evdeymişsin. Benden mektup bekliyormuşsun, işte gönderiyorum canım oğlum. Newyorklarda Allah seni korusun, çok dikkat et, en önce kendini düşün.. Unutma, beni sonra, benim ev mev almaya kalkmadığım takdirde param yetişir, hastalığımdan eşya alıyorum. Şimdi kendime üst baş, Elfe'ye de üst baş alacağım. Ahpapları çağırıp eğlenceli yaşıyacağım sana hemen yazacağım. Salah Birsel yarın 4' de geliyor röportaja. Yazmam lazım, yazmam lazım, yazmam lazım. Sen bana kuvvet veriyorsun lütfen sen de yaz, kendini düşündüğünü, kendin için yaşamaya başladığını.. Baban "bizim oğlan biraz hanımlara düşkündür" diyor. Bu kadar tecrübeden sonra... Artık, kadınları tanımışsındır bir tanesi de bir, hepsi bir.. Mühim olan yaşlılığında sana bakacak seni sevecek bir ka-

dındır. O zamana daha çok var ama, kendini baktırmaya alıştır. Sıhhatli yaşamak aşkın temelidir.. Seni seveni sen sev.. Kazanacaksın... Sevmiyeni bırak gitsin. İyiysen rahatına devam et.. Evden başka yerlere de git, eğlen, dünyaya bir daha gelinmez.. Bu nasihatlerimin kabulünü rica ederim Karacacığım.

Köpeğin kedin ne yapıyor, onlardan da bahset.. Ben artık eve alamıyorum. Çünkü onlara bakmaya bir insan lazım. Ama çok çok seviyorum. Delice tutkuluyum. Birgün ihtiyarladığımda bir çiftlik evimiz olur, köpekleri toplarım, onlarla mutlu olurum diyorum. AMA HERŞEY BİTTİĞİ ZAMAN. Daha mutluyum. Birşey olur, gencim, güzelleşirim gene, eskisi gibi diyorum.. Hadi çok sevgiler...

Boğaz köprüsünden binlerce Mach I Bağdat caddesi
ne doğru -
Final Boğaz köprüsünden Kente yayıldılar -
Mach I adamlarıyla geldi Corvette kılığında 321 Mustanglarla - Polis düdüğü sirenler çalarak -Mustanglar beyaz eldivenli -
3 sıra halinde Mach I ler geliyordu (321 Mustange'lar
Sahili Mach I ler kapladı çekirge sürülerini andırarak biri birilerinin üstünden atlamaya başlıyarak
Korkunç siren ve canavar düdükleri çıkararak Amerbahçeye sirdiler bir tur attılar Bir grup Ağacın kalından ileri
sürü- mek vokuşundan aşağı Bağdat caddesine
yöneldiler -Bağdat caddesine üç koldan yürüdüler Ankara
Asfaltına yayıldılar ta ilerilere kadar -Gelecekte çok
daha ilerlere açılacak geleceği çok daha ilerilere ötelere
açılan yollar üzerine yayıldılar -
Koskoca Bağdat caddesini çıtır çıtır ezerek kırarak
geride binlerce araba mezarlığı bıraktılar -
Geri dön Mach I
Geri dön
Mach I geri dönüd -Geride bomboş bir bir cadde bırakarak binlerce otomobil mezarlığı bırakarak -

Derken Corvette i bekliyordu -
Corvette kılığında Mach I geldi polis kılığında ?

Bu kısım için yapılan
nasıl
bu son işaret ?
Mach I aynı anlatılıyor
Mach I - kuvvet ünüyle
temsil ediliyor
her zaman güçlü
kuvvet -

Ölüm Yürüyüşü Başlıyor Uçan Kuş ?

17 Mayıs 1982
Erenköy

Canım KARACAM,

Sana mektup yazmam çok zor, aslında, böyle, zor, yorucu bir çalışmayı sürdürdüğüm aylardır... 4- 5 aydır... Oldu mu bu kadar? Yazamıyorum sana. Ben sürekli çalışıyorum ama "sürekli konsantrasyon" a giremiyorum. Bütün mesele de bu... "KONSANTRE OLMAK." Bu lafı ukalalık zannederdim. Şimdi benim için "BİR ŞEYE KONSANTRE OLMAK" "YAŞAMAK" "NEFES ALMAK" falan gibi bir anlam taşıyor. Çünkü konsantre olmadan yazamıyorum o şeyi (o şey ne ise). BÜYÜCÜLÜK GİBİ BİR ŞEY... Karaca, bunun ikinci anlamını da biliyorsun. "Parasız kalmamak" ki daima yetişiyor ve benim konsantre olmamı sağlıyorsun elimden tutup... Sağol, görüyorsun ki, canımı dişime taktım, böyle amansız bir ortamda kimse kimsenin gözünün yaşına bakmıyor... Yere sermek için herkez tetikte bekliyor, kimsenin yükselmemesi için... En başta entellektüel meşhur çevre... Ama üzülme, "Çıt çıkaramadılar" aleyhime... Fakat Sezer,* bir tek yazı yazmadı... ÖMER'İN ETKİSİNDE. Ben de, kendime gençlerden senin gibi idealist ve benimle iftihar eden bir küçük gurupla kulis kurmaya çalışıyorum... Biri Fransız

* Sezer Tansuğ

Filolojisi'nden "DİLDE SES BİLİMİ-EN YENİ BİLİMMİŞ-" Fonoloji talebesi- ve san'at çevresi diye, Türkiye'de sadece san'at ELEŞTİRİSİ YAPAN-SAHİBİ ADNAN BENK olan bir dergi tarafından eleştirilmemi-ve Türkiye'nin en büyük yazarı olduğumun kanıtlanmasını -ELEŞTİREREK- bekliyorum... Bu çok zor... İlk sayfasında YAŞAR KEMAL GİBİ ÜLKELER ARASI ÜNLÜ biri var. -Benim için beş para etmez-Bir satırını bile okuyamadığım-bir efsaneci ve Anadolu'nun törelerinin sömürücülüğünü yapan-Bence-bir bezirgan tabii, Avrupa da ona yardım ediyor... GÜZİN DİNO, ABİDİN DİNO... Ve en büyük yayınevleri GALİMARD... Yıllardır reklam yapıyorlar...Bu ayrı bir ticaret...Hatta adam ille de NOBEL ÖDÜLÜ alacağım diye tutturmuş... Neyse... Ben, böyle bir yazar değilim. Herkez için için bunu biliyor... Türkiye'de çok bilinçli bir gençlik var... Onlar beni okusun istiyorum... Onun için durmadan çalışıyor ve şunu bunu düşünmemeye, sağlığımdan gelen korkuları bile unutarak, kafamı sadece yazacağım şeylere yöneltmeye çalışıyorum... Savaşım uzun sürmeyecek emin ol ama bir şartla, o da romanımın bitmesi... Bu beni ülkeler arası da kanıtlayabilir, diyorum... ama emin ol çok zor bitirmesi... Temmuz sonuna dek bitiremezsem, çok fena olacak, çünkü yayıncıma söz verdim... Ama bu arada başka iyi şeyler oldu. Çıkan hikayem, yaptığım konuşmalar - "CUMHURİYET GAZETESİ" Hürriyet'e bağlı "GÖSTERİ" dergisi müthiş bir reklam yaptılar.. Sana gönderdiklerim... Onları küçümseme... Şimdi bu mek-

tupla birlikte "CUMHURİYET'TE son bir konuşma gönderiyorum ki, bu ÖMER gibileri köşe başını tuttuklarını sanan/aslında tutuyorlar da/kişilere bir tokat oldu... İleride nelerin yayınlanabileceğini yazmış Doğan Hızlan... İşte ben en büyük iyiliği Doğan Hızlan'dan gördüm... "O biçim"lerden ama artık bu gibi terim'lerin ve adi lafların, tanımlamaların, sonu da geldi sanıyorum Türkiye'de. Hürriyet'in sahibi Sedat Simavi, yazları Bodrum'da oturup, çevresine toplanan o türlü insanlarla bir klik kurmuş ve bayağı da, onların işvereni durumuna gelmiş... Doğan Hızlan benim 25 senelik arkadaşımdır, ama onu tanımıyordum bizim eve gelinceye kadar... (Bir kere telefonumuzun olması ile işler iyi gitmeye başladı- sonra evdeki Afrika eşyaları falan ilgi çekiyor)

Karacacığım, şimdi gene senin Oya ile benim için "ANNEME ÖZEL" diye doldurduğun kaseti dinliyorum. O kadar seviyorum ki o kaseti... Öbürkülerini de... Ne zaman canım sıkılsa iyi şeyler düşünmeye kalksam onu dinliyorum...Şimdi şu an olduğu gibi... Elfe'ye çok darılıyorum, onları çok dinliyor ve eskitiyor... Üç tanesini sakladım... Bunu tekrar temize çektireceğim daha da eskimeden...

Karaca, sana asıl anlatmak istediğim birşey var... Dün gece KENT SİNEMASI'NDA ALİ POYRAZOĞLUNUN "EVET EVET EVET" oyununa gittim. İKİNCİ KEZ... Evvelsi gün de gitmiştim... Biletlerim hazır... O kadar iyi oyuncu ki... Ne söylesem anlatamıyorum... Çünkü, herkez de tebrik ediyorlar... Çok etrafı var... Bir dakikası boş değil...

Onunla, uzun uzadıya konuşmalıyız. Ben kararımı verdim... Şuuraltımda yıllardır Müşfik Kenter yattığı halde... Ali'ye oynatmaya karar verdim... O çok tutan oyunlar seçiyor ve popüler eserler seçiyor... Şöyle sulandırılmış eserler... EVET EVET EVET de sulandırılmış bir eser bence, ama çok iyi bir seçim... Ali oyuncu gücünü boşa harcamak istemiyor ve benim SAHİBİNİN SESİ'nden gayet açık bir şekilde korkuyor...O'na "SAHİBİNİN SESİ yönetmenini bekliyor" diye bir kampanyayı başlattığını söyledim benimle röportaj yapan YAŞAR İLKSAVAŞ'ın... Çok sevindi ama belli etmedi... Dedim ki "Ben sana yardım ederim SAHİBİNİN SESİ için"... O diyor ki "Hanımefendi, büyük san'atçımız oturmuş, sahnenin içinden Bilal Beyin babasını sandal içinde geçiriyor, büyük san'atını gösteriyor, ya biz ne yapacağız? Biz, Sevim Burak'ın o zor san'atını (Piyes için de zor ve ağır) biz nasıl istediğimiz şekle sokacağız?" Benim yorumumu ona anlatmaya çalıştım. Sahibinin Sesi piyesinin çift yorumlu olduğunu, isterse üç dört yorumlu da olabileceğini de söyledim... Ama, O, "benim kendi san'atçı yorumum da var" diyor. Haklı... "O ne olacak, benim kendi yorumum?" diyor... Ben "EVET EVET" i görünce... Ali'ye "sen bunu da yorumlarsın", " sen büyük bir lokomotifsin" dedim... "Ben sana yardım edeceğim", dedim... Aslında Ali sulandırılmış -yani- HALKIN ANLIYABİLECEĞİ GÜZEL ESERLER-oynuyor. Kendi gücü bu oyunların çok üstünde... Bunu O'na söyle... Artık bunu da ona söylemedim. Çünkü insanlar hemen

böbürlenip seni küçük görüyorlar... Tabii, Ali için pek öyle düşünmüyorum... O kadar çok çalışıyor (ve insanlar tarafından bir anlamda eğitilmiş) ki, böbürleneceğini sanmam, gene de bunu senin ona anlatmanı, ve kafasına sokmanı istiyorum ki ALİ İÇİN ÇOK İYİ OLUR-BENİMLE İŞ BİRLİĞİ ETSİN SAHİBİNİN SESİ'Nİ BİRLİKTE SAHNEYE KOYALIM-BANA İHTİYACI VAR, AKSİ HALDE TEK BAŞINA SAHİBİNİN SESİ'Nİ YORUMLAYAMAZ/BEN KENDİSİNİN İSTEDİĞİ GİBİ YORUMLAMASINA YARDIMCI OLURUM /O oyunlarında hızlı bir lokomotif gibi koşuyor... Kendi ileriye gidiyor eser geride kalıyor. Bunu söyle O'na... Biraz eseri beklemesi gerekecek SAHİBİNİN SESİ'NDE/ bu demektir ki ALİ'nin kendi san'at gücünü karşılayan belki de onu biraz durduran, bir yapıtla birleşecek. İkisi birbirine güç verecek... En olumlu köşeyi dönüş ALİ POYRAZOĞLU için budur SAN'ATSAL YÖNDE
Belki de, Tarihi olarak Türkiye'de de ilk defa gerçekleşecek olan ilk san'atsal Türk Oyunu olacaktır bu... Kitabın ve oyunun kalıcı olacağına sonsuz inancım var... Görürsün Karaca, SAHİBİNİN SESİ UNUTULMAYACAK, ileride daha çok anlaşılacak... Kim oynarsa oynasın... Birgün çok büyük bir eser olduğu kanıtlanacak... Daha eleştiriler başlamadı, yavaş yavaş kokusu çıkacak diyorum sana ve bu, yıllar sürecek... Benim, susuş bekleyiş yıllarımdan uzun ömürlü olacak en kısa bir ihtimalle..."Bütün mesele kibriti çakmaktır." Piyesin içindeki bir cümle... "MÜHİM OLANI KİBRİTİ ÇAKMAKTIR" bu bir

harptir, nasıl biteceği belli olmaz-Bir kere kibrit çakılmalıdır... Yani Türkiye'de bir kere bir san'at eseri (Türkiye edebiyatında) oynatılmalıdır Başlatılmalıdır... Nasıl biteceği belli olmaz bile değildir... BELLİDİR... AMA bu piyesi ilk kim oynamak cesaretini gösterecek? İşte, ben Ali'yi seçtim O da buna razı olursa, hemen benimle biraz kafa antremanı yapmalıdır... Birlikte onun istediği şekle de sokabiliriz. Belki bunları sen konuşmadan önce ben de konuşabilirim. Şu sıralar da oyunu çok iyi gidiyor, şimdi evden aradım, belki bu akşam evde bulurum ama, telefonda olmaz... Uzun uzun konuşmalıyız, onun için bu hurda teferruatı buraya döktüm... Ayrıca Yanık Saraylar için en büyük güç SİNEMA... O zenginliği vermek açısından... Yakında sinema teklifleri almaya başlıyacağımdan da kuşkum yok... Bizim Erden Kıral meşhur. Şimdilik toplumsal filmlerden ödüller aldı. Başkaları da var. Geçtiğimiz perşembe istanbul Radyosu TRT'de 18.30' da son dakikada çok uzun bir program yayınlandı... Son dakikada diyorum -Çünkü, İstanbul Radyosu bir gün evvel bana Ankara'dan sansür kurulundan geçemedi-YANIK SARAYLAR ÖYKÜSÜNÜN ANLAŞILMASI ZOR OLDUĞUNDAN-diye telefonla bildirdiler. SONRA ANKARA VE İSTANBUL RADYOLARI İKİSİ BİRDEN YAYINLADILAR YAYINLANMAZ DEDİKLERİ ÖYKÜYÜ VE BENİM İÇİN HAZIRLANAN KONUŞMALARI- TRT 1. KANAL VE TRT 2. KANAL ikisi birden yayınladılar. Ne olduğunu İstanbul'da programı hazırlayanlar bile anlıyamadılar.

O yayını banta aldılar senin Oya'yla bana gönderdiğin bantı radyoevine bıraktım. "Oğluma Amerika'ya göndereceğim" dedim. Ama sana nasıl göndereceğimi daha araştıramadım. Dinlersin, ananla o zaman daha çok öğünürsün. Sesimi de dinlersin... Hiç olmazsa yanında olurum sesimle... Karacacığım, bana imdat gibi yetiştiğin için sana teşekkür etmiyeceğim, eğer sağlığım bozulmaz da bu tempoyla çalışabilirsem -ÜÇ GÜNÜM GENE GAZETECİLERLE GEÇTİ BU HAFTA - NİŞAN VARMIŞ GİBİ DİVAN'DAN PASTALAR GETİRDİLER-YAŞAR İLKSAVAŞ YANINDA -BOYFRENDI HERHALDE- SONER ŞAMLI DİYE BİR MİLYONER TİP, HERKESİ TANIYOR DOĞAN HIZLAN, FOTOĞRAFÇI CENGİZ CIVA ÇİFTİ-SAN'ATÇI FÜSUN ONUR, MEVHİBE TEYZEN NEBAHAT- BENİMLE YAŞIYOR DAKTİLOYLA SABAHLARA KADAR BİRLİKTE ÇALIŞIYORUZ, O OLMAZSA İŞLER YÜRÜMEZ (Bunu da teyzen hallediyor, Teyzenin sözünden çıkmadığı için evinden ayrıldı benimle yaşıyor... Ona da ben bakıyorum). İşte böyle anormal çiftler geçtiğimiz cumartesi günü evinizi şenlendiriyordu Karaca bey... Şaka söylüyorum... Anormal çiftler derken basbayağı normal işte... "SAN'ATÇI ÇİFTLER" EVİMİZİ ŞENLENDİRİYOR... Türkiye'de de işler Amerika'daki gibi biraz...

Ama, konuşmaların, dedikodu vesayirlerin etkisi beni üç gün falan kendi dünyamdan uzaklaştırıyor... Şu konsantrasyon meselesi... Terkar kendimi bulmak için sana şimdi bu mektubu yazıyorum...

Haa çok mühim. Bir de bu çiftlerden gayri MURAT BELGE geldi.

O çok ciddi ve TÜRKİYE'DE ÇOK ÖNEMLİ BİR FELSEFECİ ŞİMDİ. HERKES ONU TAKDİR EDİYOR. BİLİMSEL YAZILARI ÇIKIYOR CUMHURİYET'TE HERGÜN. POLİTİKACILIĞA DOĞRU GİDİYOR KANIMCA. ÇOK YAKIŞIKLI GENÇ. BELKİ DE YAYINEVİNDEN TANIYORSUN, MEMET FUAT ONU ÇOK TUTARDI ŞU FAULKNER'İ İLK ÇEVİREN... Senin şu JAMES JOYCES'UN GENÇ BİR ŞAİR OLARAK PORTRESİ... DÖŞEĞİMDE ÖLÜRKEN... Cuma günü de o geldi. Benim öykülerin sızdırılmış fikirler "SÜZÜLMÜŞ FİKİRLER" olduğunu söyledi. "ÖZGÜRSÜNÜZ SİZ, HERŞEYİ YAZMAYA ÖZGÜRSÜNÜZ..." dedi... SEVİNCİMDEN UÇTUM.

Murat Belge gibi bir fikir adamı ve yalnız JOYCE'u tutan bir entellektüelin benim hikayelerim için böyle demesi çok onur verici benim için... Tabii, Murat Belge'yi telefonla ben aradım... O da gelmeyi kabul etti. Senin anlıyacağın, kendime göre gizli kulis çeviriyorum. Murat Belge'den kimseye bahsetmem, çünkü, herkes ona yaranmak istiyor bu günlerde... O da kimseye yüz vermiyor... Fakat, bana - benim evime gelmeyi hemen kabul etti ve- bunları söyledi... Radyo konuşmasında Belge'nin 14 yıl önce Yanık Saraylar hakkında söylediği öğücü yazıya da yer verilmiş... Zaten çocukcağıza herkez, o günden beri, (Beni öğüyor diye) düşman olmuştu. Ömer de ilk o zaman benden boşanmaya kalkmıştı... İlk

Döşeğimde Ölürken kitabından sonra ilk- eleştirisi benim Yanık Saraylar kitabımdı. O günden beri eleştiri yazmıyor. Şimdi de kendini felsefe yazılarına verdi... Senin anlıyacağın, Türkiye'de 14 senedir değişen birşey yok. Onun için yazdım sana Murat Belge'yi... Emin ol piyes oynıyacak ve para kazanacağım. Şimdi elimde bir hikaye kitabı olacak, bu bir hafta içinde 7 tane hikayeyi ADAM YAYINLARI'NA teslim ediyorum. Gene iyi iş çıkardım... Bu hikaye kitabı romandan önce yayınlanacak. Sonra roman...

Canım oğlum Cevat ağabeyi görüyor musun, o Dandi Selçuk Gerede ve burjuva karısı Canan Vafi'yi? (meşhur Vafi ailesi Şevket bey amcanın akrabasıdır) Şadiye hanıma Kuzguncuğa hiç gidemedim, acaba ne yapıyor? İnşallah bu sene de onu sağ ve salim bulurum. Karaca, Osmanlı Bankası hikayesindeki (kediler.. Fransızca -Osmanlıca lugat kullanarak yazdım/ nasıl beğendin mi/ Çok hoşuna gitmiştir değil mi? Karaca'nın çok hoşuna gidecek burası diye düşünmüştüm yazarken/Hele Oya. O da bayılmıştır/Bir de HAKİKAT ŞU: Kedilerle köpekler arasındaki kavga daha da şahaser değil mi? Telefonda bana: SENİNLE İFTİHAR EDİYORUM dedin... Herşeyden daha fazlası ile sevindirdi işte beni bu... Demek ki amacıma ulaştım, daha da savaşıyorum ve savaşacağım... Ayrıca tenkitlerini ve fazla beğendiğin yerleri de söyle ki, ben yeni yazılarımı ona göre yazayım... Senin eleştirilerine itimadım vardır. Ayrıca, fikirlerin herzaman bana uygun

gelmiştir, kullanmışımdır, unutma, Ford MACH I' da çok yardımın oldu... Yayınlandığında göreceksin. Olduğu gibi senin mektubunu aldım, çok güzel bir biçim oluşturdu... ROMANIN İÇİNDE EN GÜZEL KOMPOZİSYONLARDAN BİRİ-HATTA BİRİNCİSİ-de diyebilirim... Oğlum, lütfen boş kaldıkça birşeyler yazmaya çalış, malzemeler topla... Kendi hayatından, yahut başkasınınkinden, yahut eşyalardan, makina parçalarından, istersen molozlardan olsun. Malzemeni topla. Herşeyin felsefesini yaparız Karacacığım. YAZARLIĞIMI İLERDE SANA DEVRETMEK NİYETİNDEYİM. ELFE'DE HAYAL GÜCÜ VE ROMANTİZM BENİM YAZARLIĞIM İÇİN GEREKTİĞİ KADAR YOK/ROMANTİZMİNİ BİR AN ÖNCE YAZILARINDA GERÇEKÇİ BİR BİÇİMDE KULLANARAK BAĞZI DUYGUSALLIKLARINDAN (belki benim sebep olduğum) kurtulman için ve benim gibi -İDEALLERİ /O ERİŞİLMEZ BÜYÜK İDEALLERİ/ki öyle bir ideal yoktur, O'nu insan kendi yaratır, özlemlerini kendi mayasından çıkarır/ işte, böyle şeylerin benim gibi 13 sene kaybetmedenbilincine varıp kendine göre bu romantik mayadan sert, elle tutulur gerçekler çıkarma yoluna git... Küçük küçük notlar tut... Fevkalade gözlemcisin.. Senin gözlerini kendi gözlerim olarak görüyorum. Emin ol, erkek olsaydım, hem senin gibi çalışır hem de çalıştıklarımı da yazardım. Herşeyden bir bok çıkarmak FRANSIZ ENTELLEKTÜELLERİNİN ŞAŞMAZ KURALIDIR. Sarkis AVUSTRALYA'DA HERŞEYDEN BİR BOK ÇIKARDI-HERGÜN FİLM-

LER İZLİYEREK, O DA BÜYÜK BİR YARATICI OLDU. POSBIYIK (YÜKSEL ARSLAN PARİS'TE) da MARKS'ın siyasi felsefesini resimledi. Felsefeden çıkardı, san'atını; Artık hertürlü yaşam felsefeleri resim, heykel haline geliyor. Eski yaşamlar, eski eşyalar, eski korku filmleri, eski eşyalar bugün, bir san'at eserini oluşturuyor. Çöplükte yaşasan/o çöpleri, seçtiğin bir felsefenin üstüne oturtarak bir yaşam biçimi kuruyorsun, kurabilirsin. Altında yeter kî bir baz olsun. Benzetmelerle, çağrışımlarla. Ama şimdi ilk önce o hurda teferruatı yaz ilerde bir bazın üstüne oturtursun. Sana çok önemli bir kitap gönderiyorum... Bu kitapta neler demek istediğimi anlıyacaksın, istediğin kadar kaynak var... Bütün san'atçılar başkalarının yaptıkları san'at üstüne kurulmuşlardır. Kaide bu... ÜNSAL OSKAY'IN BU KİTABI BÜYÜK BİR ARAŞTIRMA / BÜTÜN DÜŞÜNCE VE ETKİLENME YOLLARINI AÇACAK / FORMÜLLER HAZIR / O ESKİ FİLMLER VE BUGÜNKÜ ÇAĞDAŞ FİKİRLERLE DÜŞÜNECEK OLURSAN, BİR KIYASLAMA DEĞİL BİR KARIŞIM VE DE YENİ OLAYLARI YERİNE KOYARAK O DRAMATİK KALIPLARI KULLANABİLİRSİN / BU BENİM İÇİN DE VARİT / BEN BU KİTABI DAHA ÖNCE GÖRSEYDİM / YA DA ENTELLEKTÜEL OLSAYDIM / DAHA ÖNCE NE MODERN ŞEYLER UYDURABİLİRDİM. Onların üstüne neler kurardım... Bütün iş onlardan kendi hayat biçimini çıkarmak / DAHA DOĞRUSU O KORKUNÇ FİLMLERE YA DA FELSEFELERE HERTÜRLÜ SİYASİ YA DA

SAPIK İDELOJİLERE BAKARAK KENDİ BİÇİMİNİ ÇIKARMAK, ONA BİRŞEYLER İLAVE ETMEK / ONDAN ETKİLENMEK / ONDAN KENDİNİ YARATMAK / YENİDEN / YAHUT DA AYNI ŞEYİ BİR DAHA TEKRARLAMAK / HEPSİ BU KADAR / GEREKİRSE BAĞZI YERLERİNİ ÇIKARARAK AYNI ŞEYİ YENİDEN YAZMAK / NE DE OLSA ÇIKARIRKEN ACEMİCE BİRŞEY YAPARSIN / BU DA SENİN OLUR / BU KADARI DA YETER / BİR KERE TAKLİT ETMEYE KALK DA GÖR / TAKLİT EDE EDE NELER ÇIKARIRSIN, NELER UYDURMAYA BAŞLARSIN / BAŞLA DA GÖR / EMİN OL YAZARLIK BUDUR / TAKLİTTİR / SONRA UYDURMADIR / BİR DE KENDİNE HEYECANLANDIĞIN BİR MODEL SEÇMEKTİR / bak Henri Miller sexi seçmiş / yaptığı ettiği şeyleri yazmış / tabii ben bunları yazarım diye de, bir kabarma, bir tavır / bağzı gözlemciler / ve bağzı yazarlar okumuş / "Dostoyevski'yi taklit etmek istedim, altından çıkamadım, Kafka gibi" diyor. "Ben de oturup erkekliğimle övündüm ve beni öğecek çevrelerde dolaştım. Paris'te benim gibilerle güçlendim" diyor... Ama, bence en güç yol bu. Bugün bunlara gerek yok-Modern Fantazya oturduğun yerde sana yardım edebilir. Karacacığım, benim bugün için elimde eskiden kalma çok hurda teferruat malzemelerim var, daha iki sene yeter... Romanım da bitiyor. Ondan sonra eski film ve eski efsaneleri anlatmaya başlıyacağım hem de fazla değişiklik yapmadan... Herşey bizden önce yapılmış ve herşey yaşanmış / ona yeni

bir biçim vermek kalıyor... Elfe'ye yazdığın kartı, Elfe arkadaşlarına da okudu. Etkilendi ve iftihar etti sanırım... Karaca telefon et... Çok ÇOK sevgilerimle...

Bana gece gündüz yardım eden Nebahat teyzene (BAKIRKÖY'DE ONUN EVİNDE kalmıştın bebekken) bir kart atarsan -bizim eve- çok sevinir... Oya'ya da sevgiler.

Allahasmarladık şimdi.

Annen

Sevim Burak not: Kitabı sana ithaf edeceğim Hikaye kitabını, hangisini istersin? Roman da senin değil mi?

S.B.

Förd "Bence Mach I kendi çiriyor" CATALİNA "Başka Mach I gönderiyor kendi yerine " Ama Mach I hiyleleriden yoksunmuyor " dedi Ford "Başka bir kon varisa çirmis gibi yapıyor -Ama varisa çirmiyor " LTD "Söz sekisi pistte yapması gerekirken .....? yapıyor diye Kugan itiraf etti -Bazen varilan bir anlasmaya göre -Bir araba ister Fordun ileri sürdüğü gibi, çekilde sıkıstırılsın sağdan çitsin -yarısı bitirmek zorundadır - Fena sıkıstırılsa bile Ama bunlar da yarısın önemine göre değisir-di Ayrıca 2000 metrelik yarısı için pek basit sevlerdi - Küda 2000 metrelik yarısta siser dedi -Mach I 2000 km den sonra açılıyor - Mach I kasık güneşiyor demiş Ktl

Kural su olmalıydı Küdayla Mach 'ın yarısında -??? Oysa o söyle yaptı -Böyle yaptı v.B 3 üncü kilometrede beklemis olmalıydı - Bunun de hiyleleri var - nedir? Hüseyin ustadan — (dersiniz kimseye)

(Fatalina yarısa çirmesi varı çirdiği bildirmesi için Mach I in pesinde dolasıyor -Evinin karsısında bekliyor - Halbuki beklediği ev Mach 'ın oturduğu ev değilmis - O da onun olabilirmis ama öğrenememis o sırm Mach I Fatalina da tersine Ster Efendi caddesindeki evindeymis bulunamıyor - Mühnana gittiği söylenmiyor -Yerinde pamuk tarlalarını denetlemeğe gittiği de bir fikirmis - Amerikada olması ihtimali da kuvvetli -Birçok yerlerde iş kurmuş fabrikaları var - Otomobil fabrikalarını ziyarete gittiği de sözlentiler arasında - Yarısı çirdiği bir türlü bildirmiyor Mach I Perşembe günü Klüp 33 den telefonla aramamısı söylüyor -Sabaha karsı bulunmuyormuş -Sabaha karsı ettiğimizde -Oradan ayrıldığı öğleden sonra 5 civarında Divan da aramamız ı söylüyorlar -Telefon ettiğimizde Yerşine gittiğini bildiriyorlar şiyadan. Cüneyt Akyüz ve Cüneyt Akyüz ile

8 Temmuz
Kuzguncuk

Karacacığım,

Bu mektubu, son bir hamle ve denize düşerken simide sarılır gibi sana son gönderdiğim, şu telefonda konuştuktan sonra geçen olayların bir çizelgesini, (Öztürkçe imiş) hülasasını yapayım dedim. Bizim yalıda dünya önümüzde hemen hemen, en büyük transatlantikler ve de turistik yatlar, büyük deniz yatları, kotraları ve de her çeşit turist motor ve gemileri geçiyor. Trafik çok yoğun ve deniz bir dakika boş değil, bu açıdan düşünülecek olduğunda, evin bütün odalarında koltuklarında oturup denize bakmakla seyretmekle eğlenebiliyor insanlar. Hele elinde bir de dürbün olursa. O gemilerin içinde olup bitenleri de izleyebiliyormuşlar. Ben dürbünsüz bir hareketler, acaip gölgeler ve dalgalanmaları, birinin bana el salladığını, neredeyse gülmeye benzer bir şey yaptığını, hatta, şöyle bana bakıp birkaç kelime (artık Rusça mıdır İranca-Hayır-FARSİCE midir?) söylediğini başını bana doğru iki yana salladığını "Seni gidi seni" yaptığını sezinleyerek mutlu oluyorum. Seviniyorum. Gemilerle konuşuyor, gemilere laf atıyor onlarla köpekmiş, insanmış gibi diyalog kuruyorum. (Her biri gerçekten de insanlara-tanrılara-Tarih öncesi ejderhalara-mitolojik hayvanlara-yarı tanrılara benzi-

yor) Ama acaba, Oya için bu sevilecek birşey mi? Daha açık söyliyeyim-Bu gemiler deniz manzarası-(Koca bir rıhtım bizim için bize ait-şimdi duvar oyularak bizim için ayrı bir kapı-sokaktan giriş kapısı Tünel yapılıyor. O zaman alt kattakilerle hiçbir bağımlılığımız kalmıyacak) Şimdi, denize girmek için bir alt kata inip kapıyı çalıyorduk-ya da onlar bize kapıyı açık tutuyorlardı. Nefis, tuzsuz, diri ve derin bir su.. Gireni kesiyor ilk anda, adeta vurulmuş gibi, yanmış gibi oluyorsun- ve hemen geçiyor bu his, yerini doyulmaz güzellikte bir deniz suyuna bırakıyor. Diriliyor, hiç çıkmak istemiyorsun. Kaptanlar, denizde biraz açılana düdük çalıp geri çekil diye azarlıyor. Peşpeşe düdüklerle akşama kadar, deniz sefası devam ediyor. Bağzı kaptan, başını kaptan köşkünden dışarı çıkarıp denizde üstüne yüzen birine küfür ediyor. Burda küfürleri sıralamaya gerek yok. En ağdalılarından, hatırlarsın, -analı-avratlı düz gidiyor.. Bütün bunlar bizim hoşumuza gidiyor.. Gezi gemileriyle geçen Turistler de, biz masada oturmuş, yemek yerken, ya da onlara el sallarken bu yalılara hayranlık gösterilerinde bulunuyorlar. Öpücük gönderiyorlar. "Ah, keşke biz sizin yerinizde olsaydık" gibi bakıyorlar, şarkı söylüyorlar.. Ama, bu sadece dış görünüş.. Evin içindeki tuvaletin musluğu-Şaziyanımın evindekinin aynı, Eski kurşun borular.. 100 senelik ev ve boruları. İçinden iplik gibi su akıyor, gerektiğinde tuvalete şemsiyeyle girmek ihtimali de beliriyor. Çünki, rezervuar çalışmıyor, pas tutmuş.. Ayna, arka odada büfeye benzer bir dolabın üstünde, şifonyer falan,

eşya getirmedik. Eski bir Laz gardrobu var, herşeyi onun içine koyuyoruz. Bir de gene yukarıdan aşağıya bir camlı eski raflık var. Evin raflığı, oraya da tarak, varsa ruj, kolonya gibi karışık kitap, anahtar gibi şeyler koyuyorum. Gene odalarda, hep, lazların takımları yani eski model koca koltuklar, ve de bir büyük masa. O masayı ben, sana mektup yazmak için kullanıyorum. Üstünde gene kitaplar, kağıtlar, para çantam, omuzuma astığım o eski çantam, (sokak çantası) hani Karamürsel'deki Amerikalılardan almıştım. O zamandan beri kullanıyorum. Oradan aldığım ruju hala dudağıma sürüyorum. Ve de oradan aldığım şahaser bir koku'nun* sadece şişeleri duruyor artık. Onu da camlı rafa koydum. Üstündeki etiketi de ustaca yırtıp, sana mektupla yolluyorum.. aman Karacacığım, bana o kokudan, Amerikan yapımı-Fransız pahalı parfüm istemiyorum-mutlaka gönder. Erkek için losyondu galiba ama, onu ben kadın olarak kullandım. Ve de çok sevdim, hala kapağını kokluyorum. Acı bir çam-ya da karaağaç parfümü ya da losyonuydu. Yazı yazacak mısın? Ne düşünüyorsun? Hikaye yazacak mısın? Ben, senden haber bekliyorum. Yalancı küpe ve yalancı yüzük yazmış mıydım? Eğer çok ucuz kol saati varsa gösterişli-ya da second hand de olabilir.. Mektubum- uzun- eline geçince yaz.

*Ralph Lauren.

Canım yavrum: Seni asıl istediğim nakitte değil bu.. Bundan sonra için, sevgin evine bonuna nakitsiz dönsün. Gün yüzünden bunun sonra Sabun nasıl olmuş, bir şey tefecilik yapacağım diğ geliyorum. Oğlumun Kadar büyü şeyler düşünü - Seni Oya'yı birlikte düşünüyorum - Ne yapıyorsunuz? Başkalarına uyup acıklar gibi münâkaşa etmeyin. Birbirinize dayanın, aşkta, dünyada sunuz Herkes böyle olmak zorundadır unutmayın... Oya'yı yazmak istedim Sonra Benim kendi yalnızlığım, dünyadan ayrılıp kalmaya çalışmak, bir gen hafta beridir hem güzel hem de çok yor.. İstanbul yazsam olmuş tüm akşı Sadece mülkyonlere hitap eden bir şehir. Cahitten Bundan düşünmüyorum Sana Telefon yapayım - romanda uğraşıyorum - Bir hikâye diyor - roman - değil ki Seni telefonum olmadığından arayamıyorum Ben de roman bitme de, duyu hiçbir verememiş - Gün için - Bu hayat Büyüm - Yayınevi Sabuncu gönderiyorum ve Yazılı Sonuçlarım için bekliyorum ne yapmalıyacak mı? Ben ne telefon etmek istiyorum Bekle bu için bu kadar için çok ne - zor olduğunu biliyorum - Bunun bu hayat sonuçsuz olduğunu unutma - Bu kadar -

Yıllar sonra kapup kaybetme zaman bulus

(Tarih yok)

KARACACIĞIM

Şimdi sana bağzı haberlerim var, bunlar senin için de, benim için de büyük bir aşama, hatta şans kullanma niteliğinde: EĞER ŞU İKİ AY İÇİNDE İYİ DEĞERLENDİREBİLİNİRSE.... Benim için böyle... SENİN İÇİN BU SÜRE, BİR YIL GİBİ, UZUNCA GÖRÜNEN ZAMAN..... Şimdi, mesele şu: CEVAT ÇAPAN (İngiliz Filolojisi'nin Profösörlük kürsüsünde 10 yıldır oturduktan ve de Güzel San'atlar'a tiyatro bölümü Prof. Devlet Tiyatroları Dramaturg Bölümü Şefliği'nin yanında San'at dergilerinde İngiliz şairlerinden çeviriler yapmakta ve kendi de şiirler yazmakta -Bir Yanık Saraylar - Tutkusu'na kapılmış ve onu unutamayan, ondan etkilenen bir şair dost- Ömer abi'nin Robert Kolej'den sınıf arkadaşı olduğu için yıllardır Ömer'i -evine çağırmakta ve eline gelen -Sergiler açması gibi yabancı ülkelerde- dostları çok - Türkiye'de de Ömer'i KÜLTÜR SARAYI SAN'AT DANIŞMANLIĞI MEVKİİNE OTURTMUŞTU Sonra - bildiğimiz hükümet değişikliğiyle herşey geri ellere devredildi - Benim Piyesin seçici kurulunda - DEVLET TİYATROLARI REPERTUVARINA ALINMASINDA SÖZ SAHİBİ OLMUŞTU-HÜKÜMET DEĞİŞMESEYDİ BİLİYORSUN- 79'da oynanacaktı. Şimdi Cevat ÇAPAN, bütün çalışma ve incelemeleri-

ni TİYATRO üzerine yoğunlaştırmış durumda.. VE BİR YILLIĞINA NEW YORK'a Tiyatro ÖĞRETİM ÜYELİĞİ Vasfıyla, Tiyatro yönetmeye, çalıştırmaya, herneyse, konferanslar falan dahil büyük bir titr ile geliyor. Oraya, Newyork'a, senin yanıbaşına O kadar mutluyum ki bilemezsin..

Sana yazmamıştım bundan bir ay önce, Kuzguncuk adresimi alan, Milliyet muhabiri olan ZEYNEP ORAL -BANA RÖPORTAJ yapmak için haber gönderdi- Ben de daha bir süre röportaj yapmayacağımı, gelmemesini bildirmiştim. Benimle röportajı yapmak istiyen Zeynep Oral Milliyet San'at'ın danışmanlığını yapıyor -Figen de, Milliyet'in Karacan yayınlarının roman danışmanlığı sekreterliğini yapıyor. Roman'ı bitirirsem Milliyet yayınlarına verebileceğimi söyledim. Fakat bu arada, Devlet Tiyatroları'nda HIS MASTERS VOICE oyunumu kitap olarak bastıracağımı bildirerek bir kopyasının Kuzguncuk'taki adresime gönderilmesini yazdım. Ondan önce, bilmem, sana yazdım mı? GENCO ERKAL diye bir tiyatro oyuncusu -yönetmeni -Daha çok GOGOL' UN Bir Delinin Hatıra Defteri'ni oynar- durmadan oynar nedense.. Öyle isim yapmıştır-. İşte Genco kapımı çalarak, Kuzguncuk'taki evimde bir saat dil döktü, benden piyesimin bir kopyasını istedi- Ben de, piyesin kopyası olmadığını-DOĞRU- ve devlet tiyatrolarından isteyip ona okuması için vereceğimi vaad ettim. Ama, doğrusunu istersen, ben Müşfik Kenter'in "BİLAL BEY" olmasını istiyorum. Onun için niyetim, Müşfik Kenter'e vermekti hemen elime gelince.. O arada, Cevat

Çapan'dan bir haber geldi gene, FİGEN ile, "SEVİM beni arasın, piyesini vermeden Genco'ya, acele konuşalım" diye. Ben de (Bu evvelki gün oluyor) tutup bizim üst kattaki ev sahibinin telefonunu verdim - Cevat beni arasın diye. Dün CEVAT'la telefonda, ev sahibinin telefonunda belki 40 dakika kadar konuştuk. Sana yukarıda yazdığım gibi Amerika'ya bir yıl için gideceğini -(EYLÜL BAŞINDA) senin Amerika'da hele NEWYORK'TA olduğuna çok sevindiğini - Senin orada olduğunu bilmediğini, sürpriz bir haber olarak nitelendirdiğini -netice olarak: İstanbul'da Nişantaşı'nda-Çok büyük bir Yayınevinin -Bir milyoner öğrencisi tarafından kurulduğunu ve Bu Yayınevinin, Listesinin ilk başında ("şereftir Yayinevi için" diyor) Benim FORD MACH I'ı -ROMAN- yayınlamayı kararlaştırdı.

Biliyorsun ben aşık olmuştum. O tarihte, 40 yaşımdaydım, Elfe de benden hiç ayrılmaz arabaların peşine özellikle MACH' in peşine düşerdik. Mach I' daki kazık gibi bir köylü zengin oğlan kucağımda Elfe olduğu halde beni gördüğü halde, KÖY KAFETERYA önünde durmuş durmuş beklemişti, MACH I'a bineyim diye.. Ben binmedim ama içim gitmişti. Sonra bir kere sokakta yalnızken peşime düştü kapıyı açtı -Ben nereye gitsem o da benle olan, yeni zengin, cahil, kaba saba idi ama, ben araba yüzünden ona yüz verecek hale gelmiştim. Oğlana değil de arabaya aşıktım. Bir kere bile o arabaya binemedim. AMA, evde oturup o'na destanlar yazdım. Yani arabaya. İşte bu roman benim son gençliğimin ve aşkı-

mın romanı idi.. Hala bitiremedim. Çünkü, arabadan başka birine aşık olamadım. İşte Karaca, sana annenden gerçek bir itiraf, yani itiraf değil de, o zaman gerçekti...

Keşke arabaya değil de adama aşık olsaydım mı acaba diyorum, hayatım hep roman yazacağım diye geçiyor. Amacım bu benim artık. Bana yardım eder misin? Roman olacak kadar çok malzemem yok.. Bu yüzden yeni bir biçime ulaştım. Bölümleri arttırdım. Her bölümü en az iki kez tekrarlıyorum. Ve bu roman dört ayrı isim altında toplanan bölümlerden oluşursa, bu dört aynı isimdeki bölümler ikişer kere tekrarlanırsa -8 bölüm eder- az... İki kişi daha bulup altı bölüm'e çıkarırsam 12 bölüm eder. Bu 12 bölüm de artık yeter. Ancak, malzemem yetişmeyecek. Bir de 1974 senesinde Cumhuriyet Bayramı da var. Köprünün -Boğaz köprüsünün açılışı da Cumhuriyet Bayramında- Bu arabalar gece Fenerbahçe'de toplanıp - Gece Ankara asfaltında BARACUDA ile Mach I 'ın yarışına gidecekler -Asyalı -Avrupalı diye -arabalar ikiye ayrılmış - Mach I, Bağdat caddesinin arabasını Asya yakasını temsil ediyor Baracuda Avrupa yakası arabası -İKİYE AYRILMIŞLAR- Asyalılar mı Avrupalılar mı ilk Boğaz köprüsünden geçecekler? İşte yarışı kim kazanırsa o, ortaya konan parayı alacak, ve de meşhur olacak. Günaydın Gazetesi'nin baş saifesinde resmi çıkacak. Bende 1974 senesinin Ralli-cilerinin gazeteden kesilmiş resimleri bile var. Sevim Sipahi -Ali Sipahi diye.. Bunlardan da biraz isim olarak bahsedeceğim. Roman -KARACA-PALYAÇO

RUŞEN- ATİLLA - BEKÇİ - Bölümleri altında yaşıyor - Mach I'ı Palyaço Ruşen'in ağzından hayali bir kahraman olarak izliyoruz. KARACA bölümünde ise gerçek Mach I anlatılıyor - İşte orada Fenerbahçe'de toplanan yarışçılar falan var -sonra Palyaço Ruşen'in Medrano Sirki'nde ne numaralar yaptığı anlatılıyor. Arabası parçalanma numarası- Sonra Palyaçonun yaptığı başka numaralar- Paştayı suratına sürmek- ipten düşerken kurtulmak - ağzından alev çıkarmak - Bir de lastik adam olmak varmış - Birisi anlatmıştı bana o numaranın nasıl yapıldığını, hatırlayamıyorum. Yerlere falan düşüp zıplama gibi birşey. Aslında Lorel Hardy gibi numaralar topluyorum. Karacacığım Romana boyut kazandırmak için Palyaço numaralarını öğrenmek, izlemek, sormak lazım. Bizim Türkiye'ye bu yıl daha gelmedi. Bana sor soruştur öğren dört bölümlük numara yolla, yaz lütfen. Ve de Amerika'daki Pisin yarışlarının, püf noktalarını, tehlikeli bir kaç numarayı - ne duyduysan, gördüysen bana yaz bir zahmet, bu romanı beraber yazıyoruz. 1974' de seninle başlamıştık, araba bile aldık, yarışları izlemek için. Bu bakımdan Türkiye'nin en (okunmuyor - y. n.) yazarı sayılabilirim. "Bir hikaye yazmak için bir araba aldım" dediğim zaman Salah Birsel "Bu yazdığın şeye bağlı, senin yazman için ev bile almaya değer" diye cevap verdi. Bunları öğünmek için yazmıyorum. Biliyorsun otomobilli arkadaşların arasında, otomobilsiz olmak da acı birşeydi. Asıl sebep buydu, onlara yetişmekti tabii. Çevreye uymaktı. Ama, bunlar benim gibi birinin üstünde büyük etki-

ler bıraktı. Gördüğüm şeyler, yaşadığım kısa sevinçler büyük bir olay haline geldi. Ve taştı. Hayal gücümü de kullanarak yaşadığım hayatı hep biraz abarttım. Böylece kompleks yenmek dışında kompleksimin üstüne çıkmaya çalıştım. Ama bu da uzun bir hayat parçasına maloldu, sekiz uzun yıl. Ve hala da bitmiş değil. Malzeme eksik.. Az yaşamışım, biraz da arabayla yaşamam lazımmış.. İşte onu senaltında en iyi arabayla - tamamlıyacaksm, bu eksikliği gidereceksin.. Lütfen, arabanı anlat bana ve başka arabaları ve de aramızda kalsın -YALNIZCA- ortaya çıkacak olan romanda adlarımız olacak- canım oğlum.

Sana seninle son telefon konuşmasından sonra yazmaya başladığım mektup parçasını da gönderiyorum. Yarım kaldı. Üzüntülü bir mektup olacaktı. O gün bana bağzı lafların çok tesir etti.. "Şimdi neden anlaştığımızı anlıyor musun" gibi... Yavrum, hayat anlaşmaktan, karşı, karşıya gelip iki çift laf konuşmaktan başka birşey midir sanıyorsun? Hayat, iki kişinin beş aşağı beş yukarı biribirinin anlıyacağı hikayeler anlatmasından ibarettir.. Bunun dışında, büyük aşk yoktur. Buna inan. Ne mutlu koca Amerika Kıt'ası'nda yalnız değilsin. Kafası çalışan ve seni seven bir kız arkadaşın var. Senin kafandaki şeyi biliyorum. O bir hayal ve romantik bir özlem. Hatıralarına sıkı sıkıya bağlı olman beni bir yerde üzüyor çünki, sen, mutluluğunun farkına varmak istemiyorsun.. Hiçbir duygu sonuna kadar gitmez, herşey değişir -Aşk dediğin şey seks'tir. Bunu yitirdiğin zaman

yalnız kaldın ve mutsuzsun demektir. Düşün ki senin önünde milyonlarca gün var, bütün bu günleri, romantik bir duyguyla dolduramıyacaksın. Hayat seni kucağına aldı bile, sen, en sağlam bir gerçeğin kucağında yaşıyorsun. Çalışıyorsun. Seni seven var herkez tarafından beğenilen birisin-Kendi hayatın için hayal kurma- Ben burada senin için de düşünüyorum. Gerçekler var. Orada herşey var diyorsun. Aşk için herşey var. Moral bozacak ne olabilir? Herkezin hayatında başka türlü bir aşk mı var sanıyorsun? Aşk bir türlüdür-Yukarıda yazdığım gibi sekstir. Bunun dışındaki düşünceler, romantiklikten de öte bir şımarıklıktır. Bunu senin için söylemiyorum, asla yanlış anlama. Başka türlü anlatamam. Ben arabaya aşık olacağıma bir adama aşık olsaydım çok daha mutlu olurdum. Sen ne sanıyorsun?.. San'at yapacağım diye, yaşamdan kopmaya, hayal alemine dalmaya değer mi? Hayal aleminden yeni bir gerçek çıkarmaya çalışmak üstelik de.. Düşünürsen saçma bir şey.. İnsanların romantik olması- Hayalindeki bir düşünceye ya da arzu'ya kavuşmak için, yaşadığı güzel günleri görmemek-görmek istememek. Aşk hep birdir her yerde-ve herzaman -Hertürden insanla. Yaşamak budur. Genç kalma budur. Hayal, insanı yıpratır bir şey kazandırmaz. Kazandırdığı zaman da senin koskoca ömrünün yarısını alır. Ben senin yerinde olsam, hergünümü gün ederek, yaşımın tadını çıkarırım. Sen çıkarmazsan senin yerine başkası çıkarır. Benim roman yazmam, kitaplarımın basılması seni (Okunmuyor -y. n.) hayali değil gerçeğe dayalı

(Okunmuyor -y. n.).

Sıhhatli, sapasağlam bir hayat kurarız.. Benim için geç. AMA, sen daha işin başındasın. Bağzı gerçekler ve hayat benim gibi hayalperestler için çok geç anlaşılıyor. İş işten geçmiş oluyor. Ben artık AİLE imiş -İYİ aile çocuğuymuş- Soyu sopu şuymuş, buymuş, yok gururmuş, yok toplummuş, yok zenginlikmiş yok çocukmuş- yok sorumluluk duygusuymuş - bunları tanımıyorum.. Tanımak istemiyorum. Çünkü o zaman benim hayatım gidiyor, başkasınınki kalıyor. Mutlu olmak için bir iki şeyden fazlası lazım değil.. GENÇLİK -SAĞLIK.. Gerisi arkadan gelir ne gelirse kabul et.. Geri çevirme.. Yolda-kapı önünde-arabada-Kahvede-Çarşıda-Çöplükte - Hela aralığında- en zengin odada -en fakir bir semtte-Heryerde-Karşına çıkan herşeye evet de -Yaşa .. Yaşamının bir saniyesini düşünceyle geçirme. Koş - Zıpla- Evde oturma-Çocuk bakma -dırdır dinleme-şarkı söyle-ıslık çal-Herkesle konuş -herkesi sev... yaşa oğlum... Bir de Arthur Miller'i oku Amerikancasından. "Bedel" diye bir Tiyatro eseri vardı, harikadır. Eskici bir Yahudi'nin son alışverişini işler. Karacacığım, fikirlerim değişmiş bulunuyor. Eskici Yahudi olmayıp antikaları satacağım. Ve eşyaya paydos. Bomboş bir ev istiyorum. Ve yazı yazarken koşmak istiyorum. Sen de Oya'nın çektiği fotoğraflara bakıp belki "Öyle yap" dersin. Bundan sonra paramı arttıracağım, gezmek için -geniş mekanlarda koşmak için. Burayı önümüzdeki yaz için yeniden angaje edeceğim. İnşallah sen de bir dahaki yaza gelmiş olursun.

Bana doldurduğun kasete teşekkür ederim. Çoktandır kaybetmiş olduğum parçaları oraya doldurmuşsun. Tekrar eski günleri yaşadım. Diyorum ya, hatıralarına çok bağlısın. Bir yerde beni mutlu ediyorsun ama, bir yerde de kendine karşı tutuculuk oluyor. Eskiyi bırak yeniyi yaşamaya bak.. Bak, ben eskilerin hepsini, hatıralarımı yok etmek için satacağım. Senin yeni suratını görmek istiyorum. Bana daha da başka, başka resimlerini gönder. Okul resimlerini falan Oya gördü, istedi verdim. Artık koca adam oldun. Çocukluğunu ne yapacaksın? Şimdi daha anlamlısın. O resimler yüzünden babanla kavga ettik. Biraz kıskanıyor.. Biraz da tutucu.. Kendi gençliğini unutmuş sanki.

Herşey biribirine bağlı, yıllardır geçirdiğim büyük mücadeleler ve para meseleleri beni, en ufak kendime ait gizli bir mutluluktan yoksun bırakmış. Şimdi bunu iyice anlıyorum. Eksik tarafımın, ileride, kendi meselelerime eğileceğim zaman geçeceğine inanıyorum.

Geçen ay Taxi Driver'i seyrettik Konak Sineması'nda.. Ben müthiş heyecanlandım, Newyork'un o gece hayatını görünce.. "Karaca'nın bu Newyork'ta işi ne? Orada ne yapar? Hemen yazmalı Karaca'ya, dönsün buraya ya da gidip alıp getireyim" diye yüksek sesle Elfe'yle konuştum. Yanımdaki kadın duydu. Bana eğilip "Benim kızım da Orada, çok korkuyorum çok üzüldüm, ne biçim memleket? " diye o konuşmaya başladı etraftan bize "sus" falan dediler.. Karaca, sen nasıl orda kaldın -başın belaya girmeden-

muaffak oldun?. Büyük bir güç ister, büyük bir akıl ve şans ister. Roberto Niro'nun hoşlandığı bir kızla ilişki kurmak için silahlandığı- Teröre kalktığı bir acımasız ve yabancı ortamda insan nasıl tesadüfen kurtulabilir? Roberto Niro nasıl canını tehlikeye atarak ve de kahraman olarak bu yaşam savaşını kazandı? Olur iş değil doğrusu.. Çok güzel bir filmdi. Roberto Niro da iyi bir yabancı oyuncu. O'nu "Avcı" filminde seyretmiştim. VE kalbimden hastalanmıştım. Sinirlerim bozulmuştu. Amerikalılar da çok sert film çeviriyorlar. Avcı kadar değil ama ona yakın bir sertlikte. Zaten Taxi Şoförü filminde -"Avcı" filminin etkileri vardı bana göre - Silah kullanması- Silahla oynaması... Her iki filmin ortak sert yanları ve de en güzel yanlarıydı. Bir de, "AMARCORD" u gördük, FELLINI'nin bir san'at şaheseri.. Akdeniz'in yarı komik (duygusal yönden) yarı trajik mizah dolu bir öyküler zinciri,, Daha doğrusu bir Parodi.. Nefis şiirle (Okunmuyor -y. n.) bir donanmış Transatlantik ışıklar içinde yüzüyor- Dibinde de, O transatlantiği seyreden fakir küçük bir kasaba.

İşte Karacacığım, sana bu mektubu bu haberleri vermek ve gene çalışmanın başına geçmek üzere yazıyorum. Senin için bu haberin ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Çünkü benim eserlerin tekrar yüzüstüne çıkması, inşallah- hayatımızdaki müşterek düğüm noktasını çözecek. İkimiz de problemlerimizi bir an içinde -MANEN DAHA ÇOK- ÇÖZMÜŞ OLACAĞIZ- Yılların götürdüğü sevincimiz, hayallerimizin, kapanmış bağzı kapılarını tekrar yüzümüze açа-

cak. Bize istediğimiz yaşam tarzına benzer bir yaşam ve insan seçme, inceleme, yeniden bağzı hayaller kurabilme hakım verebilecek. Türkiye'ye geldiğinde İnşallah anneni, adı hala anılan şerefli bir yazar olarak isim yapmış bulursun. Böylece, ben de yaşlandığımın farkına varmam. Sen de beni çirkin ve ihtiyar da olsam beni san'atın o güzel, hayal gözüyle görürsün. HAYALLERE DALMIŞ GİDEN BİR KADIN- KARACACIĞIM- BU işin ne kadar zor olduğunu sana anlatmak istemem, bütün bu yazdıklarımdan sonra tekrar moralin bozulmuş olur. Oya'ya çalışma vaziyetini ve kağıtların yayılma durumlarını -Tül perdelere kadar tırmanan cümleleri -yani çalışma yerimi gösterip, şunun resmini de çek, diyeceğim.

Oğlum, bu yarış arabalarına -Ya da son model arabaların hava atmalarına -Newyork'ta adı geçen isimlere -Araba üstlerine yazılan edebiyata ait ne biliyorsan bana yaz. Bu roman senin katkınla gelişti.

Bağdat caddesindeki bir iki oğlanın arabaları üzerine yaptıkları espriler, öğünmeler-Bir de, Medrano Sirki'nde çalışan Palyaço Ruşen'in arabasının üzerindeki Daltonlar Çetesi -ŞELTOKS Reklamı Sivrisinek resimleriyle süslü arabasının sirkte kapılarının düşmesi -Karbüratöründen su fışkırtması - Direksiyonun çıkması-sonunda infilak etmesi gibi -hikayeler var- Palyaço Ruşen, geceleri hem MEDRANO sirkinde çalışır, hem de Fenerbahçe'deki yarışları takip ederek yavaş yavaş kendini Ford Mach I gibi görür - Mach I'ın demir gövdesine nerdeyse kendi insan vücudu perçinlenir. Bu, Divan pastahanesinde olur

(Okunmuyor -y. n.). Ford Mach I, romanda, koşan, boyuna sokaklara dalan -Postahaneden "KADIKÖY İLÇESİ SINIRI" ÖLÇEK I/ 10000 aldım. Orda bütün sokakların adı yazılı - "Hep, şu sokağa girdim, bu sokaktan çıktım- Bağdat caddesinde (Ralli takviyeli) bir CARRERA ve RENAULT ALPİNE yaklaşır gibi oldular. Tam Divanın önünde Mach I'ı sollayıp makas atmak istediler -Fakat Mach I başını çevirince bir show numarasıyla sekerek uzaklaştılar. Mach I bu şakayı ciddiye almak istemezdi ama onun her zaman yolunu değiştiren ve çıkmaza sokan böyle olaylardı. Bu yüzden Mach I bu şakaya mim koydu. Virajlarda Rallici Carrera ve Alpine'i kollayıp STİM'e girerek - hiç değilse birini -burun köprüsünden vuracaktı." "Bir solukta Moby Dick'i geçti. Ca'Fe POOL'e vardı..."

"Mach I, 120 'yle -Caddebostan- Foil Oil -Borsa 2 -Borsa 3' ü, Bağdat caddesinde sırayla ağaç gibi dikilmiş Vhinlex -Vhinlex Karven tabela (Okunmuyor -y. n.) Göztepe Benzinci kavşağında (Beyaz şapkalılar orda çeviri yapıyorlardı-ama Mach buna pek aldırmadı) Gözünü caddenin ucuna ayarlayarak kendisini bir, iki kilometre sürükleyecek kadar kuvvetli bir patinaj çekti.. (Onbirinci kilometreye giriyordu) Sonuca yaklaştıkça -caddenin biter gibi olduğu yerde yeni kuvvetlerin belirdiğini gördü. Düşmanın kökü sonundaydı-Bittiği yerden besleniyordu-Mach I kaç düşman öldürmüşse sanki o kadar düşman -aynı sayıdakan öcünden gönderiliyordu- Hiçbirşey değişmemişti- ve Mach I hiçbirşeyi değiştiremezdi -Mach I deliydi, oradan dönse savaştan vazgeçse daha iyiydi- Ama

Deli Mach I biliyordu ki başını çevirecek olsa düşmanlar yokolurlardı ama Mach I bakmak istiyor - Hiçbirşeyi değiştiremese de görmek istiyor o düşmanları.. Mach I'ın eli başına gitti- Miğferinin altındaki bir delikten kan fışkırıyordu -Başından fışkıran kanı ve zonklamayı bastırmak için bir o tarafa bir bu tarafa yön değiştirererk gidiyordu-başını ne yöne çevirse o yanı ağrıyor-caddede iki metrelik büyük, zigzaglar çiziyordu BAĞDAT CADDESİNE kendi adının harflerini sanki kanıyla yazıyordu M. A. C. H... I...

Bu, kendini Mach I olarak hisseden Palyaço Ruşen'in düşmanlarla yarışa girmesi ve yaralanmasının anlatılışı.. Kendi dramatik görüşüyle Bağdat caddesindeki diğer arabalar ona düşmandır - O hepsini yarışta geçer, O bir kahramandır-Otomobil kılığına girmiş bir insan- Palyaço Ruşen kısmında hep Mach I'ın harpleri -motorunun gücü -savaş kazanmaları - Mach I'ın doğuşu bile anlatılır- Roman -Şimdiki tasarıma göre - Bir de gerçek yönde anlatılır - Bu da KARACA -başlığı altındadır Sonra bir de Palyaço Ruşen'in gerçek işi -Medrano Sirki'nde Palyaçoluk, araba parçalanması numarası - Bu da ATİLLA diye Bağdat caddesindeki gene arabalı bir çocuk tarafından -yer yer de, çok konuşmalar ve alaylar arasında, öbür Fenerbahçe yarışlarına giden gruplar arasında alay konusu olarak konuşulur. Arabasıyla alay ederler - Aslında romanın kahramanı Palyaço Ruşen yani-Mach'in benliğine giren kahraman bendim. Sekiz yıldır çalışmalarımda bir arpa boyu ilerledimse

- Hep "BEN" "BEN" diye idi.. Sonra, Mach I olmak isteyen bir kadın olarak hemen anlaşılacağımdan SEVİM- olarak tanınacağından vazgeçtim.. "KADIN" diye Mach'ı anlatan bölümleri Palyaço Ruşen olarak değiştirdim. Biraz Efemine bir palyaço oldu-Cinsi sapık gibi birşey.. Ama olsun.. San'at eseri bu.. Adamcağız bazı yerlerde "KOŞ MACH I. KOŞ. BENİ DE AL GÖTÜR. BENİ DE KENDİNE ÇEK" diyor...

Bir yerde de, Divan'da Reksona KADİL Sabun Reklamını Mach'den kıskanıyor:

Dur Mach I

Dur

İşte şimdi Divan'dan geçiyor-

Dur Mach I

Dur

Bir geri vites

Bir geri vites daha alarak

Kendini kaldırıma çekerek

Divanın tarhlarına yaslanıp dondurma yiyerek

O KİME BAKIYOR?

Beyaz kadife gibi tenli bir kadın Mach I'a bakıyor

Bembeyaz dişleriyle (Her gülüşte dişetleri biraz daha beyaz görünüyor)

Gülüyor

Bayan Reksona Kadil O

Sabun Kadın

Gereğinden çok rastladığı her kilometre başında karşısına çıkan

BAYAN REKSONA KADİL

Mach I'ı çağırıyor, eliyle masayı işaret ediyor

"Otur" "Otur" diyor o kadar zarif ki, işaret bile etmeden

Masanın altından mini eteğinin plilerini sallıyor

Plili eteğinin altından ayağını uzatıyor

Sallamadan ve uzatmadan o kadar nazik ki

Nazikliğinden ayağının tabanını yere değdirmeye alışmamış olan

Bayan Reksona Kadil ayağını öptürmek istiyor öptürmek bile istemeden

Kaç Mach I kaç

Mach oturmuş Bayan Reksona KADİL'İN PASTALARINDAN yiyor

PEPSİLERİNDEN İÇİYOR

Gazla Mach gazla

Oturmuş Bayan Reksona Kadil'in MY WOMEN'ini DANİEL'ini dinliyor

Çık buradan Mach çık

Arada sırada Bayan Reksona Kadil belindeki küçük meşin keseden para veriyor Mach I'a..

Ya da Mach I küçük meşin keseden Reksona Kadil'e

Hadi Mach arş..

AT o dondurma külahını elinden

Çık şu pastahaneden

geri yap...

Karacacığım, aman mektubumu alır almaz cevap yollamayı geciktirme- ŞU bilgileri, aklına gelen ne varsa toparla çabucak gönder-Kuzguncukta Şadiyanım da sana sevgilerini gönderir. Oya yı evine götürüp çektirebilirsem resimlerini çektireceğim. Benden

daha sıhhatli -iki günde bir, bir kilo pirzola yiyor. Ona beraber alışveriş ediyorum. Gönderdiğin çayı Madam Nıvarta vermiş -O karıştırıp başka çayla tekrar getirecekmiş-Ben de mektubu postalayıp, Şadiye Hanıma Et -kedisine de yarım kilo kıyma alıp - Postahaneden eve döndükten sonra şöyle 24 saat masadan kalkmamak üzere bir posta çalışacağım. Durum, biraz kritik, vakit az.. Elfe'yi iki günlüğüne babaannesine gönderdim çalışmak için hadi benim güzel oğlum neşeli günler ve hayırlı işler diliyorum. Yakında Oya gelince, daha rahat edersin.. Sana o da anlatır.. Oya'yı sevdim. Seni, iyi arkadaş seçmede tebrik ederim.. Şimdi, Amerikadasın, seviliyorsun, ve senin için ne güzel...

Yaz bana acele, bekliyorum, telefonunu da...

Sevgiler

.. Annen

NOT: Karacacığım, mektup sana kitap haberlerini vermek ve de senden "san'at malzemesi yardımı istemek"ti.. Emin ol, bu yönde, sen de mutlu olursun- Sıkı bir kalemin var- Korkunç bir kompozisyonun var. Ama, ben sana kompozisyon çiz ille bana da demiyorum-o iş sağlam kafa ister, bol vakit ister- insanı yorar-Bana, küçük küçük notlar gönder-Ayrı ayrı parodiler şeklinde-Mektubumun başlarında anlattığım, romanımın gidişine bakarak-VE o parçaları okuyarak.. Ona göre bir şeyler -bilgiler -gönder -Sade BİLGİ DE yeterli olabilir-Yarışlar-Sür'at arabaları konusun-

da senin bıraktığın yerdeyim.. Onun için BİLGİ DE YETERLİ OLABİLİR- Bu sebepten sana romandan parçalara yer verdim- onları o kadar uzun yazmıyacaktım. Mektubu daha uzun yazacaktım. Ama, şimdi EKİM'de bitmesi gereken Roman Mach I ağır basıyor. Bana, bu bilgileri gönder, parodi veya herhangi birşeyleri-PALYAÇO RUŞEN bölümü için bir bölümlük sirk numarası topla-Ağızdan da ahpaplarına sorabilirsin. Sirke gidenler sana nakledebilir. Senin Sirke gitmene gerek yok.. LASTİK ADAM neymiş? gibi garip numaralar.. Karaca ana mesleğine sıkısıkı sarıl, sen sürdüreceksin.. Buna yüzdeyüz eminim. Senin romantik tutumların -Eskiye bağlılığın -bağzı duygusal şeylere hala sarılman-hatırlaman, bunu kesin olarak kanıtlıyor.. İleride, mutlaka bunları çok alaylı-bağzı taraflarını çarpıtarak dile getireceksin. İşte benim sana en büyük sevgim-Sana bunları yazmaktır-ayrıca en büyük analık vazifem. Çünkü, sen bana Oğulluk vazifeni -mutaasıp bir biçimde yerine getiriyorsun-Seni yetiştirdiğim gibi sen de beni yetiştiriyorsun-"ANNE - SU KOYVERME -PİYES Mİ OLUR HİKAYE Mİ OLUR YAZ BİTİR ŞUNLARI" diye.. "ANNE PİYESİN OYNANIYOR MU? ANNE HİKAYE NE ZAMAN BİTECEK-BİTİR ŞUNU" diye "EFORLA", "ÇIKSIN" diye benim için ne kadar üzüldüğünü biliyorum. Daha küçücük yaramaz bir çocukken, uykun gelir, bana "SEN YAZINI YAZ ANNE" derdin. ŞİMDİ kocaman bir adam oldun hala aynı "SEN YAZINI YAZ ANNE" diyorsun.. Senin gibi bir oğlandan büyük bir yazar çıkar oğlum.. Hayatına devam et.

Şimdi, Cevat Çapan gelecek-ailesiyle beraber.. Fevkalade san'ata düşkün insanlar.. Cevat Çapan, gençlerin, edebiyatı sevenlerin - manevi babasıdır. Çünki TÜRKİYE'DE -İngiliz Filolojisinden çıkmış yüzlerce talebesi var. Bugün, hepsi Cevat Baba'nın manevi desteği sayesinde ya şair ya romancı oldular. Tabii TÜRKİYE çapında.. Bugün yayınevleri açanlar gene ona danışıyorlar-Benim Kitaplarımı basacak olan NAZAR BÜYÜM gibi. Evlerine herzaman gidebilirsin hiç rahatsız olmazlar.. Sadece günlük esprileri konuşsanız yeter. Çok Mizahtan hoşlanır. Doğru dürüst - Erkekçe -Hakça hareket eden gururdan eser olmayan bir kimsedir Cevat Çapan- Selçuk Gerede gibi Aristokrat, Snob değildir.. Karısı Gönül Çapan-Gönül abla-Evlerine gittik, sen tanırsın-onlar da seni tanır-Cevat'a nispetle çok daha tutucu ve iltifattan hoşlanan - Snobizmini belli etmeyen akıllı bir kızdır. Onun Snobizmini anlamak için -bir tek misal vermek yeter. Çocuklarına karşı uyguladığı metod - Çocuklarının- üç çocuk- insanlardan uzak olmaları -Misafirlerden demek daha doğru olur- bakımından birinci katta çocuklarına oda yaptı -Misafirleri salona ikinci katta - ayrı bir daireye kabul etti -O ikinci katta özel olarak evin ortasına açtırdığı tahta bir kapak'la -küp kapağı gibi -Tahtadan bir kapak-çocukları yukarıdan kontrol ediyor-ağlayıp ağlamadıklarını-Biribirini dövüp dövmediklerini-İşeyip sıçtığını doldurup doldurmadığını-Acıkıp acıkmadığını kapağı açarak bakıyor, vaziyet iyiyse,- bir oda dolusu gençlerden oluşur genellikle- misafirlerinin esprilerine cevap veriyor,

Gülüyor-konuşuyor dostlarına yemekler ikram ediyor-içkiler falan- Fakat eğer kapağı açtığında aşağıda durum kötüyse.. "Bir dakika Sevim BURAK, BİR DAKİKA ECE AYHAN, -ben, şu çocukları ayırayım, yahut-Leyla çiş etmiş paçasından akıyor gidip altını değiştireyim" diye koşarak alt kata iner işini bir çabuk yapıp yukarı gelir, konuya kaldığı yerden devam eder-özellikle ince bir mizahla dedikodu yapan erkeklerden yanadır.. İşte bu kontrol kulesinde büyüyen iki kızı, daha sonra küçük oğullarını göreceksin...

1975 de Rogers Köpüklüm açılışını
Asyalılar — Avrupalılar olarak
qildi — Aynı Asyalı Mach1 —
Avrupalı Corvette olarak ikinci
duyuldular — ~~Ka~~ Asyalı — Avrupalı
olup tanış tutarak yarışa girdiler —
Sonunda Mach1 kendini gene
belli etmiş gerek — Corvette ~~in~~
Polis düdüğü çalarak Montaüge
larla geldi — Yani — Mach1
Polis olarak geldi — Yanıp —
Corvette'in içinde polis
olarak ~~po~~ siren
~~çalarak~~ çalarak... Herkes
Corvette sanıyor ki ama.
o polis kulübüne girmiş ~~Corv~~
Corvette aracı Mach1 di
yorsula da B21 Mustange
ler vardı — Yani Mach1
Polisi temsil ediyor — ve
~~kaçanları~~ - ole, yarışa
devam. Polis olarak
kaçanları geliyor —
Kimin ne [illegible]

Canım Oğlum,

Sana 10 gün önce, çok uzun (benim roman konumdan ötürü) bir mektup yazdım. Eline geçtiyse, o mektuba yarım sayfalık, sana "içine koydum-yazıp da bitiremediğim bir küçük mektup başlangıcını-fakat mektubun içine koyuyorum" dediğim halde, gene koymayı unutmuşum. Neyse, artık senin sesini yorgun duyduğum için üzülmüştüm, üzüntülü bir başlangıçtı, iyi ki sonra iyi şeyler oldu- ve de Cevat Çapan'dan, benim roman yazmam için telefonlarda seferber olması, eve adam göndermesi-gene telefon etti-"Ben Çarşamba günü Newyork'a gidiyorum, Karaca'nın telefonunu, adresini ver" dedi verdim- gibi, güzel, ferahlatıcı haberler gibi, iyi olaylar olması, ileriye dönük, ümitlendirici haberler beni tekrar sevindirdi. Ayrıca Cevat Çapan'ın bile Newyork'a gitmesi benim bir parçammış gibi-ne alakası var- beni mutlu ediyor. Ama, herşeye rağmen üç ay öncesine göre-Herşey daha iyi gitmeye başladı. Devamlı WILLIAM FAULKNER' in DÖŞEĞİMDE ÖLÜRKEN' ini okuyorum. Murat Belge'nin güçlü bir çevirisi.. Sanırsam, romana ilk adımımı atmama yardım edecek nitelikte büyük bir eser.. Senin bu kitabı ingilizcesinden okuyup anlıyabileceğini kat'iyen sanmıyorum. Türkçesini bile-Murat Belge, o kadar uğraştığı halde- zor anla-

mak- Neyse, roman macerasına nasıl atıldığımı sana anlatmak için bu kitapı okuduğumu yazmam gerekti. İnşallah, bitsin de bunların önemi yok, çünki, en zor yazı tarzı, etkilenmeyle ortaya çıkan eserlerde oluyor, çünki boyuna onun etkisinden kurtulmak çabası harcıyorsun-O üstündeki etkiyi atmak ve kendi benliğini bulmak.. Bütün çaban bu oluyor,

1- Başkasından etkileniyorsun-Buna göre yazıyorsun.

2- O yazdığını, tekrar yenibaştan kendine göre değiştiriyorsun-Yani iki kere yazıyorsun. Hele benim gibi titiz, otantik, sinirli biri-Doyumsuz ve komplike olayları birarada ele alan biri için ne demek olduğunu anlıyabiliyorsun sanırım. Öyle sanıyorum ki, sana yazdığım mektupların her biri yaşam içinde benim geçirdiğim, ufak maceralar, sevgiler, olarak bir romanın -bir bütünün parçalarıdır-Sana yazdığım şeyler-Yaşadığım hissettiğim şeyler, hepsi bu romanın parçalarını oluşturuyor. Herşeyi kullanıyorum, malzeme olarak hayatım var, onun için buna sen de giriyorsun ve emin ol büyük bir yer kapladın. Ford Mach I' da büyük bir yer kapladın Karaca.. Çok bölümlerin var, benimle arkadaşlarınla, arabalarınla iç içe.. Duva et, Duva et. Şu yıllar süren mutsuzluğumu dile getirebileyim ki, onların, büyük şeyler olduğunu, bizim hayatımızdan, etimizden kopan canlı parçalar olduğunu ortaya koyabileyim. Bir Tanrı buyruğu gibi.. Dünyaya yaşadığımı duymak için Tanrının beni gönderdiğini ve bunları yazmamı istediğini... İspat edebileyim.. Sevgili Karaca şimdi Oya' yı bekliyorum.. Ayrıca bir

iki gün benim evimde kaldığı için, okunmuş sayılır. Yani okuyup üfledim. Büyü yaptım.. Sana saadet dolu yıllar getirecek.. Ne de olsa bu kadar yazılı kağıtlar arasında onlar da asılı kaldı ve onun için okunup üflenmiş diyorum sana.. Benim yazılarla beraber iki gece geçirdik. Şimdi Oya' ya sana götürmesi için vereceğim. Oya'nın son geldiğinde Ömer'le karşılaştığını söyliyeyim. Ömer uzun süre gitmedi.. Oturdu.. onlar gittiler.. Senin Bo Derek'in mali müşavirliğini yapan bir uzmanın yanında sekreterlik ya da Menejer muavinliği yaptığını* söyleyince gözleri fal taşı gibi açıldı- "Karaca zaten girgin çocuktur, iyi çevre bulur, belliydi" falan ..dedi.. Sonra da "ama san'at çevresini tanımıyor.. Benim sergim olacak Amerika'da" diye hemen kendinden bahsetti.. Ben de, san'at çevresinin, Newyork'ta artistlerin çevresinden geçtiğini söyledim.. Herşey ticari bir amaçla düzenlenmiş bir san'at çevresinde, san'attan bahsetmenin küçük esnaflık olduğunu ilave ettim. Karaca ise büyük tüccarlarla çalışıyor dedim.. Mosmor oldu, hemen konuyu değiştirerek: Reagan'ın dünyayı harbe sürüklediğinden, bu günlerde harp çıkacağından bahsetti. Tam o sırada Boğaz'da bir harp gemisi filosu belirdi. Senin dürbünle bakıp, haberi patlattı.. Amerikan Destroyerler.. Hakikaten Amerikan Harp filosundan üç parça Karadeniz'e geçti.. "İşte dediğim çıkıyor" dedi. Boğazlar harp

* New York City'deki ilk işlerimden biri, Zeiderman& Oberman şirketinde şoförlüktü. Şirket, önde gelen Hollywood yıldızlarının mali müşavirliğini yapıyordu.

gemilerine açıktır, anlaşma var dedim. Dedim ama o, ille de harp çıkacak diye benim keyfimi her zamanki kıskançlığıyla bozmak istedi.. Sonra da Elfe'yi verdim gitti. Elfe bir gün sonra geldi. Gene kendi getirdi.. "Karaca'dan ne haber" falan diye sordu.. Senin anlıyacağın, Ömer'in rüyalarına giren bir yaşam içindesin dış görünüşüyle.. İç yüzünden sen yoruluyorsun. Tam bilmiyorum. Lütfen yaz da yalan yanlış şeyler düşünmiyeyim boş yere. Oya biraz bahsetti şu Bo Derek'in menejerinden.. Fevkalade hoşuma gitti.. Böyle bir çevrede tutunmak çok zor oğlum. Bütün kibarlığın ve zekanla sen, kendine iyi bir çevre edinmişsin. Aralarında çok kötüler olabilir ama, bu daima, her zaman böyledir.. Tam rafine birşey yoktur. Güzel bir şeyin yanında pislik de vardır. Bunu bilmek insanı yüceltir. Sen, benim tanıdığım en genç, yüce bir insansın. Yüce bir talebesin. Talebe demek daha iyi olur. Yaşadığın Newyork'ta ne hocalar, ne ustalar olduğunu biliyorum. En iyilerinin yanına git oğlum. Kötülerin de ama, onların zaten yardıma ihtiyaçları vardır. Kendini koruyarak yardım edebilirsin. Zaten akıl en büyük koruyucudur. Akıl her zaman seni korusun ve de yardım etsin oğlum, yarım akıllı bir insana Allah yardım etmez çünki. Karacacığım, seni sevgiyle kucaklar öperim. Elfe'yle beraber ağlaşıyoruz sevinçten..

11 EKİM 1982
Kuzguncuk

Karacacığım bir kaç gün önce mektubunu aldım- resimlere ve açıklamalara mersiler.. Ben -hem araba -hem Sevim - hem ihtiyar kadın - hem Karaca hem de Karaca'nın bazı arkadaşları - hem de Erenköylü Yaralı yüzlü ihtiyar İngilizce komşumuz hanım olarak Ford Mach I e devam ediyorum- Bitecek - Ama -Hemen değil-Telefon ettim -Sana da tekrar yazayım.. Bana verilen süreyi geçecek bitirmem... Çünkü, roman olarak kabul edilemez bir olay bu - Bittiği zaman bunu sen de anlıyacaksın şimdi bunu anlatmak zor sana Ama belki çok az olmakla beraber, şizofrenik boyutlara ulaşan bir yapıt oluyor- 8 yıldır uğraşılan -Ama -beş sene bırakılan tekrar ele alınan bir konunun yıllar sonra ortaya çıkardığı görünüm biraz acıklı ve benim kendi öz yaşamım ve sinir durumlarımı içeriyor..... En kötüsü bitmemesi, işte sana bu kadar söyliyebilirim.. Bitince annenin ne hale geldiğini okuyacaksın. Sinir durumu olarak- Bu uzun bir mektup olacak sana Ve en büyük yaşıyacak bir hatıram.. Müşterek hatıralarımızın yıllar sonra nasıl bir gelişim gösterdiğini eksiksiz görebileceksin- Bu bakımdan bana artık bitir desen de demesen de ben elimden geleni yapıyorum- Günde 5 saat masada oturuyor geziniyor- Bağzen hiçbir sonuç alamadan işi ertesi güne bırakı-

yorum- Toplama safhasındayım- Hiçbirşeyi kaybetmeden yazmaya çalışıyorum- Emin ol.. Sevgili Karaca, sana tekrar yazacağım- bu akşam, yazarken -bu kısa mektubu yazdım- Sağlıklı olduğuma şükrediyorum-Henüz Hastahaneye kontrol için gitmedim-Şu roman bitsin giderim diyorum-herşey için öyle diyorum. Şu roman bitsin herşeyi yaparım.. Herşey gelip romana bağlandı- Canım oğlum, şimdilik soracağım şeyleri yazamıyacağım- belki bağzı şeyler sorarım gene belki de biter sana sormadan- Yazdıklarının bağzılarını geçirdim-Elfe senin gönderdin kaseti dinliyor aynen senin gibi bağırta bağırta.. Belki on kez aynı şarkıyı çalıyor.. Bu devirleri sen de atlattın.. Karaca, Oya'ya da yazacağım-Yeni işi başladı mı? Hiç üzülmeyin.. Başarırsınız.. Sıhhatinize bakın..

Ali Poyrazoğlu ikilisi epeyice ün yaptılar.. Maalesef göremedim. Piyeslerim, aralık-kasım aylarında kitap olarak basılıyor-Benden müsfetteleri istemişti- Kitabı okur; Yanık Saraylar da 2 inci baskı'yı Yılbaşında yapıyor -İçine bir hikaye (Yeni) daha yazdım koyuyorum. Eline eski şarkılar geçtikçe kaset olarak gönder. Dinliyorum. Karaca babanı hep yol yürürken görüyorum-Bir iki laf konuşuyoruz.. O yürüyerek mutlu.. Herkez bir yol tutturmuş gidiyor.. Kuzguncuk'ta çok eski bahçe içinde denizin üstüne oturmuş tarihi bir yalı var- Yıkamıyorlar-Belki onu tutmak imkanı olacak! Yaza gelirseniz daha büyük.. Ve de bahçeli bahçede bir müştemilatı daha var.. Ama Elfe istemiyor eski diye ve de Beylerbeyi'ne gi-

derken Deniz okulunun yanında biraz tenha koca bahçe içinde.. Bakalım, sana yazarım. Seneye .. Orası daha uygun olursa geçeceğim ama yüzdeyüz değil.. Sana daha uzun yazacağım. Necla ablanın oğlu bir gece Klübü açtı- Neclanın sevgileri var.. Bana yaz bekliyorum-Havalar açık gidiyor-Bugün denize girdik. Nebahat hala daktilo çekiyor sanırım

Karacam içimde kendi kendimle (FORD MACH I 'la) dışımda Yazı ağaları -YAZKO gibi (Yazarlar kooperatifi) ideolojik bir sürü sanat mecmualarıyla (hiçbiri benden söz edip eleştiri yazısı bile yayımlamıyor-Metih'den geçtik - Yukarıda açıkladığım gibi-artık zirve'ye bir adım kalmış- o adımı atmamı da istemiyorlar) çarpışarak Neyse ki "Palyaço Ruşen'i" çıkararak o adımı attık-ama o adımı da adım kabul etmediler -Bugünkü Cumhuriyet'te sana gönderiyorum. "Sulhi Dölek" gibi kendi içlerinden birini seçtiler ve aynen Yanık Saraylar'da olduğu gibi bana kaybettirdiler- Beni telefonda arıyan Filiz Ali Laslo. Girmiş olduğum Sabahattin Ali öykü yarışmasında jüri bulunuyor ve aynı zamanda S. Ali'nin de kızı. Babasının Nazım gibi ideolojik olarak kafalarda yaşatılması için bana "hayır" oy'u veriyor. Halbuki yani kadın bana "Afrika Dansı" için "Müthiş bir olay herkes çarpıldı- heryerde senin kitabın methini işitiyorum. Ben de bayıldım..." gibi laflar söylüyordu, daha yılbaşında telefonla beni tebrik ediyordu.. Bu sabah, Kapalı oyla Sulhi'nin kazandığını çünkü, bu yarışmanın edebiyata teşvik yeni yazarlara şans tanıyan bir ödül olduğunu -Benimse PROFESYONEL

bir yazar olduğumu, evrensel boyutlarda olduğumu söyleyerek teselli mükafatı gibi (benim öykülerimi de ikinci bir antolojide yayınlayacakmış Cem yayınları- eledi... ve Sulhi Dölek'in kazandığı ödülde ikinciliğe oynıyacağım? Tabii ki kibarca "Öykülerimi geri alacağımı" söyledim- çok şaşırmadı aslında. Benim başa oynadığımı biliyor- bir antoloji ile ikinci sırayı alamam.. Sonra Sulhi Dölek de profesyonel - amatör değil ki - ama Cumhuriyet gazetesinin Pazar şakalarında toplumsal eleştiri niteliğinde yazılar yazıyor- Cumhuriyet Gazetesi'nin nasıl Toplumcu, ilerici! olduğunu bilir. .. Dolayısıyla aynı çizgide olmuş oluyor Sabahattin Ali ile... Aynı çizgideler.. Ve bana o zirveye çıkma şansını vermemek üzere ikinci bir Antolojide öykülerime bir dereceye önem verdiklerini ama ödülü vermediklerini kanıtlamış olacaklar.. İşte böyle bir ortamda sana tek yaşama şansını ADAM YAYINEVİ veriyor... Ona sarılmaktan başka ne yaparsın? Benim Afrika Dansı'nı bastığı için epeyi düşman da kazandı-fakat çok başka alanlarda da genişlediği ve zengin olduğu için aldırmıyor- Homurtuları duymazlıktan geliyor- Zaten "Sizin kitaplarınızı ancak biz basabiliriz.. Ben tek tek kelimeleri kendi elimle dizgiye veriyorum" "Kimse bu san'at eseri, ve zor yazıları yayınlamaz" demişti Memet Fuat.. Ama ben gene senin kontratı verdim. Onu da hoş karşıladı Memet Fuat. Adam Yayıncılığa karşı beni korudu. Böylesine düşman bir ortamda MİLLİYET SAN'AT'TA o büyük ilan basıldı- Millet meyhanelerde bu ilanı kim verdi? diye günlerce konuştular

ve ilk önce Milliyet San'atı kınadılar -Milliyet San'at Dergisi bana Murat Belge'yi aracı koyarak- gene Milliyet Sanat dergisinde - "bu ilan oğlum Karaca tarafından verilmiştir" diye bir açıklama yapmam istendi .. Ben red ettim "İlanla uğraşacaklarına, kitapla uğraşsınlar ben yanıt vermiyeceğim" dedim. Tabii, bu cevabı benden istiyen Zeynep Oral'dı ki (- Milliyet gazetesinde katı burjuva ahlakını gizlemek için de, toplumsal yazarları öğücü yazılar yazıyor böylelikle o da bana karşı onlarla birlik oluyor- o da o ideolojik toplumsal fukaralık yazarlarına ve eleştirmenlere) YAZKO'ya -Yazarlar kooperatifine dahil olarak bana karşı onlarla birlikte cephe alıyor.. Bir tek Hürriyet o da çok zengin olduğu için Gösteri" dergisinde büyük reklam yapmaktan çekinmedi.. Doğan Hızlan Cumhuriyet'te de büyük yazılar yazdı-Millet beni müthiş tanıdı -hertaraftan gençlerden telefonlar alıyordum.. İş bu hale gelince, Doğan Hızlan da (çünkü o da yazarlar kooperatifinden yazılar almazsa olmaz-Gösteri sade benimle yürümez) bu yüzden o da daha ufak fakat müthiş güzel (metin yazarı, 12 öykü değil 12 metin gibi) yazılarla, hem beni hem yazarlar kooperatifini darıltmamak için işi iki taraflı idare etmeye çalıştı, çalışıyor.. İşte, o Milliyet San'at' ta çıkan yazıyı skandal boyutlarına çıkarmak için sesler yükseldi- ve ben telefonda sana ilk korkumu belli ettim- İş yatışsın diye sessiz soluksuz bekledim.. İşte o günler çok kritik bir durum ortaya çıkabilirdi ben "ilanı oğlum verdi" diye açıklamayı yapsaydım.. İlan ters tepki

yarattı diye korktuğumu sana açıkladım, seni üzdüm telefonda o zaman... Fakat gerçek buydu. Korkudan ölecektim ama başkalarına hiç belli etmedim. Kimseye taviz vermedim. Korktuğumu, istismar edilebileceğimi -yazarlığımın- "SEVİM BURAK kendi kendi için ilan vermiş" demeye kadar ileri gittiklerini sana anlattım. Sen de "bu geçer, unutulur" diye beni teselli ettin. Neyse ki öyle oldu - ben üstünde durmayınca... Bana daha bir kinlendiler.. Nefis "Palyaço Ruşen" eserimle girdiğim S. Ali yarışmasında bu kinlerini ortaya koymuş oldular.. İşte hep o bir adım kaldı meselesi... Bu Palyaço Ruşen'i de ancak gene Adam yayınlayabilir Türkiye'de, bütün kitapevleri bana kapalı (bir Ferid Edgü var o da şimdi Adam yayınlarına elindekileri devretmek istiyormuş). Bu durumda, Yanık Saraylar için kaynak vermeden ilan veremezsin-İlan verebilirsin Cumhuriyet Gazetesi'ne (Melih Cevdet de kendi paralarıyla ilan veriyorlar) ama Adam Yayınları adı gerek burada.. Ayrıca unutulan o Gösteri'deki ilanın tepkisi tekrar ortaya çıkarsa bu kez Adam da beni feda edebilir.. Onun için benim sevgili oğlum, bu da kitap yayındıktan sonra, ya da 10 gün evvel olabilir- Daha küçük boy ilanlara üstüste Cumhuriyet'te daha etkili olur.. Okuyucusu bin misli fazla Milliyet San'at ve de Gösteri Dergisi'nden.. Ben böyle karar vermiştim, fakat sana telefonda kötü haberler verdiğim için sitem ettiğin için çok üzüldüm ve bunları söylemekten vazgeçtim.. Bu sefer bana daha çok kızacaktın ve üzülecektin.. Ben sana sonradan bu ila-

nın yararlı bile olduğunu söyledim. Ama bugün, birincilik vermedikleri için bu ilanın kızgınlığı da ufak çapta etki yapmıştır diye düşündüm.. İnsan sivriltmek istemiyorlar - Birtek Sait Faik'i başlarının üstüne çıkardılar. O da kendini Bohem hayatına vermiş, bir balıkçı, bir küçük insan, balık tutan, meyhanelerde oğlanları kovalıyan - eşcinsel ve yırtık pardesüyle gezdiği için fakir diye... Halbuki Sait Faik bir burjuvaydı-Zengindi -bunu küçük insanları-hammalları -balıkçıları-meyhaneleri yazdığı ve buralarda sümükleri aka aka dolaştığı kolunun yeni ile burnunu sildiği için sevdiler -balıkçı, üstü başı dökülen bir ayyaşı başlarının üstüne oturttular.. Bir mit yarattılar "küçük adamın dramı" diye bir mit.. Bu mit'i kimse yıkamadı, fakat çok eskidi, kendilerine gene kendi dillerinden, aşağıdan konuşan bir halktan yazar arıyorlar. Fukaraları tutan meyhanelerde sürünme numaralarına giren. İşte resimde Ömer aynı bohem ve sarhoş küçük adam olarak 20 yıl süründü.. Şimdi tanındı, Avrupa resmini inkar eder oldu - Burjuvaların kölesi oldu - Para harcamadan sefillikle ün yaptı- Ama bugün Paris'te diye Babıali ona da ateş püskürüyor.. İçki paralarını bize ödetti, halbuki Paris'te yaşayacak kadar zengin diyorlar...

İşte bu vaziyette, bizim daha sinsice ve kurnaz davranmamız gerekiyor.. Amerika'da para, reklam geçerli olabiliyor-Ama burada reklam için bir yazarın ilan vermesi hoş karşılanmıyor-Hele benim gibi zirveye bir adım kalmış bir kadın yazar için... Kendi

hayatımda hastalığımla, perhizle, kendi kendimle uğraşırken -Para meseleleri- gittikçe küçülen o parayla nasıl yemek yiyebileceğimi hesap ederken- bir de dışardaki meselelerle her an korkuda yaşamak bana gerçekten kötü etki yapıyor. Devamlı bir kuyuya atar gibi eriyip giden paralar, bana gönderdiklerini düşündükçe içimden kahroluyorum. Bütün bunları ADAM yayınevine telefon edip konuştuktan sonra daha da bir ciddi olarak - sana açıklıyorum. Cevat Çapan yayın şefinden aldığı bilgiyi aynen iletti Yanık Saraylar - İlk etapta en başta yayınlanacak - Bundan sonra Adam yayınları ancak üç ayda iki kitap çıkarabilecek -Bunların birincisi Yanık Saraylar - Oyun dalında ikinci etapta İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar- Sonra elimde şu ödül vermedikleri Palyaço Ruşen yapıtım var - Everest My Lord ve Ford Mach I var. Ama Adam yayıncılık roman üsünde duruyor Mach I'ı istiyor. Onu basmadan öbürküleri basmak çok uzun zaman alabilir.. Çünkü Cevat Çapan'ın yayın müdüründen aldığı bilgiye göre, Y. Saraylar Nisan-Mayıs-Hazirana kadar uzayabilirmiş dedi. Zaten, bütün resmi bültenlerinde ilan da ettiler. O gazeteyi, diğer gazetelerin arasında Adam Bültenini gönderdim-orada Cevat Çapan benim İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar'ın Devlet tiyatrosuna seçilerek çok ilgi toplayabilecek bir eseri de Adam Yayınları basarak kıymetli bir eser daha topluma kazandıracak... gibi ilk etapta oyun olarak onun basılacağını vurguluyor, Füsun Akatlı diye çok yönlü entellektüel bir eleştirmen Yanık Saraylar'ı isteriz diye

not vermiş.. Beri yandan Vedat Günyol ve Aziz Nesin Adam Yayınları'nm tam zirvede olduğunu kitaplara çok yatırım yapıp bu zararları nasıl karşılayabileceğini, Aziz Nesin Remzi Kitap evinin nasıl doruk noktasındayken iflas ettiğini, Adam Yayınları'nın bu büyük açılışının bir tehlike olabileceğini vurguluyor... Yani Adam'ın da kitap yayınlamasında büyük bir seçmeye alması biçiminde ve dikkatli davranmaya iten sebep bu.. Bir yıl içinde 135 kitap yayınlamış.. Bu Türkiyede en büyük rakam, o bakımdan, ilk basacakları Yanık Saraylar için (baskıda) terimi kullanmışlar korkudan.. Aslında beni ellerinden kaçırmak istemiyor Nazar büyüm ama - O en başta Sahibinin Sesi için yaptığı büyük özür dileme REKLÂMI çok kıskançlıklara yol açtı- yazarlar "bizimkini de yanlış basın da böyle kocaman ilan verin" diye sitem etmişler.. Karacacığım, Cevat Çapan sağlığımı da sordu. Perhiz falan, hastahane kontrolu benim moralimi sıfıra indirdi dedim. Cevat Çapan, ben Karaca'ya mektup yazarım, merak edecek birşey yok, annenin yapıtları Türk edebiyatında hiç unutulmayacak. Sonra her yıl iki yapıt vermek edebiyat tarihi için ne büyük bir hızla çalışma.. Çünkü, böyle bir kitap 10 yılda bile yazılamaz. Ne mutlu Karaca'ya ki bir yılda iki kitabı yayınlandı annenin... Keşke her yıl iki kitap yayınlayabilsen, Çünkü artık sen Türkiye edebiyat tarihinin sayfalarına geçtin "Afrika Dansı" 100 yıl yaşıyacaktır.. dedi. Memet Fuat da "Sevim Burak, senin moralini bozmak için Yanık Saraylar daha iyiydi diyecekler. Afri-

ka Dansı gibi çok geniş ve Yanık Saraylar'dan daha mükemmel olan Afrika Dansı'nı, kötülemek için Yanık Saraylar daha iyiydi diye kutlayacaklar.. Sakın bu adamlara taviz verme.. Afrika Dansı'nın daha büyük bir sanat eseri olduğunu söyle" dedi.. Ki bu Memet bey için gerçek bir ustalaşma-Yanık Saraylar bir tohumdu şimdi çiçek verdiler.. 17 yıl sonra daha da ustalaşmışsın- deyip duruyor.. "Bizi biribirimizden koparmak istiyenler var dikkat edin o kıskanlıkla dolu sorulara cevap vermeyin. Sadece sağlığınızı koruyun" bizim Afrika Dansı için "Türk edebiyatının dünyaya açılabileceği ve 100 yıl yaşıyacak bir sanat şaheseridir" diyor. Yürekten inanıyorum Memet Fuat arkamda, gölge gibi.. Herşeyi, benim aleyhime olan yazıları benim lehime kullanıyor.. Cevat da sana tekrar bir mektup yazacağını söyledi.. Daha ne istiyorsun, Türkiye'nin en büyük yayınevinin yöneticileri sana hesap vermek istemiyebilirlerdi- ama bu senin şahsiyetin, ve gençliğinin ateşini taktir ediyorlar ki, Memet Fuat gibi Nazım Hikmet'ten başka kimseyi kabul etmiyen bir namuslu adam- ikinci olarak beni tutuyor-Herzaman arkamda olduğunu söylemiş. YAZMIŞ SANA. Canım Karacam, sen hala, bu işlerin, büyük isim yapmanın, ne gibi düşmanları yenmek ve kulaklarını dışarıya kapıyarak aynı bir hapis gibi dış dünyayla ilişkisini koparması ve bunun için de yalnız kendi kendinin kaynaklarına inmesi ve gerçek yaşamla ilişkisini kesmesi lazım geldiğini bilmiyorsun... Ama bana yemeği kim gidip alacak? Hergün et yememi kim sağlıya-

cak? Böyle perhiz yemekleri restoranı bulsam hiç olmazsa yemek, alışveriş konusu hallolabilir.. İnsanın bir yardımcısız yaşaması imkansız.. Erkeklere kadınlar alışveriş, perhiz yemekleri yapıp kocalarına bakıyorlar -Türkiye'deki yazarların 100 de 100'ü kadın sırtından geçiniyorlar..

"Koca mı bulayım?"* diye çıkıştın bana.. Karaca, kocayla uğraşmak sanat hayatını öldürmek-adamın hesabına çalışmak demektir- Ben bana yardım edecek birini arıyorum, yoksa, kafamı bu yönde işletirdim.. Hala belki kadın olarak bir yere girdiğimde ilgi çekiyorum. Ama, benim beyendiğim biri de beni beyenmiyor.. Çünkü bütün erkekler kadınlar gibi.. "Biz de kadınlar gibiyiz, kadınlar nasıl kendini ağır satarsa biz de ağır satarız. Biz de kadınlar gibi öğülmek istiyoruz. Niye ben kadının peşinden gideyim? Benim de onlar gibi gururum var, onlar da bizim peşimizden gelsinler.." diyorlar.. Senin şaka kabul ettiğim -koca mı bulayım?- lafına biraz üzüldüğüm için bunları yazdım.. Benim en iyi yapabildiğim şey "yazı yazmak" olduğu için tek orada konsantrasyona girdiğim zaman, dışardaki dünyayı unutup, kendime göre kurduğum bir "ikinci yaşama" oluyor, gerçeklerden çıkmış bir rüya görme hadisesi.. Bütün

* 1982, zor bir yıldı benim için New York'ta. Anneme elimden geldiğince yardım ,etmeye çalışıyorken, bazen onun akıl almaz istekleri karşısında çaresiz kalıyordum. Bir telefon görüşmemizde, çaresizlikle, sonradan çok üzüldüğüm bu sözü sarfettim.

mesele kendini dış dünyadan soyutlayarak kopararak- yeni bir yaşama benziyen ikinci bir yaşam kurmak... Böyle bir erkek elbette vardır.. Ben Afrika Dansı'nda niye SAMUEL BECKET'i aşık olarak seçtim? Benim aradığım erkek oydu. Onun kafasıydı-yaşı başı beni ilgilendirmiyordu.. Demek ki kafa yapısı beni ilgilendiriyor.. Erkek arayanlar her yanda bulurlar. Benim yazlnızlığım, çalışamayacak kadar dışarı ile problemim olunca, iktisadi durum ağırlaştıkça - haliyle iç dünyamdan dış gerçek dünyaya dönüp konsantrasyonumu ikide bir bozdukça yazamıyorum. Parasızlık ve de Hastahanede pek ümitsiz kaldığım için yazı konsantrasyonuna giremiyorum.. Bir yazar erkek olmalı ve karısı ona yardım etmeli -ki bu hep böyle oluyor- ama bir erkek sadece benim yazı yazmam için bana bakar mı? Karşılığında istediği şeyleri biliyorum, ve kusura bakma ama, erkeklerin kadınlar kadar fedakar olmadıklarını biliyorum. Çünkü bir erkek ne istediğini bilmediği için, herzaman başka bir kadın arar - bunun sorumluluğunu da kadın taşır.. Çünkü kadın erkeğin istediği modele göre değişir, değişkendir. Ama hep erkek için değişir -erkek de aslında ne istediğini bilmez.. Onun için kadına bir model verir kadın da o modele uyunca- bu sefer başka bir kadın modeli gösterir, kadın gene değişir adamın istediği modele uyar - ama adam onu da elde ettikten sonra bıkar ve tam tersi bir model verir- oğlansı bir çocuk tipi -mesela. Ben hayatımda bundan daha aptalca bir oğlan-kadın modeli düşünemem ama, bu tip kadınlar da uzun

süre erkekleri büyülediler.. ve bu modeli erkekler yarattı. Sonra erkek eskiye dönüp burjuva asil kadın tipi istedi, kadınlar da hemen değişmeye hazırlar zaten... Böylelikle bu değişik misaller uzayıp gidiyor.. Kadın erkeğin ne istediğini bilememesinin de sorumluluğunu almak zorunda.. Onun için.. Annenin erkek arayacağı yerde, erkek hayaliyle yetinmesi, bunu, erkeği, gerçek dışıymış, makine, belki de herhangi bir eşyaymış gibi yeniden ele alması ve kendi edebiyat dünyasına çekilmesi gerekiyor.. Ama, tabii bunları herzaman anlatacak değilim.. Yalnız aklında olsun diye bu meseleyi uzattım. Özür dilerim.. Şimdi erkeksiz olmanın gerektiğini ve her yere benim koşmam gerektiğini, para kazanmak, perhiz yapmak, ilaçları aksatmadan kullanmak ve kendi kendime bakmak ve bu evi yıkmamak zorundayım. Ve edebiyat çevresinin tutumuyla benim yaşamımdaki tutumum gayet tabii ki, gizli bir derdi belli etmemek şeklinde oluyor. Hastahaneye gittiğimi duyunca, herkes birden bundan bahsettiler.. Ben de hastalığımı belli etmemek için İMZA GÜNÜNE, Hastahaneye Elfe'yle getirttiğim çok şık ve şeytan çatlatan cinsten bir sıkı belli ve fiyonklu tafta kadife karışımı bir Afrika elbisesi giyerek gittim.. Şaşırdılar-üstüme de bir hastabakıcı pelerini alıp Cağaloğlu'ndaki YA-DA merkezine gittim. Ve çarpıntımı belli etmiyerek, soğukkanlı, kitaplarımı imzaladım. Akademi kitapevindeki Şubat 24 Cuma günkü imza günü daha samimi bir hava içinde geçti. Bursa'dan CİCİ ANNEN İffet halan ve kızı Süeda ve Süeda'nın

küçük oğlu da geldi. Kitaplarımı imzaladım. Baban bile geldi- burnunu elleyerek beni nasıl tebrik edeceğini hesaplıyordu.. (benim kitapların gördüğü haklı ilgi bile onu alay etmekten alıkoyamıyor) "Sen o yazılarla Tımarhaneye git daha iyi yazarsın" gibi sözde şaka yapıyor, eşek şakası.... öküz ölmüş ortaklık ayrılmış daha benden ne istiyor? Neyse şimdi:

1- Yanık Saraylar en erken Mayıs en geç Haziran, çıkıyor

2- Reklamı kitap çıkmadan önce -gene Adam yayınları adı altında yapmamızın gerektiği gerçeği var unutma..

3- Daha uzun bir süre var -ben Ali'yle zamanı gelince hallederim. Zaten bugün telefon ettim. Mayıs sonuna kadar ilan vermek için zamanımız var diyecektim. Bulamadım İsmet Ay'la konuştum, senin Ali'ye telefon ettiğini söyledi.. Ben de Ali'yi tekrar arıyacağım dedim. Tabii, senin telefonunu kapatır kapatmaz Adam'a telefon açıp Cevat'a sordum. Ve hazirana kadar uzayabileceğini öğrendim. Bu yüzden aceleye gerek yok..

Karacacığım, perhizden, tuz, çay ve sigarayı da bırakınca, Hastahanede de "rapor sonra" dedikleri için büsbütün kötüleştim moralman-iştahtan kesildim- 5 kilo verdirdiler- Bu durumda bir buçuk aya yakın ne sana ne Sarkis'e yazamadım. Resimleri bile gönderdiği için teşekkür edemedim. Son mektubu çok güzeldi. "Senin için dünyaları ayağa kaldıran o sevgili oğlun bana Amerika'dan iki kere telefon etti" diye yazıyordu ve çok övücü şeyler.. İşte ona da

şimdi yazacağım, haber vereceğim Yanık Saraylar'ın Nisanla Haziran arasında yayınlanacağını... Karacam, artık, benim moralim ve sağlığımın düzelmesi ile yeniden bu adamlarla savaşmak mümkün olacak. Evin hem erkeği hem kadını bendim. Şimdi fileyle yiyecek taşıyamıyorum. Yooo haftada iki kez hizmetçi geliyor ama, yemek işiyle uğraşamıyor. Benim ilaçları zamanında almam için muntazam yemem lazım.. İktisadi durum benim ilaçlarımı bile almamı güçleştiriyor gitgide..* Bu durumda hem kendimle hem iktisadi meselelerle, hem de Mach I'la uğraşmam imkansız. Sigarayı ve çayı birden bırakmam - tuzu kaldırmam- bende ölüm korkusu yaratıyor çünkü yemek yiyemiyorum, herşey yiyemiyorum falan.. Seni fazla sıktım, Karacam, bana sık sık Bankayla ufak meblağlar gönderirsen, birden parasız kalmam.. Ama devamlı.. Başka çare yok, şu Hastahane raporu tehlike göstermiyorsa, Mach I'ı bitirmek gücünü yeniden kazanabilir, ve gizli mücadeleye devam edebilirim. Karaca, durumun nedir? Burada herşey çok karışık. Çok zengin olmadan bir gün yaşayamazsın.. Dayanamazsın.. Fevkalade bir teklif bulunabilirse, o zaman refah içinde gelirsin.. Yoksa İstanbul çok değişti. Aklın durur. Dayanamazsın...

Oya'ya teşekkürler.. Hastahanede Canan Efendigil benim Afrika Dansı'nı okumuş -öyküdeki ra-

* Söylemem gerek, Amerika'dan kazancımla orantılı olarak gönderdiğim paraları, tüm ısrarlarıma rağmen kendi sağlığı ve Elfe için -hastabakıcı, doktor, ahçı, hizmetçi için- değil, antika almak için harcadı...

porlar onun bana verdiği Kateter raporlarıydı o yüzden çok beyenmiş- beni lüks, tek kişilik banyolu bir odada parasız olarak yatırdı- Ben de ona Cumhuriyet gazetesinde bir teşekkür edemedim. Dört sütuna teşekkür ilanı 15 bin TL. Bir elime para geçerse o ilanı vereceğim ve gidip raporumu alacağım.. Sağlığım en başta geliyor. Bana mektupla cevap vermeye bak. Telefonlar şimdilik üzücü. İyi haberlérde konuşalım. Karacacığım, sana küçüklüğüne ne kadar benzediğini ispat etmek için -küçüklük resmini gönderiyorum- Yüzün yuvarlanınca çocuklaşıyorsun hiç de yaşlı gözükmüyorsun. Ancak, sağlığa çok zararları var. İlerisi için biraz daha dikkatli davranabilirsin, zayıflamak gerek- sporla..

Sana Şubattaki imza günündeki meşhurları gönderiyorum. Ali de var. Amerikan sefirine mektup yazıp kitaplarımı göndereceğim. Ali adresini verdi- Çok başarılıymış.. Beni ingilizceye çevirsin diye... Cevat da sana bir karı koca'nın ismini vermiş ingilizce çeviri için.. "BRAVO" dergisindeki yazı- çok önemli sanat açısından şaheser diyor ve James Joyce ve Becket ile ölçüyor.. O eleştirmenin çok entellektüel olduğu söyleniyor.. Bravo gibi ticari amaçlı bir mecmuada çıkan sanat yazısı çok kişilere özellikle gençlere -Bravo çok satılan bir dergi- yayıldı. Elfe'nin okulundaki bütün kızlar (zengin) annen neymiş senin meğer? diye beni ve dolayısıyla Elfe'yi tebrik yağmuruna tutmuşlar.. Bundan iyi bir şey olur mu? Sonra Salah Birsel'in benim için SERGÜZEŞTİ NONO BEY ELMAS BOĞAZİÇİ'NDE'deki

Paylot bahsi gene bir kıskançlık yarattı, kudurdular kıskançlıktan. Salah Birsel 12 sayfa nasıl Sevim Burak'tan bahsedebilir? diye, millet unutamıyor.. Sense unutmuşsun bile... O eski idi diyorsun.. Burası Amerika değil oğlum. Hergün yeni bir yazı çıkmıyor-Benim için çıkanlar kimse için çıkmadı-bu denli onur verici ve kudurtucu.. Sen hala beyenmiyorsun, ben ne yapayım? Gene de bana bu eserleri yazdıran sensin- onun için- ne büyük bir destek olduğunu anlatmak için sana, "yalnızım, senden başka kimse yok" diyorum.. Bana koca bulman için değil. Teşekkür ederim, mersi... (Şaka aslında senin hiçbir lafına alınmıyorum, çünkü eninde sonunda, üzüntüyle ağzından çıktığını biliyorum.. aynen benim geçen telefonda, geçmiş olayları sana anlatmam gibi...) Oysa bunlar anlık küçük sapmalar-insanlar tekrar düzelebilirler.. Bağzen bir eşya, bir yüzük hastanın elinde kalmasın diye, çıkarılabilir. Bu eşyaya verilen değer-insana değer vermiyor demek değildir-Babanın Memet Fuat'a saçmalaması da, cahil ve cimriliğinden geliyor -ama ben bağzen bunları düşününce insanlardan çok korkuyor ve paniğe kapılıyorum. Hatırlamamam, unutmam, gerekir bağzı şeyleri.

not: Krem Lacone – lulu – gönderilebilirsen – çay – tükürük – Aspirin – gönderilebilirsen – 12 Ekim

Sonra başlangıç'ı gönderiyorum Rapor'tan gizli polis gibi yaz – ve hayatı – aslında Mockl'le bölümler – kadın da ifade eder

Bu kadın evleri yıkılan – Eski Erenköyli bir kadındır – Mockl'e düşmandır – ve Mockl'in hüviyetine girmiştir – Bunları yapan kişi de bir yazar olarak „canlı" dır.

Fani, yer, yer. bütün bu olayları çarpıtıp istediğim hüviyete giriyorum direnli olan buydu – Teknik Olarak

Tekniği buldum – gerisi – olayların geçen yerlerin – ve arabaların giydiği giysilerinin – ve arabaların akıllarının nasıl işlediği?

Sana gönderdiğim kağıtlardaki noktalı yerleri boşlukları doldur ve de hatalarımı düzelt –

Bütün bunları – benim bulduğum bir teknik üslûp-la halledecek üzülme halledeceğiz –

EKİM 1982
12. 13. 14. Salı, Çarşamba, Perşembe
KUZGUNCUK

SON GÜN:
Taşınıyoruz. Hakkı Usta'yı ve kamyonu bekliyoruz.

Canım Karacacığım,
Hem de pek pek sevgili değerli oğlum...

Sıkıntı ve üzüntü (Şöyle buhran, sinir krizleri gibi birşeyler, günlerdir) geçiriyordum. Kendimi caddeye atayım. Kuzguncuk-Beylerbeyi caddesine...

Şöyle kamyonlar, dolmuşlar geçiyor 120 ile... Belki çarpar da kurtulurum, ya da çarpmaz da daha iyi düşünürüm hayatımızı... Seni, kendimi, istikbali... diye... Açılayım, ferahlıyayım diye... Bizim yalının merdivenlerini inince senin mektubu buldum... Son anda imdada yetiştin... Hemen oracıkta aslan heykelinin altında merdivenin başına oturup mektubu açtım... Bütün korkularım ve bunalımım geçiverdi... Okudukça açıldım, gülmeye başladım. Gülmelerim kahkahaya dönüştü... Yukarıda pencereden beni izleyen Efruz Hanım (evsahibi bir dindar) "İyi haber, iyi haber, oğlundan, oğlundan, maşallah, maşallah Sevim Hanım artık sıkıntın geçmiştir inşallah" diye konuştu... Demek benim sıkıntımı biliyor... nereden

biliyor, ben ona birşey belli etmiyorum ki?... demek, dışardan anlaşılıyorum?... Eskisi gibi bağırıp çağırmam yok, daha bir içime kapanık oldum, kendimi dahi zannediyorum! Üstüm başım pek düzgün değil, saçlarım taraz taraz, bakışlarım dalgın.. Hep kitabım ne zaman çıkacak diye düşünüyorum. Yazın Kuzguncuk yalısında bol bol temiz hava alıyorum yüzemiyorsam da denizin üstünde arka üstü yatıp gökyüzünü seyredebiliyorum. Bu da bir marifettir benim gibi bir kalp ameliyatlısı için.. Biliyorsun sol kolum ve ayağım, denizde kulaç atmaya pek müsait değil, o Amboliden sonra.. Beni denizde dalgaların üstünde yatarken, gökyüzünü seyrederken görenler, geçirdiğim hastalığı hiç bilmiyorlar.. "Bravo, nasıl böyle dalgaların üstünde kıyıya yanaşıyorsun?" diyorlar.

Ben de bunu bir şişman adamdan gördüm.

Küp gibi bir göbek denizin üstünde, kolları-iki kolu da- ensesinin altında-keyif çatıyordu.. Bizim yalının önündeki bir dalganın üstündeydi, bana yakındı. Balkondan bağırdım, "Batmıyor musunuz?" "Batmıyorum" diye teklifsizce cevap verdi, hem de dalganın üstünde uzaklaşmaya devam etti "batmıyorum, batmıyacağım da.. benim gibi rahat ol... Göbeğini dışarda tut yeter, bütün mesele göbeğini çıkarmakta..." Ve dalgayla Beylerbeyi'ne doğru uzaklaştı.. Ağzında bir piposu eksikti o çırpıntılı suda... Bizim denizde dalga hiç bitmez... Okyanus gibi... O şişko gibi yaptım ve denizde sandal gibi yüzmesini öğrendim.. Yalnız çok büyük bir tehlikesi var.. Sen yalnız gökyüzünü görüyorsun, evleri falan görmüyorsun,

böylece yüzüstü döndüğünde kendini Üsküdar vapor iskelesinde ya da Ortaköy Camii'nin önünde ya da bir Rus vaporunun burnunda bulabilirsin... Çünkü dalga akıntıyla seni o yöne götürüyor.. Daima açığa ve daima Şemsipaşa'ya doğru.. O göbekli adamın nasıl olup da o gün dalganın üstünde kendini koyvermiş Beylerbeyi'ne doğru gittiğinin sırrını bir türlü çözemedim daha.. Bir daha seneye onu gene Beylerbeyi istikametine gidiyor görürsem bunun sırrını öğreneceğim inşallah.. Herhalde çaktırmadan ayaklarını motor gibi kullanıyor. Sen hatırlar mısın bilmem hala.. Eskiden, Kandilli'yi geçmek istiyen kayıkları hatta motorları bile karadan iple çeken paralı bekçi hamallar vardı... Omuzuna ipi asar ve sandalı akıntıdan geçinceye, köşeyi dönünceye kadar iple çeker para alırdı.. Şimdi o adamlar kayboldu.. Deniz motorları kuvvetlendi.. Seneye Kuzguncuğa gelirsem, senden bir lastik bot isteyeceğim.. Ama şöyle kotraların arkasından fiyakayla geçen kürekli büyük bir bot. Elfe kürek çeker ben de Kandilli'ye kadar gitmiş olurum...

İşte böyle benim hayalperest anasının hayalperest yavrucuğu... Demek beyaz saç da çıktı? Benim iki tane uzun var desem kıskanır mısın? Bu soya çeker. Bir de, bir gece içinde saçları sakalları ağaran bilginleri, büyük bir sıkıntıyla yaşlanan adamları düşün.. Senin soyunda saçları ağaran kimse yok, allah baba büyük bir sıkıntı da vermez inşallah, bence, saçların beyazlanmıyacak ama kel kalırsan karışmam... Baban vaziyeti şakayla makayla idare etti..

Ona tam bir KEL ADAM denemez ama, saçındaki beyazlar o'nun pek fazla dünya işlerine sıkılmadığını gösteriyor. O KARPUZLAR FALAN... Gene söyle de gene bozulsun.. Pek alıngandır bu yaşta, gerçeklere hiç tahammül edemez, onun için fıkra anlatır durur.. Bu fıkralar kendisiyle ilgili olsa fıkra anlatmaktan da vazgeçer.. İşte o koca çocuk böyle kendi kendini eleştirmeden -ALAY ETMEDEN- yıllardır tatlı hayatını yaşıyor.. Kendi kurduğu bir lokantada içkilerini yudumluyor... Arasıra kendini iğneliyecek bir söz işitirse, pek rahatı kaçıyor.. Şimdi hayatla değil de, uzayla ilgili Kromozomlar, atom zerreleri falan gibi hayatın dışında dünyamızdan uzak şeylerle vakit geçiriyor. Uzay kitapları biriktiriyor (sakın söyleme) Elfe'ye anlatıyormuş..

İşte canım Karacam görüyorsun ki, geçirdiğimi sandığım kriz, o sokağa fırlamak, senin mektubunu almadan önceydi, geçti, o kadar doluyum ki seninle konuşmak istiyorum dereden tepeden ve rahatlıyorum.. Çünkü sen benim bir parçamsın seninle bütünleştiğimiz sevgimiz, özlemimiz, kimseciklerle gerçekleştiremediğimiz bir hayatımız var, şimdiki hayatımızın dışında kaldılar onlar. Onları ne de olsa hep anıyorum. Yarım kalmış gibi ne de olsa, sen kaç yıldır uzaktasın ve bunu ben istedim. Kendi umutlarımı, düşkünlüğümü, fikri faaliyetlerimi seninle kapatmak istedim. İNGİLTERE beni delice etkiledi... (Hala diyorum ki LONDRA'da yaşanmadıkça hiçbir şey anlaşılamaz-Ne müzik ne edebiyat ne insanların onurlu yalnızlıkları) Kültür ve insan ve müziğin ACI'sı İngil-

tere'den başka bir ülkede çıkmaz. Londra'da herşeyin, insanların karşısında, Hyde Park'da nasıl ezile ezile dolaştığımı unutamam. Lordların devam ettiği o soylu kadınsız Klüpleri, o yalnızlık dolu, kadife perdeleri, sonra halkın çan çalıncaya kadar içip içip -Su sızıncaya kadar-yani sıksan içki sızacak kadar içki içilen GLOUCESTER ROAD' daki Pupları.. Sokakta konuşan delileri (kimsenin ilgilenmediği) köpeğiyle dilenen Kings Road'daki akordiyoncuyu, bitpazarlarını, kurulan pazarları, kilometrelerce içerdeki deniz üstündeki gemici klüplerini, denizin üstünde yüzen lokantaları ve acısıyla yuğrulmuş aristokratları. Sert adamları... Afrika'dan geldiğimde, İngiliz erkeklerinde o acıyı ve sertliği, içine çekilmişliği ezilmişliği görmüştüm.. Bu bizim memleketteki ezilmişlikten daha acıklı birşey... Yılların getirdiği örf ve adet, ve içinden çıkılmayan bir kaos.. Neyse, EVEREST MY LORD'da bu acıyı hissettiremiyecek kadar, Şarklı olduğumdan, Hyde Park'ı Gülhane Parkı yaparak İngilizlerle Türkleri özdeşleştirmeye çalıştım.. Hyde Park'da Türkçe konuşan bir Lord ve Başvekili anlattım-bir bölümü bu.. Diğer bölümlerde de, Everest My Lord'un Türkleştirilmesi çabasına TÜRKÇE ATATÜRK'ÜN İLK TÜRKÇE ALFABESİNİ öğrenmeye çalışmasıyla ortaya çıkan dramatik bir tarz özdeşleştirmeyi ve dramatik bir anlatımın ipuçlarını buldum sanıyorum. Bu benim İngiltere'ye hayranlığımdır sanıyorum. Ayrıca en kuvvetli, işi kökünden kuran, kelimelerle ve harflerle tek tek kuran yeni bir şiirimdir. Bir dil çalışmasıdır.. Bundan sonra Everest My Lord'u

hep yazacağım, bitmeyecek.. Ne Everest My Lord (Büyük özlemlerime rağmen) Türkçeleşecek ne de ben, (Bütün dil ve duygu imkanlarımı sonuna dek harcayacağım halde) İngilizleşebileceğim. işte Everest My Lord'un konusu bu-daha doğrusu bir özlem şiiri benim için.. Belki kimse gene anlamıyacak, ama sen anlıyacaksın ki: Ben sana niye ille "LONDRA'YA GİT" dedim... Kendi arzularımı "keşke bir İngiliz genç kızı olsaydım" diye kurduğum hayalleri, sana enjekte ettim. Belki yüz kere, belki "GİT GİT" dememden etkilendin.. Acaba doğru oldu mu? Acaba başka türlüsü olabilir miydi? Annenin kaderi çocuğunu etkiledi mi? Daha emin değilim... Bir yere kadar geldin.. Bunlar kendi adımlarınla oldu.. Bundan sonra da kendi adımlarını takip edeceksin beni değil.. Gittikçe pişiyorsun hayatta.. Ama hareket halindesin, gençsin.. Ben durgun ve yorgunum. Eskisi gibi de düşünmüyorum.. Yok doktora tahsiliymiş, yok profösörlükmüş, yok kariyermiş, vız geçiyor.. Geçen seneye kadar böyle düşünüyordum. Bütün bu eski şeyler eski düşünceler EVEREST MY LORD'u yazınca ortaya çıktı.. İnsan yapmak istediği, yapamadığı şeylerin peşinden gitmemeli.. Bu özlemimle alay ettim EVEREST MY LORD'DA... İnsan gerçek hayatta bir tek özlemin peşinden gidemez.. Akıllıca, arzuluca olduktan sonra başka şeylerin de peşinden gidebilir.. Onun için mektubun ben çok neşelendirdi.. Çok güldüm.. Demek, birkaç Homo arkadaşla çok içmişsin ve Oya seni evin kapısında baygın bulmuş? Sabaha karşı 5 'de... Oya'nın ne hissettiğini anlıyorum.. Kavga ettiniz ba-

rıştınız, demek ki ikiniz de haklısınız.. Biribirinizi tamamlıyorsunuz.. Hayat budur.. Kavgalar, feryatlar, acaba herşeyi biribirinize söylediniz mi? Bilmem.. Acaba her söz söylendi mi? Bağzıları öyle diyorlar... Ama ben pek emin değilim.. Söylenecek çok sözler var... Bir cilt dolduracak kadar, kitaplar hep boş ve soyut şeyler yazıyorlar. Demek istediğim bağırıp çağırmanız, kelimeleriniz boş ve soyuttu... Ama siz kavga ettiniz, kelimeler söylediniz zannediyorsunuz.. Hele sen böyle şeyleri yapmamam, terbiyemin müsaade etmemesi lazımdı diye kendine çok kızıyorsun... İşte buna da çok güldüm.. Terbiyeli çocuk.. Oya haklı sen bir çocuksun, ve terbiyeli bir çocuksun. Onun için aranız düzelmiş. Kendine kızma, "bir daha da böyle şeyler olmayacak" deme. Sigarayı da tam bırakamamışsın.. AMA BIRAKACAĞIM diye konuş.. Bir duvara kağıda yaz: BİR DAHA İÇMEYECEĞİM. BİR DAHA YAPMIYACAĞIM- Altan Erbulak'ın evinde yıllar önce çok tuhaf bir itirafname görmüştüm. Karısı misafirlerin geldiği salona astırmış: (BİR DAHA ZANPARALIK YAPMAYACAĞIM-HELE DANSÖZ SEMİRAMİS'LE OLAN İLİŞKİMİ BİTİRDİM-BEN KARIMI SEVİYORUM VE ÖZÜR DİLİYORUM. BU YAZIYI HERKES OKUSUN VE ŞAHİT OLSUN) diye yazıyordu. Serko, Işıl, Ömer, ben gülmemizi tuttuk. Aklıma terbiyeli deyince bu anı geldi. Altan, Bakırköylü, fırlama bir ailenin fırlama bir çocuğuydu.. Ama sen ALTAN mısın? Sen bir özenti misin? Sen kelimelerin ve yaptığın kabalıkların çok üstünde büyük bir çocuksun. Pırlantadan kalp taşıyorsun. O boka da

batsa pırlantadır. Oya senin kıymetini biliyor. Akıllı ve seni seviyor. Bunun dışındaki kelimeler, kulağı sağır edecek kadar çok da olsa boş ve soyuttur. Yani anlamsız. Daha yapılacak çok işler var, tırmanacaksınız yukarı, düşmemeye dikkat edin.

BANA GELİNCE: Kâfi derecede ben de boş ve soyut kendimden bahsettim sanırım, ama asıl senin sorularına daha gerçekçi bir cevap verme zamanı geldi gibi geliyor bana. İşte, bu noktada çok şeyler kaybettim, hayal kurdum. Bunlar yalnız yazı yazmama, eser meydana çıkarmama yarıyor, ama tam içinde yaşadığım gerçeğe dönmek istemiyorum. Bana bunları soruyorsun. Şimdiye kadar onları halledebildin, bana dışardan ve sevginle de yardım ettin ama, bugün, içinde bulunduğumuz toplum, ve bireyler olarak halimiz (Bir anne kız ve yalnız olarak) çok zor bir ortama sürüklendi.. Ekonomi olarak battık.. Yani ben üç dört yıl önce evi sattıktan sonra ve iki yıl faizle yaşayıp birşeyler aldığım ve geçindiğim günler bir zengindim, benim gibi iki dairesi olanlar ve faizde parası olanlar kendilerini toplumdan soyutlayabiliyorlar, YARIN'ı düşünmiyebiliyorlardı, bugün, benim durumumda olan milyonlarca kişi fakir oldular- Müthiş zenginler var.. Herşey, bu enflasyonlar çok zenginlere yaradı... Korkunç bir zenginlik ve enflasyon üstüne enflasyon belası var... Yaşayabilmek zenginlerin harcı bugün.. Hem de eskisine nazaran çok büyük zenginlerin elinde her türlü imkan.. Renkli video elektronik beyinler paralarını hesaplıyor artık.. Bütün zenginler yazın İstanbul'dan kaçıyorlar. Bod-

rum'da kaşaneler. Ege kıyıları, İzmirler, Mersinlerde Avrupai yerleşim merkezleri ve Mediteren Diskoları var. Bu diskolar MONTEKARLO'ya Amerika'ya, dünyanın en büyük pop müziği merkezlerine bağlı. Senin kasetlerin, Mediteren Klüplerinde çalınıyor, ve bizim EF EM 3. kanaldan hemen yayılıyor..

LEYLA GENÇER'i dinledim AYA İRİNİ KLİSESİNDE.. Elfe'yle ikibin verdik ama müziğe doyduk... Tüylerim ayağa kalktı.. Neyse sana bunları niye yazıyorum? Asıl meselem, böyle yerlere gitmek değil, şu iki kişilik hayatımızı para meseleleriyle üzülerek geçirmemek.

Dün akşam Ali Poyrazoğlu'na telefon ettim. Sonra benim böyle taşınma durumum çıkınca senin mektubunu da dün alınca (Dün bugün oldu-dündenberi sana mektup yazıyorum bakalım ne zaman bitecek, bugün bitirmeliyim) hemen evine telefon ettim ve kendisini buldum. "Beni Karacam haftalığa bağlamış" diye espri yaptım.

Biliyorsun Nebahat Teyze Yanık Saraylar'daki "Daktilo kız" tipiydi. Ne tuhaf değil mi, hem benim hikayelerimin kahramanı hem de hem de onları daktiloya yazan insan... Aslında yeni çıkacak olan Afrika Dansı kitabımdaki "BİR GECE YEMEĞİ" öyküsü de onun hayatı... Müthiş kazık bir öykü, dilbilimciler çözebilirler... Herkesin anlıyacağı bir öykü değil. Sanki içiçe iki roman gibi. Ben sana o öykünün şifresini veririm: merak etme çözebilirsin... Yani özel bir dili var.. Bu öyküyü hiçbir san'at dergisi basmaya yanaşamadı. Milliyet San'atın müdürü Atilla Akal diye

bir hıyar "Bu öykü bizim okuyucularımızı aşıyor, sizin için ileride sürrealist bir sayı çıkarır yayınlıyabiliriz ileride" dedi.. Ben de dedim ki ona: "SAN'AT ESERİNİN ANLAŞILMAK diye bir kuralı mı var ki, bizim okuyucular anlamaz diye yayınlamıyorsunuz. Bir san'at eserinin anlaşılması şart değildir, bazen 10 sene sonra bazen 20 sene sonra, bazen yazarı öldükten sonra anlaşılabilir.. Bazen de hiç anlaşılmayabilir, sizinin vazifeniz san'at dergisi olarak ileriye gitmek ve basmaktır.." Bu sözlerim üzerine koskoca herif başını öne eğdi, utançla, cevap vermeden öyle durdu. Bu bana yeter.. Utandı sanırım.. Şimdi ayrıca, bu yayınlanmayan söz konusu öykü, işte Adam yayınlarında kitapta yayınlanıyor... Ankara'dan Cahit Külebi gibi büyük bir şair ve Türk Dili Başkanı benden iki aydır öykü rica ediyor, ben ona göndermemiştim bu öykümü.. Yeni hazırda da yok.. Kitaptan başka öykü de yazmam gerekiyor ama öyle kazık öyküleri anlaşılması zor olanları galiba basamıyorlar.. Şimdi şu para krizini atlatıp hayırlısıyla Erenköy'deki çalışma masama kavuşup çalışmaya başlamak istiyorum.. İnanır mısın, 3, 4 aydır parasızlıktan oraya buraya alışverişe ucuza pazara gidip yemek alışverişi yapmaktan, şu gırtlak meselesiyle uğraşmaktan başka birşey yapamadım.. Çok sıkıntı çektim, ama artık bu Ali Poyrazoğlu meselesi içime su serpti..* Şimdi herşey daha başka yönde, büyük yönde ilerlemeye başladı.. İlk

* Ali Poyrazoğlu, aramızdaki bir hesapla, gerektikçe anneme para veriyordu.

önce benim şu bitirmem gereken FORD MACH I ROMANI VAR -TÜRKİYE'DE ROMAN YOK-BENDEN ADAM YAYINEVİ ROMAN BEKLİYOR-ÇOK SIKI VE ÜZÜNTÜSÜZ BİR ORTAMDA-ERENKÖY'DE 2 AYDA BİTİREBİLİRİM-NEBAHAT BİZDE KALIRSA.

Şimdi sorularına cevaplar: Çıkacak olan iki kitap var Adam yayınlarının programında. EKİM'DE "AFRİKA DANSI" OCAK'DA "YANIK SARAYLAR" (İkinci baskı). Everest My Lord'u daha vermedim. Daha doğrusu Afrika Dansı'yla beraber verdim, daha büyük bir kitap olacaktı. Fakat 50 sayfa boyunca Everest kelimesini (W) yapmışım İngilizce bilmediğimden, ve resimli ve de sayfa numaraları karışıktı- Onun için MEMET FUAT, sen bunları düzelt tekrar getir, yeni bir kitap yapalım ayrıca dedi.. 4 ay geçti, yani biz Kuzguncuğa geldik, o ekonomik bunalım içinde bir yaz geçirdik ve bugün gidiyoruz, eşyalar havada ben bu mektubu ikinci gün oldu ki bitiremedim, devam ediyorum. Bakalım Erenköy'e nasıl gideceğiz? Galiba bizim evdeki eşyaları herkes konuşuyor.. Afrika mask'ları sandıklar mandıklar, Antika takım.. En başta Ömer propaganda yapıyor. "Annen antika eşyaya para yatırıyor, ben size yemek paranızı veriyorum" diyormuş... İşte böyle.. Bunları sana yazmak istemezdim ama herkes biliyor, Cevat ağabeyi bile.. Görüşüyorlar...

Neyse, oğlum, "bir hafta önceden bana telgraf çek" diyorsun kitap çıkmadan.. Bana Eylül diyorlar sonra Ekim deniyor, listeler halinde, çıkacak kitaplar bir ay önceden yayınlanıyor fakat tam tarihinde çıka-

mıyor. Kağıt sıkıntısı şu bu yüzden.. SEKA'dan kağıt bekliyorlarmış.. Telefonla Memet Fuat'la konuştum ve sordum "benim Afrika Dansı niçin bu kadar gecikti? Çok sinirlerim bozuluyor" dedim. Dedi ki ,bunda üzülecek birşey yok. Bütün diğer ilan ettiğimiz o kitaplar kağıt bekliyor, bugün başka bir yerden kağıt bulalım, yarın basılır, bu yüzden bağlanan kitaplar (bağlanan demek dizgisi herşeyi kağıda da basılmış basım bekliyen) bekliyor. Selim İleri'nin kitabı Ağustos'ta çıkacaktı Eylül'ü buldu hep kağıt beklemek yüzünden... İşte böyle, ben de hergün kitabın çıkmasını bekliyorum... Çok üzülüyorum çıkmadıkça, herşey, moralim ona bağlı. SARKİS de kapağı yapıp göndereli 4 ay oldu, geçenlerde ondan da mektup aldım, kapak ne oldu, kitap ne oldu diye soruyor. Ben de uzun bir cevap yazdım. Sarkis dünya çapında bir san'atçı oldu.. Dünyanın birçok büyük şehirlerinde kürsüsü var-Uçakla gidip san'at (kavramsal san'at resim, heykel ve kitapla FİKİR' le karışık ESASI FİKİR' e dayanan bir iş oluyor eserleri ve bu konuda kendi yaptığ iş'lerin açıklamasını yapıyor- konferans ve dersleri kendi yaptığı işler hakkında) Sarkis'in benim kapağımı yapması evrensel bir kıymet ifade ediyor, ama burada değil, burada SARKİS'in işlerini tanıyan çok özel kişiler var-burada tanımak istemiyorlar. Fikir ve san'at seviyemiz SARKİS'İN İŞLERİNİ anlamaya müsait değil-Ben, öykü, roman olarak, SARKİS'in yaptığı işlerin aynısı değilse bile yarısını yapıyorum. Yani Everest My Lord'da göreceğin gibi-Resim yapıyorum-kelimelerin ve anlamın resmini ya-

kalamaya çalışıyorum. Anlamı resim haline getiriyorum. Sarkis de yaptığı İŞ'LERİNDE (SARKİS SAN'AT-ESER-YERİNE "İŞ" DİYOR YAPITLARINA) FİKİRLERİ ayağa kaldırıyor, heykel haline getiriyor-Bin çeşit bayraklarla-eski hurda makinalarla canlı şeyler yürüyen konuşan fikri olan şeyler yapıyor-Yani yürüyen, konuşan, cisim haline gelen eserleri var ki, bir kitaptan yola çıkmış, İçindeki fikirden-Örneğin HİTLER'İN koca MEİN KAMPF-ideoloji kitabını bir sandık içinde kurulmuş makinadan teypten tekrarlıyor -ÖZELLİKLE en çok bağırdığı yerleri-üstüste bağırtıyor, kelimeleri tekrarlatıyor.. Böyle olunca.. Hitler'in fikirlerindeki o saçmalık, insan düşmanlığı-Daha TRAJİK-BELKİ daha KOMİK- Trajik-Komik bir hale gelip izleyicilerin kulağında garip çağırışımlar yapıyor-belki o fikirler başka boyutlara erişiyor-Anlaşılmazın anlaşılmasına -Bugünkü çağdaş anlamı kazanıyor- Sergiyi gezenler, izlemiyor, duyuyorlar-Bağzen de-Bayrakların üstüne yazılmış özel mesajlar direklere çekiliyor. Akşam sergi kapanırken Sarkis bu bayrakları izleyicilerin önünde yakarak sergiyi kapatıyor-yani ortada sergiden birşey kalmıyor-Ertesi sabah bu sloganlar -yeniden- bayraklar asılıyor ve sergi açılıyor.. Yürüyen konuşan köpekler var eski makinalardan yapılıyor bunları caddede sergiliyor-Fakat bunların hepsi bir görüş bir FİKRE bağlı. HERBERT MARCUS diye Amerika'da Kaliforniya Üniversitesi'ni kuran bir Alman Yahudisi'nin teorilerine, kitaplarına bağlı-Bu Herbert Marcus, Eksistansyalizm felsefesinden de daha sonra çıkan bir felsefe, ilk önce

ilk anarşi hareketlerinin başladığı FRANKFURT OKULU TALEBELERİ adıyla başlıyan yeni bir felsefe-TEK BOYUTLU İNSAN-diye müthiş bir kitabı var.. Sana gönderdiğim ÇAĞDAŞ FANTAZYA'DA zannedersem birkaç kez bahsi geçiyor HERBERT MARCUS'UN. Bugün artık çok tanınmış ve san'atın da fikir olarak öncülüğünü yapıyor. KALİFORNİYA ÜNİVERSİTESİNİN VE KAVRAMSAL SAN'ATIN İLK KURUCUSU Amerikada da.. Neyse ben de bunu öğreneli (Kavramsal San'atı) bir yıl oluyor. Sana yanlış aktarıyor olmak istemem... Kitaplarını okumadım, okumak istiyorum. Bugün bir fikre dayanmayan san'at geçerli değil onlar için.. Ben kavramsal san' atımı kendi fikrime dayalı olarak kurdum. Ve yazı san'atından resimler, heykeller çıkarmaya, soyuttan somutlaşmaya çalışıyorum. Ömer Uluçsa, fikre dayalı değil, yanaşmıyor da.. çünki fikirle uğraşacak hali yok, şimdi süslü püslü, şık, boyalı çıplak kadın resimleri yapıyor. Eskiden san'atçıydı bugün yeni bir tüccar.. Galeri BARAZ diye bir galeriye resim satıyor. Video dolduruyor ve zenginlere Ömer'in resimlerini ve san'at hakkındaki konuşmalarını parayla gösteriyor... Kendi söyledi.. Fakat bu tip reklamlara san'at gözüyle bakıyor... Sarkis'in benim kitabımı resimlemesi onun için bir şok oldu.. "Seni ben keşfetmiştim, sana edebiyatı ben öğretmiştim bana teşekkür etmelisin" diye bağırıyor.. Bir ay önce Kuzguncuğa geldi Elfe bahanesiyle, bir ara kayboldu, benim arka odadaki yazılarımı karıştırıp Everest My Lord'u okumuş.. İşte o zaman "Türkiye'deki hakiki bir sürrealisti gör-

sünler" diye bağırmaya başladı ve beni tebrik etmeye kalktı.. İşte ben de o zaman ona Everest My Lord'un sürrealist olmadığını, yeni bir dil bilimi- KAVRAMSAL SAN'ATIN İLK ÜRÜNLERİ OLDUĞUNU SÖYLEDİM- İşte yukarıda sana yazdığım lafları "Seni ben yetiştirmiştim, ben öğretmiştim" gibi lafları o zaman söyledi.. Ben SERKO'YU izliyorum, beraber çalışacağız, o bana kendi işlerini yapıyor, kapağı yaptı-Ben de O'na Everest My Lord'u vereceğim, o da onu kendi işinde kullanacak.. dedim.. "Ne yaparsan yap, ben sana Everest My Lord'un bir şahaser olduğunu söylüyorum o kadar" dedi.. Karacacığım, böyle ayrıntılara girmiycyim diyorum, olmuyor, sana bütün aklımı, düşüncelerimi aktarıyorum.. Çünki konuşacak insan hem var hem hiç yok.. Sana sık ve kısa haberler versem daha iyi olur ama, olmuyor, ya yazıya dalıyorum ya da para sıkıntısına onun için.. Telefona da müracaat ediyorum.. Bu mektup seni bir ay idare eder roman gibi okursun.. Nasıl okuyacaksın bilmem ki vaktin de yok... Artislerin imza koleksiyonuna çok güldüm.. Eğer şarkıcı ROD STEWARD gelirse, ondan benim için de bir imzalı resim iste.. Annen de O'nu beğeniyor ne yapalım...? Hele şöyle saçlı sakallı yarı çıplak vahşice bir resmi olursa şarkılarına çok yakışır... Çocuklar için düzenlenmiş Dünya Çocukları Unesco gününde, söylediği sexi şarkı ve televizyondaki pullu kadın tayyörlü fakat erkeksi görünüşü benim tarafımdan beğenilmesine mazhar oldu. Kendisine iletiver tarafımdan, bir yazar olarak, çok etkilendim. Şarkıyla, çocuklarla, kıyafetiy-

le çok iyiydi bir san'at eseri olarak.. Ters şeyleri bir araya toplamasını çok iyi biliyor.. Bayağı kavramsal san'at yapıyor. Karacacığım, sana gönderdiğim Ece Ayhan, Selim İleri ve BORGES'i aldın mı? Okudun, beğendin mi? Ece Ayhan'ı? Borges'i? İleri'nin benim için yazdığı yazıyı? Ece Ayhan'ı sevmeni rica ediyorum. Çok sevmen gerekiyor.. T. Hanım'la telefonlaştık o da Erenköy'deki eve gelip havyarlarını ve çayını almayı tercih ediyor. Hem de "bir çayınızı içerim sizin evde" dedi.. Cevat Çapan para meselesini halletmek için "ADAM" yayınevinde ek iş almış. Haftanın muayyen günlerinde orada çalışıyor. 60 bine büyükçe konforlu bir ev bulmuş Bebek'in arkasında Etiler'deymiş. Zavallı profösör benim gibi kokoz... Artık Erenköy'e çağıracağım. Son telefon görüşmemizde "Karaca'ya çok ayıp oluyor, gelemedim, ona kitaplar da göndereceğim, mektup da yazacağım daha gönderemedim" dedi.. Belki de şimdi göndermiştir.. Belki yazdığım kitapların daha öne alınmasına belki de daha fazla para almama yardımcı olabilir?.. Bundan onu kolaylıkla isteyebilirim.. Hele Şu Afrika Dansı çıksın, bir sükse yapsın da konuşacağım.. Karaca üç hastahanede yattım. Ve biliyorsun herhalde 12 Eylül 1980 de ben ihtilal günü Tıp Fakültesi Haseki Hastahanesi Kalp Kardiyoloji Bölümü 2'inci kat 17 numaralı karyolaya yattım. Ve üçüncü kez Kateter kalp ameliyatı oldum. Bayıltmadan kasıktan soktukları boru ucunda çengelle kalbin istenilen yerini yakalayıp filmlerini çekiyor. Ve bunu televizyonda seyrediyorsun-Bir Paris'te-Bir İngiltere'de Bir de Türkiye'de Ha-

seki 'de üç kez bu Kateter ameliyatına girdim. Raporun fotokopisini sana göndermiştim galiba.? Afrika Dansı'nın son sayfasına bak.. Şimdi de romanı bitirdikten sonra Afrika Dansı'nın, kaldığı-daha doğrusu bittiği yerden bir ikinci bölümünü yazmak istiyorum. İKİNCİ BÖLÜMÜ NATULİUS'DA geçecek.. Natulius biliyorsun James Mason'un tek başına oynadığı kadınsız bir rol-Kaptan N E M O, Denizler Altında Yirmibin Fersah adıyla filmi oynamıştı. Çılgın kaptan Nemo (James Mason) Denizaltında uzun romantik parmaklarıyla ORG ÇALIYORDU-Çok etkileyici sahneler vardı. Ben o KAPTAN NEMO'YA AŞIK OLUYORUM İKİNCİ BÖLÜMDE... Güneyde PORT-CROS... DİYE Afrika'yı andıran bir ormanlık adada büyük bir aşk yaşıyoruz. Denizaltımız bizi bekliyor falan, mehtap, kürekten damlayan billur taneciklerini anlatıyorum. Hepsi uydurma... Afrika'dan gene yamalar var.. Büyük bir nostaljiyle anılıyor herşey... Annen bundan sonra kitaplarda yaşayacak aşkı... Uydurma aşkı...

Hakiki sevgi ile seni kucaklayan annen.

NOT: Güzin DİNO'DAN BİR MEKTUP ALDIM. Paris'ten yazıyor. YANIK SARAYLAR KİTABINDAKİ "AH YARAP YEHOVA" ÖYKÜSÜNÜ FRANSIZCAYA ÇEVİRMEK İÇİN İZİN VERMEMİ BİR MEKTUPLA İSTİYOR. Ben de senin mektubunu bitirdikten sonra ona yazıp izin ve hayat öykümü biyografimi bildireceğim. İyi haber değil mi?

Sevgiyle iki yanağından öperim benim güzel pırlanta yürekli oğlum. Oya'yı da tarafımdan kucakla.

ANNEN

25 Pazar Ekim
Kuzguncuk

Son mektubundaki bilgiler
çok işime yaradı.

Canım Oğlum,

Mektubun şimdi geldi-Divanın yanında, üstüme hırkaları çekmiş, balkon kapısını ardına kadar açmış-Nezle tedavisi (Bol oksijen, iyot havası alarak ciğerlerime çekip hastalığı önlemek) için dinleniyordum-Bir maşrapa da deniz suyu, ikide bir de burnuma çekiyorum-Bu da nezleyi önlemek için- İşte, bu tedaviler belki iyi gelmedi ama, senin mektubun gelince-en iyi tedavinin mektup tedavisi olduğunu öğrendim. Bir saattir aksırık tıksırık kesildi-Hep seni ve mektubunu tekrarlıyorum kendi kendime. "Yalnız değilim" diyorum kendi kendime, Karaca imdada yetişti-Doğrusunu istersen, senin telefon ettiğin günden beri -O gün, belim tutulmuştu, bel tutukluğum geçsin diye yürüyüşe çıkmıştım- O günden bu yana oldukça, ağrılı, sancılı bir bel romatizması KULUNÇ gibi birşey geçirdim- Ama, zannedersem kötü birşey çıkmayacak-Bir kere roman çalışması benim moralimi yükseltti- böyle birşeyi yazmaya karar verdiğimden beri kendimi çalışan bir insan olarak görüyor ve bundan kuvvet alıyorum-Aslında seninle yazışamadığımız o geçen seneler içinde-Hastahanelerde yattığım-

ve Ömer'den ayrıldığım geçen seneler çok fena idim-Tutunacak bir kimsem yoktu-Sana da yazmak istemiyordum-Çok acılar çektim-Şimdi bunların hepsi geçti-Oya geldi-Senden güzel haberler-Paralar geldi-Hediyeler-Herşey oldu-Yok yoktu-Bu sene altın yılım sayılır, geçen kıştan bu yana bana kol kanat germiş bulunuyorsun-Sonra da bu yaz seni seven bir insanla Oya ile tanıştım-İçim çok rahat-Kavga etmeyin diyorsam-gayet tabii ki birşeyler hissediyorum demektir-Ben bol rüya gören bir insanım-Daha doğrusu hayal gören bir insanım-Sizin hayallerinizle vakit geçiriyorum bazı zaman.. Ve "Karaca şimdi gene boş yere mi üzülüyor" diye de aklımdan geçiyor-Onun için telefonda kavga etmeyin dedim. Sonra da pişman oldum-Çünkü, nasıl olsa barışacaksınız.. Bunu da hissediyorum.. Ve o zaman "şimdi Karaca rahat" diyorum.. "Oya da rahattır".. İnsanlar beraberken çok kavga ederler-Bu kanı temizler, bünyeyi yenileştirir-Tabii, kimsenin içinde kin, kötülük kalmamak şartıyla.. Ancak, bana mektubunda daha ciddi ifadelere yer verdiğin şeyler var.. Senin kendi karakterin var.. Romantizmini yaşamak için gene telaşlanıyorsun. Yavrum, canım Karacam, ne kadar çok sevildiğin sana yetmez mi? İlle, aynı sevgiyle karşılık vermek gerekmez.. Bana annene bile.. Hayat çok çok uzun senin için.. Benim için bile.. Herşeyi istemediğin kadar vereceksin, bütün duygularını, sevgini harcıyacaksın merak etme.. Bekle yavrum.. İlle de acı çekmek istiyorsan, ille de kendinden birşeyler koparıp vermek istiyorsan, bunun önüne bir şey geçemez.. Bence, hu-

zurunu ve istikrarını tehlikeye atmak istiyorsun-Bu da senin yaratılışında var-Ama, sevilmek ve huzura dönmektir sonuç.. İnsanların istediği en sonra budur.. Bana kalırsa sen, sevginin karşılığını şimdiden veriyorsun-Ne kadar seviliyor sayılıyorsan-Sen de o kadar seviyor ve sayıyorsun Oya'yı-Ama büyük yürekli bir erkek olduğun için, bu verdiğin sevgi sana azmış gibi görünüyor.. Sen o kadar cömertsinki karşındakine neler verdiğinin -Ne mutluluklar verdiğinin farkında bile olmuyorsun-Oysa Oya bunu biliyor-Oya seninle çok mutlu.. Senin arkadaşlığın, senin mutlu olman için çalışıyor. Ve herşey yeterli.. Sen niye kendi kendinle hesaplara giriyorsun.. Bir erkekle bir kadının hayatı böyle gider.. Ama erkekler zamanla yaşlanmaya başlarken gittikçe daha sert ve acımasız olurlar.. Bu erkeklerin yaratılışındandır.. Sen en ideal en temiz en pırıltılı ve ümitli çağındasın-ve etrafına ışık saçıyorsun-iyilik ışıkları.. Bu iyi ışıklar zamanla kaybolur ve yerine acımasız, sert dikenler oluşur, bıçak haline gelir.. Böyle olman için uzun senelerin var.. Eğer sen benim anlattığım erkeklerden değilsen -ki böylesi pek bindebirdir-bu kategoriye girer kanımca-Kaşifler-Metafizikçiler-Ama senin yolunun normal bir erkek çizgisinde zamanla sertleşip acımasızlaşacak, hayatı daha derinden yakaladıkçadaha fazla hakimiyet kurmak isteyecek, duygusallığını materyalist bir görüşe bırakacak bir erkek haline geldikçe, 25 yaşında ne kadar temiz ve duygulu bir hayatın olduğunu düşünecek ve de "ne kadar da iyiymişim-Ne kadar da mutluymuşum-Farkında değilmi-

şim-Boş yere üzülmüşüm" diyecek ve bu genç seneleri-ni hep hatırlayacaksın, değişmiş ama kötü (gençliğe nazaran daha kötü) bir insan olduğunu anlıyacaksın-İnsanlar özellikle erkekler genç yaştayken en verimli, ve en iyi insan modelleridir-Sonra gençlik uzaklaşın-ca-Kısırlaşırlar sadece karşılarındaki kadından ister-ler, kendilerinden bir zırnık bile vermezler-Çünkü aşk hayatını, ümitleri bir silah olarak kullanacak usta-lığa varmışlardır- O zaman genç kız avcılığına başlar-lar-Kadınların paralarını yerler-Kadınları köle gibi kullanmaktan başka bir emelleri yoktur-Biz, böyle adamların nasıl 15 yaşındaki kızı tavlamaya çalıştığı-nı ve kullandığını daima görürüz. Bu arz ve talep me-selesidir-Kız, tecrübe sahibi erkeğin hayranıdır. Başı-na felaket gelmesini kabul ederek böyle adamlara köle olur-Karacacığım, ama niye bizi ilgilendirmiyen ihtiyar insanların dünyasını karıştıralım?.. Bana bun-ları şimdiden düşündürtme.. Daha hayat çok sertleşe-cek ve sen gittikçe daha gerçekçi olmaya başlıyacak-sın-O zaman sana bunları yazmam-Karacacığım-Hayatının en parlak, mutlu günlerindesin emin ol ve yaşamana bak-Hayatta hiçbir ufak sevinci bile geri çe-virmeye değmez-Torbaya ne doldurursan o kalıyor-Bir dilenci torbası olsun-zararı yok-yeter ki herkesin sana vereceği birşeyi olsun- Ve herkes sana baksın-Sıhhatli ve iyi yürekli, cömert olmaya devam et-Ben seni hem çok iyi tanıdığım-her ne kadar değişmişsen de-oğlum olarak ve de seni takdir edip seven biri ta-rafından anlatıldığın kadar, hayatında hiç bir pürüz ve gölge yok-Hayat herkesin bakışıyla budur-

Dışardan bakışla insanlar değerlendirilir-İç bakışa gidersek, bunlarla bırak benim gibi mutlu olmamış büyük yazarlığı oynıyan-25 senesini yazarlığa-Bu içe dönüşe harcıyan-insanlar düşünsün-Sıhhatim bozulmasaydı (Ameliyatlar, yalnızlıklar falan) gene de yazarlığa toz kondurmayacaktım-Sana duygusallığını kullan-çiz-yaz-diyebilirdim-Bazen coşup demişimdir de-Ama-Bu kadar kuvvetli bir şahsiyetin-ve kendini sevdirme kaynağın "SEN" varken edebiyat neyine, romantizm neyine-Hayatını yaşa-torbana Allah ne verdiyse doldur-İnsanlardan ayrılma-tıkabasa yaşamaktan vazgeçme- Oya ile olsun-Oya ile beraber, gene başkalarıyla, kalabalık, hep beraber severek-İkiniz de hayatınızı sevgiyle ve başkalarıyla da paylaşarak-başkalarına da yer bırakarak-Onlarla da duygu alışverişine girerek-akıllı olarak-biribirinize dayanarak-insanları severek yaşamaya devam edin-Bir de tabii tecrübeli bir kadın olarak, başkalarının çocuklarını görüyorum, ona göre seni çok takdir ediyorum-kıvanç duyuyorum-

Mesela bugün hava çok güzel-Bu güzel havanın hiç değişmeyeceğini düşünüyorum.. Gerçekte yanılıyorum-Yarın bir yağmur, bir rüzgâr hava bozuyor-Ama sonra gene güneş açıyor ve hava güzel ve gene ben haklıyım.. Sonuçta senin için düşündüğüm herşey gerçekleşecek-ve sen mutluluğun zirvesine çıkacaksın-İnşallah o günlerin de yanında oluruz.. Ben de sana sorarım-Mutluluğun kaç şekil değiştire değiştire nereye geldiğini-Neler düşünürken neler olduğunu.. Ve hayatın ne büyük bir iksir olduğunu-Tedavi edici-

unutturucu ve tekrar canlandırıcı, tekrar yaşatıcı bir gücü olduğunu.. YETER Kİ SEN İSTE HAYATTAN BİRŞEY.. Ümitli ol -Memnun ol hayatından-Düşünceni daraltma-Daima daima genişlet.. Herkes girsin seni görsün.. Hayatına gizli planlar yapma.. Zaten hayatın kendisi gizli.. Ne planlar hazırlar bize hergün onun için sen de işleri şuur altına iter gizlersen-yaşamazsan-işler büsbütün karışır-Karanlık olur-Benim gibi yalnızlıkta ışık ararsın-Hem de tek bir ışık.. Bir tek çıkış ışığı.. Kurtuluş.. Allah seni bu duruma getirmeyecek, ama işte sana yazıyorum-Bunları hiçbir zaman kulak arkası etme-Hayatında hiçbir kapıyı kapama-Hep kapı çal-Bekle açsınlar-Vermiyenin bir yüzü kara.. Sırıt vermezlerse.. Ama tek birşeyin peşinde olma.. Bu çok tehlikeli-Bir tek şeyle uğraşma-Örneğin, tek insan'la, tek iş'le, tek yemek' le, tek kıyafet'le.. Bunlar insanı başta şahsiyet gibi sivrilten şeylerdir-şahsiyetli kılar. "Prensip sahibi" "Tok gözlü" falan, demelere yol açar.. Sonra bu hal, gittikçe müzminleşir, hep tek olmak, bu şahsiyeti boyuna büyütmek-Tek olmak istersin-İşte o zaman bakarsın ki senelerini büyük fedakarlıklarla-mahrumiyetle-bütün duygularını bir tek şeye-bir tek insana-bir tek düşünceye-herneyeyse, vermişsin ve tek kalmışsm-Herkes, senden çirkinleri senden aptalları kalabalıkta gitmişler hepsi senden daha çok şeylere sahip olmuşlar-Herkese sen vermişsin-Herkes senden almış-Sana kimseler vermemiş-Onlar daha dolu olmuşlar-Teklikten kurtulmuşlar.. Tabii burda önümüze başka bir örnek de çıkıyor-Bundan bahsetmiyecektik, fakat

önemli değil aslında da bu yazdıklarımın arasında bu konuyu yazmam bir tesadüf. Yoksa seçilmiş değil. Zaten hiç müsfette yapmadan yazdığımı bilirsin-Onun için ard düşüncemi yazmış olamam sana hiçbir zaman, olamıyacağım da-

Ali senin arkandan telefon etti, atla bir arabaya geliver dedi-Doğrusu değerdi-Atlayıp arabaya Kuzguncuk'tan kalkan eski 61 nolu KALENDER ile Beşiktaş'a geçtim-Sonra Beşiktaş'tan Pangaltı dolmuşuna binip Kenter tiyatrosuna vardık-Piyesi seyrettik-Alışık olmadığımız bir seyirci. Kulisten "Aaa şimdi Prens Rainer'le Monaco Prensesi Grace Kelli giriyorlar" diye anons verilirken, bir de bakıyorsun, Nişantaşı'nın bilmem ne Palas'ının kapıcısıyla, başörtülü, Sivaslı bir kapıcı ailesi giriyorlar-Sonra Nişantaşı sosyetesinin Yahudileri-Zengin kızlar, oğlanlar-Parfüm kokuları-Havada nerdeyse top top sigara dumanıyla karışık esans kümeleri duruyor ve uzun süre dağılmıyor-High school talebeleriyle yanyana Kürt zengin, kapıcı, ellerinde önceden alınmış biletleriyle bayağı tiyatro seyretmeye alışmış bir yüzle yerlerine oturup etrafı tetkik ediyorlar. Fakat piyes başlayınca-Bu Homo aile karşısında-Zeki Müren'in konserine gitmek yerine, bu piyese geldikleri anlaşıldı-Memlekette yaygın bir homo esprisi var-Tabii bundan en çok sosyete ve köylüler hoşlanıyor-Entellektüellerde hoşlanıyor ama belli etmemeye çalışıyorlar-Aslında son derece duyarlı oynadıkları için, bayağı iyi bir vodvil-Her memlekette geçerli olabilir-Eskilerin dedikleri gibi, Cihanşumul.. Ali çok iyi bir

aktör-10 numara verdim-Böyle eserler oynayıp para kazanma ve şöhret olma yolunda, sonra san'at piyesine geçerlerse, benim basılacak piyeslerin oynanmasını düşünebilirim-Tabii, erkeklerimi kadın olarak oynatmayı düşünmüyorum-Karacacığım, piyesin sonunda perde beş kere açılıp kapandı-Ayakta alkışlandı-Kulis bir başka türlüydü, ben elli bini bir zarf içinde elime alıp, sevincimi belli etmemek için, sözde bağzı ciddi sorular sordum-ve sözde bağzı ciddi cevaplar aldım- "Ali, Karaca'yı nasıl buldun, iyi mi? Bir kere de anlat bana herşeyi doğru olarak lütfen, çok meraktayım, nasıl gördün?"

"Doğrusunu istersen hiç merakta olmana gerek yok Sevimciğim, güzel bir stüdyo, üst katta oturuyorlar-evleri çok güzel-Misafirleri geliyor-Mutlular-İşte hepsini özetledim sana, daha başka birşey sorma bana-Bana inanırsan hepsi bu kadar"

İçimden "tabii hepsi bu kadar" diye düşünüyorum, ama, sanki başka birşey varmış gibi konuştu-hızlı hızlı, üstünden yük atarcasına-Aslında piyesteki rolünün etkisinde hala, acaba, acaba, başka neler düşünüyor..

"Başka nasıllar" diye üsteliyorum-Aslında o sırada çıkıp gitmemiz lağzım, çünki, altından donunu çıkarıp, iskemleye asıyor ve (Beyaz bir erkek donu) başka bir donu giymek üzere alıyor ve de o sırada, içeri başka girenlere -İzzet Öz-TV. yapımcısı- ve bir devlet balerini kız, Bodrum'dan tanıyorum- selamlaşıyoruz.. Onlarla konuşuyor.. O sırada hemen yanımda K. önümdeki iskemleye donunu asmış, o daha

önce donunu değiştirmiş-Bana dönerek "Karaca'ya dargınım" diyor, Hemen bu küçük saniyeyi karşıdaki Ali kaçırmıyor, yakalıyor, o da bu saniyenin içine giriveriyor. "Doğrusunu istersen Karaca'nın aşkları beni ilgilendirmez" diye bir laf sokuşturuveriyor-Demek kulağı K.' da imiş-İçimden "çok tehlikeli bir çift" diye geçirdim-Bilmiyorum ama, Ali'nin devamlı bakışlarının-İç bakışlarının-diyelim kökü K.' dan kaynaklanıyor-Ne kadar gezseler-ne kadar başarı kazansalar-ne kadar para kazansalar-ne kadar eğlenseler gene de Ali mutsuz gibi geliyor bana.. Bu arkadaşlıktan K.'nın daha az şey kaybediceğini sanırım-Çünkü-Ali'ye nispetle çok daha hafif kalıyor-Onun için san'atsal yönü zaten yok olan bir kişinin san'at ve hayat üzerine kaybedeceği birşey de olamaz-Belki şimdi san'atsal yönü Ali'nin pek altında diye üzülüyor ve Ali'ye gereksinim duyuyor bu yüzden.. Ama ileride çok parlak bir (Okunmuyor -y. n.) olacağına eminim.. K., Elfe'ye dönüp bitini atıyor "Ne kadar Karaca'ya benziyorsunuz, Karşımda Karaca'yı görür gibi oldum.. Sizi evinize bırakayım" diye konuşuyor.. Ve elindeki küçük bir bloknot gibi birşeyi Elfe'nin eline veriyor "siz bir dakika bunları tutun, ben arabanın anahtarını alıp geleyim" diye.. Biz Ali'den uzaktan selamlaşıp ayrılıyoruz.. K. bizi arabasıyla Beşiktaş vapor iskelesine ısrarımız üzerine bırakıyor. Son vapor gitmiş biz de Üsküdar'a motorla geçiyoruz.. Motorda Elfe söylüyor: Kızlar, Fransız okulunda K. 'ya aşıkmışlar, bayılıyorlarmış, ne yakışıklı çocukmuş.. falan, filan. Bu lafların üstüne K.'nın ileride de-

ğişebileceğine, ve gerçekten san'atçı olan gerçek Ali Poyrazoğlu'na üzülmedim diyemem; Zaten san'atçı tarafı olan daima ızdırap hamallığı yapar-Meşhurluğu, hayatı, boktan yere harcanır sonunda.. Ama "son" ne diyeceksin? Evet bunlar zaten, yani san'atçı, zaten son' unu düşünmeyen adamdır.. Sonu iyi olsun derler.. Bence ortası iyi olsun, herşeyin ortası diyelim.. Mamafih, birşeyin başlangıcı sona doğru ayarlıdır-Başlangıç sonucu da getirir-Bu arkadaşlar bugünlerini yaşıyorlar.. Aslında "Bu gece şuraya mı gidelim buraya mı gidelim?" diye boyuna çarpışılıyor-Oyundan yorgun argın çıkılmış bir de Klüplerde sabaha kadar boy gösterip şöhret oyunu oynıyacaklar-Bu arada o onu kaybedecek, öbürü onu arıyacak-kavgatam bir keşmekeş-İnsan böyle artistlerin değil sonunu, önünü göremiyor diyeceği geliyor-Bir gecede sonuna geliyorlar, ölmüyorlar yalnız.. İşte bu.. Sana Ali'nin bana telefonda "Ben de yalnızım" dediğini yazdım mı? "Tiyatroya Elfe'yle geleceğim, biliyorsun yalnızım" dedim.. O da cevap olarak, ben de yalnızım dedi. Sonra tiyatroda o yüzlerce kişiyi kapıcıları, zenginleri falan görünce, "acaba yalnızlık gerçekten bu mu?" diye düşündüm.. Yalnızlığa verdiğimiz anlamlar başka.. Zaman zaman kelimenin anlamını kapsamıyor-Zaman zaman da kelimenin anlamını aşıyor-Ali'ye göre daha yalnız değilim.. Arabada K., zannedersem, Ali'nin duymıyacağı birşeyi sana yazmamı söyledi. Yoksa ben mi yanlış düşünüyorum.. "Karaca bana yazsın" dedi-"Karaca benimle ilgili hiçbir haber göndermemiş, eski arkadaşız, bayağı dargınım, bunu

lütfen Karaca'ya bildirin" dedi. Demek ki K. da yalnız.. Bu insanların arkadaşlıklarını görüyor musun? O şöhretin tepesinde fakat ikisi de ayrı ayrı yalnız ve mutsuz-Başka bir insandan alaka bekliyorlar... Ali, alakalandığını belli etmemek için oyun oynuyor "Karaca'nın aşkları beni ilgilendirmez" diye yüksek sesle konuşuyor-.. K. ise düşüncelerini-yalnızken alçak sesle bana duyuruyor-"Karaca beni arasın" diye... Sana onun için birçok insanla beraber olmak iyidir dedim-Tek tek insanlar bozuluyor-eskiyor, yeni ışıklar yansıtmak istiyor-Biraz da başkalarından aldığımız düşünceler, duygularla yaşarız.. Cevat Çapan'ın mutlu evliliğinin nedeni, (pek sıkıcı ya, neyse) evlerinde hiç yalnız kalmamaları ve kapı kapı dolaşmalarıdır-Evleri de her san'atçıya, enteresan kişiye açıktır-Başkalarının masallarıyla yaşarlar bir yandan-Çünkü kendi masalları bitmiştir bir yandan-Üretici-yani (San'atçı) olmak da yalnız kalmamak anlamına geliyorsa da, bu benim için değil.. Çünki ben evimde hep yalnızım ve okuyanlarımı, hayranlarımı görmüyorum-Hoş, daha Roman bitmedi-Ama peşini bırakmıyorum emin ol-Eskiden bırakırdım-Bitireceğim yüzde yüz de, zaman veremem-ilkönce piyesleri basarlar-zaten etraftan "piyesleri okumak istiyoruz" diye yazılar çıkmaya başladı-İşte, Karacacığım, 5 aylık bir yaz tatili de sona ermek üzere.. Bir romanla noktalamaya kalkarak günlerdir masanın önündeyim.. Bu işi bırakmıyacağım, bitirinceye kadar-

Bağzı günler o kadar zorlandığım halde bir tek satır yazmadan -kalkıyorum- Büyük bir düşün-

ce işi-Fakat senin araba resimleriyle dolu ve motor güçlerini falan yazdığın-bazı bilgiler verdiğin mektubu olduğu gibi romanın öz'üne geçirdim-Yani tamamiyle aplike ettim-Çok güzel oldu-Epeyi emek vermişsin-Çok makbule geçti-Şimdi gene çalışmaya başlıyorum-Bugün Pazar..

Piyesin eksik yerlerini Nebahat Teyzeye daktiloya çektiriyorum-Eksik olmasın, O da pek dertli ama, beni kırmıyor-Romanın bazı kısımlarını, parça parça temize çekti-Ben, çok beğeniyorum ama, başkaları ne diyecekler diye düşündüğüm zaman, bayağı moralim bozuluyor.. Burada romanların bir edebiyat heveslisi talebenin hatıratlarından farkı yok.. Adalet Ağaoğlu ödüllü bir romanında-Kollarını önünde birleştirip açmaya şöyle diyor: "Kollarımı önümde tutsak edip sonra da özgürlüğe kavuşturuyorum", "Tezel koltuk altlarında tutukladığı ellerini tam özgür bırakıyordu, durdu. Şimdi iyice eziyor o elleri koltuk altlarında..." vb. vb..

Karacacığım, hep romanla mı uğraşacağım? Karaca'ya yazayım biraz da dedim ve bu mektubu yazdım.. Gene fırsat buldukça yazacağım. Nebahat de şimdi soruyor, "Acaba Karaca beni unuttu mu? Benim Prens oğlum derdim ona, gene de diyorum-Selamlarımı gönderiyorum"-diyor-Teyzeni Kuşadası'na mektup yazarak çağırdım. Bakalım sevgili şişkosunu bırakıp gelebilecek mi bana? Oya'yı benim tarafımdan öp ve sevgilerimi dile getir.. Birlikte kuvvetli ve mutlu olmaya bakın... Ayrıca yazamadığım için üzgünüm-krem de bitti-diyecektim ama, şu anda

nezle daha ağır bastırıyor, bol bol VİCKS'lenip duruyorum..

Ali ile K.' ın da selamları da üstümde kalmasın- Kuzguncuktan isimlerini unuttuğum, bir iki çocukluk arkadaşın da selam ederler-

Sevim Burak

11

NASUH BARIN diye bir Karacoğlanist-
Almanyadan 7 cm çekiç - öyküleminden
oyun oyun mesajlar - parçalam alıp
modern dans kalıbı koyarak - cümleler
kalbi Levitolama yapılarak - müzikle
sesle anlatılacak diyor - Tasarı
hâlinde Dadım masa başı toplan-
tısı yapmadık SARKISE TE
TILBAŞI TEBRİĞİ YAZ.
ADAM YAYINCILIĞA
AKKAVAK SOKAĞINA DA
CELATA - MEHMET FUAD
A da yapalım diyor
E mas çiçeğim Ara Güler
in yanında fotoğraf çekmiyor
Deniz'in sağlık dâhilinde
Foto Febus" Çağ'ın sana Bodrumdan
o gönderdiği bir mektuptu.. ona göre ben çılgınım
onbeşbildim mi? Sevgiler Ateşen-

20 Kasım 1982

Karacacığım,

Sana bu mektupla beraber, resimleri gönderiyorum. Sana gönderdiğim resimleri meşhur san'at fotoğrafçısı (şimdi Beyoğlu'nda Şehir galerisinde sergisi var) S.* çekti, özellikle eve gelip çekmesini istedim. Sana göndereceğimden bahsettim. "Bu makina çok şahaser bir makina, gece FLAŞSIZ DA ÇEKER" diyerek sana yolladığım evin içindeki o resimleri çekti... Senin de çocukluk arkadaşınmış... Senin resmini görünce salonda, "Benim arkadaşımın resminin burda ne işi var" diye sordu... Annen olduğumu söyleyince şaşırdı... Benim senin annen olmam o'nu kıskandırıyor olmalı. Beni sadece, tek başıma Sevim Burak olarak görüyor... Sanki yazarlar başka türlü olurmuş gibi... Ama işte tecrübesiz ve iyi kalpli bir genç, bir kıza aşık, herşeyi yanlış görüyor... Neyse, herkez senin gibi zevk sahibi ve hür ve akıllı olmaz. Ailesi, tutulmuş olduğu kız, dar bir çevrede sıkışıp kalması -yüzünden- işi san'ata dökmüş -bayağı kabiliyetli- fakat ezik ve mutsuz bir tip. Sonuna kadar da mutsuzluğu değişmez gibi birşey... Fiziksel görünüşü, kafası çok ufak da, vücudu çok uzun... Elleri parmakları fazla uzun ve - küçük-

* Sedat Antay.

ken bir çocuk felci geçirmiş olduğu belli oluyor- Sevdiği kızın annesi "O sakat oğlana kızımı vermem" demiş, bunun da kulağına kadar gelmiş bu laf... Bundan dört, beş ay önce, (Dört aylık askere gitmeden önce) bizim eve allahaısmarladığa uğradığı akşam, ağlayarak bunu anlattı... Zavallının şimdi askerliği bitmiş bulunuyor... Bir resim sergisi açtı. Resimleri fotoğraf gibi değil de resim gibi yumuşak ve duygulu -taksitle- 4 taksitte ödemek üzere resim aldım. Tek başına bir gece yarısı kendikendine duran beyaz bir küçük sandal... Elle tutulursa bir civcivi sevecekmiş gibi yumuşak bir beyaz sandal gece karanlıklar içinde... civciv, beyaz kürkten bir nesne gibi...Sana resmini çekip gönderirim. "Karaca bu resmi sevecek" dedim... içimden kendi kendime.. Ama bu parasızlıkta avans olarak yiyecek parasından çıkarıp beşbin lira vermek de benim gibi duygusal bir insanın yapacağı, önüne geçemiyeceği bir iş.. Resim 10 bin lira idi. Resim çok güzel.. Çocuk biraz olsun mutlu oldu. -SEVİM BURAK aldı - diye kart iliştirmiş resmin üstüne.

Senin gözlerindeki allerji canımı sıktı... Hemen o Yahudi doktora koş. Yahudi doktorlar iyidir. Bizim aile doktorlarımız, hepsi Yahudi idi... Az para gitsin diye ucuz ilaç yazarlar (sanki keselerinden çıkıyormuş gibi). Hastalık da hemen geçmezdi, yavaş yavaş geçerdi, nerdeyse, kendi halinde seyrederdi... Bunlar pinpon cimri fakir mahalle doktorlarıydı... Genç Yahudi doktor bulursan çok daha iyi... Niçin, YAHUDİ LOBİSİNE GİRMİYORSUN? Anneannenin

Yahudi olması yeterli...* İsrail'e bile gider en üst düzeyde iş bulursun... Daha alası Amerika'daki Yahudilere Yahudi olduğunu söyle...'İstikbalini garantiye al, sana iş de bulurlar, eğer, kağıt istiyorsan, sana Kuzguncuk Sinegog Hahamından iki şahitle, Yahudi ana kökenli olduğunu bildiren bir kağıt göndereyim, bu yeterli... Londra'da Ömer Hyde Park'da Yahudice din kitapları satan Yahudi din adamlarına müracaatla, Elfe'nin Yahudi olduğunu-İsrail'e aldıkları takdirde, ne gibi avantajı olabileceğini sorduydu. Hahamlar, Yahudileri bir bir aradıklarını Yahudi kökenli-ana tarafı Yahudi olan-ların İsrail'de bedava en yüksek okullarda okuma, kabiliyetlerine göre yükselme, en yüksek derecelere ayrılma, virtiözite özelliklerine kadar araştırılıp, bir büyük insan yetiştirme amacı taşıdıklarını -Seçme bir millet olduklarını- bütün Yahudilerin, en iyi eğitim şartlarıyla İsrail'de, Amerika'da eğitim gördüklerini, yardımlaşma ve her türlü sosyal kurumlarının, çok zengin imkanlarının bulunduğunu-Amacın, dünyadaki bütün Yahudi anadan, kökenden gelenleri-EN yüksek insan seviyesi ve zengin topluluk halinde birleştirmek olduğunu-anlattı uzun uzun. Ama, politika başka... Bugün zengin İsrail dünyada nefret uyandırıyor yaptığı mezalim yüzünden. İsrail halkı da politikacılara karşı-Maalesef istismar edilen de halk oluyor-İsrail ve Amerikan Politikacıların dümen suyundayız hepimiz, allah iyilik göstersin...

* Bunu hayretle yeni öğrendim. Alışıyorum...

Bana mektubunda "Yol"u gördüğünü ve beğenmediğini yazıyorsun... Bağzı yönlerden haklısın (Kİ, sana ATİLLA DORSAY'ın kritiğini gönderiyorum) bağzı yerlerde de haksızsın... Sana, Murat Belge'nin ve Atatürk'ün ölüm günü çıkan Bulvar gazetesinden bir parça ve Yılmaz Güney'in filmlerinde konu ettiği kendi aşiretlerinden bir grup'un aç kurt sürüleri gibi şehre indikleri, burada yiyecek, barınacak bulamadıklarının resmi ve gerçeğidir-Sanırsam benim gördüğüm, "Sürü" filmi bu konuda idi ve şahaser bir film, bir işleniş tarzı vardı (Onu da sen görmedin).

Sonra bizim dağılmış aileden Flaş haberler??? Sosyetik birini görüyorsun... Sonunda herkes tarafından tanındı -AHU Tuğba'nın resmini yaptı-Maçka San'at galerisinde sergi açtığı halde -Ahu TUĞBA' dan dolayı-MAKSİM -malum gazinodur şarkıcıların dansözlerin sahneye çıktığı-Maksim san'at Galerisi diye özellikle yazmışlar... Gazetecilerin azizliği, doğrusu bazı güzel resimleri vardı. O'ndan bahseden yazı da, gene San'at Dergisi'nde (sana postalıyorum onun içinde o yazı da). Bu sergiden sonra çok içip şişmanladı, sonra da kanı zehirlendi, sıhhati içkiden ötürü pek iyi değil...

Edebiyat meselelerine gelince: Kitap 50 adet Marmara ETAP OTELİ'NİN LOBİSİNDE sergilendi... ve bitti. Önümüzdeki hafta piyasaya çıkıyormuş kat'i olarak... Ben de o kitap fuarından 4 tanecik alabildim. Sana, Sarkis'e ve Zürich'e E. ağabeyine gönderiyorum. Dün akşam gece saat üçte telefon çaldı. Sen arıyorsun sandım, baktım bizim E, Kitabı-

mın çıktığını duymuş taa Zürich'den... (Tek bir tane Güzin Dino'ya model olarak basıp göndermişler-Güzin Dino'nun arzusu üzerine Paris'e. Bundan tam bir ay evvel herhalde o tek kitabın çıktığı dedikodusu olmuş, E. eski kulağı deliklerdendir. Geçen Mart'ta da gene benim kitabın çıktığını duymuş-Uçağa atladığı gibi İstanbul'a inmiş, doğru bana geldi... benim gölgem gibi birşey... O'nu erkek olarak görsem, bana aşık diyeceğim, ama, erkek pozunda benden fazla kadın. Bütün bohçalarımı falan o yapar, giyilecek, atılacak elbiselerimi o elden geçirirdi, perdelerimi o takardı, yemeğimi (nefis alafranga yemekler) o yapardı. Senin de hatırlayacağın gibi sevabıyla günahıyla sadık bir dost... Ancak benim yazdıklarımı ezbere okuyan tek insan da o... Her hikayemi ezbere bilir... Taklit de ederek acaip uzun mu uzun öyküler yazar bana ve sarhoş olunca herkese okurdu... "Yahu bunlar Sevim'in lafları" diyecek olanlara "Artık o kadar olur, O'nun en yakın arkadaşıyım" dermiş. Bana da dedi... Neyse, şimdi tam yerini buldu... En son gitmeden, Bodrum'da o şaheser Otel'i "GÖLKÖY'DE" işletiyordu, fakat sonunda çok coşkunluklar yaptığı için orasını kapatmak ve Almanya'ya gitmek (iş bulmak için) zorunda kaldı... Yaptığı işler de biliyorsun en incesinden kadın işleridir.. Elbiseye pul dikmek, pasta pişirmek, gardrop temizliği, çarşı pazar işi, ev yerleştirmek, en başta da "DANS ETMEK GELİR" Nefis danseder, Fred Astair hiç kalır, ayrıca bizim Sulukule ekibindekilerle de alaturka omuz titretir... Neyse çocuklu-

ğundan beri tanışırız... Sen Anadolu Hisarı'ndaki evde küçükken beraber yemek pişirip dans ettiğinizi, evin içindeki havuza atladığını (düştüğünü) hatırlamıyor musun? Sonradan o evin içindeki denize odalardan çok kişi düştü ya... Ne günler... Bizim mutfakla yatak odasının ortası denizdi... Arkadaşlar, misafirler bahçe kapısından değil, Bebek'ten motorla, denizden gelir evin içine girerlerdi motorla... Üst katta da bahçe teras vardı. Sen yeşil fasulye ayıklardın (7 yaşında elinde bıçak fasulye ayıklarken resmin bile var, Feridun ağabeyin çekmişti). Neyse, o güzel günleri de geçelim... Karacacığım, baktım ki gene hatıralara daldım.

Eskiden Işık Lisesi'nde Edebiyat hocası olan bir öğretmen hanım-Adam yayıncılığa telefon edip altını üstüne getiriyor ki "İlle ben Sahibinin Sesi yazarının ilan ettiğiniz Afrika Dansı yahut YANIK SARAYLAR'ını İSTERİM" DİYE TUTTURUYOR... ADAM'dan da İnci Hanım benim ev telefonumu veriyor. Kadın üç gün evvel bana telefon ediyor, ve benimle tanışmak istiyor. Ben de bizim evden bende kalan "Yanık Saraylar"dan bir tane götürüp ADAM yayıncılığa bırakıyorum... Üstüne de kadının ismini yazıp,TABİİ, tam tarih söyliyememekle beraber kitabın öbür kitapla (İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar piyesiyle) birlikte ilerideki bir tarihte basılacağını söylüyorlar... 6 ay önce benden almışlardı. O zaman daha işe yeni başlamışlardı. Şimdi işi çok büyüttüler, yüzlerce eleman seferber olmuş, onlarca kitap çıkarıyorlar, yeni kitap almıyorlar, 1983-84'e kadar

dolu diyorlar. Ama benim için böyle bir kural yok, özellikle ROMAN bekliyorlar benden... Fakat kitabın yarısını geçtiğim halde, bu başımdan geçen Banker meselesinden sonra kendimi toparladım zorlukla. Kuzguncuğun havasıyla iyileştim. Fakat sigaraya başladım. Şimdi Kuzguncuk'tan geleli beri sigarayı bıraktım. Bu da kafamı toparlayamamamın sebeplerinden biraz... Çünkü, bir sigara yakıp dertleri unutuyorum sanıyordum. Bu kez kalbime dokundu. Şimdi de sinirlerimin düzelmesi ile tekrar çalışmaya oturdum. Nebahat'i* de çağırdım ama, yeniden o roman havasına girmek için adeta efor sarfediyorum...Masanın başından gece gündüz kalkmamam lazım konsantre olduktan sonra. Kitabımın Foto Febüs ve Bir Gece Yemeği'nin okuma şeklini yazıp gönderirim, aksi halde bilmece çözer gibi. Üstelik ikisinde de usluplar ayrı-aynı değil-ayrı. O bakımdan kıymetli vaktini geçirme, ben sana bir dahaki sefere yollarım. İstiyerek değil, fakat zor bir çalışma oldu. Kimsenin de kolay kolay doğru yorumlayacağını sanmıyorum ve de beklemiyorum. Yalnız sana şu kadar ipucu vereyim ki, iki ayrı şeyi birarada yazdım... Bunu açıklamak bile kafi değil, Foto Febüs'te, eski zaman fotoğrafçısı Foto Süreyya ve Foto Febüs'ü ve eski davranışları yükselten, Bağdat caddesindeki arabayla evlenmeye giden gençliği kınayan bir eski zaman kadınının-eski nikahlar, nikah

* Teyzemin Ticaret Odası'ndan daktilo arkadaşı. *Yanık Saraylar*'ın karakterlerinden biri oldu...

fotoğrafları ve genç nikahlılar hakkındaki görüşleri-Nikah resimlerini bir anlamda -Eldivenler altında saklanan- vahşi hayvan -atmaca gibi kuşların tırnaklarına-ve tavuskuşu tüyleriyle biribirine girecek bir erkekle bir kadın olarak yorumluyor. Bu nikah fotoğraflarınının altında yatan gerçeği-bunu da eski fotoğraflarda Süreyya gibi-görebilirmişiz ancak... İkinci öykü cümle cümle (şaşırtmacalı cümleler) sana Bodrum'dan Nazım'ın karısı (adını şimdi unuttum) nın sana Bodrumdan yazdığı mektup-Deniz'i PEŞLERİNE TAKILANLARI NASIL EKTİKLERİNİ ANLATIYORDU- O mektubu kullandım. Deniz'in adı anlaşılmasın diye Koparan diye geçiyor-Kızm adını da Banu'ya çevirdim... Kimse anlamasın, bu nikah mektubundaki olayları diye... Oysa anlamak şöyle dursun, şimdi sana anlattığım gibi açıklasam bile anlaşılması güç oldu... Çünkü o ihtiyar kadının düşünceleriyle karmakarışık bir olay örgüsü var... İhtiyar kadının anlatımı da pek katmerli onun için çok zor fakat o derece güzel bir öykü... Hadi HOŞÇAKAL SEVGİLİ OĞLUM- bunları göndermek için zarf arıyacağım daha Bağdat caddesine çıkıp... Şimdilik yanaklarından öperim... Çok özledim YEŞİL KART ALINCA GELEBİLECEKSİN İNŞALLAH.

Çok sevgiler Oya'yı da öperim.

Sevgiler sevgiler mektup yaz, telefonda çok şey unutuluyor heyecandan...

Annen

NOT: Biliyorsun en büyük eserim olacağını ümit ettiğim roman'ı FORD MACH I'ı SANA İTHAF EDECEĞİM. ÇÜNKÜ O KİTAPTA SEN VARSIN...İnşallah bu kış biter.

SENİ DÜŞÜNEREK VE ELİFEYİ DE 9 Aralık Çarşamba
Canım Kardeşim, EREĞLİ
Senden, Bursa'dan Bandırma'dan gelen mektubu aldım. 11 Bin 800 gelir diye yazıyor Dona, sanki sen elinle yazmışsın gibi geldi - Bilmezsin nasıl sevindim - Yakın zamanda 10 gün sonraya atlatmıştım Karaca ciğim, Sana yaşamayacağım ben sanırım, işlerle, hayatın getirdiği dertler denele lâyım - uğraştım, kuyumculuktan geldiğiden beri uğraşıyorum - Elife'yi Babasından geri almak için (Velâyeti onda) mahkemeler - sürüyor bu arada, hayat hiçden pahalılaştı on misli yükseldi derken - Sana [illegible] Elife ev, para aldım derken, doğru dürüst çocuğa mayoşik bile dikemiyorum şimdi - Sen dikiş konusu tafferruatla ilgilenir istemem, Emin - Kitti bitti Sana gönderdiklerim cok iyi ve zamanında yetiyor - Daha çok. Çocuk sözü de - Kimsey evlât Senin gönderdiğin kadar kıymetli olamaz

Bir kısım parayı da aldım ve cok küçük olan bir borcu verdim rahat ettim

Not: Oya'ya söyle KREMLERİM BİTTİ. Aspirin de.

9 Aralık Çarşamba 1982
ERENKÖY

Canım Karacam,

Senden, bugün de Bankadan para geldiği mektubu aldım. 11 bin 800 geldi diye yazıyor. Bana, sanki sen elinle yazmışsın gibi geldi-Bilemezsin nasıl sevindim- Yakıt parasını 10 gün sonraya atlatmıştım. Karacacığım, sana yazamayacağım, bir sürü işlerle -hayatın getirdiği dertler demek lağzım- uğraştım, Kuzguncuk'tan geldikten beri uğraşıyorum -Elfe'yi babasından geri almak için (velayeti onda) mahkemeler- sürüyor. Bu arada hayat birden pahalılaştı, on misli yükseldi herşey. Ben, ev mev alalım derken doğru dürüst geçinilemeyecek bir duruma girildi. -Seni daha fazla teferruatla üzmek istemem-eminim bitti bile... Senin gönderdiklerin çok iyi ve zamanında yetişiyor-ilaç gibi... Geçen sefer de-bir ay evvel-senin gönderdiğin 8 bin küsür parayı da aldım ve çok lağzım olan bir borca verdim, rahatladım. Sana nasıl teşekkür edeceğim bilmem ki? Evladımsın ama, gene de senden çok memnunum. Beni hiç üzmedin-ve üzmüyorsun- Yalnız şu aralarda biraz sıkılıp üzülüyorum, hiç mektubun gelmedi. Para gelince senden mektup gelmiş gibi olduğunu

da söylemeliyim. Telefonu açıp da çok iyi bir haber vermedikten sonra neye yarar, seni masrafa sokmak diyorum. Onun için roman bitmeden telefon açmıyayım diye kendi kendime düşündüm, pek aptalca birşey. Çünkü roman çalışmam hala sürüyor ve de Nebahat 15 gündür bende Erenköyde-daktilo kısımlarını temize çekiyor-senin araba ile ilgili mektubundaki şeyleri-otomobil markalarını ve yarışları aynen aldım. Çok çok güzel yazmışsın. Canım yavrum, sana asıl istediğim mektup değil bu.. bundan sonra uzun boylu, enine boyuna mektup yazacağım, yılbaşından hemen sonra. Sabrın varsa okumaya, herşeyi teferruatlı yazacağım, söz veriyorum. O zamana kadar bağzı şeyler düzelir- Seni Oya ile birlikte düşünüyorum-Ne yapıyorsunuz-Başkalarına uyup çocuklar gibi münakaşa etmeyin. Biribirinize dayanarak ayakta duruyorsunuz. Herkez böyle olmak zorundadır. unutmayın...Oya'ya da yazmak istedim olmadı.. Benim kendi yalnızlığım, durmadan ayakta kalmaya çalışmak, bir genç kızla beraber, hem güzel hem de çok zor... İstanbul yaşanır olmaktan çıktı. Sadece milyonerlere hitap eden bir şehir, çoktandır bunları düşünmüyorum. Sana tekrar yazayımromanla uğraşıyorum-Bir kitap oluyor-roman-değil. benim telefonum olmadığından arayamadılar. Ben de roman bitmedi diye haber veremediğim için-şu Nazar Büyüm-yayınevi sahibi piyeslerimi ve Yanık Saraylar'ın ikinci baskısını yayınlayacak mı? bugün telefon etmek istiyorum. Belki, bu işin bu kadar ağır gitmesini aklım almıyor-Bunun bir hayat savaşı ol-

duğunu unutma-Bu kadar. Yıllar sonra kazanıp kaybetme savaşı haline geldi benim için. Cevat Çapan'a selam söyle, görüyor musun? Mümkünse dostluğunuzu kaybetmeyin. Ben Kuzguncuk'tan geldikten sonra gene-bir okul, yaşama savaşı içine girdim-sağlığım bozumadı-5 aylık yalı tatili bana iyi eldi-sana bundan birbuçuk ay önce bir mektup yazmıştım-aldın mı? herhalde aldın-Korhan Abay'a senden beklediği ilgiyi-mektup gönderdin mi? Ben onlardan ellibini aldıktan sonra bir daha görmedim-herşey sokağa İstanbul'a inmem-birkaç kişiyi görmek-artık romanınbitmesine bağlı gibi.. Emin ol bu zor. Hayat şartlarında ve bağzı meseleler arasında daha fazlası olamaz. Bütün mesele bu kış sezonunda benim bu kitabı bitirmem. Ne yapalım Karaca, sana daha uzun yazdığımda ne kadar zor zamanlar geçtiğini birtakım engellerle karşılaştığımızı anlıyacaksınbunları-atlatıyoruz.. Hep senin varlığın Elfe'yi de, beni de kurtarıyor. Psikolojikman ve gerçekten Oya ile durumunuzu merak ediyorum. Bana yaz lütfen...

Karacacığım, şimdi İstanabula gidip bağzı meselelerle uğraşacağım. Nebahat (daktilo) 15 gündür bende kalıyor-temize çekiyor-Daha kalacak -bitene kadar-Sana çok sevgilerin gönderiyor. Ben sana bu mektubu yılbaşından evvel, biribirimiz düşünelim, hatırlayalım diye acele yızdım-Yılbaşı kartı olarakkabul et. Asıl da gönderdiğin paraların tam zamınında geldiğin ve bizi bağzı meselelerden kurtardığını yazmak için-teşekkür etmiyorum"teşekküre değmez" diye mektubunda yazmışsın... sana yaz-

dım-Evet bankadan gönderdiğin iki kere -Bir 10 binve şimdi 11bin 800TL. aldım. Hayatımızın bir kısmı neş'elendi. -sağ ol-Bu günlerde vaziyet biraz kritik.. Canım evladım, Oya'ya da sevgilerimi söyle.. Yazsın bana.. Mahkemeler, şahitler çok güzel konuştu, iyi gidiyor.. Elfe için velayetini inşallah koparacağım. Zaten benden hiç ayrılmadı ki.. Ben boşanırken Hastahanede olduğum için ölüm falan gibi gerçekci düşüncelerle kızının velayetini Ömer'e bırakmıştım. Karaca ben, küçük dalgınlıklar, ufak yangın başlangıçları-süt taşmaları-yemek yanmaları arasında birşey düşünmeye ve yazmaya devama ediyorum. Seni çok özledim, ne olacak ne zaman görüşeceiz? Yaza İstanbula gelecek misin? Yoksa bütün bütüne orada mı kalmak gerek? Ben seni dinliyorum- ve yakında iyi cevaplarını bekliyorum sana başarılar ve sevgi dolu-yeni yıllar -Oya'yada.. mutluluklar dilerim. Birlikte. İnşallah hep birlikte oluruz. Lütfen bu acele sıkıştırılmış satırları, bir mektup kabul etme, sadece gönderdiğin paraları aldım demek içindi, çok uzattım.

Annen
Sevim Burak

Elfe çok çalışıyor. Sana sevgilerini ve saygılarını gönderiyor.

Yılbaşında herhalde gene Elfe'yle ben yalnız olacağız 8-10 yıldır hep böyle Ne zaman birlikte olacağız.

22. 12. 1982

Karacacığım,

Söyle ben ne yapayım? Lütfen, bana söyle, bu paralarla? Ayda 100 bin gibi ancak masraf, yiyecek parasına yetiyor. Kendimi yiyecekten sıkarsam aldığım, yaptığım antikalar elime kalıyor. O bana gönderdiğin toptan paralar benim bu evdeki eşyaları almama yardım etti. Çok teşekkür ederim.

Ablam bu gün gelmiş, sana yazdığı mektubu gönderiyorum. Aynen dediği gibi —YALNIZ— ben çocuk değilim. Tabii Romanı bitirebilmek için bugün sahaflar çarşısından 6 bin liralık Türk deyimleri - Ve din açıklamalı kitaplar aldım. Romanı dindar bir kadının ağzından vecizelerle yazacağım... Ford Mach I böyle bitecek. Adam Yayıncılık ansiklopedi ve film getirtme işlerine girişti. işi çığırından çıkararak büyüdü. Şimdi kısıtlıyor. Belki şartlarımı kabul etmez. Sen haklısın... YANIK SARAYLAR'I GENÇLİK BEKLİYOR... Müthiş telefonlar alıyorum gençlerden.. Bir öğretmen kadın beni yemeğe davet etti Hilton'a. Bir gemici, kumandanmış, telefon edip beni tebrik etti. Pusulalar ve gemicilik ve seyahatleri hakkında bana bilgiler vermek istiyor. Hakkı Usta'yla hergün telefonda esyalar hakkında konuşmayı tercih ediyorum. Çok yalnızım. En sonunda bu eşyaları yazacağım. Mach I'ı ölmeden bitirebilsem! Jules Verne'nin Denizler Altında 20 bin Fersah adlı kitabı-

nın James Mason tarafından çevrilen filmi NATİLİUS adlı gemisini ve KAPTAN NEMO'YU yazacağım. James Mason'la, Natilius denizaltısı arasında bir aşk hikayesi olacak. Hayali bir şey. Port (?) adalarına falan ineceğiz, matrak bir şey, bir çift olacağız. Sonra -Din kitaplarından yararlanacağım ASLAN ÇALIŞMAM BAŞLIYACAK. AÇIKLAMALI KURAN KİTABI ALDIM.

KARACA YAZ BANA. ÇOK AKILLANMIŞSIN. Amerika seni eğitmiş, haklarını korumayı öğrenmişsin. Bana da öğretiyorsun. Teşekkür ederim. Sana kontratı gönderiyorum. Seni dinliyorum. Sana haber vermeden konrat imzalamam.

İstanbul Devlet balesinden benim adıma "Sevim Burak'ın öyküsü" adlı bir modern dans -Teklifi aldım NASUH BARIN cümleleri levhalara yazarak yapacak. SARKIS'E, MEHMET FUAT'A, CEVAT'A YILBAŞI TEBRİĞİ YAZ.

Enis'i gördüm Ara Güler'in yanında fotoğraf çalışıyor. Deniz'in saçları dökülmüş.

"Foto Febüs" Gaye ve Nazım'ın sana Bodrum'dan gönderdiği mektupta. Çok zor bir çalışma... Anlayabildin mi?

Sevgiler
Annen.

Sevgili Oğlum,

Senin o dahiyane ilanın burada pek çok yankı yaptı* -Telefonda sana Milliyet San'at-Hürriyet San'at rekabetinden ötürü, bana Hürriyet san'at'ın çıkardığı "GÖSTERİ" Dergisi ki (Bir cemile ve ADAM yayınlarına ve Milliyet San' at'a poz atmak, gözdağı, vermek için, benim için bir küçük ilan vermişlerdi bu sayıda) Onlar da bu işe bizden önce Milliyet San'at mı girdi? Bu kadar büyük ilan verdiğine göre bu bizimle yarışıyor diye düşünerek bana telefon edip Milliyet'ten bunu öğrenmemi istediler.. Ben de öğrendim. "BİR İLAN" olduğunu söylediklerini ve ne kendilerinin tarafından ne de Adam yayınları tarafından verilmediğini -SEVİM BURAK için bir hayranı tarafından (isim vermiyorlar -isimsiz) bu ilanın dergilerine verildiğini -onların da İsim vermek -ilanı verenin adını vermek prensiplerine uymadıklarını- (aynen şöyle dedi Atilla

* 1982'de annemin kitabının çıkması beni çok heyecanlandırmıştı. Uzaktaydım, sevincini somut olarak paylaşamıyordum. Böyle bir sürpriz yapmayı düşündüm. Hazırladığım ilanı Ali Poyrazoğlu'na gönderdim, o yayınlattı. Yalnızca, anneme sürpriz yapmak istemiştim. Mektuplarda, bu ilanın yol açtığı tepkileri okuyacaksınız. Ve elinizdeki kitabın çıktığı günlerde, aynı ilanı aynı medyalarda göreceksiniz.

AKAL-Bize gelen ilan hakkında kimseye bilgi vermemek gazeteciliğimizin şanındandır) Ben bunları Gösteri Dergisi'nin müdürü SALİM Alpaslan'a (Tabii beni asıl başta tutan ve taktim eden eski bir arkadaşım olan DOĞAN HIZLAN'dı) senin anlıyacağın, tatmin olmadılar ..Bütün görüşler, Adam yayınlarının üstünde toplandı. En büyük tepki'yi maaleseſ, üzülerek yazıyorum, çünki ,daha bu yılbaşı gecesi "Ben senin benden ayrıldıktan sonra yazı yazamıyacağını sanmıştım, Özür diliyorum, sen çok büyüksün, fakat, ben de iyi ressamım," diyerek, barışmak istiyen ELFE'nin adına Büyük ada'da bir çatı katı aldığını anlatan- ille de, yaza B.Ada'ya gidin, karşılıklı olalım, biribirimizi görelim" diye tutturan Ömer, -bu hafta PARİS'E UÇUYOR -HAZİRAN'A KADAR- Cebinde Milliyet San'at Dergisi dolaşarak, çevre'ye gösteriş yapıyormuş bir yandan da ELFE'YE: Kim yaptı bu işi diye ağzını arıyormuş-Başta, Adam yayınlarından kuşkusu yokmuş-Sonra ne işittiyse doğru birşey öğrenememi,ş bana telefonu açıp: "HANGİ KİTAPÇIYLA ANLAŞTIN?" diye sordu.. Ben de Milliyet San'at'a telefon açıp sor, diyince "APTAL, O İLANI BEN VERDİM EŞŞOĞLU EŞEK" diye iltifat etti. Tam cevabın sırasıydı.. "Allah senden razı olsun, demek yıllarca beni kıskanmanı itiraf etmen doğru değilmiş.. Artık sen bunu etrafa da anlat" dedim.. "Ne anlatacak mışım sen anlat ve küçül" demez mi?... Giderayak gözü arkada kaldı..

Karacacığım. Bana Cevat Çapan'a yazdığın son derece ölçülü, son derecede dürüst ve efendi mektu-

bunun kopyası geldi- Benim için -bir yazar anne- olarak son derece ilginç-Ama, benim gibi bir yazarın Türkiye'de yıllardır bazı başka -gerici -kıskanç hepsi öyle gibi-karalanmak istendiğimi biliyorsun. Cevat Çapan, bunların içlerinde en has'ı en dürüstleriydi Ömer ağabeyinin en iyi de arkadaşı olmasına rağmen Robert Kolej'den bu yana - Ve benim Adam yayınlarına vermemi O, Amerika'ya giderken sağlamıştı- Adam yayınları için "Al tepe tepe kullan" tabirini kullanmıştı-Bugün Türkiye'deki Ekonomi krizleri çok büyük boyutlara ulaşmada -Hala Adam, kitaptan ziyade işi ticarete döktü gibi geliyor bana? Bir ses seda çıkmadı daha. Zaten sen bana ilk telefon ettiğinde ben Nazar Büyüm'e durumu söyleyip, senin dediğince "Şubat'a kadar Yanık Saraylar ve İŞTE BAŞ İŞTE GÖVDE İŞTE KANATLAR OYUNU'nu basmazsanız Yanık Saraylar'ı ve Oyunumu geri almak istiyorum efendim" demiştim, o da, gayet ciddi "Programa bakıp size bildiririm" demişti... Tabii ne programı Adam yayınları için, "İşi çok geniş tuttu, şimdi ayda iki kitap ancak çıkarabilir" diyorlar aldığım istihbarata göre.. bütün yayınevleri içinde yüzde 15 o veriyordu, diğerleri yüzde 12.5 veriyorlardı-Ama şartlarını bilemem.. Daha, SAHİBİNİN SESİ KONTRATI İÇİN PROTESTO çekmedim.. Senden, daha doğrusu CEVAT abiden cevabı bekliyorum.. Artık cevabı ondan alacağız.. Ve sanırım ki, bağzı hesaplara Yanık Sarayları feda etmek zorunda kalacaklar.. KOCA İLANA RAĞMEN- Yalnız tabii birşeyi bilmiyorlar - O da benim sana yaptığım SÜRPRİZİ -ALTTA KA-

LANIN CANI ÇIKSIN dediğin gibi- O DA BENİM SABAHATTİN ALİ ÖYKÜ YARIŞMASINA GİRDİĞİMİ - VE YÜZDE 95 'LE BU MÜSABAKAYI KAZANACAĞIMI -Yanık Saraylar'ın revanşını alacağım. 17 yıllık bir haksızlık bu- Yanık Saraylar'ın revanşını OĞLUMA ... diye ithaf ettiğim "PALYAÇO RUŞEN" alacak. Cem yayınları ben kazanınca "PALYAÇO RUŞEN"İN Kitabını basacak.. O zaman bu Ülkede San'at yapılabilir olacak. Bu kanıtlanacak.. İleriye doğru gidilmeyi tıkıyan entellektüeller ağızlarının payını almış olacaklar.. Bu eser Palyaço Ruşen olabilir.. Bunu da kapatmaya sadece gizli övgülerle kulaktan kulağa konuşmaya, fısıltıyla... kimse, halk .. okuyucu duymasın diye... O zaman benim için pılıyı pırtıyı toplayıp sana mı gelmek olur yoksa, sağlığıma önem vererek kendi canıma mı sarılmak, Hastahane doktor kontrollerine koşmak mı olur?... Bilmiyorum... Çünkü ben de senin gibi inatçıyım sağlığıma malolsa bile- Tam bir ay sabahları 6.30' da yattım ve iki saat uykuyla çalıştım ki KONSANTRE OLDUĞUM KONUYU KAÇIRMAYAYIM DİYE -HATTA PALYAÇO RUŞEN'İ GEÇİP FORD MACH I BİLE YAZMIŞIM.. O KADAR HIZLA DÜŞÜNMÜŞÜM VE DE NEBAHAT TEYZENİN PARMAKLARI BUNA YETİŞEREK- BİZ İKİ TANE BİRDEN (Tersi ve yüzü) gibi iki yüzlü -iki tarafta elli -ve iki taraflı düşünen bir PALYAÇO RUŞEN -Yazmışız.. Birini ikincisinden zorlukla ayırarak numaraladım ve hazırda bekliyor şimdi

PALYAÇO RUŞEN 2 ... NASIL, BEĞENDİN Mİ? DEMEK ANNEN SAĞLIĞINI DÜŞÜNMEZSE BİR

AYDA BİR BÜYÜK ESER ÇIKARABİLİYOR- tabii ki burada Nebahat teyzenin makinesinin durmadan sabahlara kadar çalıştığını -aynı müsfette yaparmışcasına -YAZ BOZ- ÇÖP KUTUSUNA AT -YENİ KAĞIT AL- BİRYANDAN YENİ KASET KOY- MÜZİK DE EŞLİK EDİYOR-İşte böyle bir çalışma... Ayrıca Ford I' da sırada bekliyor- Palyaço Ruşen Ford Mach I'ın içinden çıkan teferruattı.. Fakat ben bunu öykü yapmaya kalkınca, gece gündüz, çalışmaya başlayınca büyük boyutlara -ROMAN BOYUTUNA- ulaştı.. Bu denli yorucu bir çalışma her zaman yapılabilse, ama yapılamıyor.. Hem insanın sıhhati elvermez hem de, kadın olduğum için sorumlu müdür gibi -herşeyi bir yana bırakamıyorum. Erkek olmalıymışım. Onlar evde oturup sadece yazıyor, başka sorumluluk almıyorlar. Kadın alışverişe gidiyor. Yemek pişiriyor, çocuklara bakıyor, adama tepsiyle yemeğini götürüyor- Gerçekten de yemek yiyecek kadar bir zaman ve düşünce kalmıyor. -Konsantrasyona girince -Yazmaya başlayınca.. Sakatsın, körsün, topalsın, aptalsın, sağırsın DIŞARIYA KARŞI- Yalnız içinden görebilirsin kendini ve asıl konsantre olduğun kargacık burgacık diziler-laf dizileri-bir daktilo üstünde geçer-sonra kesip altalta üstüste yapıştırır, eğilir bükülürsün yerlere halıların üstünde fal açar gibi yanyana getirirsin tutmaz tutmaz, yani fal açılmaz.. Ev dar gelir.. Öbür odaya koşarsın.. Elfe'yle çarpışırsın hadi o kitaplarını kaldırır derslerini toplar yatak odasına gider- Bu kez bana karşı oda da yetişmez-Fal açılmaz- Hadi ben paramparça kağıtlarımı alıp bu sefer Elfe'nin son durağı

yatak odasına giderim orada o toplanmaz. Çünkü çalışacak bir yer kalmamıştır. 1.30 metrekarelik ev küçük gelir... Ben Elfe yatsa da daha yayılsam diye gözünün içine bakarım -Elfe yatar ben daha da yayılırım.. Sabaha kadar odalarda montaj -Fal açmaksürer. Nihayet falın bir yerinde yakalarım aradığımı, haydi herşey ona göre yeniden yazılır-Bundan önce kurduğum biçim bozulur- iğneleri bir bir sökerimbaşkalarını iğnelerim... Nebahat de yeni yeni kağıtlar (lüle lüle saç lülesi gibi kağıtlar) kor daktilosuna.. Başka saç lüleleri üreterek.. Palyaço Ruşen biter- İşte bütün öbürküler-Afrika Dansı - Yanık Saraylar (Yanık Saraylar'da uyartıcı hap da kullanmıştım-Gençtim o zaman) böyle, çıktı, hep yeni kağıtlar, eski biçimler dönüşerek... Bir devri daim işidir yazmak, boyuna kelimeler ve sen yer değiştireceksin.. İlerde, imkan olursa bomboş bir ev, dümdüz düşünüyorum. Git gidebildiğin kadar, yazarak açıl denizlere... Burada kendi doldurduğum sevdiğim eşyaları bile görmez oldum... Karacacığım, Serko'nun bana yazdığı mektup çok kıymetli- maalesef, bana gönderdiği o kadınkafasını -San'at için yıllardır türlü şekillere soktuğuçalıştığı o manken kafasını- sana göndermeği unutmuşum -onu da bu mektubun içine koyuyorum-Böylece daha sana göndermeği unuttuğum neler var diye düşünüyorum. Mesela, öykülerin içinde de oluyor-düzeltmelerini yapacağım şeyleri unutup Jüriye verdim-Mesela araba isimleri yanlış yazılmış- GOUGAR mı -COUGAR mı? hala bilmiyorum. Cougar yazdım öyle gitti- Şimdi doğru hangisiydi diye aklı-

ma geliyor. Lisan bilmemezlik bir eksiklik ama Benim için -asıl eksiklik -ARAPÇA'yı Farsice'yi bilmemekliğim.. Nefis bir zenginlikte dil, ve kaynak benim için... (Okunmuyor -y. n.)

GÜNÜMÜZÜN EN BÜYÜK EDEBİYAT OLAYI

SEVİM BURAK

Bilinç akımı türüyle Burak ilgi- ... biçat birbirine benzese de bu pek yüzeyde kalan birşey ... dır. Çünkü başlangıç noktaları da ... ve sonuçları da birbirinden apayrı şeylerdir. [illegible] İlle de bir şeye benzetecekseniz gerekiyor ... gerçeküstücülük bir bakımdan da Kafka düşünülebilir, ama bu bile gereksiz bir ...

MURAT BELGE

Sevim Burak kitaplarında ... kara mizah öğelerinden yoğun biçimde yararlanmıştır. Özellikle kadın kahramanları ... bu gerçekleri onların iç dünyalarıyla karşıtlıklar oluşturur. Yaşlı, hasta kişilerin ya da Ay Yazalı Yahova öyküsünde olduğu gibi, ayrı dinlerden kahramanların çevrelerinde oluşturdukları umarsız ilişkiler kara mizah boyutunu derinleştirir.

KONUR ERTOP

Sevim Burak ... algılayışta köklü yenilikler getirir. Bu yenilikler, geçmişle ... kavramlarını. Burak'ın dünyayı algılayışında ... anlamsızlık oluşturur. Bu denli umarsız bir ... özgürlüğün yoğ çıktığı için inanılmaz ...

SELİM İLERİ

lezzeti ... ustalığı

Karaca Borar'ın verdiği "mahut" ilan.

Milliyet Sanat, 1 Ocak 1983

18 OCAK 83
Everest

Oğlum, canım Karacam,

Sana söylediğim şeyleri Ali Poyrazoğlu'na söyliyebilir, O'nu da panik içine sokabilirdim- gayet kararlı "bir iki gün sonra herşey yavaşlar, mesele kendi kendine kapanır" dedin... Bu sözler bende bir iyileştirici tesir yaptı- iyileştim. Murat Belge, Atilla Akal - Daha büyük bir ihtimalle Zeynep ORAL -İlan verildiği tarihte Avrupa'daydı Murat'ın bana telefon ettiği gün dönmüş-Ve Murat Belge Cumhuriyet Gazetesi'nden ayrılmış şimdi Zeynep Oral'ın -Sorumlu Müdürü olduğu Milliyet San'at'a geçmiş -Bir ihtimalle, Murat Belge'ye, efkarı umumiye'ye -Bu ilanı Oğlum Karaca Borar vermiştir ona teşekkür eder açıklarım - dememi istiyor?... Çünki, Atilla Akal çok duygulanmış -Ali'ye de bana da "herşey gizli kalacak size gazeteci sözü verdim" demiş bulunuyordu... Benim bu şekilde Oğluma ilan verdiği için teşekkür ederek durumu aydınlatmam - herhalde Zeynep Oral tarafından isteniyor.. O Milliyet San'at Dergisi'nin belli baskı gurupları var- Böyle "En Büyük San'at Olayı" diye nasıl basarsınız?, açıklayın demişler de olabilir. Sadece Atilla Akal Murat Belge'yi araya sokarak benim küçük de olsa açıklama yapmamı istiyor. Ali'ye "Sen bu adamı tanıyor musun? Ne yapmayı

önerirsin? Karaca böyle diyor, sen ne diyorsun?" diye sordum. "Puştlar-tam kelime bu- s.....sinler... Bir ilan daha alıp para mı kazanmak istiyorlar? Peze.....ler... Meyhanede hep bu ilanı konuşacaklarına kitabı okusunlar. Neye kızmış bu Murat'ın anlattığı herifler?" Ben: İlan çok büyük, SEVİM BURAK ADI DA ÇOK BÜYÜK olduğu için galiba, diye cevap verdim Ali'ye.. Ali de "Pe.....ler büyüğünü yazamıyorlarsa küçüğünü yazsınlar.. Sıkıysa senin gibi yazsınlar.. Çok bok yemesinler.. İstiyen istediğini söylesin, Karaca haklı.. Hiç aldırma bu alkolik bilmem nelere... Seni kıskanıyorlar ...Bilmemnemden aşağı kasımpaşa..."... "Beni yiyecekler, Yanık Saraylar'dan beri düşmanlar, beni gene yemeğe kalkacaklar" dedim sadece... "Sen büyük yazarsın kızım, gö..mü yesinler onlar benim.. Senin de kafanı yesinler, kolunu yesinler, bacağını yesinler, ama senin gibi yazamıyacaklar.. Seni bilen biliyor ..Bilenler de zaten senin eserlerini bekliyorlar.. Hiç üstünde bile durma.. Üzme tatlı canını" dedi.. Biribirimize başarılar diliyerek telefonu kapattık..

Karacacığım, sana bir daha hezeyana düştüğüm zaman asla telefon açmıyacağım.. Tekrar özür diliyorum ama uzun uykusuzluklardan sonra gelen bir korkulu bir rüyaydı-Fakat, hep içimde bir sevinç var- yazabiliyorum diye- Düşün 1 ay uykusuzluktan sonra hastalanmadım- Sadece hafif bir grip geçiriyorum- Her ay 1 milyon 500 miligram PENADUR-Pensilin iğnesi yiyorum- Bu kalbim için-Ateşli hastalık geçirmiyeyim diye- Afrika Dansı'nda biliyorsun- okudun-En

son Hastahane -O güneylilerin ayaklarını altına alıp oturdukları -Benim kateter olduğum son bölüm-Son Hastahane (HASEKİ -İKİNCİ KAT KALP VE DAMAR HASTALIKLARI YOĞUN BAKIM SERVİSİYDİ - Hani şu Flamingo Yolu'nu izlediğim-yatak arkadaşım kadının beyaz televizyonu falan, hepsi gerçekti) Tıp terimlerinin olduğu parçalar da benim sana bir iki yıl önce gönderdiğim -KATATER RAPORU - bir anlamda Epikriz kağıdı da sayılabilir- O kağıdı gösterince ne bok olduğunu anlıyorlar her yerde - yani doktorlar tabii-Benim sana gönderdiğimde, yani benim katater raporumda AORT YETMEZLİĞİ TESBİT EDİLDİ- AORT YETERSİZLİĞİ OLDUĞUNU bu kış anladım. Katiyen soğuk havada yürüyemiyorum-Kalbime baskı geliyor ayaklarım tutmuyor- Yere oturuveriyorum- Bacaklarımda kasılmalar-kramplar çekilmeler -Bu kış sokağa çıktığımda, derhal geri dönüyorum. Soğuk havaya, hele yokuş ve merdiven hiç çıkamıyorum- Hastahaneden çok korkuyorum-Zaten korkumdan o hikayeyi yazdım.

Son Haseki'ye gittiğimde, üç ay oldu- O kadar korktum ki röntgen filan çektirirken- Doktorun karşısına çıkmadan, sıra beklerken-Kendikendime ileri geri konuşmaya başladım -Elimde de doktora vermek üzere -bana daha iyi baksın diye- Sahibinin Sesi kitabım ve Gösteri dergisindeki resimli röportajım vardı. Yattığım Hastahene yani Haseki de oluyorum kontrolümü-O koridorları, beni tanıyan hademelerin, hemşirelerin yanımdan geçtiğini, bana selam verdiğini gördükçe korkum daha arttı-Ya beni yatırsınlar

hemen -YA DA hemen baksınlar, buradan kaçıp gideyim gibi panikleştim. Röntgenimi çeken herifle "niye daha vermiyorsun röntgenimi?" diye kavga ettim.. O sıra.. bu konuşmalarımı ve sinirli halimi beni tanıyan hemşirelerden biri doktora haber vermiş (Doktor da beni orada yattığım zamandan tanıyor) Bir de ne göreyim, AYŞE HEMŞİRE elinde bir koca iğneyle bana yaklaşıyor ve beni idrar odasına alıyor ve kalçamdan yüksek dozda 15 mg. bir iğne yapıyor ve "Sevim Hanım, bunu doktorunuz emretti, şimdi iyileşeceksiniz-Emin olun kalp iğnesi değil - sakinleştirici -çok sinirlisiniz başka birşeyiniz yok" dedi.. Sonra, beni doktorlar odasında yemeğe davet ettiler, ben kuzu gibi baş eğdim. Bana DİAZEM iğnesi yaptılar-kar-nımı doyurup eve gönderdiler-Röntgenlerime -kan tahlillerime bakmışlar, iyiymiş. Çarpıntı yapan, beni hasta eden sinir bozukluğummuş-Eve gönderdiler-Aynı ilaçlara devam etmemi söylediler-Gün aşırı LASİX ve 100 Mg. ALDACTON HAPI ve DİGOXİN ve günde üç adet 10 Mg. Diazem hapı-Yani hep uykuda gezer gibi olacağım -Yüksek sesle konuşmayacağım, hareketlerim kısıtlı olacak- Nasıl yazı yazarım o uyku haplarıyla? Ben günde bir kez alıyorum- bu da çarpıntımı geçiriyor-ama heyecanımı geçirmiyor-beni yazdıran şey de bu heyecan (Çok hafif bir kalp çarpıntısı zaten). -Daima dikkatli ve heyecanlı bir halde yazmamla ortaya bir san'at eseri çıkarabiliyorum-Yani sağlığıma ters düşen bu işi yaparken mutlu olabiliyorum - uykulu mutsuzluk - konsantre olamamak - oluyor.. Karacacığım.. Bu gibi terslikler her insanın

hayatında var- Mutluluğu sağlığı bahasına elde etmiyor mu bütün akıllı insanlar?? Bunu kabul etmek zorundayız.. Bu belki doğuşumuzla bizim çizilmiş yolumuzdur.. Sana acı veren şey seni mutluluğa ulaştırabilir-Başka türlüsüne aklım ermez- olmaz zaten- Basit insanlar için de bu böyledir-Herşeyin bir karşılığı vardır-Bunu bilmek hepimizi teselli etmeli-Benim bütün şansım yazarlık kaabiliyetim ve duygululuğum.

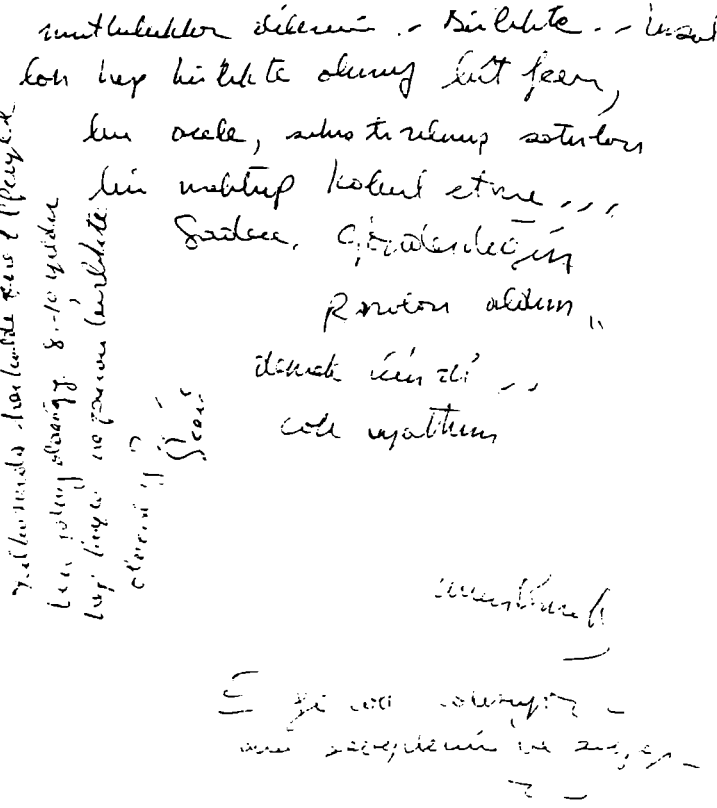
Karaca bir haftadır, evden çıkamıyorum. Dehşetli soğuklar yapıyor. Onun için ben de ateşsiz grip oldum.. Sen son telefonundan sonra, epeyi olumlu yönde haberler aldım Ankara'dan.. Ankara'da benim kitap daha çok satmış, ve çok hayranım varmış-MURATHAN MUNGAN diye genç ve tanınmış bir şair -oyunyazarı -Ankara'dan telefonla tebrik etti İlanı.. Herkez, Yanık Saraylar'ı soruyormuş ve bekliyormuş.. Murathan "Nokta" diye çok önemli bir san'at dergisine 10 sayfa yazı yazmış Afrika Dansı için.. Bu hafta çıkınca göndereceğim..Ayrıca, yıllardır, hiç bırakmadan yazı yazan BİLGE KARASU diye bir öykücü var.. Bir Gece Yemeği ve Foto Febüs' de aynı yöntemi kullanmışız. Farklı olarak: Şöyle ki: (, aynı anda iki şeyi anlatmak için satır atlıyor- Ben iki şeyi iki ayrı şeyi birlikte içiçe anlatabiliyorum-Teknik olarak da, içerik olarak da çok daha ustayım.. O'nu kimse okumuyor hayranlarından başka.. Çok yazık, o kadar uzun boylu bir dil çalışması içine girmiş, nerdeyse benim vardığım sonuca erişmiş-Tabii sonuç olarak- ama, okunması çok güç, zor, ve tatsız bir

yazar, Mücevherlerle (Kelimelerle) bir kümes yapmaya benzer... Sana gönderiyorum. Yalnız bana karşın çok daha değişik duygusal açıdan-daha acıklı -Çünki tıpkı Ece Ayhan gibi kendi cinslerine aşık oluyormuş- Ama Ece Ayhan'ınki klinik bir olay, yüzeye çıkmış (hapse girip çıkmış). Bilge Karasu, san'atında çok duyarlı bu konuda, Ece Ayhan gibi eserlerinde bu duyguyu ortaya koyuyor.. Genç çocuk - Renkli donla denize giren ve eski yalıya karşı renkli donunu çıkaran bir çocuk gibi... vb.. vb... Tek duygulu yazar benim onların arasında.. Kadın yazarlarda zaten hiç iş yok. Adalet Ağaoğlu falan, roman ödülü kazanmış ingilizce iyi bilen, İngilizce romanlardan yürüten bir yazar.. Üstelik bir satır okunmuyor.. Gelelim Benim ANKARA'DA tutunmama. Bu çok önemli.. Çünkü Başkent.. VE kozmopolit değil- Siyasi bir üst seviyeli şehir. Ankara'da tutuldun mu, Türkiye'yi yüreğinden yakalarsın demektir.. Beni Murathan MUNGAN ANKARA'YA DAVET EDİYOR- İMZA merasimleri ...San'at severlerin evleri San'at kahveleri... Ankara'da çok daha hızlı ve kesiksiz bir san'at faaliyeti var.. İstanbul'da, şöhretler, yaşlılar, sana çıkış vizesi vermiyor.. adeta yaş sırasına dizilmiş gibi- Ödül kazanmanın, başa yazılmanın, Türkiye'nin en iyi öykücüsü demenin de yaşı ve zamanı var... Ankara'da, gençler hakim.. Politikada olduğu gibi- Ortadoğu Üniversitesi, şu bu, Dergiler, kulis faaliyeti daha çok gençlerin elinde.. Şimdi ben hiç değilse 10 yaş genç olacaktım.. İstanbul'da bile... Koşturamıyorum.. Eve insan çağırsam bir kereye mahsus kalıyor -Kalbim tutuyor ya da

yoruluyorum... Ankara'ya nasıl giderim? Oysa gitseydim, beni gözleriyle görselerdi daha iyi olurdu- Şimdilik -kaydıyle reddettim- "Ford Mach I'ı yazıyorum gelemem bitmeden" dedim... Resimlerimi istedi -Murathan.

Karaca öperim, şimdilik, bu kadar

Karaca son dakika: ALİ ile KONUŞTUM- İstanbul'a iniyordum- sana selam söyledi. Müthiş bir oyun koyuyormuş sahneye "İYİLİK" diye... Konu Nazilerden alınmış.. Ne yapsa "İYİLİK" için oluyormuş- (Tıpkı Türkiye'deki insanların yaptıkları iyilik gibi) dedi... Çok tutar burada herhalde.. Provalara beni çağırdı-Önümüzdeki hafta provalara başlıyor- gideceğim.. Sevgiler.....İlan çıkınca tekrar haber veririm.. Bu işi sen başlattın, Aferin, galiba iyi bir iş yaptın.. Ödülü de kazanırsak...

24 Ocak 1983

Sevgili Karacam,

Sana bugüne kadar (Yeni yayın dönemimde) aldığım en iyi kritik'i-BELGE-yi gönderiyorum.. Doğan Hızlan "Karaca'ya gönder ona selamımdır" diyor... Evvelisi gün Cumhuriyet'in "YAYIN RAPORU"nda çıktı-Bu yazı çıkar çıkmaz da telefonlar birbirini izledi.. Malumları tarafından, yani bir bölüm köy yazarları ve beni görmezden gelen o siyasi yazarlar (Daha çok memleketin gerçekleriyle uğraşanlar) sendikaları bile var-bana telefon ederek röportaj yapacaklarını YAZKO için, bildirdiler.. YAZKO daha ziyade, çoğunluğu toplayan büyük bir yazar topluluğunu oluşturuyor.. Toplantılar falan.. ve üye oluyorsun.. Ben, onlara bilmedikleri bir edebiyatı söyliyeceğim, onların istediklerini değil.. Zaten hepsi benim gibi bir yazarın karşısında ne söyliyeceklerini bilmiyorlar-Doğan Hızlan'ın son yazısı üzerine harekete geçerek bana kendi istedikleri yönde sahip çıkmaya kalktılar: Şöyle ki, bunların felsefecileri Ahmet Oktay... 25 yıldır tanışırız.. Hıyar mı hıyar.. Her boktan başkâ bir bok çıkarmaya alışmış.. Telefonu açıp bana resmen: "Biz seni YANIK SARAYLAR'dan beri anlamış, yazmış değiliz, Türk yazarı ve toplumu daha Yanık Saraylar'ı anlamadı ki sen bir de tutmuş "Afrika Dansı'nı" çıkardın.. Şimdi kenara çekil, artık onlar toplu-

mun malı-Herkes onu istediği gibi yorumlayacak.. O bizim malımız.. Türkiye'nin gençliğinin malı.. Artık senin söyliyebileceğin şeyler bizi ilgilendirmez.. o'nu herkez-her genç-kendine göre yorumlayıp düşünecek yazacak.. Bize ders vermeyin." dedi.

Bu, Doğan Hızlan'ın yazısına gelen tepki asıl.. Çünkü son günlerde şu ilan meselesinden herkez birşeyler düşünüyordu benim için-iyi veya kötü-Doğan'ın bütün bunları dört koldan izleyecek ve haberlerini alacak kadar kuvvetli bir kişiliği -arkasında 700 bin adet satan bir Hürriyet gazetesi var- ve pozisyonu vardır. Yalnız bu pozisyonunu çok gizli, çok ustaca ve san'atçıya yardım eder-biçimde kullanıyor-Bu da, öbürküleri, sola meyilli olanları diyelim, ki çoğunun hoşuna gitmiyor, kıskanıyorlar.. mesela bir ECE AYHAN var-demesine BİR SEVİM BURAK VAR demeyi ekledi Doğan, ama bunu san'attan anladığı ve çok duyarlı ve vefalı olduğu için yapıyor.. Para ve menfaattan önce sevdiği san'atçılar etkiliyor o'nu.. SAİT FAİK EDEBİYATINI SEVİM BURAK ÖLDÜRDÜ-diye konuşuluyormuş Ankara'da ve İstanbul'da da gizli gizli.. Karacacığım, heyecanlanmadan beklemeliyiz bu gizli hayranlıklar ve kıskançlıklar artık baş verdi çıban gibi patlıyor.. Çok yakında patlıyacak ve herkes benim tarafıma dönecek.. Zaten içten içe öyle.. Ancak bunu söyliyeni affetmiyorlar.. Doğan Hızlan benim için yazılacak en iyi şeyi yazdı..

İlan milan istemez, o ilan onların canına ot tıkadı herşeye rağmen.. Salah Birsel telefon etti, "şu Cem yayınlarının üstlendiği Sabahattin Ali öykü müsabakası-

nın sonucunu bekle. Kazanırsın, kazanmasan da senin kitabını Cem yayınevi basacaktır" diyor.. "O zaman Adam Yayınları'yla daha rahat pazarlığa girersin Yanık Saraylar, İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar, Palyaço Ruşen, Everest My Lord, bir sürü kitap.. Bunların hepsi yayınlanacak göreceksin, peşinden koşacaklar, Mart'a kadar bekle" diyor. "Müsabaka sonucu 2 Nisan'da açıklanacak ama, biz biryerlerden daha önce duyarız.. Gençlik seni istiyor, nerdeyse el çırpıyor "Sevim Burak" "Sevim Burak" diye, daha duymamazlıktan gelemiyecekler" diyor...

İşte Karacacığım, sana büyük tecrübelerin sözlerini, yazısını aktardım-Kuvvetli olanlar Doğan Hızlan-Salah Birsel- (emin ol benden yazacağı şeyleri çaktırmadan soruyor, ben de çaktırmadan yardım ediyorum Salah'a) Sana gönderdiğim Elmas Boğaziçi ve Sergüzeşti Nono Bey-İŞ BANKASI'NIN büyük inceleme ödülünü aldı-300.000 TL. Paf' la Puf ve on bin basıyor İş Bankası.. Oradaki bize ait aileye-sarhoş kaptan babaları-PAYLOT'u okudun mu? Ayrıca herkez bu kitaptaki Paylot bahsini "Sevim Burak'ın çocukluğu" diye okuyor ve sempati topluyorum. Gece yarısı 11'de babama Hahamın evinden içki aldığım için.. yoksa kitabı okumadın mı? Çok güzel, şairce ve kelimeler uydurarak tatlı tatlı tarihi gözler önüne seriyor..

Karaca Nebahat Teyzeni, evini hatırlayarak çok mutlu ettin mektubunda.. Hatıralarından ve eski kıskanç anılarından başka birşey kalmamış, yapayalnız aslında bu kışta kıyamette, kendi evinde soba yak-

maktan, yalnızlıktan korkuyor ama çok gururlu ve pohpohlanmak istiyor.. Ayrıca geçen sefer, Afrika Dansı'nın bitiminde büyükçe birşey hediye ettim-Şimdi ablamı, ufak tefek hediyelerle gönlünü alarak, seni ortaya koyarak, bana yardım etmesini temin ediyorum.. Yoksa çekilir gibi değil, sigara dumanından boğulmamak için pencereyi açıyorum -bu kez de uzun bir nezle devresi geçirdim.. Ve duman zaten içime giriyor diye ben de çok olmamakla beraber sigara içiyorum.. Şimdi 20 gündür bu müsabakaya Palyaço Ruşen'i yetiştirdikten sonra bir türlü başlıyamadık.. Çünki, dediğim gibi, hem uzun bir nezle geçirdim ve yataktan çıkmıyorum hem de FORD MACH I'a konsantre olacak gücü topluyorum.. Böyle yazıdaki yazarları ve entellektüelleri-yani benden gayrisini sinirlendirecek o önemli bildiri şu:

"Kitapta onbir öykü -metin demek daha doğruvar"

Bu kelimeye çıldırdılar, çünki, bu "metin" sözcüğünün kapsamı LA ROUSSE'a göre şöyle: "Yorumlanamaz" "Değiştirilemez" "Birşeyin aslı" "Sağlam" "Dayanıklı".. Hukuk dilinde ise: gene "başka bir şekilde yorumlanamaz" Yazılı metine göre ceza ve hükümler yeni bir kanunla değiştirilmedikçe "emir" "hüküm" Din'de "Peygamber kelamı" "Risaleler" Yabancı dinlerdeki kitaplara göre de aynı şey: Allahın buyrukları peygamber tarafından müminlerine ulaştırılan emirler-Dualar-10 emir-Mukaddes kitapların yol gösterici sözleri, emirleri, kuralları oluşturan sözcüklerin noktası noktasına, virgülü virgülüne değişmez kelimele-

ri. İşte şimdi bütün bu Yanık Saraylar için bile ağzını açmaktan, metih etmekten bile çekinmiş, fakat kulaktan kulağa beni öğmüş, eleştirmenler, beni taklit etmekten bıkmıyan ve beni dejenere eden- "Ah Yarab Yehova" Öyküsü'nün belki 9 kopyası çıktı- başka öykücüler ve romancılar, şimdi onlar NE YAPACAKLAR, NASIL SAKLANACAKLAR? ORTAYA ÇIKIP BENİM HAKKIMDA YAZMADIKLARI ŞEYLERİ YAZMAK ZORUNDA KALACAKLAR HEM DE Doğan Hızlan'ın gizli tehdidi altında-Bu yazara yaklaşırken alışılmışın dışında bir yazarla karşı karşıya bulunduğunu unutmamalı-Ayrıca artık O'nunla tanışma zamanınız da geldi-diye gizlice kulaklarını büküyor-METİN KELİMESİNİ de önlerine koyarak "Hadi kalkın da bu yazarın metinlerini başka türlü yorumlayın, isterseniz bozmaya kalkın, o METİNLERDEN iyisini yazın, ya da gösterin de görelim" der gibi kafa tutuyor, anlıyana... Anlıyan anlıyor ve en başta yazdığım gibi, telefonu açıp, adeta "Biz metin yazarı falan tanımayız, haberin olsun seni istediğimiz, anladığımız kadar yorumlayacağız. Eser artık bizim, Türkiye'nin senin değil.. diyor Ahmet Oktay... hakkı da var. Çünkü başkalarının sözcülüğünü yapmayı, üstlenmiş YAZKO HESABINA.. "Ben Yanık Saraylar'ı da anlıyorum, Afrika Dansı'nı da ama, bu toplum için çok fazla ileri, daha Yanık Saraylar'ı okumayan, okuyup da anlamayan varken Afrika Dansı ile karşımıza çıkıyorsun (bir arada kendini kızmaktan alamayıp) bohçalarını karıştırıyorsun" dedi... Yani, şu bohçayı kapat da, herkes rahat rahat bu

memlekette düz edebiyat yapsın-kimsenin zihnini yormadan kolay kolay herkes kitap okurken, sen çıkıp okuyucunun kafasına "Afrika Masalıyla" şüphe koydun.. Bizim halk, okuyucular, acaba hakiki edebiyat, çağdaş yorum bu mu diyorlar?... Demek istedi.. Mesele, benim büyük bir yazar olduğum kanıtlanırsa, yıllardır bunların edebiyat yapmadıkları ortaya çıkacak, işi bilmedikleri ortaya çıkacak da ondan...

Ali Poyrazoğlu'nun yeni piyesinin provalarına gideceğim, çağırdı. İYİLİK ismi.

Sevim

Çok iyi, önemli birşey olunca telefon ederim.

Son havadis: ŞUBAT 11 SAAT 15-19 ARASI AKADEMİ KİTAPEVİ'NDE AFRİKA DANSI VE SAHİBİNİN SESİ KİTAPLARINI İMZALIYORUM

BU İSTEK AKADEMİ KİTAPEVİ'NDEN GELDİ-ADAM YAYINLARI O GÜN SATIŞA BOL BOL KİTAP VERECEK... Zannedersem Afrika Dansı tükeniyor, fakat ikinci baskı ya bu bir yıl içinde (kitap bulunamaz hale geldikten sonra diye kontratta yazıyor ki bu çok lastikli bir madde.. Bulunamaz hale geldiğini nasıl tespit edeceksin? ADAM'ın şimdiden, hazırlayıp biteceğine yakın tekrar basması gerekliydi). Sen kontrat meselesinde çok haklısın, İnşallah Nisan'a kadar başka bir kitapeviyle senin şartlarında anlaşma olur... Karaca gazetede imza günleri diye ilan da çıkacak, sana gönderirim. Epeyi kalabalık olacağa benzer. Sosyetik demek istiyorum. Telefonu ilk açıp

"MİLLİYET SAN'AT'A İMZA GÜNÜNÜ VERDİM" Zeynep Oral'a. 11 Şubat'ta görüşürüz dedi, gayet nazik ve birşeyden haberi yokmuş gibi (şu ilan meselesi) öbür mektubumda yazmıştım. Aldın mı? Sevgiler...

Son dakika:

Dün gece saat 11'de baban telefon edip, hayli edebiyattan, içki şakalarından sonra benle konuştu, yarım saatten fazla.. Bunun üzerine sana bu notu yazıyorum.. Babana hiç ciddi, hayati meseleleri içeren mektuplar yazmayıp-gayri ciddi olan şeylerden-şakalardan-makalardan-laf açıyormuşsun. Neredeyse bundan dolayı, senin orada rahat olduğuna kanaat getirmiş ve hatta artık senin, gelip de kendisinin, maddi durumunu sana göre tekrar düzenlemek zorunda kalacağını ve bunu istemediğini, açıkça ima etti.. Belki de ufak bir şantaj veya ufak, gizli bir tehdit-ÇÜNKÜ SEN ARTIK BENİM NEŞRIYATIMLA İLGİLENİYORMUŞSUN-Buna karşılık "Elfe sana bakacak, benimse kimsem yok" diyor. Bütün korkusu, senin dönüp dönmemen.

Karaca, senden önce Yeşil Kart meselesini babana karşı bir açıklığa kavuşturmanı ciddi bir mektup yazmanı ve bu mektupta bana para yardımı yaptığınnan bahsetmemeni istiyorum (Çünkü dün akşam belki kıskançlık şaikasıyla telefon etmiştir-Çünkü babanın bilirsin telefonu ciddi bir mesele için kullandığı pek azdır).

Bu notu biraz da babanın isteği üzerine yazıyorum (Demek senden çekindiği -yazmaktan-bir durum var ki). Bu yüzden senin ona vereceğin cevap ölçülü olsun

Annen

11 Şubat 83

Adam yayınlarını yarın gidip alacağım.
Galiba, YS, İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar

Karacacığım,

1.02.1983 / Newyork tarihli mektubunu aldım. İçindekileri, her bölümü dikkat ile okudum. Merak etme, hiçbir mektubunu da atmış değilim. Hele kontratın muhteviyatını perdenin üstüne astım-tam karşımda, her dakika görüyorum. Harita imiş gibi, yazdığın şeylerin girinti ve çıkıntısını takip ediyorum-Ezberledim de-Her maddeyi-kitap çıkmadan evvel-çıktıktan sonra ezberledim.Hiç şüphen olmasın. Hele bugünkü gelen mektubun.. Onu da tahmin ediyordum.. Yani yakında böyle kitabın şekline ve detaylarına inen içten gelen çok güzel bir mektup alacağımı da biliyordum.. Sanki içime doğmuştu.. Onun için, hiç üzülme, ben de aynen senin gibi detaycı ve biraz da hayalperestim.. Akşamları-bu son günlerde oluyor-iyi iş çıkaramadığım, boşa giden saatler olunca aklıma hep Ford Mach I bitince, nasıl herkesi şaşırtabileceğimi, içindeki haritaya (Suadiye'nin sokaklarını gösteren Mach I'ın girip çıktığı gezdiği yerlerin adlarını v.b.) varıncaya kadar (O'nu haritayı tam orta iki sayfayı kaplayacak şekilde-bir bütün yol haritası olarak koyduracağım-Bir kocaman hayat ağacı var-Onu

da ağacı şamdan şeklinde-dallarını yukarıya doğru koydurup-yaprakları göz şeklinde, el şeklinde-kirpik şeklinde-su damlası şeklinde-kadeh şeklinde-üçgen şeklinde-ev şeklinde-çiçek yüzlü, dört ayaklı kuş şeklinde-(Benim arzularımın ve sembollerimîn somut biçiminde) çizdim-onu da tam iki sayfa kendi özel yazı biçimim şeklinde-Bu romanın bazı yerlerindeki meselelerin harfleri olarak sembollerinin anahtarları olarak onu da koyduracağım-Tam bir deli çalışmasını andıracak şekilde olacak-Buradakiler homurdanıyorlar "ne biçim edebiyat?" diye ama işte, ben onlara kabul ettirinceye kadar çalışacağım-Toplumsal öykülere, başı sonu ortası olan ezber gibi okunacak-ya da ille de Türkiye'nin bir gerçeğini ortaya çıkartacak-idealist-öyküler geçerli-Ben böylesini yazamam.. Onun için lütfen ve lütfen anla ki, çok zor bir ortamla karşı karşıyayım-Bu ortamda-Cevat Çapan'm benim yanımda olmadığı anlaşıldı-ne sana ne bana cevap yok.. O memleketin durumuna göre çok dürüst ve genelde efendi bir insan- Afrika Dansı gibi büyük soluklu-bir çalışmaya karşı çıkmadı öbürleri gibi... Fakat benden yana da olmadı bugünkü durumda.. Maalesef kariyer ve memleketin politikasını takip etmek zorunda.. Toplumsal yazarları çeviriyor daima.. Tutumu belliydi ama, bana Amerika'ya giderken o denli yakınlık gösterdi ki? Ben sanıyorum bu gerçekti.. Afrika Dansı kitabının daha ortaya çıkarmadığı büyük gerginlik içinde o da susuyor.. Doğan Hızlan bir yerden çok güzel patladı-son mektubumda (Bugün attım) yazdım, "METİN" diyor yani YORUM YOK, işin aslı

kendisi, diyor-Dikkat edin diye uyarıyor. Ondan sonra toplumcu eleştirici Ahmet Oktay'dan telefon geldi; hepsini sana yazdım. Bütün mesele senin yazdığın gibi yayınevi aramak-kontrat şartları şu bu değil şimdi. Herifler beni kabul etmemek için-YENİ BÜYÜK BİR EDEBİYAT ÇÜNKİ BEN YALNIZIM ORADA-ellerinden geleni yapıyorlar-Doğan Hızlan'ın dışında ki, o Hürriyet'e bağlı olduğu için, hiçbir şekilde bu KLİK'e girmeye ihtiyacı yok-Ayrıca gençlerden yana-ve de gençlere soruyor benim için, onlar-GENÇLER-beni beğenip okuyorlar-Selim İleri benim için "Ustam SEVİM Burak Türkiye'nin en yüce yazarı" demekten çekinmiyor-Murathan Mungan, o da çok ödüllü bir genç şair, "Afrika Dansı'nı bir solukta okudum, nefes almadan- ve yirmi kez okudum üst üste" diye yazıyor-Bunlar genç senin yaşında ve senin gibi aynı heyecanı taşıyorlar-aynı şeyleri düşünüyorlar-Murathan Mungan Ankara'dan telefon edip İlan için ben Sevim Burak olsam boyumca ilan yapıştırırım kendim için sokaklara, kendime vitrin yaparım, kendimi gösteririm-her yere asarım resimlerimi ne derlerse desinler diye konuştu. İstanbul'daki dedikodular için.. Onun için, ilerisi için ümitli olabiliriz. Karacacığım-Ben Ford Mach I'ı bir bitirebilsem tamam.. Belki de bir kaç tane daha var Everest My Lord-Arslan-Palyaço Ruşen'in tamamı-(Yarısını hikaye olarak verdim-Sabahattin Ali müsabakasına-öbür yarısını saklıyorum) inşallah büyük bir aksilik olur da kazanamazsa-kazanırsa da- bendeki parçayla birleştirip bir roman yapacağım-İşte ben böyle her şeyi

iki kere kabul ettiriyorum. "Bir Gece Yemeği"ni "Foto Febüs" ü de anlamadılar- ben de ikisini de ikişerden ikiye ayırıp- 4 hikaye eder- - 4 ayrı hikaye olarak- Palyaço Ruşen'in yanında müsabakaya gönderdim.. Nisan 2' de açıklanacak. Bu da önemsiz.. Önemli olan benim, Mach I'ı bitirmem-Karaca, Palyaço Ruşen'de tam 20 gün uykusuz çalıştık-Bir aya yaklaştık, nezle, grip ve yorgunluk sinirden kurtulamıyorum. Tabii arada soğukta sokağa çıkmalar-zorlu bir kış devam ediyor-yazıya oturmak konsantre olmak -ve masadan hiç kalkmamak gerek-Şimdi buna başlıyorum-Bu çılgın yere yayılmalara. Senin mektuplarının ve telefonlarının bana bu yardımı çok oluyor.. KARACA da istiyor hep benim için hayal kuruyor-Bu, bana bu güne kadar güç veren tek şey.. emin ol.. ama, düşünüyorum Sevgili Karaca, senin idealinde olan başka şeyler yok mu? Onlar nelerdir? Senin yaşındakileri görüyorum, onlar pırıl pırıl.. Hiç geleceklerini düşünmüyorlar.. Ama senin gibi, bir yol çizmek durumunda olunca, kendi yollarını çizmek için, bir yol bulmak için hepsinin bir engeli var.. Kendilerince.. Senin yolun nedir? Seni çok uzun bir hayat bekliyor.. O kadar uzun ki, düşününce gözüm kararıyor.. Bütün o uzun hayat yolunda neler yapacaksın acaba? Sen beni görmek isterken ben de seni görmek istiyorum.. Anne şu idealim var şöyle birşey onun için şöyle bir yol seçeceğim.. Hoş, biraz biliyorum, ama ne zaman biribirimizi göreceğiz? Şu babanın kuşkularının hiçbiri yok bende.. Sana sonsuz güveniyorum.. Ve ileride yükseleceksin biliyorum.. Artık biraz da kimseye güvenme-

meye bakalım.. Karaca roman bitsin, şu Nisan bitsin. Sürprizlerin her çeşidi olabilir.. Bütün mesele benim kendimi yalnız ve yalnızca yazı yazmaya adamam, bir Mevlevi gibi.. Başka türlü olamaz.. O zaman bir, beş, on eser olunca akan sular durur.. Bu ortamda bu gergin san'at ortamında paniğe kapılmadan, daima beni takip eden genç nesli düşünerek, onlardan ve senden kuvvet alarak yazmalı, yazınalı, yazmalıyım.. 25 gündür yazamadığıma o kadar üzgünüm ki.. Senin için hayat çok uzun, bana saatler hızla geçmeye başladı gibi geliyor yazının başına oturduğum zaman. Eyvah, eyvah günler geçiyor, daha günler günler, aylar lazımmış, yıllar lazımmış gibi çok karışık ve fazla yazacaklarım.. Hepsi telaştan biribirine karışıyor -İki öyküyü birlikte çıkardım- iki romanı birlikte çıkarıyorum. Ama bunun ortaya çıkması tabii ki bir tanenin ortaya çıkmasından zor. Ama ben nedense kısa yolu seçtim.. Az vakit varmış gibi.. Panikleşiyorum.. Başka türlü yazamam artık.. O kadar hızlı düşünüyorum ki düşüncelerimi geçiyorum. Araba gibi geri geri geliyorum.. Tekrar ileri atlıyorum.. İşte bu ileri sonra geri gidişlerin şeması benim yazdıklarım.. Sür'atim belli oluyor mu? Hiç bir yorum yapmadın öyküler için.. Hangisini sevdin? Bir de Osmanlıca Fransızca Lugattan çalışıyorum. Daha doğrusu yürütüyorum.. Kendi yorumumla bir montaj yapıyorum.. Asıl uzun süren, yorucu olan montaj.. Çünkü, her türlü montaj mümkün.. bu mümkünün içinde bir tanesini seçmem güç.. Bu montajları daktiloda Nebahat alt alta getirip yazıyor.. Belki yirmi defa ayrı yer de-

ğiştirerek alt alta diziyor zavallıcık.. Karacacığım, şimdi ayın 11'i Mayıs CUMA günü oldukça önemli bence.. O gün, Adam yayınlarından-Hatta sabahtan imzaya gitmeden- ADAM yayınlarına bir telefon edip Yanık Saraylar'ı ve İşte Baş İşte Gövde İşte Kanatlar'ı geri istiyeceğim. Şartları kabul etmezlerse.. Salah Birsel 2 Nisan'a kadar bekle diyor ama, ben istiyeyim diyorum. Salah, başka bir yayıneviyle anlaşmadan isteme diyor ama, cesur bir hareket değil bu.. Belki Doğan Hızlan'a açarım.. Bakalım herşey Mach I'ın sona doğru gidişine bağlı- bir bitirebilsem-O kadar zor geliyor ki-o zaman hiç korkmayacağım. Sana bu mektubumda sadece bunu anlatmak istedim.. Gene uzattım şikayetler ettim kendimden.. Fakat inan buna ben yazdıktan bitirdikten sonra hiçbirşeyden korkmayacağım.. Sanırsam Adam yayıncılık da benden bu romanı bekliyordu bir yıl evvel.. Fakat başka kitap çıktı Mach I'ın içinden.. Şimdi bütün işim gücüm Mach I'a girişmek, onunla güreşmek.. Senin yazdıkların ufak detaylar kalır bu romanın bitmesi yanında.. Tabii devamlı konsantrasyon halinde çalışmak, başka Mach I' lar bitirmek gerekiyor.. Gerçek ün, gerçek şöhret insandan büyük fedakarlıkar bekliyor.. Nitekim.. Y.S.' dan sonra az iş yapmadım.. bu da yetmez (SAİT FAİK EDEBİYATI'nı bitirdim) yeni bir çığır açmam için çok çalışmam lağzım.. Ona göre telaşlanma, sabırlı ol, sana her ilerlemeyi yazıyorum, adım adım haber veriyorum.. Sevgili Karacacığım, biraz da kendini düşün, çok gençsin ama gene de bir yol çiz, bu yolda merhamet, zarar getiriyor. Karacacığım, te-

şekkür Sarkis'e telefon için.. Ben ona tekrar yazarım yazdım da.. Onların hepsi kolay.. Emin ol bütün mesele benim çalışmam.. Bunu da kendim ve senin için yapacağım.. İşin başını tuttuk elimizde.. Sonunu getirmeliyiz..

Ebatlar-resimler-herşeyi senin yazdığın gibi düşünüyorum.. Y.S. kimseye ithaf olmayacak.. Ford Mach I'ı bitirip "OĞLUMA" diye ithaf edeceğim günü bekliyorum.. Elfe de sırada, o da, Palyaço Ruşen'i ona ithaf edeyim istiyor.. Onu da bana Karaca gösterdi o da Mach I'ın parçası, onu da ağabeyine ithaf edeceğim diyorum.. Peki, diyor "benimki başka biri olsun ama mutlaka olsun."

Öperim, sevgiler.

Annen

OBCİON lafının karşılığını bulamadık kontratta

Not: Karaca, bana gönderdiğin kontrat örneğini temiz çektik-sana gönderiyorum-temiz olduğu için-eksik ya da fazlalıklarını daha iyi görebilirsin kontrol edebilirsin-gerekirse tekrar yazılır-şimdilik birşey yok-imza gününe kadar-bir teklif yapılabilir?

Sana yazarım-soğuk havalar çok kötü-sokağa çıkmaya korkuyorum-kış zorlu geçiyor..

19 Şubat 83
Erenköy

Sevgili Oya,*

Seninle uzun bir süredir mektuplaşmadık. Sen de biliyorsun ki Karaca'yla yazışmak -ayrıca yazı yazmak epeyi bir meseleleri kapsıyor. Karaca ile bir yıldır hızlı yazışma edebiyat dayanışması temposuna girdik. O, beni yazı yazmam için devamlı desteklıyerek -ilan bile verdi ve bunun epeyi yararı da oldu. Başta korkmama rağmen (bizim yazarlarımız çok kıskançtır ve bu gibi şeylerle insana olmadık işler açarlar) Ben sağlam yapılı yazılar yazmasaydım, kalıcı değeri olmasaydı, o reklam, ters etki yapabilirdi.. Karaca cesur oynadı ve kazandı.. Kontrat meselesinde de öyle oldu. Ben Karaca'nın direktifi üzerine NAZAR BÜYÜM'e "Yanık Saraylar'ı ve oyunumu şubatta basmazsanız geri alıyorum" deyince tam şubata girmeden birgün önce araya MEMET FUAT'ı koyarak, kontrat şartlarını tekrar incelemeye ve anlaşmaya hazır olduğunu bildirdi. Ben de yeni yaptırdıkları muazzam ADAM yayınevine giderek-Karacanın bana gönderdiği kontratı temize çekilmiş olarak verdim ve- "Şartlar bunlar" dedim. Kabul ettiler. Cevat da oradaydı "Karaca'ya mektup yazaca-

* Bu mektup Oya'ya yazılmış, gönderilmemiş.

ğım" dedi "Türkiye'nin şartlarını bilmiyor" Memet Fuat da kabul ettiğine dair Karaca'ya mektup yazacağını söyledi.. Bu çok önemli bir olay bence.. Hiçbir yazara yapılmamış bir ayrıcalık bu- Karaca, Amerika'da, ekonomi ve hayat görüşünü yüksek bir düzeyde tutmayı başarmış- O'na verdiğin cesaret ve sevgi beni de etkiliyor. Ve birlikte birtakım güçlükleri zaman, zaman aştığınızı anlıyorum. Bu bana yansıyor. Karaca'nın, benimle ilgilenmesi, sevgisi, yardımları, onun belli ölçüde bir huzur içinde olduğunu gösteriyor. Benim kavuşamadığım herşeye O'nun kavuşacağına inanıyor ve buna duva ediyorum. Beni desteklemeseydi her yönden, bugün bu iki kitabı da ADAM yayınlarında çıkartamazdım. Yazamıyordum. Bunalıma girmiştim. Geldiğinde gördün Kuzguncuk'ta, parça parça, kopuk kopuk yazılar vardı duvarda Kendime başlamak için güvenim yoktu.. Ne iktisadi olarak ne moral olarak. Sıfırı tüketmiştim. Ama belli etmiyordum. Çok şükür, bugünlere geldik hep beraber.. Yanık Saraylar'ın da, Öbür oyunun da basılacağını göreceğiz. Ancak Ford Mach ONE beni mahfediyor, bayağı güreşiyoruz.. Karı kocaymış gibi.. Birgün iyi gidiyor herşey ertesi gün berbat.. Yazının yanına yaklaşmak istemiyorum. Ford Mach I beni korkutuyor, sindiriyor.. Onu nasıl alıp orasını burasını yeniden yaratacağımı bilemiyorum. Biliyorum ama, söylediğim gibi işte.. Kocammış gibi bir kere baş eğdim baştan dizginleri eline kaptırdım. Karaca bilir, O arabaya aşık oldum, birlikte takip ettik, onun yarışına gitmek için eşya verip

araba satın aldık.. Ama Ford Mach ONE'ı yeneceğim onu istediğim biçime sokup ondan kurtulacağım.. Çağdaş Eleştiri diye çok ciddi değişik sanat akımlarını veren bir derginin son sayısında FAULKNER'in "SES VE ÖFKE" adlı o çetin en anlaşılmaz romanını nasıl yazdığını anlatıyor. Diyor ki, "O yaratmaya çalıştığınız romana ne kadar çok önem verip O'ndan kaçarsanız, O da size daha çok naz eder.. Yazdığınız romanın üstüne sertlikle, öfkeyle yürüyeceksiniz, siz ondan korktukça, o roman sizden kaçar. Siz üstüne yürüdükçe, o sizden korkar. Hamle sizden gelsin.."

Bu yüzden, Faulkner o eserini en zor yazmış, zor yazdığı için hem en haylaz çocuğu gibi onu seviyormuş hem de roman bittikten 10 yıl sonra ya da 15 yıl sonra sonuna yeniden bir ilave yazmadan edememiş. Hala da o romanın bitmediğini sanıyormuş.. Aynı benim Mach ONE gibi... O sayıyı size göndereyim.. ayrıca bütün sayılarında çok güzel konuşmalar var. Henry MİLLER Sexsus Plexsus Yengeç Dönencesi'ni yazan adamın da nefis konuşmaları var. Yakında o büyük sanat dergisinde benim AFRİKA DANSI"nın da çok yeni bir metotla eleştirisi çıkabilir (Matamatikle eleştiri).

PALYAÇO RUŞEN diye bir yapıt bitirmiştim.. Tam bir buçuk ay sabahladık Nebahat hanımla.. Gündüz aklım başımda değildi.. Sadece makine gibi yaşıyorduk.. Bir kafa ve yazı makinesi gibi... İnsan gibi bile değil.. Aramızda aklı başında bir Elfe var Bir de Amerika'da Karaca ve sen.. Çünkü benim dünyam yok, dünyam masanın üstünde ve kağıtla-

rın üstünde... Anlıyor musun? Bir de Amerika'dan gelen bir fotoğraf makinesi var... Çok profesyonel bir Akademi Talebesi Karaca'nın arkadaşı gelip resimlerimi çekiyor -O zaman yaşadığımı anlıyorum Ve dış dünyaya karşı poz veriyorum. Gençkız mağazasından aldığım mini etek elbisesiyle, genç ve güzel biri -Yazar olmayan biri gibi- heves geliyor - Bir saat evde fotoğraf çektirip eğleniyoruz.

Yılbaşında sana gönderdim. Bir de eskici bir madam Kapalıçarşı'da - Eski püskü - Sahne elbiseleleri aldım. HAMLET ELBİSESİ onunla da resim çektirdim -göndereceğim.. Bakalım ne derece değişik görünebileceğim?

İnanır mısın, 2 ayda bir İstanbul'a iniyorum. Son inişim imza günü için oldu. Afrika elbisemi giydim. ANKRA dedikleri iki parça.. Kadife Peştemal gibi sarılıyor. Enis* o gün çok resimler çekti.. Size gönderir herhalde. Hayli sükseli bir kalabalık vardı.. Çiçekler, çiçekler sepetlerin yaldızlı saksıların içinde.. Birisi de "Afrika menekşesi" diye iğne kart iliştirmiş.. Enisler o gece davet ettiler - Çiçeklerin bir kısmını onlara hediye ettim. Adam yayınlarından sadece bir tanesini eve getirdik.. Epeyi kitap satılmış ..Hala dedikodusu devam ediyor. Ali Poyrazoğlu ve müdür de geldi. Cevat mevat. Gelemiyenler telefon ettiler. Şimdi MART I SALI günü Divanyolu'nda YA-DA ADAM yayınları dağıtım merkezinde imza günüm var. AZİZ NESİN ve ATİLLA İLHAN'LA

* Enis Özbank.

ÜÇÜMÜZ BİRDEN İMZALIYACAĞIZ.. Bu da iyi bir şey.. Çünkü onların okuru çok.. Bakalım ne olacak? Ondan önce bu salı ya da çarşamba MUTLAKA AYIN 23 ünde Cerrahpaşa Üniversitesine bağlı HASEKİ hastahanesi KARDİYOLOJİ servisine yatıyorum. 3 yıl önce beni kateter ameliyatı yapan CANAN EFENDİGİL PROFÖSÖR yatırıyor. Çok yorgun ve halsizim. Devamlı korku ve sinirle kalbim çarpıyor. Bu kış sokakta yürümekte zorluk çektim.

Allahtan Cevat'tan güzel güzel haberler aldım.. Onları çok kişilerle tanıştışmışsınız, sizi metih ediyorlar.. Fakat ben, burda sizin onlarla olduğunuz kadar mutlu değilim. Görmüyorum bile.. Sizler gibi dostlar yok burada Cevat da çocuk parası kazanma peşine düştü. Herkez, kendi içine kapalı yaşıyor. Belli zengin bir sınıfın dışında herkez hayatla, enflasyonla, soğukla yaşam savaşı veriyor Türkiye'de.. Ulaşım sıkıntısı var.

Mektuplarını, neler yaptığınızı, ve resmini gönder çok sevinirim. KARACA'YI VE SENİ SEVGİYLE KUCAKLARIM

Afrika Dansı Anneniz sizi öper
Sevim Burak

14 EYLÜL 1975 *
Pazar Gecesi Suadiye

Senin sağlığın istikbalin, Elfe'nin istikbali, iki büyük problem görüyorum diyorsun -bizi büyük problem olarak gördüğünü itiraf ediyorsun- anladığım kadarıyla bundan sonra birlikte değil bizim ve senin istikbalini ayrı ayrı gördüğünü belirtmeye çalışıyorsun (Ama gene de tam değil- Tam belirtmiş sayılmıyorsun). Elfe'yi ve seni memnun görmek istiyorum (dünyadan elini eteğini çekmiş, göçmeye hazırlanan bir ihtiyar adam gibi) diyorsun- Sizin için çekiyorum diyorsun. Hep bizim senden istediğimiz şeyleri yapmak için çekiyorsun. Yoksa senin hayatın bu değil- Senin dileğin hep bizim için, hep tek taraflı- Senin kendi dileğin yok -Sen sanki yaşamıyorsun- Sen istemiyorsun- Sen sevmiyorsun sevilmiyorsun -Senin düşüncelerin ayrı-Şato'daki "K" gibi sana geleceğiz. Senin ne düşündüğünü bilmeden, sana nasıl davranacağıma ve ne için geldiğimi ve de sana ne diyeceğimizi bilmeden... (Baba mı, amca mı, koca mı) Öyle değil mi bunu da bilmiyorum, bunu da bana lütfen açıkla.

* Ömer Uluç'a yazıp da yollamadığı veya geri aldığı bir mektuptan.

11 Mayıs 1981
NewYork

Sevgili Annem,

Nihayet ve nihayet mektubun geldi. Mektubunda sebepleri var ama, bundan sonra kesinlikle yazmamazlık etme uzun zaman.

Tabii ki en güzel havadis kendini daha iyi hissediyor olman. Artık bir parça kendinin ve kendi sıhhatinin ön plana geçmesi gerektiğinin farkında olmana seviniyorum.

Sana biraz kendimden bahsedeyim.

Bizim Jazz musikili bir lüx lokantası var çok püpüler. Ötekisi de çok meşhurların parasını işletiyor. Lokantacı çok iyi bir adam, ötekiside beni çok seviyorlar (işimde çok iyiyim) Bu arada siname artitsleri, tiyatroculari tanıyorum. Lokanlada dinliyorum her gece. Yakında Frank Sinatra gelecek yemeğe gidip dokunacağım! Yani kısaca iş rahat, iyi. Bunun dışında Oya ile beraberim malumunuz olduğu gibi, Mutsuzum. Çünki kendimi ayıplıyorum. Yine Çünki, Benimkisi bir Aşk, aşkı değil. Yani delice aşık, sevişen herşeyleri beraber yapan (çok ideali tarifliyorum ya) bir aşkım, beraberliğim yok. Bu benim açımdan. O öyle değil. Tam bir sevgili. Benim duygularım daha çok saygıya şükrana ve bulduklarıma, (Hemde çok) yardıma dayanıyor. Bu aralarda artık su yüzüne çıkıyor bu durum. Ve ne

olacak bilemiyorum. Ayrılırsam en başta kötülük, hainlik etmiş olacağım gibime geliyor ayrıca yerini doldurulamaz destek, koruyucu ve rahatlığı kaybetmiş olacağım.

Evde kedisinin yanısıra, Oya'ya hediye bir sansar aldım, o var. Aman bu kadar sevimli, oyuncu bir yaratık olabilir. Temiz, herşeyi yiyor, yere sıçıyor ve hep oynuyor. Giyim olarak, keşfettiğim eskici dükkanlarından harika şekilde giyiniyorum. Burada da binlerce eskici var.

Bana eğer telefon edeceksen NewYork saati ile 5.30-9.30 arası veya o vakitler et. Muhakkak evde uyuyor olurum.

Şimdi sana zevkli bir haber:

Bundan sonra benim bankam Chemical Bank. NewYork aracılığı ile sana her hafta; haftalık yollayacağım. İstanbul'un en zengin annesi olacaksın. YALNIZ şartlarım var.

1- Bu paraları önce kendi ve Elfe'nin sağlığı için

2- Bir kısmını gelecek için ya faize vererek ya biriktirerek saklayarak

3- Zevkiniz için (antika, ev eşyası, giyecek) yatırımıda göz önünde tutarak harcamanızı istiyorum. Lütfen çalış ve bitir şunları en fazla 1 ay sonra da sana tekrar para yollamaya başlayacağım merak etme. Kendimle ilgili meseleleri ne zaman yazabilirsem yazacağım. Hayat pek mutlu değil şu anda. Elfeyi öp, söyle kıçını zayıflatsın; burada kimsenin büyük kıçı yok. Sıhhatine bak. Ödemeli tel et. Çok öperim.

Sakin Sokak
Cengiz Apt. 12/1
Bebek, İstanbul

15 Şubat 1983

Sevgili Karaca,

Sonunda şeytanın ayağını kırabiliyorum. Senin New York'tan gönderdiğin sevimli kupürlere, yeni yıl kartlarına ve mektuplarına bu kadar geç cevap verişimin bir nedeni de yayınlarla ilgili kesin tarihlerin ve bilgilerin abir türlü belirlenememesi. Annenle ilgili heyacanını ve sabırsızlığını elbet biz de paylaşıyoruz. Yani ev halkı. Yayınevi ise yazar sömürmeye kararlı bir canavar gibi görünüyor olmalı uzakta. oysa işler öyle değil. Bir sürü yanlış hesap ve tahmin yüzünden aksayan ve geciken işleri kolay kolay yoluna koyamıyoruz. Bizim dışımızdaki koşullar da yepyeni güçlükler çıkarıyor. Kağıt gecikiyor, dağıtım aksıyor, kitaplar depoda birikiyor, yatırılan para dönmüyor. Gene bir yılda 140'a yakın kitap basılabilmiş. Bunların arasında annenin de iki kitabı var. Yanık Saraylar da sanırım iki-üç haftaya kadar çıkacak. Benim de sırada bekleyen üç-dört kitabım var. Ama bazı güzel işleri gerçekleştirmek biraz beklemeyi gerektiriyor. Reklam konusunda da iş senin sandığı kadar kolay değil. Bu konuda belli bir ölçüyü aştın mı, kitabın maliyeti iki katma çıkıyor. Şimdilik böyle bir hovardalık yapacak durumda değil

kimse. Bütün bunları da yayıncıdan yana bir tutumla söylediğimi sakın düşünme. Memet Fuat da, ben de annenin kitapları konusunda gerekli her şeyi yapmaya çalışıyoruz. Lütfen bize güven ve kaygılanma.

New York'u düşündükçe hep senin ve Oya'nın bize gösterdiğiniz dostluğu ve yakınlığı hatırlıyor orta yaşlılara özgü bir duygululuğa kıpılıyoruz ki, sorma. Bize büyük destek oldunuz. Sağ olun. Biz de burada idare ediyoruz. Havalar çok iyi. Aç açık değiliz. çocukların okul durumları da çok iyi. "Gam çekme gönül, n'olsa baharın sonu yazdır" şarkısıyla neşemizi buluyoruz. Sana bir sürü kitap göndereceğim bu hafta içinde. Annenin kitapları konusunda da hiç bir telaşa kapılma. Yapılması gereken ne varsa, yapılacaktır. Sözleşmelerde senin istediğin değişiklikler de yapılıyor. Ama o konuda bile hiçbir kaygıya mahal yok.

Hepimiz ikinizi de sevgiyle kucaklıyoruz, mektup bekliyoruz.

CEVAT ÇAPAN

6 MAYIS 84
Ankara.-

Sevgili KARACA BORAR,

5 Şubat tarihli mektubunuzu ancak yanıtlayabiliyorum.

Hastalıklar, yakınlarımın ölümle şakalaşmaları, kendi yoğun çalışmalarım ve bunların hep birlikteliği bu mektubumu geciktirdi. Bağışlayın. Çok kısa ama çok yoğun, çok derin bir dostluğumuz oldu kendisiyle. Ankara'ya beni görmeye geldiğini söylüyordu. Çok az konuşarak çok şey anlatıyorduk biribirimize. Ben yeni çalışmalarımdan sözettim ona, o da yeni tasarılarından ve yaşaya yaşaya yaşlandıracağı romanından: FORD MACH I, diyordu. Elbette ki ölümü üstüne bir yazı yazacağım. Ama bekliyorum. Biraz zaman geçsin. (Babamın bugünlerde ölümle pençeleştiğini de eklemeliyim tüm bunlara) O zaman bir yazı yazacağım: Onyedinci vay...ölüm hep bir sonraki sayıyla gelir sevgili Sevim. Ölüm seninle de şakalaştı. Sandığın gibi onaltıncı değil onyedinci vaymış ölüm. Ama gene de ölümün elinden onaltıncı vayı kurtardın ya..

Şu an masamda bana armağan ettiği parfüm şişesi duruyor: Lauren... Bir Amerikan kokusuymuş...Çok sevdim diye akşam onu otele bıraktığımda şişeyi yukarıdan indirip bana armağan etti. Çok

duygulanmıştım. Kullanmaya kıyamıyorum şimdilerde. Hep kalsın istiyorum. Orada ve öylece...

Sevgili Karaca bu yıl bir oyunum sahnelendi, annenin onu görmesini çok isterdim. Son oyunumu - yazmakta olduğum- uzun uzun konuşmuştuk, çok heyecanlanmıştı. Ona Asya'ya ait şeyler anlatmıştım. Onu TAZİYE'nin galasına çağıracaktım. Yetişemedi. Yetişemedik. Ama hep öyle olmaz mı Sevgili Karaca, hep öyle olmaz mı? Ankara'ya düşerse yolun, günün birinde tanımak isterim seni, ilgine teşekkür eder, sevgilerimi...

Murathan Mungan
PK. 216 Kızılay
Ankara

Dr. O. FERİT GÜVENÇ

TEŞVİKİYE SAĞLIK EVİ HASTANESİ
İSTANBUL 3/ IV/ 1980

RÖNTGEN

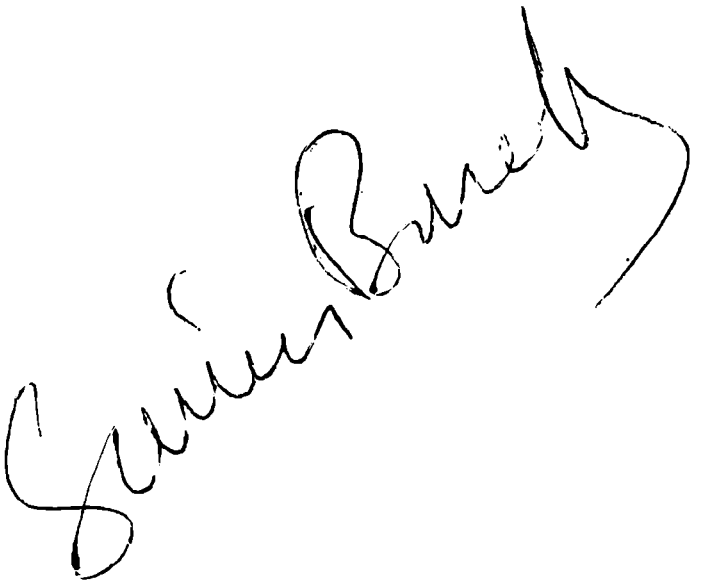
Muhterem meslekdaşım,

Hastanız Bn. Sevim Uluç'un akciğer radiogramının tetkikinde:

Kalpte global bir genişleme mevcudiyeti müşahede edilmektedir. Apex cordis thorax cidarı yakınına kadar yaklaşmıştır. Her iki tarafta kaidelerde daha bariz olmak üzere staza bağlı değişiklikler mevcuttur. Sağda kosto-frenik sinus kapalıdır. Küçük sissür hattı kalınlaşmış durumda teressüm etmiştir. -Akciğer sahalarında kayda değer başka bir değişim görülmemiştir. Orta çizgi üzerinde evvelce geçirildiği anlaşılan cerrahi müdaheleye ait metal sütürler tefrik edilmektedir.

Derin saygılarımla
Dr. O. Ferit Güvenç.

Sevim Burak hakkında,sormak, tartışmak istediğiniz her konuyu Logos Yayıncılık'ın adresine iletebilirsiniz.

' O KALABALIK İÇİNDE SENİ GÖRMEK İSTERİM... TEK BAŞINA / BİR SANDALYE / BİR MASA (Elinde çekiçle) / ÇİVİ ÇAKARKEN / GÖRMEK İSTEMİYORUM / O TEK SANDALYE / O TEK MASA / O TEK İNSAN / MASANIN ÜSTÜNE ÇIKAN İNSAN / İPİ BOYNUNA ELİYLE GEÇİRİR / VE MASAYA BİR TEKME VURUR...'

Baştan sona mutlu ya da muksuz, içi ve dışıyla tutarlı bir yol çizebilendir yazar. Ama herkes masal anlatıyor. Alıştığı şeyleri tekrar tekrar dinliyor. Benim yazarlığımın kendi kendini kandırır bir yanı yok.

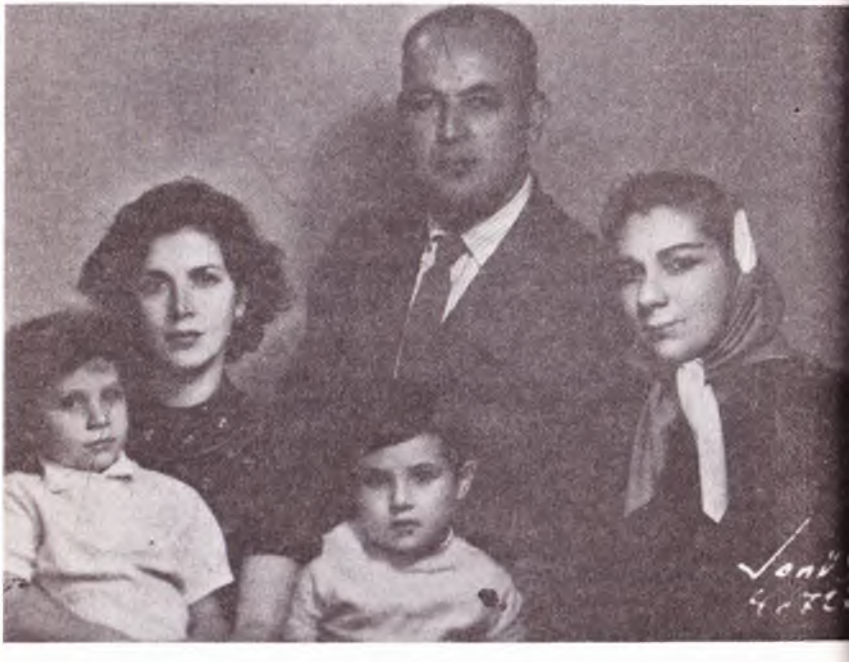
* Gözlerimi,
kulaklarımı,
kalbimi
kapatmalıyım
bütün
güzelliklere,
zenginliklere ki,
aklım herkesin
görüp sevdiği
şeylere görmesin,
güzelliklere dalıp
yanlış
düşüncelere
kapılmayayım.
Sevgi mevgi
isteyip kendi
kendimi
kandırmayayım...
Sonra yaşam
beni cezalandırır,
yazamam.*

" Özellikle son gönderdiğin büyük, sakalsız, bıyıksız yakından çekilmiş o tam sen olan toraman resmine bakıyorum... 'bu benim oğlum mu?' diyorum."

Oya ile olan resminde de kibar ve incesin... Aferin."

25. 10. 1958 Bursa.

" Şaziyanım, o zamanki bütün mahalle çocuklarını olduğu gibi, onu 'artık ölmüştür' diye aramadığımız yıllar boyunca, üç aylığıyla yine hep komşu çocuklarına ziyafet çekiyormuş. Bence o bir evliya."

* Yok olup gitmekten söz eden felsefeler, sonunda hep böyle en son imkânmış gibi görünen bir 'yaşam'a dönüşerek, trajikliklerini kaybederler, tabiileşirler... Çünkü hayat dediğimiz şey, ölüme doğru götüren olaylar silsilesidir.*

" Nikâh günü gibi, imza günü resimleri..."

" Cevat Çapan New York'ta. Yanıbaşında. Görüşüyor musunuz?"

" New York'ta bir zerresin. Neredesin? Bir işaret ver, seni göreyim."

" Biraz evvel Titi'ye, Elfe'ye ve bana gönderdiğin eşyalar geldi"

" Hayat, iki kişinin karşılıklı gelip, beş aşağı beş yukarı birbirlerinin anlayacağı hikâyeler anlatmalarından ibarettir."

" İnsanları sevmek için onlara ayıracak bol vaktim olmadı. Bunu eskiden bilseydim..."

" 1940 / 7 Mayıs pazartesi günü İstanbul / Büyükdere
30'uncu ilkokul 4'üncü sınıfın son gününde çektirdiğimiz ha-
tıralardan."

* Carrera ve Renault, Mach I'ı sollayıp makas atmak istediler. Fakat Mach I başını çevirince, bir show numarasıyla sekerek uzaklaştılar. Mach I bu şakayı ciddiye almak istemezdi ama, onun her zaman yolunu değiştiren ve çıkmaza sokan böyle olaylardı. Bu yüzden Mach I bu şakaya mim koydu.*

"Edebiyatımızın sayfalarında Sevim Burak bir kuyruklu yıldız gibi parlayıp duruyor. Kimileyin görüş alanımızın dışına çıkıyor ama, gökyüzünde yine görüneceğini, mutlaka görüneceğini biliyoruz.
Bir dergide mektuplarından seçmeler okudum. Üzgün, ölümcül bir öfkeyle konuşuyordu. Bu mektup örneklerinde büyük bir küskünlük duyumsanıyor, çocuksu heyecanların tersine. Umduklarını bulamamış olmanın tedirginliği, dahası, korku, yok edilmek, yazıda çizide soykırımına uğramak korkusu, dehşet verici bir endişe... Gözlerini, ellerini yok sayanlardan öç alabileceğini söylüyor.
Mektuplar, söylentilere bakılırsa, suçlamalar, sövgüler, ithamlarla yüklüymüş.
Yayınlanmaması daha doğruymuş... Böyle düşünmüyorum. Çünkü bu mektuplarda Sevim Burak'ın kimler için neler söylemiş olduğunu okumayacağım. Yalnızca sözcükler, gizemli, puslu, erinçsiz sözcükler gönlümü çeliyor. Sürüp gitmiş karabasan, biz okurlara, kendi azap kapılarımız için bir kılavuz olamaz mı?"

Selim İleri

